

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones Occurrentes & Funebres

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

Conciones Occurrentes Et Funebres Cum aliquibus Fragmentis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51821)

CONCIO-
NES OCCUR-
RENTES
ET
FUNEBRES
Cum aliquibus Fragmentis.

CONCITO

RES OCCUR

RENTES

ET

FUNDIBUS

Quaeritur et arguitur

INDEX CONCIONUM OCCURRENTIUM.

	Num.
I n Baptismo.	1
In electione alicujus ad dignitatem.	2
In prima Missa Sacerdotis.	27
De Eodem.	30
Ad habentes curam animarum.	32
Ad Sacerdotes.	37
Ad Religiosos.	40
Ad eos qui Sacramentum Ordinis accedunt.	45
In Consecratione Abbatissa.	49
In Consecratione Monialis.	53
In Consecratione Monialis.	56
Ad Moniales.	80
De Benedictione Matrimonii.	58
De Benedictione Matrimonii.	62
Tempore Nundinarum.	65
In die Cane Domini ad homicidas.	68
Cum ostenta in celo apparent.	70
Ad afflictos	76
Ad Milites.	86

Index Concionum Funebrium.

I n Funere alicujus Nobilis.	89
In Funere alicujus adolescentis nobilis.	90
In Funere alicujus nobilis.	100
In Funere alicujus in dignitate seculari.	102
** 2	In Fu-

INDEX

<i>In Funere mulieris nobilis.</i>	114
<i>In Funere mulieris nobilis.</i>	121
<i>In Funere mulieris nobilis.</i>	129
<i>In Funere mulieris nobilis.</i>	144
<i>In Funere vidua.</i>	145
<i>In Funere cujuslibet.</i>	150
<i>In Funere cujuslibet.</i>	151
<i>In Funere cujuslibet.</i>	157
<i>De Eodem.</i>	161
<i>In Funere cujuslibet.</i>	163
<i>In Funere cujuslibet.</i>	164
<i>In Funere cujuslibet.</i>	161
<i>In Funere cujuslibet.</i>	163

IN BAPTISMO.

SI haberemus eiusmodi verba quibus prolati lapides in aurum verteremus, quantum gauderemus: habemus verò talia quibus non solum amicos DEI, sed etiam Filios, qui jure filiorum cœlum & DEI benedictiones petere possunt, facere valemus. Dignos amicitiam DEI facit baptismus, quia peccata quæ huic obsunt amicitiam tollit. Ezech. 36. *Effundam super vos aquam mundam, & mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris,* Et quidem non solum auferit originale peccatum, sed etiam omnia alia si quæ habet qui baptizatur. Aug. lib. de Bapt. parvulorum, *Generante carne tantummodo trahitur peccatum originale, regenerante spiritu non solum Originalium, sed etiam voluntariorum fit remissio peccatorum* Insuper ut non solum homo careat maculâ. sed etiam ut coram DEO pulchrè ornatus compareat, facit Baptismus. Quia per baptismum consequimur gratiam sanctificantem & virtutes, ut docet S. Th. 3. p. q. 69. Et non tantum efficimur amici, sed etiam membra Christi, unde sicut ex capite in membra omne bonum redûdat, sic in nos ex Christo. Hæc docet S. Th. 1. c. a. 5. & 7. Incorporatio, scilicet Christo, illuminatio ab eodem, sicut oculi qui sunt in capite illuminant membra, & fœcundatio, ut bonis operibus abundemus, apertio cœlestis januæ, sunt effectus baptismi. Sed non tantum efficimur amici sed etiam Filii Jac. 1. *voluntariè genuit nos verbo veritatis.* Scilicet verbo illo *Ego te baptizo &c.* Quod est verbum Christi, qui est veritas.

A hanc

hanc filiationem id sequitur quod dicitur 1. Joan. 3. *Nunc Filii DEI sumus & nondum apparuit quid erimus, quia cum apparuerit similes ei erimus, quoniam videbimus eum sicuti est.* Quid faciat hæc filiatio non videmus modò, sed videbimus post mortem, quando non baptisati rejicientur à cœlo, baptisati admittentur: quando sicut Fratres cum Christo confidebimus. Joan. 3. *Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu S. non potest introire in regnum DEI.*

Nascitur per Baptismum Filius DEI, sed adhuc eget tutoribus, datur in tutorem ille sanctus cujus nomen baptisato imponitur. Unde Amor 6. *Vae qui imponunt nomen suis Filii Filiorum Gentium.* Datur nomen sancti ut habeat exemplum continuum quomodo tueri debet suam filiationem exemplo sancti apud DEUM, ne illam vitâ malâ amittat, ut semper baptisatus, id est, locus inveniatur, nunquam inquinatus ut pudeat illum non esse talem qualis nominatur. Dicitur est alicui Militi pusillamini, qui se Alexandrum vocabat. Aut nomen muta, aut gere te ut Alexander Epiph. hæc. 78. *Ex ipsis nominibus etiam virtutum signa elucent &c.*

CONCIO.

In electione alicujus ad Dignitatem, vel ejus acquisitione.

CUM in cœlo Christus ad suam Dignitatem à Patre provehetur, factus est triumphus. Apoc. 19. *Audivi quasi vocem turbarum multarum in celo dicentium, alleluja, laus & gloria & virtus DEO nostro, & iterum dixerunt alleluja, & ceciderunt seniores viginti quatuor, & quatuor animalia, & adoraverunt DEUM sedentem super thronum, amen, alleluja.* Correspondeat & terra. Et audivi vocem quasi turbe magnæ, & sicut vocem tonitruorum magnorum, dicentium alleluja. Quæ causa? Quoniam regnavit D. DEUS noster omnipotens. Pannonius & Anselmus

mus explicant quia collocatus ad dextram Patris in corpore. Cum electus esset Edelpus in Regem Anglorum ut scribit Blondus, lib. 5. & dum in terra, per tres horas caneretur, cecinit tamdiu & cælum. Stellæ choros egerunt, quod idem accidit in Honorio Imp, ut scribit Claudian. Quod Christo accinuerit terra, causa est, quia & terræ est Rex, sed quod cælum Edelpho, vel quia in locum optimi Patris Egberti succedebat: vel quia id ipse Edelphus merebatur. Nam Angliam fecit tributariam Leoni Pontifici ut ex qualibet domo nummulus argenteus ad Sedem Apostolicam perveniret. Electus est nuper N. poterat qui publicabat uti verbis Hiram. 3. Reg. 5. *Benedictus D. DEUS, qui dedit David, filium sapientissimum super populum hunc plurimum.* Nihil deest in Electo quare Tobias 3. verbis uti possumus, *Jerusalem civitas Domini confite-re Domino in bonis tuis, & benedic DEO seculorum qui reedificavit in te tabernaculū suum nationes ex longinquo ad te venient, & munera deferentes adorabūt in te Dominum, & terram tuam in sanctificationem habebunt. Nomen enim tuum magnum honorabunt in te* Quare omnes DEO canimus hodie, alleluja, & gratias reddimus, quia providit templis Patronum: &c. deberet & cælum continere, nam succedit in locum viri probi, succedit bonus ipse, & sum certus quod in hac electione consentit cælum terræ. Et hæc prima erit pars sermonis. Deinde quod cælum signis aliquibus approbet electiones, sicut & modernam. Demum Symphoniam Musicæ cælestis & terrestris producam *Vivat.* Cælum cum terra ad electiones concurrat. Apoc. 1. c. terra canit alleluja, cælum verò, Amen alleluja. Quia terra eligit, cælum confirmat. Addit Amen, Fiat. Daniel 4. Nabuchodonosori proponit DEI potentiam. *Scias quod Deminetur Excelsus in regno hominum, & cuicumque voluerit det illud, Syrus legit. Cuicumque volueris adjacet sortem.* Patet in Rudolpho secundo Imp, qui hoc symbolum assumpsit. Sex erant calculi

in mensa, septimus in aëre pendebat. Inscr. *Consentientibus*. Sex calculi. Censuit non potuisse Electorum sex vota, nisi de caelo septimum accessisset. Unde Ethnici aliqui dicebant, ut Calimachus, *Ex Jove sunt Reges*. Alii vocabant ex DEO genitos, alii à DEO nutritos ut Homerus, alii non sinebant conringere chronum, nisi DEUS hoc illis indicavisset. Ita Romulus. Alii pro oraculo habebant ut Plin in Paneg. *Principem dat DEUS qui erga genus humanum vice suâ fungitur*. Suos vicarios quisque sibi statuit ipse. Magistratus non solum sunt vicarii, sed etiam participes potestatis DEI, radii solis.

Numidæ ut est in Epitom. var. antiq. Regem appellabant in sua lingua Kauriach hoc est, rivum (idem est de quo vis Magistratu) Quia habebant fontem dictum Juppiter, cui tempore interregni sacrificabant, orando ut illis Regem indicaret, & cujus faciem ibi Sacerdos vidit, eum appellavit Regem, eam dabant illi quotidie ad lavandum aquam, adjecto, Domine Kauriach, id est, *memineris te rivum*. Hæc supersticio, sed veritas est, à DEO fluere Magistratus ut rivos à fonte. Vidit Apoc. 19. Equitem in veste cruentata multas coronas in capite ferentem, quis est hic? *Verbum DEI*. Quid amplius? *Habebat in femore suo scriptum, Rex Regum, & Dominus dominantium*. Cur cum unum caput, multæ coronæ? cur nomen Regis gerit in femore! unam pro se coronam habet, alias pro aliis. Ille enim est quem in medio Regum vidit 4. Esdras 2. *Juvenis statura altus, singulis eorum capitibus imponebat coronas, & exaltatur magis*. Titulum in femore portat, quia ex illo omnes Reges veluti generati procedunt. Quare bene scribunt. *DEI gratiâ agnoscitis vos rivos, radios*. Magistratus in Polonia est Rex Regum, plurium caput caronarum capax, quia à pluribus eligitur qui sunt coronæ capaces, non sex hic calculi. Gratias agit Anna pro Samuele 1. Reg. 2. & post multa

multa dicit. *Domini enim sunt cardines terra, & posuit super eos orbem.* Hugo Card. Dicit hoc Anna, quia non fortunæ agnoscit orbem, sed DEI. & variis nationibus variè providet de Magistratu. Hunc orbem solus DEUS agitat, ita solus dedit Regem David. 1. Reg. 16. ut ibi legitur in longum. Pastorem fecit Regem Jer. 18. *Descendi in domum figuli, & ecce ipse faciebat opus super rotam, & dissipatum est vas quod ipse faciebat è luto manibus suis, conversusque fecit vas alterum, sicut placuerat in oculis suis ut faceret.* Ambiunt multi, Deus unum eligit. Aliquando hunc orbem, hanc rotam DEUS dat in manus hominum, ut per successionem accipiant regna, dignitates, & ipse solum generalem retinet concursum, & hæc rota potest dici, *Rota nativitatatis.* Ita succedebant post Salomonem cui DEUS hanc rotam dedit, ejus successores. Pl. 88. *Ponam in seculum seculi semen ejus & thronum ejus sicut dies cæli.* Computavit ut in sphaera solis diem post diem, ita Regem post Regem, Matth. *David ex ea que fuit Uria, genuit Salomonem &c.* Inter diem & diem media est nox, ita inter Reges mors. Dies alii festi, alii feriæ, Reges alii sancti, alii improbi. Una dies longior quàm alia, unus Rex diutius vivit. Una serena dies &c. DEI gratia, cum fit successio, ex gratia illius fecundi Parentes, quod in ventre Matris non mortui. Quod primi, quod ad hanc ætatem pervenerint, quod primogeniti. Alb. M. vidit Venetiis lapidem in templo S. Marci in quo caput hominis coronatum Cui debet hoc caput coronam? non artificii quia à natura, soli DEO. Dat denique DEUS hanc rotam hominibus & cum illis speciali concursu volvit, liberè eligentibus, & potest dici, *Rota in medio rote,* siquidem ejus consilia ingrediuntur humana saluâ libertate. Ita electus Saul per sortes ut Rabini narrant, quanquam duodecem tribus se stitissent. cecidit fors super Beniamin, deinde super familiam Metri, tandem pervenit ad

nit ad Saul. Ita fiunt & Reges in Polonia, & multi Magist-
 rus, in quo solia cum Papali & Cæsarea electione consonant.
 Hic non potentia, non fortuna, sed virtus; non datur in heredi-
 tatem quod per illam non acquisitum, quia sæpè sunt dege-
 neres. Ex Davide natus incæstuosus Amon, rebellis Absalon.
 Ex Salomone sapiente stultus Roboam, qui stultè decem tri-
 bus amisit. Ex Josaphato victore hostium prodiit Joram cæ-
 sor Fratrum. Ex Josia zeloso Sedecias Idololatra. His movetur
 Polonia, nec merita Patrum exemplo Antigoni, de quo Ko-
 kerus, in filiis coronat, sed propriam virtutem. Liberum &
 modo fuit orbem vertere aliò, tamen ad hunc vertit; memine-
 runt virtutis Majorum, Habuit alios, sed vidit hujus merita.

Et licet Electores hanc rotam agitaverint, tamen pri-
 mas habuit DEUS, qui ab æterno præordinat quos in tempo-
 re eligunt, deinde non factâ vi libertati eligentium ita voca-
 conformat, ut ille eligatur. Electus Saul per sortes, tamen
 bis illum priùs nominavit DEUS Samueli. Ex primis pridie. i.
 Reg. 9. *Hæc ipsa hora qua nunc est, cras mittam virum ad te de
 terra Benjamin, & unges illum Ducem super populum meum Israel*
 Deinde. *Erit vir quem dixeram tibi, iste dominabitur populo meo*
 Plura sunt exempla, scribit Krantzius hist. Vand. lib. i. Quan-
 do virgo Libussa in Boemia regnabat, urserunt ut virum ac-
 ciperet, tandem equum suum optimè ornatum liberè dimisit,
 adjecto ut Senatus eum sequeretur, & si incidisset in hominem
 in ferrea mensa vescentem, ibique stitisset, illum equo imposi-
 tum illi ipsi adducerent. Tandem pervenit ad Prybyslaum rusti-
 cum supra vomerem prandentem, hic stitit. Imponitur homo
 equo, hunc Libussa accipit in maritum, & Boemi in Regem,
 fuit summa pax in ejus regno. Vomer asservatus Pragæ in
 templo S. Venceslai, & ante novum Regem deinceps præfe-
 rebatur, Ita DEUS è longinquo prospicit Ette N. ab æ-

tertio DEUS ad hanc dignitatem ordinavit, in tempore manifestavit ex equo tuo id ominabamur, qui per varias acies vagatus, ex ferro est. Ipse DEUS nos instruxit cum omnium corda in te inclinavit. Es DEI gratiâ, tu agnoscis, nos agnoscimus, quia in nostrum bonum es electus, & hodie DEO agimus gratias, & precamur ut te servet.

Aliquando DEUS signis externis nuntiat quem velit esse electum. Terra & cœlum sunt libera, liberas habent voces, nec semper consentiunt nec semper terra ad cœlum recurrit, sed ad affinitates &c. Itai 3. *Apprehendet vir Fratrem suum, & domesticum Patris sui, & dicit. Vestimentum tibi est, Princeps esto noster.* Aliquando cœlum electioni terrenæ contradicit ita Oleeas. 8. jubetur contradicere. *In gutture tuo sit tuba quasi aquila, super domum Domini &c. ipsi regnaverunt & non ex me, principes extiterunt & non cognovi.* Aliquando Rex non habet testimonium DEI quia illum permittit solum propter peccata populi, ut Jeroboam, cui dicit per Ahiam 3. Reg. 21. *Ecce ego scindam Regnum Salomonis & dabo tibi decem tribus id est, permittam.* Quare DEUS dat signa externa illi quem ipse & terra elegit. Aliquando per animalia bruta, sic Martianum ut Baron tom. 5. futurum Genserico ostendit, cum supra incarcerationem sapiens aquila volitaret. Aliquando à se electum à præsentis periculo liberat, ita non solum ab A-talia Joas, sed etiam Theodosius à Valente procrectus. Valens scire volens quis successurus, hic superstitione usus scripsit in mensa totum Græcum alphabetum, cuique literæ apposuit aliquot grana hordei; immisit gallum, ut si alicujus literæ non tetigisset grana, illum expectaret successorem. Circa literam Th. non attigit. Valens occidit omnes Theobulos, Theodatos, Theodoros &c. DEUS servavit Theodosium. Aliquando defectum terræ circa electionem exhibet, ita in corona-

rona-

ronatione Clodovæi, quem uncturus erat S. Remigius, defecit oleum, columba attulit in rostro ampullam chrysmatis. Et in te Electo sunt admiranda.

Commune electionis Divinæ signum dedit Agefilans Rex Lacedæmonum, apud Brusan. lib. 7. *Illos Reges Divino munere dari, qui dicunt optima, agunt honestissima.* Tua verba sunt nota &c. Sed non desunt alia, ut fas sit cum Davide Pl. 117. *A Domino factum est istud, & est mirabile in oculis nostris.* Et sunt eadem quæ ostendit DEUS in electione Saulis. Cum DEI nomine Samuel indicastis Sauli quod esset Rex dixit 1. Reg. 10. tale signum. *Cum abieris hodie à me, invenies duos viros juxta sepulchrum Rachel, in sinibus Benjamin, dicentque tibi, inventa sunt asina ad quas jeras perquirendas.* Alterum signum. *Cumque abieris inde, & ultrò transieris, & veneris ad quercum Thabor, invenient te tres viri ascendentes ad DEUM, in Bethel, unus portans tres hædos, & alius tres tortas panis, & alius portans lagenam vini, cumque te salutarint dabunt tibi duos panes, & accipies de manu eorum Tercium signum. Posthæc venies ad collem DEI, ubi est statio Philistinorum, & cum ingressus fueris ibi urbem, obvium habebis gregem Prophetarum &c. & ante eos psalterium & tympanum, & tibiam, & cycharam, ipsosque prophetantes, & insiliet in te spiritus Domini, & prophetabis cum eis, & mutaberis in virum alium.* Hæc signa in electo ostendo & dico. 1. Reg. 10. *Certe videtis quem elegit Dominus, quoniam non sit illi similis in omni populo.*

Primum signum. *Cum abieris &c.* Num modo Saul cogitare debet de asinis? digna Principe cogitet. Itai 32. *liberabis populum DEI de manibus inimicorum ejus qui in circuitu ejus sunt.* Inveniat arma, equos &c. Sed DEUS dabit signum, quia futura esset quies in domo Saul repertis asinis, omnes turbabantur. 1. Reg. 9. *Transferunt per terram Salisa & non*
invenit.

invenerant, traserunt & per terram Salim & non erant, & per
 terram Femini & non repererunt dictum illi prope sepulchrum,
 inventa sunt asina, ad sepulchrum Prædecessoris dicam Ele-
 ctio, electio pacifica. Pl. 96. *Manus Domini excelsa & non no-*
stra fecit hæc omnia. Templum erat unum; locus electionis,
 de illo quod Jacob. Gen. 32. *Castra DEI sunt hæc, & appella-*
vit nomen loci illius Manabaim. Hoc est castra, non erat ibi tu-
 mulus, Templum voco Salomonis 3, Reg. 6. *Malleus & secu-*
rus & omne ferramentum non sunt audita in domo cum edificaretur
domus Domini, quia ex lapidibus ad hoc paratis. Sed in hac
 electione mirum, vocabo tamen castra. Cant. 6 *Quid videtis*
in Sunamitide nisi choros castrorum? Non pugna sed chori. Tem-
 plum pacis quod Vespasianus restauravit, ut in eo thesauros
 Jerosolymis advectos conservaret, ut scribit Fulgos servavit
 sub feris, sed hic sine his. Appellabo adhuc turrim David. Cant.
 4. *mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium,* omnes ar-
 ma appenderant. Non est N. in mundo electus. Mundus
 recte S. Chrysostr. orat. de S. Philogomo. *Ubi calumnia, ubi in-*
vidia, ubi perturbationes, ubi ira, ubi cupiditates, ubi innumerabi-
les insidia, ubi quotidiana sollicitudines, ubi perpetua, sibi que succe-
dentia mala sunt, innumeros ex omni parte dolores afferentia. Cau-
 sa horum. *Meum ac tuum frigidum illud verbum, & quidquid est*
malorum in vitam nostram invehens, innumeraque gignens bella.
 Contrarium fuit in loco Electionis. *Inventa sunt asina.* Non
 fuit Meum ac Tuum, quisque suo contentus. Sunt aliqui tales ut
 Apoc. 6. *Cum aperuisset agnus sigillum secundum, exivit equus*
rufus, & qui sedebat super illum, datum est illi, ut sumeret pacem de
terra & ut invicem se interficiant, datus est illi gladius magnus, po-
tuisset hic eques multa mala facere. Sed factum ut
 Mich. 4. *Concidet gladios suos in vomeres, & hastas suas in*
ligones, non sumet gent adversus gentem gladium, sede-
bit

B

bit

bit vir subtus vineam suam & non erit qui exterreat. S. Iagviricus, ut est in epist. var. hist. Episc. Hieropolitani cum esset in Thracia venit ad Morisenos, conquesti coram illo quod asfiduas turbas haberent, dixit illis. *Socialis pax est Morisenu, soror ejus est aequitas, mater sedulitas, filia securitas. Si germanitatem hanc pacis tenueritis, pacem intus incolam habebitis.* Hæc apud illos deerant. Curarunt Pacem depingi cum hac affinitate, sed re ipsa debet esse, sicut fuit in electione Sauli, & in moderna. Soror æquitas, non perierunt asinae Sauli quia æqui erant illis homines, Aug. in Ps. 84. *Due amice sunt justitia & pax, ipse se osculantur, si amicam pacis non amaveris, non te amabit ipsa pax, nec veniet ad te.* Illum equitem de quo modò diximus qui omnes turbabat, sequebatur alter. Apoc. 6. *Cum aperisset Agnus sigillum tertium, & ecce equus niger, & qui sedebat super illum, habebat stateram in manu sua, & audivi tanquam vocem in medio quatuor animalium dicentium, Bilibris tritici denario uno, & tres bilibres hordei denario uno, & vinum & oleum ne leseris.* Justitia clamat, *ne leseris.* Vos fuistis in cavendis dampnis. Traiani, in decretis Areopagicæ, in executione Seleuci apud vos Isai. 31. *Erat opus justitia pax & cultus justitia silentium excusatio falsa siluit,* Jer. 15. *Qui ad gladium ad gladium qui ad mortem ad mortem, qui ad captivitatem ad captivitatem.* Præ oculis verfabatur Deut. 6. *Munera excecant oculos sapientum, & pervertunt causas justorum.* Pacis Mater sedulitas. Saul diligenter quæsit asinas, sedulitas præcavit dampna. Demosth. in 25. proæ. *Nihil est cautis hominibus & circumspiciis adeo formidabile, quin diligentia præcaveri possit, nec ullum malum est quin incautus evenire queat.* Si paulatim aquila pennas amittat, fit ut Dan. 7. *Sublata sunt alia aquila, & stetit super pedes quasi homo, non volavit.* Achab lorica tectus, quia partem non tectam reliquit, periit. 3. Reg. 19. *Quidam retendit in incertum sagittam dirigens, & casu percussit Regem Israhel inter pulmonem.*

monem & stomachum. Munitus Goliath. 1. Reg. 18. sed patuit
 frons. Judic. 10. Paucos capillos amisit Samson robustus, fa-
 ctus ludibrium. Prov. 19. *In stillicidiis humiliabitur contignatio.*
 Dan. 4. lapillus statuam Nabuchodonosor evertit. Parvares
 micæ. Joan 6. *Colligite fragmenta ne pereant* propter aliquot
 minuta verus Calendarium multum aberravit, & si mundus
 staret 27. millibus annorum Pascha in sept. celebraretur. Ad
 parva attendendum, ne frons nuda, miles egeat, in Patriam
 sagitta jaci possit, ne gutta lachrymarum incidat, ne micæ pe-
 reant, quærat Saul et si non ipse amisit, Eccl. 19. *Minimum pro
 magno placeat tibi & improprium non audies.* Pacis filia securitas
 reperitæ asinæ. *Dixerunt duo viri in finibus Benjamin, inventa
 sunt asinæ.* Prædia sunt ut asini et si preciosa, nam & Isachar
 Gen. 49. *Asinus fortis*, Ilai 21. *Cyrus ascensor asini*, id est Perfidis;
 Asina quam conscendit Christus Gentes & Judæam nocabat.
 Alex. ab Alex. 1. lib. 3. cap. 8. Quadrigæ asinorum trecentis
 millibus æstimate. Apud Indos ex asinis bellabatur,
 Ammonius duobus suis discipulis Origeni & Porphyrio ad-
 junxit asinum. Val. Pier. Asinus laboriosus. Eccl. 33. *supposuit
 humeros ad portandum* Gen. 49. *Asinus factus est tribus servi-
 ens*, rustici fit vera Democriti fabula. Sicut scorpio momor-
 dit, sic asino ad aurem hoc ipsum, in illum transibit dolor,
 transit in rusticos cum Domini mordentur. Fecit hanc se-
 curitatem Electus.

Concurrentes ad eandem Dignitatem vota dederunt in
 Electum, hoc est alterum miraculum, hoc signum Sauli dede-
 rat Samuel. invenies cum panibus, vino. Omnes erant Fideles,
 quia ad eandem in Bethel Ecclesiam ibant, politici quia Saulem
 salutant, liberales ferunt, hædos, panes, vinum, quid hoc ad e-
 lectionem Sauli? Forte in hoc voluit experiri DEUS an Saul
 non futurus esset rapax? 19. *Austerus sum tollens quod non posui,
 & metens, quod non seminavi.* an non ut Tyberius cum singulis

mensibus acciperes tributa menses 14. statuit in anno; & hoc per Licinium libertum, qui ideò dictus *Spongia*, poterat rapere Saul iam regni certus. Nam 1. Reg. 8. dixit de illo Samuel. *Hoc erit ius Regis, agros vestros & vineas, & oliveta optima tollet à vobis, & dabit servis suis. Præterea Sauli 1. Reg. 9. Panis defecit in sit arcibus nostris, & sportulam non habemus,* tamen solum quod datum est accepit. Ita Reges legē circumscripti. Ezech. 45. *De terra erit possessio Regi in Israel, & non de populabuntur ultra Principes populum meum. Hæc dicit Dominus, sufficiat vobis Principes Israel, iniquitatem & rapinas intermitte, separate consinia vestra in populo meo.* Ita de Electo nemo conquestus: Minerva ædificavit sibi domum, Manus dedit illi vitium, quia ex uno loco non posset transferrri in alium, si vicinus potentior juxta esset. Ita Svaris nobilii confossus inter cadavera jacuit, vidit eum Ladislaus Lothicus Rex, compassus, at ille, plus me affligit vicinus malus. Liberavit eum à vicino Rex, & quia bona Regia erant ex altera parte qualibet hebdomadâ curavit interrogari, an etiam nunc haberet vicinum malum? sic tu es justus Electe. Tres viri Sauli occurrunt cum rebus tribus veluti futuri regni symbolis, DEUS bellantem Perlam cum Græco Dan. 7. ostendit per Arietem pugnantem cum hædo. *Aries quem vidisti Rex Medorum est atque Persarum, porro hircus caprarum Rex Græcorum est.* Justin. Cranaus Græcus quærebat jussu oraculi sedem in Macedonia cum Aemathiam accessisset propter nebulam & tempestatem nescivit quò se verteret, gregem caprarum secutus intravit Edessam, occupavit, in sceptro deinde gessit caprum: ita hædus symbolum regni. Sed etiam panis. Guieciardin refert. Dicebat Christiernus. *Veltigal regnorum est norvius, panis remus.* Joseph Antiq. Jud. Propositionis panes tegebat corona; in mappa erant aut picta Regum capita, Quare Christiernus fa-

etus Rex Danorum, habuit pro symbolo, naviculam in qua
 erat remus cum pane. Cùm daret panem Christus Joan. 6.
Tunc cognovit quia venturi essent ut vaperent, & facerent cum Re-
gem. Hai 3. excusat se à Regno, Non sum Medicus & in domo
mea non est panis. Curt. Cum Alexander invalurus esset Ty-
 rum, parabant Tyrii arma. Quæ dum quidam faber cuderet,
 sanguis è ferro ubertim profiliit. Eodem tempore in Castris
 Alexandri panem quidam scidit, & ex eo sanguis fluxit, terri-
 ta utraque pars sed Alexander ex hoc auguratus suis victori-
 am, Tyriis exitium. Consumuntur ut panis qui in sanguinem
 vertitur. Vinum etiam regnum significat Jud. 9. *Locuta sunt*
ligna ad vitem, veni & impera nobis. Vitis est vitis ex Astiage
 prodire & totam inumbrare Asiam. Xenophon. Prodiit ne-
 pos Cyrus qui totam occupavit. Guicciard. Pro stemmate
 habuit Hernandus Dux Mantuæ vitem circa platanum cre-
 scientem, Inscript. *Surgitur annisu, non surgit Rex sine popu-*
li subsidio. Prov. 28. *In multitidine populi dignitas Regis, & in*
paucitate plebis ignominia Principis. Sed amplexatur vitis suum
 fulcrum. Prov. 20. *Clementiâ Regis roboratur thronus.* Per
 hæc omnia innuitur Sauli ejus regnum Chrysol. sic alloquitur
 Christum die Epiph. *Aspice terna ista, qua tibi trium ab oriente*
virorum servitus exhibet munerum simulachra: plura tibi appa-
rent numero sed unum quod præfigurant regnum: plura signo, u-
num voto. Veniunt ad vos Competitores, qui jam sunt unum,
 unio voluntatum facit unum. 1. Reg. II. *Egressa sunt trecenta*
actriginta millia virorum, quasi vir unus. Sed sint tres, cum
 sint plures ferunt signa Magistratûs, & appreciationes. Ma-
 gnum miraculum hic consensus. Post mortem Philippi Ma-
 riæ Ducis sui elegerunt Mediolanenses duodecem viros. Con-
 currit ad Ducatum Fridericus IV. Imp, missis Legatis; con-
 currit & Alphonsus Rex Aragonum, & Carolus Dux Aureli-
 anensis

anensis, & Franciscus Sfortia Vicecomes, nihil effectum. Legati audiuntur, & Ducatus discernitur. Veneti accipiunt Placentiam, Cremam, Laupam, Ludovicus Dux Sabaudie Valentiam & Florentiam. Astia Carolo Aurelianensi adhæsit, Papiæ internis discordiis corrui. Parma confæderavit se cum aliis civitatibus, scimus quid in Electionibus & apud nos fiat, *Ambrosius, Indomabilis est regnandi cupiditas, ad imperii jus cui id natura negavit, fortuna pedibus ambitio procurrat.* Hic consensus. Instat qui ipsi hac dignitate sunt digni, Fratres reperti qui in utero se cum rixati de primatu. Gen. 25. Patriarcha. *Ecce in ipsis materni uteri augustius, non discordes tantum Fratres legimus sed bellantes estne igitur novum quod faciunt armati, quod solent necdum nati?* Fuerunt isti Elau & Jacob reperti, Fratres qui se propter regnum occiderunt. *Vetus urbs Romæ sed vestrorum urbis infamia est, fraterno sanguine maduisse.* Romulus occidit, Remum, Getam Caracolla, & permisit Fratrem esse Divum dum non esset vivus. Reperti Gemelli, Etheocles & Polmices qui alternis regnabant annis, se denique mutuo consecerunt, & dum urentur, flamma divisa fuit, de quo Stacius. Reperti in Aquitania Fratres qui alternis mensibus dominabantur, & ne errarent, retinebant ad hoc Astreum Lyricinem, cui oculi cum luna mutabantur. *Causin scribit, in novilunio nihil videbat & tum alter succedebat.* Reperti qui regnum inter se discerperunt. Ita tres Filii Targirrai Regis Tartarorum, de quo Herodot. sed ut uni torum daret DEUS demisit è caelo ratrum, securim, jugum, craterem. Hæc dum major levat, omnia aurea erant, igne ex illis erumpente absumitur. Idem accidit medio, accepit securè Minimus & totum regnum possedit. Hic concordia. Eccl. 23. *In tribus placitum est spiritui meo, que probata sunt coram DEO & hominibus.* Inter hæc præcedit, *concordia Fratrum.* Canendum cum Ps. 132. *Ecce quam bonum*

bonum & quàm iucundum, habitare Fratres in unum? Pudeat Adoniam qui tentat Fratrem Salomonem supplantare. 4. Reg. 11. & te pudeat Abimelech qui Jud. 9. Septuaginta Fratres occidisti ut solus regnares. Crescite concordēs ut Siluri sagittæ. Hoc idem pro Electo vicini petebant. Illi tres qui occurrerant Sauli circa quærcum montis Thabor id fecerunt. In eo facta postea Christi transfiguratio forte innuebant Sauli, futurum illum ex Pastore Regem. Vocabo locum electionis hanc quercum, & hic volebas aliquem transfigurari, apparuit ibi Petrus, Jacobus & Joannes, hic multi, & clamant. *Bonum nobis hic esse*, sub regimine nimirum Electi. ibi apparuerunt alterius ævi Moyses & Elias, hic ex aliis Districtibus. *Loquebantur de excessu de morte præteriti, eligendo novo.* Vox DEI in cordibus sonat eligentium. *Hic est Filius meus dilectus in quo mihi bene complacui, ipsum audite.*

Tertium miraculum, velox omnium concordia in Electum N. Cuneum Prophetarum pro signo dedit Samuel Sauli, quid ad hoc rem? cur non Aulicos? Quia prius opus sapientiæ. Cicero *Parum sunt arma foris nisi sit consilium domi.* De Aulicis Alanus de planctu naturæ. *Isti sunt fabri laudis, figuli falsitatis; hi sunt qui magniloquâ commendationis tubâ in Divinum aures cytharificant, qui modicæ adulationis favos foras eructant, qui ut emungant munera caput adulationis oleo inungunt, Principum auribus pulvinaria laudum subjiçunt ab eorû pallis aut siccitium pulverem excutiant aut vestem siccitii deplumant implumem.* Sed, *Qui adulationi auscultant, amphoris similes sunt quæ auribus circumaguntur.* Sed cur non occurrerunt Sauli milites? quia ut Stobæus. *M. lites plus valent ad veritatem eliciendam quàm dicendam.* Cur non Oeconomî, hi sæpe in rationibus falsi. Luc. 16. *Reo de centum, dicunt, scribe quinquaginta.* Prophetæ verum dicunt. Opus fortitudinis. Dicit Mich. 3. *Verum tamen ego repletus*

pletus sum fortitudine spiritus. Opus bono iudicio. Eccl. 37. Anima viri sancti enuntiat vera, quam septem circumspectores sedentes in excelsis. Et sic in his omnibus deprecare Altissimum, ut dirigat in veritate viam tuam. Sæpius dicebat Ludovicus XI. Rex Galliarum Omnibus in regno abundo excepta veritate. Omnia membra vestiunt rosis, solum & spinis. Bene quod Saul incurrit in Prophetas, & quidem multos, nam unus posset tacere. Huiusmodi. *Va mihi quia tacui.* Eliaus risu excepit, 4. Reg. 8. Misit Benadad Rex Syriæ Asaelem ad illum si sanari potero de infirmitate mea hac? respondit. *Vade dicei sanaberis & ubi illi abiit.* Porro ostendit mihi Dominus quia morte morietur. Sed cuneus ibi ut cuneus, unde tot Prophetæ? DEUS ordinavit, nam aliis 1. Reg. 3. *In diebus illis non erat Prophetæ in Israel, & erat pretiosus sermo Domini.* Olim solus Moyles Prophetæ. Unde Num. 11. scandalisati cum Prophetarent Eldad & Medad novus, & Aaron dixit Moyli. *Domine mi Moyles prohibe eos.* Sed ille? *quid amularis? quis tribuat ut omnis populus prophetet? & det eis Dominus spiritum suum?* Sed apud nos in electionibus multi Prophetæ. Prophetare tria significat 1. Tractare res Divinas, Joël 2. *Prophetabunt Filii vestri & Filia vestra. senes vestri somnia somniabunt, & Juvenes vestri visiones videbunt.* Tales sunt multi ut in regno Achab, dum non sint Sedecia, sed à DEO constituti Michea. Jer. 23. *Non mittebam Prophetas, & ipsi currebant, non loquebar illis, at ipsi prophetabant,* tales qui immunitatem Ecclesiæ impugnant. Jer. 22. *Visionem cordis sui loquuntur, & non de ore Domini,* Ista est statio Philistinorum. Supra arcam Domini jurisdictionem sibi usurpant contra tales Ezech. 13. *Decipiebant populum meum dicentes pax pax, & non erat pax.* Talis pax similis illi quam 1. Reg. 11. fecit Nahas cum Galaaditis. Illiperunt. *Habeto nos fæderatos.* At Nahas. *In hoc feriam vobiscum fædus, ut etiam omnium vestrum oculos dextros.* Talis qui fidem eripit.

eripit, qui zelum. Cur Ezech. 13. Pax non erat pax? *Dic ad eos quia liniunt parietem absque temperatura. Sine calce non coeunt lapides; fit quod i. Oor. 11. Audio scissuras esse inter vos. Ruce totum. Cur Jeroboam regnum non duravit? quia Ahias in partes concisum dedit illi pallium tradendo decem tribus. Si consuerit, erit cento, talis non decet Sponsam Christi, Tunica inconsutilis est, religio. 2. Prophetare idem est quod futura prædicere: Ita Eliseus prædixit Josaphato victoriam de Moabitis, ipsi Joas de Syria. Isajas sanitatem Ezechia, Jeremias libertatem Jerosolymæ, tales pauci, sed ut Procop. in Genes. Vulgare & planum prophetia genus est prænuntiare ex bona semente bonam frugem, ex secundo ventorum flatu prosperam navigationem, ex apta cheli & apta manu cantum suavem. Taliter multi de hoc electo prophetarunt ex ejus Majoribus, ex propriis ejus meritis. Dicebat Trajyllus. *Boni omnes Prophetæ, optimi Chyromantæ, ex operibus, tum ex utilitate publica & cuiusque privata. Unde hic spiritus? accusatus Romæ Cajus Furius maleficii, quia semper bonam messem habuit. Ille ad curiam attulit occam & aratrum, ista sunt mea maleficia. Ita quis coram Electo reddet suæ prophetiæ rationem, mea intererat te esse Electum. 3. Prophetare, est idem, quod Dominum nominare, de Joanne Bapt. Et tu Puer Prophetæ Altrifini vocaberis, quia Joan. 1. ostendit. Ecce Agnus DEI ecce qui tollit peccata mundi. Magna res hæc. Salyian. de Providentia lib. 4. Quanta ista Joannis dignatio est, illum emulgatoria palam significasse voce, quem Pater celestis æternali fudit mente, temporali circumfudit carne. Tales Prophetæ apud nos sunt omnes Electores, nominant quem DEUS ab æterno elegit. In Ecclesia 1. Cor. 12. Nunquid omnes Prophetæ, nunquid omnes linguis loquuntur, nunquid omnes interpretantur? Apud Indos occidentales eligunt Regem sex viri, apud Sinenses tres, Apud vos cuneus**

C

Prophe-

Prophetarum qui frangit factiones. Aliis Rex datur, idem de aliis, moriendo. David 3. Reg. 1. Salomonem nominat, ipse sedebit super solium meum, & ipse regnabit pro me, illique precipiam ut sis Dux super israel, & super Judam. Debit populus acceptare. Et respondet Banajas filius Joiada Regi, dicens Amen. Sic loquatur D. DEUS Domini mei Regis. In Polonia liberè, possumus Electo dicere Prov. 31. Quid dilecte mi? quid dilecte uteri mei? quid dilecte votorum meorum? Alii pro Magistratibus sic orant. Pl. 65. Posuisti tribulationes in dorso nostro, imposuisti homines super capita nostra. Nos pro nostris 4. Esdrae 7. Dedisti nobis virum consiliarum, quem praesentavimus tibi à principio. Sumus ut Aves Judicæ dictæ pupulæ, quæ earum volatum ex suo genere sequuntur, cujus ipsæ cristas crexerunt. Sed Electus potest sibi usurpare Lotarii Imp. A vobis, pro vobis, pro vobis. Quærebat ab Eligentibus Patria Cant. 5. Qualis est dilectus tuus ex dilecto ò pulcherrima mulierum? qualis est dilectus tuus ex dilecto quia adjunxisti? Alter textus, quia suspendisti me? Quem viduata Dignitas vult habere sponsam? Ruth. 3. Extende pallium tuum super me quia propinquus es mihi.

Duo Sauli à Samuele reduci acciderunt. 1. Vix inter Prophetas comparuit, factus est Propheta, quorsum id? Quilibet Magistratus debet esse Propheta. Campanus in vica Plurifii, dicebat hic. Ego cum divinos oderim, illum tamen divinum velim, cui intersit pericula populis impendentia presentire, praevocare, praecavere. Quia Jer. 1. Ego constitui te hodie super gentes, & super regna, ut evellas & destruas, & disperdas, & dissipes, & edifices, & plantes. Doceat populum legem DEI ut Joiadas sacerdos cum gladio. Ego autem constitutus sum Rex ab & super Sion montem sanctum ejus, predicans preceptum ejus, & testimonia ejus. Sed cur subito factus Saul Propheta? Ita hunc elegerunt, num ira circa alium concordet? Similes sumus Aquilæ illi 4. Esdrae. 12. Habemus alas multas, & de ventre vox exit, propter con-

vixia.

vivia. Posset pingi apud nos quod in Capitolio & Vaticani horris, teste Pierio, Roma pingebat. Policletes funes facit, & afellus dissipat. Prudentes faciunt, sed modo istæ alæ, Ezech. 1. *Ubi erat impetus spiritus gradiebantur nec revertebantur cum ambularent.* Aug. in Joan. tr. 9. *Si uno flatu impleta dua tibia consonant, quomodo poterunt impleta plures lingue uno DEI Spiritu dissonare?* & hic Spiritus S. descendit. Electus N. concorditer, & quod Ezech. 17. *Hæc dicit Dominus, aus ego assumam lignum Joseph quod est in manu Ephraim, & tribus Israel que sunt ei adjuncta, & dabo eas patiter cum ligno Juda, & faciam eos in lignum unum & erunt unum in manu ejus.* Alterum Sauli accidit quod Musica illi occurrit, triumphant quia illis Saul accessit, major læticia apud nos. Plus ex Electo nobis accessit. Deera t nauclerus, caput, sol, Acquisimus famam. Prov. 29. *Vir justus erigit terram.* Arcem munitam. Sap. 6. *Rex Sapiens stabilimentum populi est.* In dubiis oraculum, Prov. 16. *Divinatio in labiis Regis, in judicio non errabit os ejus.* Vitam, Eccles. 10. *In hilaritate vultus Regis vita.* Omnem benedictionem. *Beata terra cujus Rex nobilis est.* Securitatem, Prov. 20. *Rex qui sedet in solio judicii dissipat omne malum intuitu suo, læti omnes, Musica.* Fiat Electo quod Samuel prædixit Sauli. *Quando venerint signa hæc omnia tibi, fac quacunque invenerit manus tua quia Dominus tecum est.*

Jam Electo accinit coelum & terra. Mos erat Græcorum ut scribit Sigon. lib. 11. ut Electus mitteret ad eligentes imaginem suam, illi acclamabant. *Vivat.* Sed imagine non eget Electus? Maximus. *Melior est pictura morum quam colorum, venustiores sunt oris lineæ quas nulle depravant moris tinea.* Depinxit se coloribus Majorum tuorum. Merito cum ad electionem concurrerit cælum cum terra, utrumque plaudat. *Vivat.* Quamvis abundet utriusque Musica, tamen nihil aliud reperit.

rit, quàm *vivat*. Frostardus & Leoniferus sedecim regna numerat, quæ hac voce utuntur, *vivat*. Sed & 1. Reg. 10. *Certe videtur quem elegit Dominus quoniam non sit illi similes in omni populo, clamavit omnis populus & ait, Vivat Rex*. Ita & Salomoni acclamatum 3. Reg. 1. *Sumpsit Sadoc Sacerdos cornu olei de tabernaculo, & unxit Salomonem, & cecinerunt buccinis, & dixit omnis populus, Vivat Rex Salomon*. Joas similiter 4. Reg. 11. *Produxit Jozada filium Regis, & posuit super eum diadema, & testimonium, feceruntque eum Regem & unxerunt, & plaudentes manibus dixerunt, Vivat Rex*. Sed Rex non solâ vitâ eger, cur plura non apprecatur?

Prima causa est licet omnia presentur Electo tamen cum solo vivat prodeunt, quia alia ipse potest acquirere si vitam habeat pro læticia &c. vita à sola DEO petitur. Narratur Jacobo quòd Filius ejus in Ægypto dominetur, afferuntur frumenta, at ille. *Sufficit mihi si adhuc filius meus Joseph vivit*. Nunquid Jacob aliis non eguit, & ipse Joseph? alia ipse acquireret. Edwardus secundus Rex Anglorum habuit pro symbolo Apem coronatam, Inscript. *Vitalis celitùs aura*, circumvolabant minores apes omnes laborantes. Inscript. *Agmina dant reliquum*. Ita in Farrag. symbol. Vita de cælo, ita & Charondas Imp: apud Sabell: dicebat *Vivere cura DEI est, nobis sint cætera cura*. Macedones cum ad Perseum ultimum suum Regem afferent statuam auream, ut Politian. in Miscell. Idem dicebant *Dent superi vitam nos fortunam*: Petimus à DEO vitam quia illam dare non possumus. Quare Bactriani in anniversario natalis sui Regis, ut scribit Epictetus var. hist. funebres urebant cupressos, cedros & myrthos immortales soli exponebant, acclamando. *Pluant vitales Regibus ignes*: Ut tibi Electo id acclamemus, multa exiguit. Scribit Scрабо quod Amon in Ægypto prope templum Serapidis erexit ita artificio

ficiofam statuam, ut receptis solis Orientis radiis dulciter caneret, solem salutando. Tales statuæ sumus, tibi Orienti occidimus *Vivat*. Nisi malim Patriam appellare, de qua Plin. lib. 36. c. 15. Cameram Olympiæ dictam heptaphonon quæ septies Echo reddebat. *Vivat* ubique resonat. Pl. 60. *Dies super dies Regis adjicias, & annos ejus in generationem, & generationem.*

Altera causa cur acclamatur *Vivat*, quia vita Principis toram animat Patriam, Quare Virg. ait tres animas habuisse Herilum Regem Prænestinum, quia tribus Provinciis præerat. Moyses moriturus ita orat. Num. 27. *Provideat D. DEUS spiritum omnis carnis, hominem qui super multitudinem hanc, & possit exire & intrare ante eos.* Josue successorem appellat spiritum, & quidem omnis corporis, utique unum corpus habet, omnis caro est toties Israel qui spiritu Josue victurus erat. Cùm Elisæus mittit unum ex filiis Prophetarum in Ramoth. Galaad cum oleo ut Jephthe ungat in Regem. 4 Reg. 9. ita monet. *Cùm veneris illuc videbis Jehu filium Josaphat filii Namsi, introduces eum in interius cubiculum, tenensque lenticulam olei fundes super caput ejus, & dices. Hæc dicit Dominus. Unxit te Regem super Israel, aperiesque ostium, & fugies, & non ibi subsistes.* Cur clam? cur fugit? potius aliquid à Jehu petendum erat. Sed cur post se non clausit portam? Titus Bostrensis. *Quem Propheta clauso ostio unxit, spiritum pro se replevit: sed fugiens ostium aperuit, ut spiritus Regis foras in regnum prorumperet, tacitus admonuit.* Auditò quod Jehu Rex, Principes ex suis palliis faciunt ei tribunal: Quia deinceps spiritus Jehu illos calefacturus erat, quare illud *Regnavit Jehu.* Angelomus exponit. *Anima Regni Jehu.* Cor est primum vivens, hoc est Rex; deinde membra omnia non unum alit, & si unum, morbi sequuntur. Dan. 10. *Dissolutæ sunt compages meæ, & nihil in me virium remansit &c. Sed & halitus meus intercluditur.* Venit paralytis.

Sed & phthisis venit, Pl. 21. *Aruit tanquam testa virtus mea.* Sicut cedit spasmus Job. 7. *Cutis mea aruit, & contracta est.* Chyragra 1. Cor. 7. *Nemo militat suis stipendiis unquam.* Succedit cacochymia, murmur ventris Matth. 20. *Nos portavimus pondus diei & estus.* Nonne hi novissimi venerunt? cur iste? &c. cur ille, cur velles Gedeonis? His occidit S. Paulus Rom. 14. *Is qui manducat non manducantem non spernat &c.* Vide ibi sed rara hæc virtus, potius anima provideat, & faciet Electus. Sed quomodo una anima tot populis sufficiet? Cum electus esset Alphonius Rex Castellæ, acclamabant, *Vivat Rex*; ille addebat, *vivat Grex. vivat lex.* Tum vivit Grex quando vivit lex. Archidamas dedit causam cur apud Lacedæmonios viveret lex per 700. annos, dixit quia non in libris sed in cordibus servaretur. Sigis. Augustus Rex Poloniæ pro symbolo habuit calvariam incumbentem legibus, intra quam atdebatur lampas. Inscript. *Lex vult vivas*; Sed hic nihil vivit. Sed ut vivat, nesciat Judex cujus illa sit Calvaria, Affinis &c? Deut. 1. *Quod justum est judicate, sive Civis ille sit, sive peregrinus, nulla erit distantia Personarum, ita parvum audietis ut magnum, non accipietis cujusquam personam, quia DEI judicium est.* Lampas bene causam illustret. Charondas dicebat, *Volo Judices urinarios non piscatores.* Turbat aquam piscator ut pisces capiat, urinator oleum ex ore dimittit ut illustret. Exod. 23. *Non facies conturbationem in judicio si fuerit causa inter aliquos & interpellavit judices quem justum esse perspexerint, illi justitiæ palmam dabunt.* Sed lex liber cur clausa? Apoc. 9. *Locuta sunt tonitrua, & ego scripturus eram, & dixit Angelus, noli scribere, sed signa tantum.* Solent esse tonitrua cum læges scribuntur, minæ &c. Electus animabit leges. Plin. scribit. *Cum Tiberius in thronum intraret, partes viarum se in contraria transtulerunt, faciet Electus. Isai 40. Erunt prava in directa, Et aspera in vias planas, siquidem ut Ammian. lib. 30. Cum rectè procedunt judicia delubra sunt*
equita-

aquiritatis; cùm depravatè, fovea fallaces & ceca, in quas sicaptus incidere quispiam, non nisi per multa exiliet lustra usque ad ipsas medullas exsuctus. Vivat Grex. vivet dum Rex illum nutriet. Alphonfus Rex Castellæ de quo supra, tale symbolum assumpsit. Pelicanus coronatos tres inæquales staturâ pullos suo sanguine nutrit. Deserit corvus pullos, perdix dat alteri excludendos. Sed non Pelicanus, talis Electus. Non dicet cum ficu Judic. 9. *Quomodo deseram dulcedinem meam? nec cum vite. Quomodo deseram vinum meum nec cum olea. quomodo deseram pinguedinem meam?* Sanguinem dedit. Gens in qua Electus es trahitur clementiâ & liberalitate. Plin. dicit lapidem esse in Thracia qui magna vi moveri non potest, agitur levi impulsu. Sunt multi aridi, *Viventne ossa ista?* Dic. *Ego intromittam in vos spiritum & vivetis, & dabo super vos nervos, & succrescere faciam super vos carnem.* Tum fiet, *ingressus est in eos spiritus, & revixerunt, steteruntque super pedes suos exercitus grandis nimis valde?* Sed aliquando accidit ut Gen. 28. Nasciebantur ex Thamar gemelli, unus emisit manum, & hanc ligarunt funiculo rubro, retraxit ille manum, & alter prius natus. Uous habet spem, alter accipit. Accidit ut apud Assuerum Esther: 5. Aman cum Rege bibit &c. Mardocheus vitam. Regis curatus gladio, tamen hic post portam, ille ad mensam. Tandem Rex insomnis legit acta Mardochei, petit an remuneratus? Si ita fieret. Conscriberentur, legerentur. Accidit ut in Babilone Dan. 14. Rex putabat quod Bel data comederet: alii absumebant. Daniel monet *Ecce pavimentum, aspice cujus vestigia sunt. Rex. Video vestigia virorum & mulierum, & infantium. Vivat.*

Accinit & cœlum *Vivat.* Job. 28. *Concentum cœli quis dormire faciet?* Pythagoras putabat cœlos suo motu edere melos. Plato cuique cœlo attribuit sirenem, fabulæ. Canunt

in caelis Angeli, hoc est, quatuor animalia. Aquila, leo, bo-
 liomo & 24. seniores. Apoc. 65. *Dignus est Agnus qui occisus est*
accipere virtutem & Divinitatem &c. Superiores habent cum
 DEO connexionem, Angeli terræ præsent, quare etiam ter-
 restribus bonis viris gratulantur ex amore, & orant ut vivant
 non solum terræ sed & caelo. Vivunt verò caelo per inter-
 nam perfectionem, per externam erga Ecclesiam pietatem
 proximis. Triplices caeli Cantores hanc triplicem precantur
 vitam.

Primi sunt Angeli Apoc. 5. *Audivi vocem Angelorum mul-
 torum in circuitu throni &c.* Sunt enim *Administratores spi-
 ritus in adiutorium missi his qui hereditatem capiunt salutis.* Ma-
 ximè illis attendunt à quibus alii dependent, illustrando in-
 tellectum, voluntatem incitando, affectum ad virtutem ex-
 citando, Hi primi canunt *Electo Vivat*, precantur Amorem
 DEI, humilitatem, temperantiam &c. pietatem. Epaminonde
 Duci Thebanorum, ut est apud Plut. reliquit Pater clypeum
 quem ita amavit, ut è bello vix vivus redux solum quaesivit,
Num scutum Patris superesset? audico, quòd sic. *Bene est, quo-
 tutus vixi, tutus morior.* Hunc Clypeum Electe appella. Dif-
 ficilè inter magna negotia esse valdè devotum. S. Maxim. *Ani-
 mum quem per varias cogitationes, multiplices sermones, omni-
 genas actiones, curas, negotiositas dispergit, una sancta intentio,
 unum in omnibus placendi DEO studium, indidem colligit.* Cum
 benedicit Moytes filiis Jacob, Deut 38. ita primogenito Ru-
 ben. *Vivat Ruben & non moriatur, & si parvus in numero* Quid
 hoc? cur parvus? in oeconomia, famolis &c. parvus. Operatur
 in parvum se colligat, sicut lineæ circuli in centrum, in DE-
 UM. Comparatur cor Magistratum fluminibus, Prov. 21. *Sicut*
divisiones aquarum, ita cor Regit in manu Domini. Dividunt se
 flumina, tamen in unum mare influunt, ita Magistratus dum
 se

se per multa dissipant, redeant ad unum DEUM. Jovinianus Imp. habuit pro symbolo Crucifixum. Inscr. *Scopus vite mee est Christus.* Felix talis, est ut Jonathas 2. Reg. 1. *Sagitta Jonathas nunquam rediit retrorsum.* id est, intentio. Sap. 6. *Audite Reges & intelligite, disite Judices finium terra, praebeo omnes vos qui continetis multitudines, & placetis vobis in verbis nationum, quoniam data est a Domino potestas vobis & virtus ab Altissimo, qui interrogabit opera vestra & cogitationes scrutabitur.* Hoc Vivat tibi Electe precantur Angeli, ut te in uno colligas.

Alii caeli Cantores sunt quatuor animalia Apoc. 5. *In circuitu sedis quatuor animalia stabant &c.* naturae diversae Homo, leo, aquila, bos, quae potest esse consonantia? Sed quia hoc in caelo; debet esse. Musica movet affectus. Cassiod. *Cantus Dorius prudentia largitor est, & castitatis effector.* *Cantus Phrygius pugnas excitat, vocum furoris inflammat.* *Aeolus animi tempestates tranquillat.* *Lydius intellectum obtusis acuit, & terreno desiderio gravatus caelestium appetentiam inducit.* *Cantus est in anima honorum eximius operator.* Haec animalia serviunt Ecclesiae, quia quatuor Evangelistas exprimunt. Quatuor status figurant; aquila contemplativos, bos laboriosos, leo milites, homo pacatos. Quatuor virtutes indicant ad conservationem Ecclesiae necessarias. Homo humanitatem erga Clerum, leo fortitudinem contra haereses, aquila perspicacitatem contra pseudopoliticos, bos laborem ad alendos Ecclesiae servos. Haec animalia serviunt Ecclesiae itaque & Agno, & Magistratibus, qui sunt participes potestatis Agni. Accubi Electe; Vive quatuor Evangelis. Religioni, agnoscat in te Sacerdos humanitatem, haereses severitatem &c. Chrysostr in Joël cap. 13. *Egredietur fons de Domo Domini, ut spinas nostras, vitia atque peccata nullam frugem justitia habentia commutes in Domini novalia, & ariditatem nostram*

D

stram

stram rigat aquis largissimis, ut pro spinis ac vepribus flores multiplures germinemus, & in & loco ubi quondam israhel inicitus est Beelphegor, lilia castitatis, rosa pudoris, viola virginitatis exuberent. Vivat, Vivat, Electus.

Tertius chorus celestis constat 24. Senioribus. Apoc. 5. *Viginti quatuor Seniores ceciderunt &c.* Hæc Musica, gravis, sonora, Regia; sed instrumenta coronæ, cadunt infacient, tenent cytharas, phialas odoramentorum. Non miror cytharas, sed cur deponunt coronas? Locus ibi pompæ alii cantores hoc non faciunt. Petitiones à terra acceptas afferunt Agno. *Orationes Sanctorum.* Similes illis quas populus ab Holoferne afflictus Judith. 6. faciebant. *Ceciderunt in facies suas adorantes Dominum, & preces effuderunt dicentes. Domine DEUS celi & terra respice ad nostram humilitatem, & facies Sanctorum tuorum attende, ostende quoniam non derelinquis prestantes de te.* Quare exempla sunt Principibus ut ab afflictis recipiant supplices libellos. Estis de terra ut & illi, reponite ad tempus Majestatem, recreate vestris cytharis, hæc sunt ita gratæ ut dicantur *Orationes Sanctorum.* Eccl. 29. *Conclude elemosynam in sinu pauperis, & hac pro te exorabit ab omni malo, Tibi ergo Electe isti Senes canunt Vivat, hoc consistit in misericordia erga afflictos. Tob. 4. Quoniam misericordia à morte liberat, & facit invenire vitam æternam.* Rex Galliæ tactu manus & verbis illis. *Rex te tangit, Christus te sanat* strumas depellit. Utinam & tua manu tangas non committendo aliis, afflictos sanes: juvabunt cantare *Vivat.* Clausula hujus cantici. *Dicebant quatuor animalia Amen.* Et vos alii cum Sacerdotes orant pro Electo Dicatis Amen. Det ipsi DEUS &c. Amen.

In Prima Missa Sacerdotis.

SIDEUS alicui optionem offerret, ut fieret, vel Angelus, vel Sacerdos: quid illi suaderetis? non dubito, quòd plurimi suaderent ut eligeret naturam Angelicam. Sicut enim melius est esse hominem quàm bovem, ita melius est esse Angelum quàm hominem; Sacerdos verò non desinit esse homo. Quid ego in hac re sentiam, explicabo.

Angelus non habet aliam Patrem quàm DEUM, quia quæ sunt immortalia non generantur, generatio enim est instituta ad reparandum quod mortuum est, ideò in cœlo & inferno, & post diem iudicii quando jam cùm corporibus erunt animæ, *Non nubent neque nubentur*, neque majus desiderium erit prolis quàm in lapide. Sacerdos etiam à solo DEO est. Orta fuit contentio num. 17, quis deberet fieri Sacerdos. Constitutum est, Deponantur virgæ ab arboribus recisæ, cujus floruerit, ille sit Sacerdos. Cur recisæ? quia virga arida recisa non floret nisi id DEUS ipse in illa faciat, procul est ab arbore, à terra, humore: ita Sacerdos. Deut. 18. *Non habebunt suam hereditatem.* 2. Tim. 2. *Nemo militans DEO implicat se negotiis secularibus.* Dan. 3. *Benedicite Sacerdotes Domini Domino.* Non sine mysterio dicuntur *Domini*, quia non nepotum, non affinium, non negotiorum sæculi. Heb. 7. *Melchisedech Sacerdos sine Patre, sine Matre, sine genealogia.* Quomodo id? Solus Adam sine Patre &c. certè non creatus à DEO Melchisedech; imò Ambr. Anselm. & Epiph. hæres. 51. Patrem ejus dicunt fuisse Heraclem, Matrem Asteriam. Habuit ille Patrem ut homo, sed non ut Sacerdos. Recordamini quòd Christus Matri suæ dixerit in Cana Galilæa & Cruce, non vocavit Matrem sed Mulierem, absit dicere, quòd filialis observantia defuerit. Sed quid? Iren lib. 3. c. 18. Quia in

D 2

CANA

Cana & Cruce gerebat personam Sacerdotis non appellat matrem sed vulgari voce utitur Mulier. Jam tuus Pater & Mater o Sacerdos est DEUS; illius es. Dominus pars hereditatis tuae, jam cum Abraham, egressus es de terra & cognatione tua. Jam es factus Angelus, & ut Angelus vivere debes. Angelus semper in conspectu DEI dignè versatur, & hoc tibi incumbit. Angelus est immortalis, & tuus character Sacerdotalis nunquam morietur, Angelus non infirmatur & tu licet ut homo sis ægritudini subiectus, nunquam tamen in tuo Sacerdotio morbus appareat, hoc indicatum est Levit. 21. Omnis qui habuerit maculam, non accedat offerre hostiam. Ideò ut observat S. Aug. quæst. 82. in Levit. Summus in lege Sacerdos nunquam infirmabatur. Angeli sunt hominum custodes, & Sacerdos Pastor. Angeli preces nostras DEO offerunt & tuas addunt, hoc idem præstat Sacerdos. De Sacerdote dicitur Malach. 7. Angelus Domini exercituum est. Apoc. 1. Sacerdotes vocantur Angeli Ecclesiarum. Cyrill. Alex in Levit. 6. in Angelorum ordinem transeat & jam non erit homo. Prævaleat in illo spiritus & opera spiritus, ut vocari possit spiritus, est habeat corpus; sicut vocatur vinum etsi in illo sit gutta aquæ quia multò plus est vini. Ideò cum nos in Missa salutat dicendo, Dominus vobiscum spiritum illum appellamus, respondendo, Et cum spiritu tuo. Damian. Quia totus debet à spiritu denominari. Jam ergo est Angelo æqualis.

Sed nemo dicit quòd B. Virgo non sit major Angelis, quia cum dixit. *Eccè ancilla &c.* dedit esse Christo, Sacerdos etiam dat cum dicit. *Hoc est Corpus &c.* Quod nullus Angelus præstare potest. Angelus est servus Christi, Sacerdos est genito. Quomodo ergo debet S. Virginis humilitatem & castitatem imitari? Est Christus Mediator DEI & hominum, Sacerdos hanc personam Christi gerit. Ideò, qui vos tangit,

git, me tangit. Loco Christi sedes in tribunali, arbitrio eius
 stat Christus. *Quodcumque solveritis super terram.* Idcirco
 cum Christus sit Patris Sapia, dixit DEUS cuidam Osee. 4.
Quia tu scientiam repulisti, repellam te ne Sacerdotio fungaris mi-
hi. Sine scientia poterit fungi, sed sibi, non DEO. Super
 Christum requiescit Siritus S. Iai 6. *Spiritus Domini super*
me &c. Et in Sacerdote esse debet. Exod. 19. *Qui accedunt*
ad Dominum sanctificentur ne percutiat eos. Christi corpus tam
 Sanctum est ut dignè in eo DEUS habitet: in Sacerdotis cor-
 pus venit homo DEUS, quanta sanctitas requiritur! S. Vin-
 cent. Conc. de S. Marco. *Qui projiciunt Corpus Christi in latri-*
nam luxurie, Idem de aliis peccatis majus peccatum est quam si
 projicerent S. Sepulchrum Christi in cloacam. S. Vincent. conc.
 i. in festo Corporis Christi. *Non displicebit Maria Virgini si*
dico veritatem, quia Virgo aperiendo cælum debuit dicere oïto ver-
ba. Ecce ancilla &c. Et Sacerdos solum dicit quinque verba &
 quando dicit ultimum verbum scilicet meum, in verbis, Hoc est
 Corpus meum, tunc cælum aperitur, & Christus est in hostia.
 Item Virgo Maria semel aperuit cælum, sed Sacerdos quotidie. Item
 in utero Virginis descendit parvus, &c. passibilis & mortalis, sed
 in hostia ita descendit magnus ut est in cælo, ut fuit in cruce, nec
 passibilis, nec mortalis, sed gloriosus & impassibilis. Hinc si bo-
 nus Sacerdos, dicunt Angeli, *o benedictè majorem gratiam habes*
quam nos, Si malus, luxuriosus, concubinaris, lusor &c. dicunt
Angeli Christo, Domine vultus ut occidamus istum proditorem? Ec
 tamen tam ad verba mali quam boni descendit Christus, sicut
 fuit aqua tam per aureum quam ligneum canalem. Christus
 autem in fine faciet ut Dominus horti, qui postquam est usus cana-
 libus, canale aureum ponit in thesauro, canale ligni putridi ponit
 in ignem ad comburendum in inferno hæc S. Vinc.

Primitias hodie reddis Domino Sacerdos, illæ fuerunt

D 3

gratis-

gratissimæ de omni terræ fructu, reddis de panis & vino. *Obtulit panem & vinum Melchisedech & benedixit Abrahamo, Tum mitte nobis benedictionem. Mediator & DEI & hominum agere nostram causam apud DEUM; multorum rei sumus, multis egemus. Simeon Luc. 2. Accipiens in manus benedixit Domino, & simul gentibus lumen annuntiavit & gloriam plebi Israël, impetra nobis lumen, ora pro gloria. De Josepho Patriarcha scribitur, quod habuerit scyphum, de quo augurari solebat, hoc est, bona precari: habes in manu calicem, augurare nobis. *Hic est calix novum testamentum* in sanguine Christi, proinde calix gratiæ, calix redemptionis captivorum, calix salutaris Domini, calix JESU. Augurare nobis hæc omnia, hic calix unionis, quia ex multis uvis conficitur unum vinum, sicut unus panis ex multis granis, impetra nobis pacem cum DEO & inter nos ipsos. Hic calix in pignus amoris nobis relictus, precare ut sicut à Christo amamur, ita illum vicissim amemus. Augurare & hæc & plurima alia & dum illum sumendo dices, *Calicem salutaris accipiam, & nomen Domini invocabo.* Etiam pro nobis hoc nomen Sanctum invoca, ut in nomine illius prosternamus inimicos, ut nomen Domini sit nobis turris fortitudinis, nomen ejus sit in nobis benedictum.*

De Eadem Fragmentum.

DEUS cujusvis rei amat offerri sibi primitias. Multò magis gratum erit illi primum Sacrificium. Proinde si ob primitias fructuum benedicebat, ob primam Missam multò magis, maximè cum Sacerdoti magnus aliundè ad DEUM pateat accessus. Ad hoc enim illum DEUS destinavit, ut nobis beneficeret, & beneficeret. Ille enim nos à peccato originali per Baptismum liberat, peccata actualia post Baptismum contrahentia,

Æta, quod non potest facere Angelus, dimittit, ex quo, plus
 est quàm si nobis DEUS visibilem daret Angelum ut ad eum
 in nostris necessitatibus recurramus. Pascit verbo DEI &
 cibo Angelorum. Ipse claves regni cœlorum habet, cui aperit,
 ille ingreditur. Quodsi honorandi sunt Parentes qui nobis
 fuerunt causa nascendi. Et Exod. 21. *Qui maledixerit Patri
 vel Matri, morte moriatur*, quantò magis Sacerdotes? Similes
 sunt B. Virgini. sicut illa dictis verbis, *Ecce ancilla Domini fecit
 Christum incarnari*, ita Sacerdos dictis verbis. *Hoc est Corpus
 meum*, &c. Facit Christum subintare species panis & vini.
 Hinc dæmon coram S. Remigio genua flectebat, & id se face-
 re passus propter honorem Sacerdotis, quòd in eo erat. Num.
 16. *Contumebetur populus igne à DEO misso, & dixit Moyses
 ad Aaron tolle thuribulum, & hausto igne de Altari mitte incensum
 desuper pergens citò ad populum ut roges pro eis.* Ipse Moyses
 recurrit ad Sacerdotem. Josue 3. *Cùm ingressis Jordanem Sa-
 cerdotibus stetit aqua.* Origen. in Josue 4. non solùm arcam
 reverita, sed & Sacerdotes. Designavit DEUS pro asylo
 reis urbes Sacerdotum. Philo lib. 3. de vita Moysis. ut hinc
 pateret honor Sacerdotum. Præscripsit illis pro ornamen-
 to capitum cydarim, genus diadematis tanquam Regibus ut.
 Philo. l. c. *Quia Sacerdos non solùm cunctis hominibus est emi-
 nentior, sed & Regibus* Hinc etiam vitia Sacerdotum tantope-
 re DEUS æstimat, ut dixerit Hieron. Epist. ad Sabinianum.
*Propter Heli filios locus tabernaculi subversus est, & propter vitia
 Sacerdotum, DEI tabernaculum destitutum est.* Vicissim ita il-
 lorum honorem tuetur, ut Cyp. Epist. 3, lib. 1. in illa Matth.
 5. *Qui dixerit Fratri suo fatue &c. Quomodo possunt censu-
 ram DEI ultorus evadere, qui talia ingerunt, non solùm Fratibus,
 sed & Sacerdotibus, quibus honor tantus de DEI dignatione con-
 ceditur, ut quisquis Sacerdoti ejus non obtemperaret statim neca-
 retur*

retur

retur Deut. 17. *Quicumque non exaudit Sacerdotem morte moriatur.* Unde Samueli dicit 1. Reg. 8. *Non respereverunt sed me.* Et ratio potest esse ex Ambr. lib. 3. de Virginibus. *Ubi ergo Christus quaritur? in pectore prudentis, id est, Sacerdotis.* Angelus est Sacerdos. Greg. hom. 7. *Utinam non ad iudicium nostrum dicamus, quia omnes qui Sacerdotis nomine ceñentur, Angeli vocantur Malach. 1. Labia Sacerdotis &c.* Sed & Angeli ministrant Sacerdoti. Ita scribit de S. Ghrystomo S. Nilus Epist. ad Anastas. Episc. *Joannes Sacerdos Ecclesie Constantinop. videbat domum DEI refertam Angelorum cœtu & tum inprimis cum Divinum & incruentum Sacrificium offerebatur. Cùm capisset Sacerdos Sanctum Sacrificium, plurimæ statim ex beatis illis virtutibus de cœlo descendentes, stolis induta splendidissimis, nudis pedibus, intentis oculis prona, Altaro magno cum silentio & reverentiâ, quoad venerandum illud mysterium exploratum fuit, circumsteterunt. Deinde huc illuc per totam Domum diffuse, Episcopis, & Presbyteris & Diaconibus distributionem corporis & pretiosi sanguinis administrantibus adhererunt, satagentes & sedulo adjuvantes.*

Ad Curam habentes Animarum.

DEScribit Ezech. 11. malum Pastorem Dominus. *Sunt tibi vasa Pastoris stulti, pro pastorali gladium, pro esca venenum.* Et ibidem addit. *O Pastor & idolum derelinquens gregem, gladius super humerum ejus.* Talis pastor erat Cain Gen. 4. *Nunquid ego sum custos Fratris mei? Custos es qui curam suscepisti Custos quid de nocte? dum alii velut in nocte dormiunt in peccatis tu Clama, ne cesses, quasi tuba ex alta vocem tuam, si non clamaveris, anima tua erit in periculo si quæpiam anima perierit nullius te autoritas deterreat ne contingat quod*
scribit

scribit S. Greg. Pastoral, p. 2. c. 4. *Sæpe Rectores animarum improvidi humanam gratiam amittere formidantes loqui liberè re-
tâ pertimescunt, & juxta veritatis vocem, nequaquam jam gre-
gis custodia Pastorum studio, sed mercenariorum via deserviunt,
quia veniente lupo fugiunt, dum se sub silentio abscondunt. Isai. 56.
Canes muti non valentes latrare. Sed non frustra Act. 2. in
primos Pastores Spiritus S. in specie linguarum descendit.
Non frustra in lege Exod. 28. Mala punica in vestibus jungebant
voci concordiam, Greg. l. c. quid enim prodesset lingua clama-
re, & clamorem moribus retractare? Idem planè fieret ac-
que si quis diceret alteri veni ad me, interim à se lapidibus
repelleret, portam clauderet. Interea dum clamat, dum re-
prehendit, ex corde am et. Greg. Moral. 26. c. 5. *Sancti Do-
ctores dum hoc agunt, dum arguunt, increpant, charitatis amo-
re se viunt, non inflatione elationis intumescunt, mori enim pro ip-
sis parati sunt, quos quasi usque ad mortem se vientes affligunt.
Primò dicendum est Pax huic domui. Filii Zebedæi petebant
fulmina mitti in Samariam, non sunt exauditi. Sed de qui-
busdam quæritur Greg. hom. 17. *Cum regiminis jura suscipiunt,
ad lacerandos subditos inardescunt, terrorem potestatis exhibent,
& quibus prodesse deberent, nocent: & quia Charitatis viscera non
habent, Domini videri appetunt, Patres se esse minimè recogno-
scunt. &c. Non ita res tractanda quam Christus dignam suo
sangvine æstimavit. Pergit Greg. de quibus veritas dicit Matth.
7. *veniunt ad vos in vestimentis ovium, intus autem lupi sunt rai-
pæces. Dicebat Propheta. O Pastor & idolum. Vis adorari ut
idolum, & gregis curam non habes. Pastor in una Provin-
cia, grex in alia. Tantùm te agnoscunt Pastorem, cum mer-
cedem Pastoris recipis. Greg. l. c. *Sed quid nos, quod tamen
sine dolore dicere non possumus, quid nos à Pastores agimus? qui
mercedem consequimur, & Operarii nequaquam sumus. Fructus*****

B

quidem

quidem S. Ecclesia in stipendio quotidiano percipimus, sed tamen pro aeterna Ecclesia in praedicatione non laboramus. Pensamus enim cuius damnationis sit &c. Vide homilias per octavam S. Adalberti E. M. Contractu nos quodam obligavimus, Fideles dante nobis bona, ut pro illorum peccatis satisfaciamus, quid si nec pro suis aliquis satisfaciat? quid si qui placare DEUM debet pro alienis, irriter propriis? Pergit Greg. Veniet, veniet profecto illa dies, in quo Pastorum Pastor appareat, & uniuersaque facta in publicum deducat, & qui modo subditorum culpa per Praepositos ulciscitur, tunc Praepositorum mala per semetipsum seruiens damnet. Onus curae animarum descripsit Job. 26. Ecce gigantes sub aquis gemunt. Juxta Apoc. autem aquae populi sunt. Sed potest contingere quod populo Israelitico Exod. 15. ut sicco pede per maris medium transeat. Eccl. 11. 43. Cum transieris per aquas tecum ero, & flumina non operient te. Dum intret ovile Pastor ostiario illius Spiritu S. aperiente & si plures ad DEUM adduxerit Greg. epist. 27. Aversionis culpa (quisquis peccat graviter, à DEO avertitur) nulli imputatur, qui revertens, lucrum animarum à se conversarum reparat. Bona ipsa & proventus in animarum bonum impendendi non in vitia, ne simile quid dici possit illi Ambrosiano lib. 5. epist. 29. De Christianorum censu reedificabitur Iudeorum Synagoga, ut sit locus in quo Christus negetur. Erit locus perfidia de exuviiis pietatis factus? Pretio quod datum est pro redimendis peccatis ementur peccata? Christus vobis animas concedidit. Bern. epist. 4. Magna res anima quae Christi sanguine redempta est videte quâ curâ servanda est. Aug. in Pl. 102. O anima tanti vales! Bene Christus animam à se redimi suo cruciatu toto putavit, hanc pastori custodiendam tradit ut illam lucretur, daëmon nova subire supplicia non refugit, nam quociens animam deducit ad damnationem nova illi poena accre-

accrescit. Salvian. *Qui furor est viles à vobis animas haberi, quas etiam ille vobis canas se habere dicit dæmon, qui viles facere conatur? quas etiam diabolus putat esse preciosas? ac per hoc quicumque animas negligunt, etiam infra iudicium diaboli illas amant.* Sed veniet, qui dicit. *De manu vestra sanguinem animarum requiram. In aleis vestris in vanitatibus vestris, est sanguis animarum.* Templum vobis suum concedidit DEUS, curam illius habete. S. Ephrem lib. de Iudicio. *Anima habens in se Deum, templum DEI est, & sanctum, & purissimum. Divina etiam mysteria celebrantur in ea, & Angeli & Archangeli lætantur in ea & frequenter visitant eam, quia habitante DEO in anima, Angeli festinant honorare eam utpote templum DEI effectam.* Quis nollet cooperari ut hæc læticia impleat Angeles? ut DEUS in templo tuo sedeat? & quâ pœnâ dignus esset si hoc negligeret, cum ad hoc faciendum se obligaverit & quidem accepto precio? quid si etiam suâ culpâ, pravo exemplo, ex hoc templo DEUM exturbaverit? Qui non pavit esurientem, non vestivit nudum &c. Damnatur, licet ad hoc solum ex communi charitate fuit obligatus: quid ille, qui non pavit animam &c. Et ad hoc se obligaverit specialiter? Non accipiebat tantos proventus Paulus qui pro animabus, in mortibus frequenter &c. qui optabat esse anathema pro Fratribus. Itô plurima, ab illis passus: Chrysoft. hom. 7. de laud. Pauli. *Dum Paulus vincens per vastum pelagus ad Cæsarem ducitur ita gaudet tanquam in maximum ducatur imperium, etenim non parvum ulli præmium, urbis Romæ conversio proponebatur.* S. Ignatius Soc. JESU Fundator dicebat. *Si optio daretur, malle se beatitudinis incertum vivere, & interim DEO inservire & proximorum saluti, quàm certum ejusdem gloria statim mori, & tamen neuter horum juraverat curam animarum. Si damnatum posses ex inferno reducere, an negligeres? leves pœnæ inferni*

respectu peccati ex quo animam potes educere. Si Fratrem tuum posses resuscitare à mortuis, an nolles? Chrylostom. 4. hom. 4. *Mortuam animam instaurare, excellentius est, quam corpus.* Et rationem dat Aug. de verbis Dom. Serm. 44. *Corpus vita redditur iterum casura, anima nunquam destituta.* Ex hoc concludit Greg. 3. Dialog. c. 17. *Plura est conversio Pauli Christum persequenti, quam suscitatio Lazari quatriiduan.* Præmium hujus laboris est ingens. Misereris aliorum miseretur tui DEUS, qui in eadem mensura remetietur in quantum mensus fueris. S. Hor ab Angelo hæc auditur, ut est in vitis PP. *Quantoscunque in hac vita positus converteris ad salutem, super tantos principatum accipies in futurum.* Qui negligit animas, reus est sanguinis eorum, ut à contrario patet ex verbis S. Pauli. Act. 20. *Confestor vos hodierna die quia mundus sum à sanguine omnium non enim superfugi quò minus annuntiarem omne consilium DEI vobis.* Greg. Pastor. parte 3. Legitur Apoc. 22. *Qui audit, dicat veni ut nimirum ipse cui se vox interna insinuat, illuc etiam, clamando, alios, quò ipse rapitur, trahat: ne clausas fores etiam vocatus inveniat, si vocanti vacuus appropinquat.* Ilai. 6. *Va mihi quia tacui.* Prov. 11. *Anima que benedicit impingvabitur, qui inebriat ipse quoque inebriabitur.* Crescit enim in nobis virtus & devotio dum alios ad illam incitamus, Greg. l. c. in hæc Ilai. *Qui exterius prædicando benedicit, interioris augmenti pingvedinem recipit, & dum vino eloquii mentes Auditorum debriare non desinit, potu multiplicati muneris debriatus excrescit &c.* Moyses illos denunciavit à parte DEI existere Exod. 32. *qui delinquentium scelera incunctanter ferirent &c.* Si ergo ille DEI dicitur qui ad ferienda vitia zelo Divini amoris excitatur, profectò se esse DEI denegat, qui in quantum sufficit, increpare vitam carnalium recusat.

Ad

Ad Sacerdotes.

Vir erat carus DEO Moyses, & tamen cum sciret plaga supra populum Num. 16. dixit ad Aaronem sacerdotem. *Tolle thuribulum, & hausto igne de altari mitte incensum desuper pergens citò ad populum ut roges pro eo.* Et additur, *quem erubuit Angelus vastator,* Ex quo colligitur peiores esse tali Angelo, id est dæmone, qui non reverentur legatum Principis. Sacerdos est Legatus, ut ait Paulus. *Legatione fungimur pro Christo,* hoc ut magna est dignitas, ita requirit, ne quis Principi pro quo est Legatus, faciat contra honorem & hoc ipsum severè vindicat DEUS. Malach 2. *Et nunc ad vos mandatum hoc, o sacerdotes: si nolueritis audire, & nolueritis ponere supra cor, ut detis gloriam nomini meo, ait Dominus exercituum mutam vos in egestatem, & maledicam benedictionibus vestris &c. Vos autem recessistis de via & scandalisatis plurimos in lege: irritum fecistis pactum meum, dicit Dominus exercituum. Propter quod ego dedi vos contemptibiles & humiles omnibus populis. Hæc prima pœna est, ut contemnantur à populo, ut contra eos insurgant sæculares. Quia sacerdos debet esse sine culpa. In vitis PP. lib. 2. Abbas Morhues factus per vim Sacerdos, abstinuit sacru, dicebat enim. Confido in DEO meo, non habeo grande iudicium propter ordinationem hanc, quia oblationem non presumpsi facere. Nam ordinatione hæc illorum est, qui sine culpa sunt: ego autem me bene cognosco.* Altera pœna est, DEUS negat beneficia sua populo propter malos sacerdotes. Isai. 6. *Et factum est anno quo mortuus est, videbam Dominum sedentem in solio excelsis.* Quid conjungitur Prophetia cum morte Ozia Regis & quia Oziam non ejecerunt sacerdotes, cum esset leprosus, Chrysoft. hom. 4. *Vetus erat mos, omnem leprosum e civitate ejicere,*

nunc verò non idem sit; exiuit ergo Rex cum lepra, non tamen eiecerunt cum ex civitate, dignitatem eius Regiam diademaque reuerſi, & DEUS irascens interrupit prophetiam &c. venit mori impuri & solvit illam. Peccat interim populus dum agit contra sacerdotes. Cypr. Epist. 9. dicit cuidam, Inquis in mores meos. Et post DEUM Iudicem qui sacerdotes facit, te velle, non dicam de me, sed de DEI & Christi iudicio iudicare. Hoc est in DEUM non credere: hoc est, rebellem aduersus Christum, & aduersus Euangelium ejus existere, & dum ille dicat, Nonne dico pastores &c. Nam credere quod indigni sunt & incerti qui ordinantur, quid aliud est, quàm credere, quòd non à DEO, nec per DEUM sacerdotes ejus in Ecclesia constituentur? Sed tamen ut Greg. lib. 5. in Reg. cap. 2. Sacerdos indignus qui merito suae iniquationis abicitur, cum ministrare praesumit, ad tanta gloriae culmen damnandus ascendit. Greg. Epist. 24. Quid Antistes ad Dominum, nisi pro delictis populi intercessor eligitur? quàm itaque fiduciã ad DEUM pro peccatis alienis intercessor venio, apud quem de propriis securus non sum? Si fortasse quispiam apud potentem virum, qui & sibi iratus esset & mihi incognitus, intercessorem suum me fieri quæret, protinùs dicerem, ad intercedendum venire nequeo, quia ejus notitiam ex sedula familiaritate non habeo. Si igitur rectè homo apud hominem de quo minimè praesumpſissem fieri intercessor erubescerem, quanta hoc audacia, quòd ad DEUM pro populo intercessoris locum obtineo, cui me familiarem esse per mea merita non agnosco? Cum is qui displicet ad intercedendum mittitur, irati ad deteriora animus provocatur, & valde pertimescunt commissa mihi plebi Fidelium, reatus mei additamento dæperat cujus nunc usque delicta Dominus tolerabat. Et Epist. 3. Cum sit scriptum 1. Tim. 3. ut quis priùs probetur & sic ministret, multò magis antea probandus est qui populi intercessor assumitur, ne fiant sausa ruina sacerdotes mali. Quid si adhuc deventum fuerit de quo

quo idem epist. 30. Rex superbiae prope est, & quod diei nefas est. Sacerdotum properatus est exitus, quia cervici militans elationis, qui ad hoc positi fuerant qui ducatum praeberent humilitatis. Quid si ad hoc de quo Bern. Serm. 33. in Cant. Serpente hodie putida tabes per omne corpus Ecclesia, & quò latius, eò periculosius, & desperatius quo interius. Nam si insurgeret apertus inimicus Hereticus, foras mitteretur & arefceret; si violentus inimicus, absconderet se forsitan ab eo. Nunc vero quem ejiciet, aut à quo abscondet se? Omnes amici & omnes inimici, omnes necessarii & omnes adversarii, omnes domestici & nulli pacifici, omnes proximi & omnes quae sua sunt quarunt. Ministri Christi sunt & seruiunt Antichristo, honorati incedunt de bonis Domini cum Domino honorem non deserunt, inde est quem quotidie vides, meretricius nitor, histrionicus habitus, Regius apparatus. Inde aurum in franis & sillis & calcaribus, Plus calcaria nitent quàm altaria. Et rursus idem declamat. Non extollet de facultatibus Ecclesiae consanguineos suos aut nepotes, ne filias dixerim, nuptui tradat. Res pauperum non pauperibus dare par sacrilegii crimen dignoscitur. Sunt patrimonia pauperum facultates Ecclesiarum: & sacrilegè illis crudelitate surripitur, quidquid sibi Ministri & Dispensatores, non utique Domini vel possessores, ultra victum accipiunt vel vestitum. Inde iudicium gravissimum Sacerdotibus incumbit. Idem ibid. Misereamur impio & non discet facere justiciam, in terra Sanctorum iniqua gessit, in Ecclesiasticis possessionibus quae Sanctorum usibus erant destinatae, in domo Domini caeleste gessit officium, Angelus Domini exercituum factus est, tanquam Angelus aut eligitur aut reprobatum inventa quippe in Angelus pravitas, & districtius iudicetur necesse est, & intolerabilius quàm humana. Sacerdos enim quasi sacer dux est. Greg. Pastor. part. 2. cap. 7. Sacerdotes jure vocati sunt, qui ut sacrum ducatum praebeant, Fidelibus praesunt. Quomodo ducet, si ipse in foveam cadit? omnium est

est reus quos suo decipit ducatu, S. Ephrem Parenæsi 15. *Operet Majores minoribus formam præbere atque exemplum ad omnem virtutem ut non det occasionem, querentibus occasionem. Res est Sacra Sacerdos, res sacræ non violantur absque sacrilegio. Plura possunt legi in meo Opulculo. Jugum grave.*

Ad Religiosos.

Theodosius Imp. ut est in vitis PP, lib. 2. visitans Abbatem Pastorem ait. *Beati estis vos Monachi quia securi ac liberi de negotiis sæculi, tranquillâ & quietâ perfrimini vitâ, ac solummodo de salute animarum vestrarum habetis sollicitudinem, quomodo ad vitam æternam & cœlestia regna perveniatis. In veritate enim dico tibi, quia cered in regno natus sum, & nunc in regno dego, & nunquam sine sollicitudine cibum capio. Hic & locupum, & felicitatem Religiosi hic magnus imperator delcript. Æstimabant hanc suam felicitatem veteres Monachi, ideoque, non ex invidia, sed ut acuerent æstimationem illius in ingressuris Monasterium, ita procedebant ut est 3. p. Vitarum PP. Cùm quis renunciaturus sæculi negotiis in Monasterium se suscipi rogaverit, non ante admittitur quàm diebus decem, vel eo amplius, præforibus monasterii excubans, iudicium perseverantia sue pariter humilitatis ac patientie demonstraverit. Cùmque omnium Fratrum prætereuntium genibus provolvens, & ab omnibus refutatus, & despectus sit, quasi qui non causâ Religionis, sed necessitatis obientu, monasterium optet intrare, multis injuriis affectus experimentum dederit constantiæ &c. Diligentia summâ perquiratur, ne de facultatibus suis inhaerit ei vel unius nummi contagio. Hanc æstimationem status monastici habuit S. Joan. Eleemosynarius, ut scribitur in vita S. Serapionis, ut accusati-
onem qualemcunque sive mendacem sive veracem non susceperit
contra*

contra aliquem circum amictum monachali habitu. Habuit vero jus illam reciendi cum esset Patriarcha, Magna felicitas Religiosi, Bern. Epist. 108. Vobis datum est nosse mysterium regni, quibus & loquitur, nolite timere pusillius grex quoniam Patri complacuit vobis dare regnum. Qui sunt hi? ungue quos prescivit & predestinavit &c. Magnum secretumque innotuit Consilium. Novit Dominus qui sunt eius. Sed quod notum erat DEI, manifestum est hominibus, nec alios sanè dignatur tanti participatione mysterii nisi eos ipsos quos prescivit & predestinavit. Et hanc certitudinem salutis Religiosorum idem ait se reip̄a expertum Serm. de quadrupl. debito. In veritate dico vobis quod in veritate estis in via sancta, quæ perducet ad Sancta Sanctorum. Mentior si non ex manibus hujus peccatoris (de seipso loquitur) Monachorum, Novitiorum, & Conversorum animæ ad celestia gaudia volaverunt tam libera quàm liberata de carcere nostra mortalitatis. Et Serm. ad F. F. de monte DEI. A cella sæpe in cælum ascenditur & vix moriens aliquis aut nunquam à cella in infernum descendit, quia vix unquam aliquis nisi in cælo predestinatus in ea usque ad mortem persistit. Filium enim gratia, fructum ventris sui cella nutrit, fovet, amplectitur: &c. morticinum mortuarum affectionum, vel hominem mortuum à corde, locus sanctus, vel terra sancta, nequaquam diu patitur. In judicio Religiosi non judicabuntur sed potius alios judicabunt. Greg. 26. Moral. 20. Non judicantur & regnant, qui etiam præcepta legis perfectione virtutum transcendunt, quia nequaquam hoc solum quod Divina lex cunctis præcipit, implere contenti sunt: sed præstantiori desiderio plus exhibere appetunt, quàm præceptis generalibus audire potuerunt. Matth. 29. Qui reliquistis omnia &c. De quibus Propheta ait Isai 3. Dominus ad judicium veniet cum senioribus populi sui. De quibus Salomon Prov. 31. Cum deus, Ecclesie sponso loqueretur. Nobilis in portis vir ejus quando sederit

F

cmm

cum senatoribus terra. Hi itaque in extremo iudicio non iudicantur & regnant.

Jam verò vitam Religiosi consideremus ab oratione incipiendo, nam in vitis PP. lib. 2. dixit S. Epiphanius. *Eum qui verus monachus est oportet sine intermissione orare, aut certe placere in corde suo.* Jam verò de Oratione hoc documentum datur. S. Nilus. cap. 42. *Si tempore Orationis mens tua circumspicit, nondum intellexisti te ut Monachum orare, quin potius adhuc ex mundo es, & scenam extrinsecus ornas.* S. Ephrem lib. 1. de compunct. cordis. *Quid est quod os tuum orat DEUM, & qua sunt quæ pascis ab eo? forte sæculi hujus requiem & vitam? Si hæc ter poralia & marentia requiris, meliores te sunt fornicator & latro, hi enim deprecantur ut salvi fiant, & te beatificant quod in hac bona conversatione fallaciter militare conspiciunt.* Sola æterna debent esse materia Orationis religiosi. Jam quod attinet vota quæ faciunt Religiosum, in his prima, est Paupertas, Cùm S. Macarius vidisset apud Theodorum Monachum Codices sacros dixit lib. 5. vit. PP. *Boni sunt quidem actus, sed majus est nihil possidere.* In libro Ex hort. SS. PP. Agathon dicebat discipulo. *Ne aliquid tale tibi acquiras, quod Fratri repenti dare pigeat, & per hoc inveniaris mandata DEI transgrediens.* S. Macar. in Epist. ut cùm multo navis undarum ictu obruitur, sic multa possidens Monachus non salvatur. S. Marcus Abbas consultatione cùm anima sua. *Quidam Divites cùm divitiarum suarum minimè amore tenerentur, DEO placuerunt, ut S. Abraham, Job, & David.* Nos verò sine divitiis avaritia vitium in materia abjectissima nutrimus. Ex quo sumus divitiis multo infeliciores, qui, cùm ea quæ pleriq; cupiunt & admiranantur videamus despicere, occulta tamen, quasi DEUM latere possimus, eorum cupidine laboramus. Non cumulamus aurum sed res vilissimas congerimus. S. Francisci Seraph. sunt verba in schola

Schola Patrum. Pecunia servis DEI nihil est aliud quam diabolus. Monachus cupidus miserimus, quia caret mundo & DEO. Ibid. SS. Patres hanc sententiam repetebant. Monachus aliquid in vita possidens proprium, in morte non merebitur DEI proprium, quod est, misereri. Jam ad Castitatem veniamus. Terul. de pudicit. Terrenum templum DEI citius spelunca latronum appellari potuit à Domino quàm Mechorum & fornicatorum. Greg. in Reg. c. 7. Velut Agni partem sacrificio surripit qui puritatem cordis corporis continentia non conjungit &c. Hinc etiam fatua Virgines in Evangelio notantur, qua lampades paraverunt & oleum non paraverunt, lampades enim paratas habent qui bonam pudicitiam servant in corpore: oleum quoq; habent qui nitorem puritatis tenent in circumspectione mentis suae. Ultimum votum est Obedientiae. Ipericius Abbas lib. 4. vit. SS. PP. Ministerium Monachi est Obedientia, quam quis possidet quidquid poscit exauditur, & cum fiducia Crucifixo adstabit, etenim sic Dominus venit ad Crucem, scilicet factus obediens usque ad mortem. Saul obedivit Patri ne quaereret asinas, factus est Rex. S. Pachomius juxta Regulam ab Angelo dictam, Universos Monachos promptos esse ad obedientiam commonebat, ut hoc compendio facile perfectionis apprehenderent celsa fastigia, cordaque sua in timore Christi diligenter excolerent. Alioqui ut ait S. Posthumus in nomine DEI. Dilectio sine obedientia faciet criminiosum, & conscientiam agram. Idem addit. Quodsi calor solis exarserit & volueris bibere, & Abbas ad te domandum prohibuerit, si vel mente murraveris, deliquisti. Deinde si in via calcaveris spinam, non est e-ducenda donec Abbas praeceperit. Similis doctrina in vita S. Pauli simplicis data à S. Antonio. Quodsi quis citò ad perfectionem venire vellet, non sibi ipsi fieret Magister, nec propriis voluntatibus obediret etiamsi rectum esse videretur quod velit. Et in vita S. Eugenii. Pronuntiant nullatenus posse Monachum prevalere,

vel ira, vel tristitia, vel spiritui fornicationis, nisi prius didiceris mortificare per obedientiam proprias voluntates. E contra si quis non obediat, adducit DEUS in memoriam etiam priora peccata. Quando populus repudiavit Samuelem, ait DEUS non te abiecerunt sed me, in quod Greg. lib. 4. in 1. Reg. cap. 8. Ubi etiam aliquid gravius cernitur, quia cum abiectum Pastorem conqueritur, abjicientium peccata omnia, & Parentum etiam mala memorantur. Juxta omnia, inquit, opera sua que fecerunt a die quâ eduxi eos de terra Ægypti. Summum namque crimen agnoscitur, ad cuius discussionem, in DEI memoria præterita reducuntur. Et quidem nec specie pietatis contra obedientiam licet agere. In vita S. Ephrem scripsit S. Greg. Nyssen. Orabat moriturus S. Ephrem ne corpus suum pretiosâ veste ornatum sepelirent &c. Unus igitur eorum qui aderant, sanè quam nobilis, cum magni pretii vestimentum parasset, quo Divini sonis Corpus induam afficeret sepultura, neglecto quod audiverat mandato. Quare protinus à malo demone percussus quod mandato non obtemperasset, acerbissimas pœnas dabat, seque ante lectulum in quo vir sanctus jacebat, ore ferventes spumas agens dilaniabat.

Sed si Religiosus agat vitam non religiosam, audite quid dicat B. Isaias Abbas Orat. 38. Maledictus qui facit opera DEI negligenter. Vides quomodo DEUS eos qui in servitum se ejus dedicant, & tamen propria voluntati deseruiunt, non adjuvat. Sed deserat, & tradat in manus inimicorum; ex quo fit ut loco honoris quem ab hominibus aucupantur, in dedecus & ignominiam recidant. Et S. Ephrem Parænesi 13. Quomodo ausi sumus nobis remissionem priorum peccatorum à DEO efflagitare, si ipsi non obliviscimur conversationis pristinae? Descripsit verum Monachum S. Greg. 1. Dial. initio. Labentia illi cuncta subter erant, rebus omnibus que voluuntur eminebat, quod nulla nisi celestia cogitare consueverat: quod etiam retentus corpore animus ipsa

ipsam carnis claustra contemplatione transibat, quod mortem
 quoque quae cunctis pena est, videlicet ut expressum vitæ ac laboris
 sui primum amabat. Descripsit & malum Monachum S. An-
 ton. de Padua in Dom. 2. Advent. *Quid existis in desertum
 videre arundinem vento agitatam? Nota quod arundo radicem
 habet in luto, in quo gula, & luxuria; vacua interior, pulchra
 exterior &c. In quo mentis instabilitas designatur, infelix &
 maledictum illud claustrum in quo talis arbor plantatus, & crescit.
 Sed notandum quod S. Basil. in Institut. Contingit aliquando
 ut qualescunque in nobis culpe, aut quantula, humanaque tentatio,
 is qui extra cernuntur improbe meditantibus, pro maximis cen-
 seatur &c. Qui nihil experitur facilem putat omnibus victoriam &c.*

Adeos qui Sacramentum Ordinis accedunt.

QUI accedunt ad sumendam S. Eucharistiam, monet A-
 postolus ut se probent. Quidsi etiam se probare debe-
 ant qui ad conficiendam accedunt, qui Personam Christi ge-
 sturi, qui ejus potestate usuri, qui Mediatores inter Christum
 & populum futuri? &c. Greg. lib. 6. in 1. Reg. c. 3. *Samuel
 ait, sanctificamini & venite mecum ut immolemus. Si interesse
 sacrificiis non audent nisi sanctificati, quid de sacrificandis censen-
 dum? Ante videre debent an à DEO vocati veniant, quia
 ut docet Paulus. Nemo sibi sumit honorem Sacerdotii sed qui
 vocatur à DEO sicut Aaron. Si autem DEUS non vocat, non
 faciat idoneum Ministrum Evangelii, non dabit auxilia &
 gratias ut hoc ministerium ad salutem animæ suæ & aliorum
 obeat. Si enim etiam aliquando vocatis justo suo judicio hæc
 subtrahit, quomodo non vocatus potest illa sperare? Bern.
 Epist. 109. *O Judiciorum DEI abyssus multa, o terribilis in consiliis
 DEUS Super filios hominum! Spiritum donavit quem erat de nudò
 F 3 abla-**

ablaturus, ut esset supra modum peccans peccatum, & gratia sub-
 intravit ut abundaret delictum, quod tamen non fuit culpa dantis
 sed addentis provaricationem, sui nimirum arbitrii erat, qui male
 liber liberum habuit contristare spiritum, contemnere gratiam &c.
 Vocatio non est à DEO quæ non est propter DEUM tales ni-
 mirum vocat Mammona, vocat otium &c. Probat seipsum
 an possit mundum contemnere? Bern. in declamat. Clericus
 qui partem habet in terra non habet partem in caelo. Itaque Cler-
 icus si quidpiam habuerit præter Dominum, pars ejus non erit Do-
 minus, v. g. si aurum, si possessiones, si variam supellestem, cum
 istis pars ejus fieri non dignatur, &c. Videat an possit castè
 vivere? Malach. i. O sacerdotes qui despiciis nomen meum! &
 dixistis, in quo despeximus nomen tuum? Offeritis super altare
 meum panem pollutum. Manibus impuris meum sacrificium tra-
 ctatù. Mallet Christus poni in sterquilinio quàm tracta-
 ri manu incontinentis. Pares an sitis ferendis oneribus ad
 quæ vos disponitis. Si aliquis se Medicum profiteri velit, aut
 Causarum Advocatum, & sic artium illarum non satis gn-
 rus, peccat graviter, quanto magis sacerdos cujus ignorantia
 majora creat pericula? Nemo mittens ad aratrum & retrò
 aspiciens aptus est regno DEI, quia moram facit in aratione.
 Quid si ignoras arandi susciperet negotium Aratoris? An
 possit non quæ sua sunt, sed quæ Christi quærere! Ilai. 22.
 Hæc dicit Dominus DEUS exercituum. Vade ingredi ad eum
 qui habitat in tabernaculo, ad Sobnam præpositum templi, & dices
 ad eum? Quid tu hic, aut quasi quis hic? quia excidisti tibi hic
 sepulchrum in petra tabernacula tibi? Pro me nihil fecisti.
 Ecce Dominus asportari te faciet sicut asportatur gallus gallinaceus,
 & quasi amictum sublevabit te. Coronans coronabit te tribula-
 tione, quasi pilam mittet te in terram latam & spatiosam, ibi mori-
 eris, & ibi erit currus gloriæ tuæ, ignominia domus Domini tui.

Et expellam te de statione tua, & de ministerio tuo deponam te. Audite iterum vocem DEI apud Ezech. 34. Fili hominis propheta de Pastoribus Israël, propheta, & dices Pastoribus. Hæc dicit Dominus DEUS. Va Pastoribus Israël qui pascabant semetipsos non greges, nonne greges à Pastoribus pascuntur? Lac comedebatis & lanis operiebamini, & quod crassum erat occidebatis, gregem autem meum non pascbatis quod infirmum fuit non consolidastis, & quod agrotum non sanastis, quod confractum est non alligastis &c. &c. Ecce ego ipse super Pastores, requiram gregem meum de manu eorum &c. &c. Sciant magnum esse meritum Sacerdotis, magnum & demeritum. Durum enim est sacerdotum iudicium, Bera. in declamat. Cum caperint resurgere homines unusquisque in ordine suo, ubi putas generatio ista clericorum locabitur? Si ad milites forte dixerint, exsufflabunt eos qui minime secum labores aut pericula tolerarint. Sic Agricola, sic negotiatores, & singuli quique ordines hominum à suis eos similiter arcebunt finibus, ut potè qui in labore hominum non fuerint. Quid igitur restat, nisi ut quos omnis ordo repellit pariter & accusat, eum fornicantur locum ubi nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat. Hæc de otiosis Clericis, quòd de scandalosis? Cogitet ergo an tale exemplum possit dare ut jure de illo dici possit. Nolite tangere Christos meos. Sed Greg. Moral. 33. An non predicatorum simulationis Antichristi sunt, qui cum sacros ordines DEI obtinent, fugientem totis desideris mundum tenent? Ponemini in candelabro, qui hæctenus fuistis sub modio. Sic luceat lux vestra &c. Oportebit populum ambulare in luce vestra, cavete ne lumen vestrum fiant tenebræ. Vos eritis sal, videte ne infatuemini, quia & ab hominibus & à bestiis, si fueritis infatuati, calcabimini. Sal nascitur ex aqua Sacerdos ex muliere, sed si sal accigerit aquam diluit, & in terram cadit; & fit lutum. Hai. 52. Mundamini qui ferris

vaf

vasa Domini. De quo Greg. 2. Pastor. 2. Quantum debeant mundari conspiciant, qui ad eternitatis templum vasa vivencia in sinu propria sponsonis portant. Malach. 1. Labia Sacerdotu custodient legem. De hoc Greg. hom. 6. Nemo dicat, admonere non sufficio, exhortari idoneus non sum: quantum potes exhibe, ne male servatum quod acceperas talentum, in tormentis pendere exigaris. Talentum est quod Sacerdotio adjungitur, & confertur à DEO iis qui ab eo sunt vocati, Munus docendi populum; ne lamentari possit ut suis temporibus lamentabatur, Greg. hom. 17. Ad pœnam nostram ut video, Episcopi Sacerdotes vocamur qui honoris nomen non virtutem tenemus, &c. Ad pœnam, ut scilicet gravius judicemur, ac dannemur. Pergit idem. Nullum puto ab aliis majus præjudicium quàm à Sacerdotibus volerat DEUS, quando eorum quos ad aliorum correctionum posuit, dare de se pravitate exempla cernit, quando ipsi peccamus qui compefcere peccata debuimus &c. Nos percunt populo auctores mortis existimus, qui esse debuimus duces ad vitam. Scitis qualis cibus Sacerdotum. Peccata populi comedes, ut ciconia serpentem ut ab iis purget prata. Alter cibus libri, dictum Ezechieli Sacerdoti, Comede volumen, idem dictum Joanni in Apoc. Potus, dictum filiis Zebedæi. Potestis bibere calicem quem ego bibiturus sum? Persecutiones propter veritatem, occupatio, oratio. Sed contra quendam Sacerdotem Cypr. Epist. 64. Quam hic precem in conspectu DEI pro Fratribus faciet, cum DEUS peccatores non audit? Contrectat pudorem incestus, fidem perfidus, religionem profanus, Divina terrenus, Sancta sacrilegus. Lectus quis Sacerdotis? Vulnus lateris Christi, ex illo procedit Ecclesia, in illo quiescat Sacerdos, & in illo dum quæritur inveniatur. Sed fortasse quærentibus contingit aliquando quod contigit Nunciis Saul dum quærent in lecto Davidem, invenerunt pro eo statuum, cum pellibus caprinis & quidem

quidem in latere Christi, sed ut idolum, ut abominatio in loco sancto. Contingit forè quod Petro & Joanni qui cum quærent Christum in sepulchro, non invenerunt nisi linteamina: non invenitur nisi vestis, deest res ipsa. Memores sitis quàm frequentissimè sacrificium Domino offerre. B. Laur. Justinian. dicebat de omittentibus celebrationem Missæ. *Qui cum possit Domino suo frui, & non fruatur, facile se declarat Domini sui curam non habere.* Accedite jam qui vocati estis à DEO, sed accedite, in puritate, sanctitate, nota sit modestia vestra hominibus, videant opera vestra & glorificent Patrem vestrum. Nunquam à vobis recedat timor DEI, non dominetur peccatum in vestro corpore. Sancta tractate sanctè, alioqui dicit vobis DEUS. *Quò mihi multitudinem victimarum vestrarum? plenus sum, holocausta arietum & adipem pingvium, & sanguinem vitulorum, & agnorum, & hircorum nolui, cum veniretis ante conspectum meum quis quasi vit hæc de manibus vestris, cum ambularetis in atriis meis? Ne offeratis ultra sacrificium frustra, incensum abominatio est mihi. Neomeniam & sabbatum, & festivitates alias non feram; iniqui sunt catus vestri. Kalendas vestras & solennitates vestras odit anima mea, facta sunt mihi molesta, laboravi sustinens & cum extenderitis manus vestras, avertam oculos à vobis.*

In Consecratione Abbatissæ.

DUO munia accipit in se Præfata Monialium, & ut custodiat Virgines, & ut regat Religiosas. Utrumque est sublime. Virgines sunt Christi sponsæ: Religiosæ sunt vasa Christo consecrata. In quocunque horum defecerit grande instar iudicium, & tanquam proderet Christi thesauros vapulabit: pro utraque ingens præmium. Si enim seipsum

G

custo-

custodienti Religioso promittitur centuplum, & vita æterna, quid tot alios Conservanti?

Quod virginitatem attinet, crebro illud Hieron ad Eustochium mediteretur. *Rectius fuerat homini subisse conjugium, ambulasse per plana, quam ad altiora tendentem in profundum inferni cadere. Ne fiat obsecro Civitas meretrix. Isai 1. Ne post Trinitatis hospitium, demones ibi saltent, & Sirenes nidificent & ericii.* Proinde attendat ne in aliquam cadat reprehensio. Bern. epist. 115. *Cur velum in capite mentiebatur reverentiam, & subinde petulans oculus exhibebat impudentiam?* Attendat ne le aliqua nimis comat. Basil. orat. ad nepotes de libris Græcorum legendis. cap. 12. *Occupatum esse in corporis ornatu non minus turpe dicendum arbitror, quam aut pellicem esse aut adulteram &c.* Neque enim minus turpe est, cum qui verè hoc cognoverit scire dignus existat nimiam corporis curam habere, quam ad aliam quamvis passionem effeminatum esse &c. Moneat ut quo amore castitatis eam voverunt, illam semper augeant. Basil. l. c. *Si flammantem Spiritum, quo nunc recaluit sine dubio certam intra te, & meditationibus tuis exardescens ignem Divinum jam extinguere permiseris, quid restat nisi ut te illi servandum noveris igni qui non possit extinguere?* Non sint colloquia cum sæcularibus etiam affinis. Basil. ad Chilonem. *Si simul cum Christo mortuus, ac à tua generatione ac prosapia secundum carnem disjunctus, quid rursus cum eisdem involvi cupis. Si enim, qua ob Christum senel amiseris, hæc rursus ob tuos propinquos adificas, promissis minime stabis, inconstantia damnaberis.* Amplius Tertul. lib. de velandis virginibus. *Vera & tota & pura virginitas nihil magis timet quam semetipsam, etiam feminarum (ipsa fœmina) oculos pati non vult.* Et Ambr. lib. 3. de virginibus. *Deesse virgini sermonem quam superesse malo.* Cogitent se habere thesaurum in vasis fictilibus.

Jam ad regimen. Intelligat se non mancipiis sed Christi filiabus præesse: proinde Matrem agat non Despotam, non veluti victor captivis imperet. Quod solent facere, ut ait Adrian. Gallus; qui domi suæ sordium captivi erant, & in Religione velut mundum invenissent, regimen acceperunt. Reges gentium dominantur eorum, vos vero non sic. Voluntariè tibi obedit, qui si mansissetis in sæculo forte coactus servivisset. Propter Christum paret, imperet ut Christus, & hoc imperium maximè sit in eo quod Petrus præcipit, *Forma gregis facti, exemplo fac bonos.* Nescis Christi dictum *Oderint dum metuant.* In charitate non in metu perfectio. Sunt qui dum, ait idem, si omnes in cœnobio tristes fecerint, perfectos se perorant fecisse. At ubi illud, *Dulcis Domine Spiritus tuus?* flagella & rigores augent, & charitatem velut hostes expugnant quæ est vinculum perfectionis. Planè agunt sicut illi de quibus Historicus, qui ubi solitudinem fecerint, pacem appellant. Hactenus ille. *E contra Subdicæ crebro non illud quod dixit S. Ephrem Parænesi. 35. Recordare quòd mundo renunciasti & propria voluntati, & verbum non sustines? & Paræn. 38. Itane Monache professus es te Christo placere velle, ut tribulationes & tentationes, quæ ingeruntur ab Adversariis non fortiter sustineas; neque correctiones & admonitiones à tuo Præsæcto susciperes? Cum Apostolus dicat. Quodsi extra disciplinam estis cujus participes facti sunt omnes; ergo adulterini & non filii estis. Casus es? gaude, te casum verberibus, verum & erratum corrige. Injustè verberatus est, gaude quia mercès tua magna.* Ferè in cœnobiis impatientiores sunt, ait Gal. ut qui in sæculo plura sustinuisent. Videte ne in aliquem cadant querelæ S. Ephrem. cap. Forum correctio. *Attendite obsecro quid dicam qui vitam hanc Monasticam sustulistis, & contremiscite. Angelicum ferentes habitum cum diabolo militamus. Habitus est Angelicus sed vità secularis.* Num

inter Angelos viget contentio ac zelus quemadmodum nunc inter Monachos cernimus? &c. Vix tertius est dies ex quo Mundo renuntiaverunt & cum illis, qui in habitu consenuere, contendunt, nec volunt redigi in ordinem aut cuiquam obtemperare, sed excusationes excogitant, & ne corpus fatigent alius alium respicit. Subiti obedientia jugum & vult imperare, irascitur si admonetur, non faciam respondeo nisi ille veniat &c. Sapere qui domi sue fuerat operarius & ignorabat quæ illius esset dextra vel sinistra, in monasterio studiosus & interpretes, ac doctor incedit, &c. Mudo specie duntaxat renuntiavimus re autem ipsâ qua mundi sunt amplectimur. Excessat mendax excusatio. Habitu Monachi sumus moribus crudeles quidam & inhumani. Habitu humiles, moribus pestilentes. Habitu Religiosi, moribus perniciosi. Habitu dilecti moribus inimici, habiti chari &c. Nolite putare in cinguli & veste longa consistere vitam perfectam aut in eo salutem esse positam, quod manus habet mundas, quod eloquens sit, quod scripturas interpretetur, quod capite incedat raso, aut comam nutriat. In virtute, in bonis operibus sita est. Hæc autem dico non ut habitui decrahatur, absit sed ut ostendam habitui debere mores & opera congruere. Habitus enim sine operibus nihil est.

Ad hæc attendat Abbatisa, ut claustrum servetur, ut regulæ impleantur, silentium vigeat &c. Et Materno inducat affectu ut noverint Filia ab amore non odio correptionem procedere, itaque uni se Matrem alteri novercam exhibeat, & malit ut de suo errore quælibet sponte pæniteat, quam ut puniatur. Habent blanda verba vim magnam esse dulcem, emolliunt cor, ut in eo quod volunt inprimerere possint, dura è contra faciunt obdurari. Omnia perfecit Paulus etsi totus dixerit, Filioli mei, viscera mea, corona mea, &c. neque tradidit Sathanæ inter tot millia nisi unum, id est propter enorme & notorium scelus adjuncto simul amore eius salutis,

salutis, & ad utilitatem omnium. Christus non coegit ullum
 pœnis ut suus esset discipulus; Antichristi id erit, nontaceant,
 tamen si lupum venientem videant, prospiciant ne aberret,
 ovis; Meminerint illius quod Greg. 2. Pastor 6. monet. *Qui
 cum curare corporalia funditus negligunt, subditorum neces-
 sariis minimè concurrunt, quorum prædicatio plerumque despicitur,
 quia dum delinquentium facta corripunt, sed tamen eis necessaria
 præsentis vitæ non tribuunt, nequaquam libenter audiuntur. Egen-
 tis etenim mentem sermo doctrinæ non penetrat, si hunc apud ejus
 animum manus misericordiæ non commendat, tunc autem semen
 verbi facile germinat, quando hoc in audientis pectore pietas præ-
 dicantis rigat.* Claudat hunc sermonem monitum synodi
 Sycovianæ Cracovien. cap. 4. ubi &c. Monet Parochos, quod
 omnibus curam animarum habentibus servit. *Ad bonæ guber-
 nationis modum pertinet in rebus agendis dexteritas, suavitas,
 affabilitas, compassio, non indignatio, non pauperum contemptus,
 non avaritia. Ut faciliè agnoscant Parochiani Pastorem suum jure
 officio fungi idque ex mera caritate, quæ est medium efficacissi-
 mum ad lucrandas hominum voluntates.*

In Consecratione Monialis.

Ecce Sponsus venit exite obviam ei. Matth. 25.

ALiquos DEUS ipse transeundo vocat, ut Apostolos, *Se-
 quere me;* ad aliquos misit Angelum ut ad Centurionem
 in Actis Apost. ad aliquos virum aliquem sanctum ut ad Davi-
 dem Nathan Prophetam. Sed ad virgines ex proposito ipse
 venit. Nam pro SS. Virginibus legitur Evangelium vel de
 thesauro, ad hunc venit homo & emit agrum illum: vel de
 Margarita, *dedit omnia sua & comparavit;* vel de decem vir-
 ginibus.

ginibus. *Ecce sponsus venit.* Dicam de hujus Margaritæ thesauri precio ut tantò alacriorem hanc virginem quæ consecratur faciam ad occurrendum Christo.

Postquam creavisset DEUS primum hominem, dixit. *Non est bonum solum esse, dedit adjutorium simile.* Similis Christus primo homini, unde & secundus Adam, quod habet adjutorium? Apoc. *Virgines sequuntur Agnum quocunque jero.* Sed quomodo similes Christo, Cant. *Veni columba mea* vocat ad se Virginem, Chrysol. serm. 143. *Semper Angelis cognata est virginitas.* Non per terram ambulat, cum Angelis subvelat. Cùm S. Georgia virgo sepeliretur, grex columbarum supra funus comparuit, & eâ sepultâ in cœlum evolavit, ut scribit Greg. Turonen. de gloria Confess. cap. 34. Christus etiam sub speciebus panis non in alio vase olim apud Græcos servabatur, ut scribit Baron. quàm quod fuit in speciem columbæ conformatum, unde S. Basil. Christum vocat *columbam Evangelisticam.* Columbæ Christi sunt virgines, sunt dilectæ, unicæ & propterea sunt ejus thesaurus & Margaritæ. Thesaurus latet in terra, nulli notus, Virgo sic in clastro lateat, Conchæ soli rori ora sua aperiunt, Virgo soli orationi ut firorem cœlestem attrahat. *Os meum aperui & attraxi spiritum Pl.* Quod mare in quo hic unio? quis ager in quo hic thesaurus? quod columbarium? Templum, clastrum. Postquam Salomon ædificavit templum, extruxit etiam clastrum Virginum inter altare & parietem templi, ut est apud Nyssen. de humana Christi gener. de his 2. Machab. 5. *Virgines quæ conclusæ erant obtumultum exortum ad Oniam summum. Sacerdotem confugerunt.* Ecce quàm res antiqua virginis DEO sacræ! Sed non tum primò cæperunt. Exod. 38. *Fecit labrum aeneum cum vase suo de speculis mulierum quæ excubabant in ostio tabernaculi.* Hæ mulieres dicebantur exercitus Domini ut
resta

testatur Rabbi Abemacara in l. c. Sed quando hic exercitus primò institutus, à nemine scriptum. Quia sunt thesaurus inventus, qui ut sit talis, opus est ut nesciatur à quo sit in agrò depositus. In lege Christi primam Monialem consecravit S. Mathæus Evang. deinde quæ erant ejusmodi vocabantur aliquando *Diaconissa*, ut est apud S. Clem. l. 2. constit. *Nonna*, ut apud S. Hieron. epist. ad Eustoch. *Sanctimoniales* ut est apud Aug. in Pl. 83. His primus publicos reditus constituit Constant. Magn. ut est apud Niceph. l. 8. hist. cap. 26. His regulas apud Græcos conscripsit Basilius magnus. Hic thesaurus Christi sanctus, quare & vestes quibus teguntur benedictæ sunt. Pro his orat Ecclesia. *Sint hæ vestes salutis protectio, cognitio religionis, initium sanctitatis, contra omnia tela inimici robusta defensio.* Hæ Christo desponsantur per anulum; coronantur ut Reginæ, & uxores. Orat Ecclesia, *ut supra vos permaneat Spiritus S.* Vos dicere potestis Cant. 8. *Dilectus meus mihi, & ego illi.* Vos quia Christi estis non solum sponsæ, sed etiam ut Ecclesia dicit uxores, estis Affines DEI Patris & Spiritus S. & quia uxor in domo mariti supra omnes plus potest, vos apud Christum præ aliis sanctis, siquidem illi serui sunt, imò supra Angelos, nam & illi sunt administrantorii spiritus, potestis. Vobis in cælo thronus proximus Christo, *Sequuntur Agnum* canticum canetis, quod nemo alius cantare potest. Hinc S. Hieron. contra Jovin. *In omni genere hominum optimus virgo fuit* ut patet in Christo inter viros, in B. Virgine inter mulieres: inter Apostolos eminet Virgo Paulus: inter Martyres Stephanus: inter Evangelistas Joannes &c. S. Aug. Conjugatos comparat stellis, viduas Lunæ, Virgines Soli; hinc similitudo cum Christo.

Margaritæ ex rore concipiuntur, virgines ex illo rore, de quo *Rorate cæli desuper.* Hinc Ecclesia tantam circa illas adhi-

adhibet curam, tantoperè illas vult conservatas, ut nihil magis, hostes illarum, tot maledictionibus obruit ut nullos magis. Audite enim quid dicat hodie. *Authoritate Omnipotentis DEI, & beatorum Petri ac Pauli Apostolorum ejus &c. ut est in Pontificali.* Has in custodiam tradit Abbatissæ, *Vide quomodo istas consecratas DEO serves & repræsentes immaculatas, redditura pro eis rationem ante tribunal sponsi eorum venturi Judicii* Collaboret illa omni suavitate ut dulce hoc Christi conjugium vobis reddat: collaborate vos omni humilitate & obedientiâ ut illi vos regere non sit amarum, exuistis omnem affectum ac terrena, nolite illum resuscitare per amorem vel minimæ rei temporalis. Memineritis vos habere thesaurum in vasis fictilibus, caveate ne hoc vas in terram decidat & frangatur, ventus ipse, scilicet colloquium incautum, fictilia ad terram dejicit, maximè si in fenestra illi exponatur, non impetatur lapillis munitulorum. Custos illius humilitas, sic enim non habebit quò cadat.

De Eadem Consecratione,

Virginitatis est dignitas, quia Christus voluit nasci ex Virgine. Ambr. lib. de virginic. *Bona est continentia conjugalis, melior continentia vidualis, optima mundities virginalis.* Prima trigessimum, secunda sexagesimum, tertiacentesimum affert fructum. In cælo Angeli sunt virgines. Adam ante peccatum in paradiso fuit virgo. Matrimonio uti cepit post peccatum & exul. Rursus, est meriti maximi quia, ut Bonav. in 3. dist. 39. *Ubi est major difficultas ibi raris virtutis est majoris præmii & meriti.* At verò Aug. de Christiano agone, *Inter omnia Christianorum certamina, duriora sunt prælia castitatis, ubi continua pugna & rara victoria.* Bern.
term.

Serm. ad Monachos. *Cum mulieribus habitare & de mulieribus non cogitare, majus est quam mortuos suscitare.* Virginitas soli DEO vocat. Hieron. ad S. Virgines. *O Felix virgo in cujus corde, præter amorem Christi, nullus alius versatur amor.* Hæc est virtus maxima, quia ut docet S. Th. 2. 2. q. 152. a. 6. *Tanto virtus est major quanto per eam aliquis Christo magis conformatur.* Virgines autem sequuntur Agnum quocumque jerit. Greg. in Pastoral. *Canticum novum cum Agno singulariter cantare, est cum DEO in perpetuum de incorruptione carnis gaudere.* Consecratio, rei prophane, efficit sacram, & honore dignatur vestra virginitas, hodie DEO consecratur, ut jam non sit vestra sed DEI, sicut qui dat calicem templo jam non est ejus, & qui illum auferre vellet, jam non furtum, sed sacrilegium committit, imò etsi illum auferat quem ipse dedit, ut docet S. Ephrem adhort 1. Jam dicere potestis *Dilectus meus mihi & ego illi.* Dilectus immortalis, cum quo desponsatio non finietur per mortem, tota mens in hoc dilecto. Unde S. Nilus Abbas de oratione. *Si Orationis tempore mens tua vagatur, te nondum esse Monachum, sed mundi studiosum judicat & ea que sunt extrinsecus attendentem.* Et quia in vobis Virginitas non est ut in sæculo sed sacra, & cui votum obedientiæ adnexum, hinc alterum Martyrium & ejus corona. Hieron. in vita Paulæ. *Non solum effusio sanguinis in confessione reputatur, sed devota quoque mentis servitus immaculata quotidianum Martyrium est.* Illa corona de rosis & violis plebitur, ista de liliis. Quia verò sponsæ Christi estis, ut sponsarum curam habet. Dixit quidam senex in vitis PP. lib. 2. *Sicut nemo potest ledere eum, qui ad latus Imperatoris est, ita neque Sathanas potest nobis nocere si anima nostra adhaerit DEO.* Hodie Religiosæ efficiimini. Audite B. Isaiam Abbatem Orat 9. *Si mundo renunciaſti, te que DEO per penitentiam addixisti, ne sinas te affligi cogitatione*

H

quasi

quasi vererum peccatorum veniam non impetrandam. Iterum ratione Religionis factæ estis Christi Sponsæ, idem Orac. 15. Qui ea quæ mundi sunt, reliquerunt, digni facti sunt, ut D. JEAN Sponsæ sint, & in eius unitate permaneant. Propter hoc, inquit Apost. Ephes. 5. Relinquet homo Patrem & Matrem, & adhaerebit uxori suæ. Ita ut si Christus possit relinquere Patrem & Matrem, vos non desereret. De salute vestra certus vos facit S. Bera. Serm. ad FF. de monte DEI. Cella & cæli habitatio cognatæ sunt, quia sicut cælum & cella ad invicem videntur habere aliquam cognationem nominis, ita & pietatis. &c. Propter quod secundum formam propositi verbi laborantes potius in cælis quam in cellis &c. Quod geritur in cælis, hoc & in cellis, quodnam est hoc? Vacare & frui DEO, quod cum secundum Ordinem & pie celebratur in cellis, audeo dicere, S. Angeli DEI cellas habent procellis, & aquæ delectantur in cellis atque in cælis &c. A calo sapientia cælum ascenditur, & vix moriens aliquis, aut nunquam, e cella in infernum descendit, quia vix unquam aliquis nisi in calo predestinatus, in ea usque ad mortem persistit. Omnium horum est ratio. Quia imprimis omnia peccata quæ in sæculo fecerit Religiosus, per ingressum ad Religionem veluti per Baptismum tolluntur. Hæc doctrina est Hieron. Damiani. Bern. Odilo. Cluniacem coll. 2. ubi ait. Eadem gratia datur in monastico habitu quæ in albis Baptismi. Et hanc gratiam dantur maxima media conservandi.

In Benedictione Matrimonii.

Fortasse non quisque cogitat etiam in cælo esse Matrimonium, siquidem quid ibi opus illo, ubi nemo moritur. Nam ideò res nascuntur novæ, quia antiquæ intereunt. Ideò flores novi, aviculæ &c. homines, quia Pater moritur.

Ac

At in cœlo id non est; ideo *neque nubent, neque nubentur*. At verò etiam in cœlo fuit semel magna pestis. Tercia pars Angelorum cum Lucifero mortua, opus supplere quod periit, non quidem per matrimonium carnale, *neque enim ibi nubent aut nubentur*, sed per spirituale, quod Christus habet cum Ecclesia, ex quo tamen nascuntur verè Filii; tale Matrimonium cum sit præstantissimum, proponam vobis pro exemplo quod novi Conjuges imitemini.

De quadruplici lego Matrimonio in scriptura. Primum est, Christi cum Ecclesia. *Sacramentum est magnum, hoc autem dico in Christo & Ecclesia*, ait S. Paulus. Secundum etiam spirituale, sed jam non totius Ecclesiæ cum Christo, sed uniuscuiusque nostrum singulariter, de quo idem Paulus. *Respondi vos uni viro virginem castam exhibere Christo*. Tertium hominis cum homine, cui Christus interfuit in Cana Galilææ. Sed nullum horum Matrimonium fuit cui se non immiscerent Angeli. Contrahebat Christus Matrimonium cum natura humana, parabat cum Ecclesia. *Missus est Gabriel Angelus ad virginem &c.* Deinde Angeli alii accinuerunt. *Gloria in excelsis DEO &c.* Contrahit Christus cum Anima. *Gaudent in cœlis Angeli super uno peccatore pœnitentiam agente*. Fiebat tertium Matrimonium in paradiso, præerat illi Michaël; de illo canit Ecclesia, *Michaël præpositus Paradisi*. Contrahebat junior Tobias cum Sara, cociliavit hoc Matrimonium Raphael. Contrahebat Assuerus cum Esthere. Ecce Zach. i. *Responderunt Angeli qui stabant inter myrteta*. Myrthus ut scribit Plin. lib. 5. est arbor nuptiis sacra, & ipsa Esther alio nomine vocabatur Edissa, hoc est, myrthus. Sed etiam ipse Christus ubi est sermo de suis nuptiis in Apoc. *Uxor nuptiarum Agni*, se vocat Angelum. *Mensura hominis Christi, qua est Angeli*. Inque nihil melius conjugibus quàm si vivant inter se, ut vi-

vunt nobiscum Angeli, & eorum monita audiant, & hoc est quartum Matrimonium, adhæret enim relicto coelo anima nostræ Angelus ut vir uxori, sunt duo in carne una, non deserit usque ad mortem.

Imprimis Angeli non suspicantur de nobis. Venerunt semel tres ad Abrahamum, unum ille adoravit, num alii duo suspicati sunt per hoc se contemptos? Imò cogitârunt id Abrahamum prudenter facere clamabant peccata Sodomorum, jam hic non solum suspicari sed credere oportebat, et verò Angeli antequam puniant, prius descendunt, ut videant an ita sit. Didicit hanc virtutem ab Angelis, & in conjugio Abraham servavit. Accepta fuit illius uxor à Pharaone, nihil mali de illa suspicatus. Posuerat Michol in lecto Davidis sui mariti statuam illi similem, quid hic suspicax diceret? At Michol hoc modo à morte Davidem eripuit. Quàm miser status, cum se nec movere loco, nec prospicere sine suspitione conjux potest, cum toties illud in detorto sensu auditur *Vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum* &c. Quoties aspicias per fenestram, toties vulneras.

Angeli nos in tribulatione solantur. De Matrimonio dictum. *Verumtamen ejusmodi tribulationem carnis habebunt. Et fati afflictionum.* 1. Cor. 13. *Si lingvis hominum loquat & Angelorum.* Quid in tribulatione loqui soleant homines, scimus. Sed quid Angeli? audite repleta erat tota domus fumo, Mai 6. At illi clamant, *Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus.* Debet solari maritus uxorem, ita non solum patienter adversa ferat, sed etiam ut iis laudet DEUM, ita fecit Manue Judic. 10. Ita Job.

Angelus ad bona opera inducit. Jacebat sub Junipero Elias, venit Angelus, excitavit, *surge, comede, ambula.* Excitet vir uxorem ad S. Communionem, ad Oracionem Zach. 4.
Angelus

Angelus suscitavit me quasi virum qui suscitatur de somno suo. Salciter uxor virum in cultu DEI sommolentum. *Per uxorem fidelem sanctificatur vir infidelis, & econtra, sed quid si à bono avocet! vade retro Sathana,* sicut Tobias reprehendit uxorem quando alienam rem accepit. Sed id modo suavi faciat ut Angelus, auctoritatem suam servet ad judicia, tribunalia. Prov. 31. *Nobilis in portis vir ejus quando sederit cum senatoribus terræ,* In portis olim fiebant judicia, in iis se ostendat Senatorem, sed domi sit maritus. Angeli nos docent, corrigunt, sed quomodo? Job Angelos vocat *astra matutina,* astra dum oriuntur, non statim sunt in altissima parte cœli, illuminant primò viles vapores terreos, paulatim calorem exerunt, nullum cum altero certat ut priùs mundo compareat. Apoc. 5. vidit *Agnum stantem tanquam occisum habentem oculos septem, qui sunt septem Spiritus DEI.* Angeli sunt oculi, sed simul aspiciunt Agnum occisum. Sit uxoris oculus maritus, sit custos: sed simul ipse respiciat quantum debeat Agno. Ita uxorem reprehendat, qualiter se optat reprehendi ab Agno ad cujus mortem concurrat.

Amorem mutuum servent Conjuges. Ps. 103. *Qui facit Angelos suos spiritus, & ministros ignem urentem.* Ignei sunt Angeli propter amorem, ignis convertit in se lignum, imò & ferrum, amor in se omnia, hinc quæ amamus & pulchra & jucunda putamus, & nobis digna, & nobis æqualia. Cant. *Ecce tu pulcher es dilecte mi & decorus.* Hoc sponsa dicit, nihil illi pulchrum præter Sponsum. Est ipsi columna nubis & ignis dilectus, columna quæ duxit populum DEI, & hæc columna est ab exemplo Angelorum sumpta, quia in illa columna populi fuit Michaël. Sponsa nubes in æstu sponsa, sponsa illuminat per diem. *Equitatus meo in curribus Pharaonis assumilavi te.* Angeli oppresserunt Pharaonem, & sponsa,

nemo dicitur, nemo magis militaris quam meus sponsus, illa ut Abigail defendit maritum, etsi fuerit Nabal, id est, stultus, *Equitatus meo assimilavi.* Id est, Angelis qui involantes in currus Pharaonis eos demerferunt. Angeli amantes populum D E I.

Si ita fueritis imitati Angelos, erit *Angelus pacis vobiscum.* Eritis sicut *duae Olive in domo DEI & Filii vestri sicut novella olivarum.* Eritis sicut *duo candelabra lucentia.* Erit Apoc. 1. *Gratia vobis & pax à septem spiritibus qui in conspectu DEI sunt.* Quod dum vobis apprecor, verbis illis Tob. 5. utor. *Bene ambuletis, & Dominus sit in itinere vestro, & Angelus ejus comitetur vobiscum.*

De Eadem Benedictione.

Qualis est differentia inter ablutionem corporis cum balneator affundit aquam, & inter ablutionem baptismalem: talis inter Matrimonium Ethnicorum & Christianorum. Lotio balnei abluit corpus sed non tangit animam: lotio baptismi abluit animam. Matrimonium Ethnici est contractus, qualem facimus quando cum convenimus, da mihi pannum v. g. ego tibo dabo pecuniam: fac istud pro me, ego pro te vicissim faciam. At inter Christianos sicut baptismus est Sacramentum ita Matrimonium. Baptismus est signum visibile invisibilis gratiae, est & Matrimonium; ille confert gratiam ex Christi meritis, confert & istud; gratia verò DEI est talis, ut in quo reperitur, DEUS illi det eorum. Præterea attrahit auxilia quædam dum per Sacramentum accipitur, ut ope illorum homo plurimum juvetur ad vitanda peccata, virtutum profectum. Propterea debet ad Matrimonium quisque sanctè accedere, eo fiet ut numerus servorum

rum DEI augeatur: accedant sanè Ethnici *sicut mulus & equus quibus non est intellectus*, quia illorum Matrimorum tam sanctum est atque mulum vel equum emere. At non licet ad nostrum in peccato accedere, & si hoc fiat, novum committitur peccatum, & auxilia quæ aliàs conferret non confert. Et quia ipsi sponsi & conficiunt hoc (non Sacerdos qui solum testis est & benedicit) & suscipiunt Sacramentum, ex utroque capite obligantur ut sanctè ad illud accedant.

Quoniam verò quoduis Sacramentum occultat in se ali- quod DEI mysterium, sic, in speciebus Eucharisticis latet corpus & sanguis Christi. In Baptismo regeneratio in Filios DEI &c. In Matrimonio, Christi cum Ecclesia matrimonium. Ephes. 5. *Sacramentum hoc magnum, ego autem dico in Christo & Ecclesia.* Magnum est, quia aliorum Sacramentorum materia est aqua, vinum, panis, oleum; hujus verò ipsi vivi homines. Magnum, quia alia conficit homo unus, hic duo. Magnum quia alia possunt fieri in occulto & secretè, istud non nisi publicè & cum assistentia non cujuscunque sed proprii Parochi. In baptismo latet regeneratio in Filios DEI, in isto ipsum matrimonium Christi cum Ecclesia, per quod fit regeneratio. Hæ dignitates sunt Matrimonii, etsi ab aliis Sacramentis quoad aliqua etiam superetur, sistamus interim in hac, quòd Matrimonium Christi cum Ecclesia significet, hinc enim sumunt conjuges vivendi in conjugio exempla. Ab initio statim mundi hoc Christi matrimonium describatur, apparabatur. Sumpta prima uxor de latere viri prænunciabat nascituram Ecclesiam de latere transfossi Christi. Salomon Epithalamium scribebat. David cytharam parabat. *Audi filia & vide &c.* Parochum in hoc Matrimonio agit S. Paulus. *Respondi vos uni viro*, idem ergo Paulus docet. *Christus est caput Ecclesie, vir mulieris.*

Est

Est caput, non manus, quia manu percutimus: non pedes, quia hæc pars ignobilior, non oculus, quia nihil aliud faceret nisi uxorem observaret. Est caput, habet omnes sensus, caput, sed non in sui unius commodum verum totius corporis. Maritus videat, audiat, non solum quod sibi soli utile sed quod etiam uxori, illa verò obediat, nam si corpus velle imperare capiti quis esset ordo? Talis certè, ac si velle Ecclesia regere Christum.

Rursus idem Paulus *Viri diligite uxores vestras sicut Christus Ecclesiam*. Nunquid pauci sunt in Ecclesia mali, num ideo malam appellat Christus Ecclesiam? Imò *Maculam non habentem neque ragam, neque aliquid huiusmodi*. Quia non respicit maculas, *Nescio ves*, & illos convertit in sanctos, quæ corona Ecclesiæ? *Veni coronaberis de capite Amanæ, de vertice sancto & Hermon, de cubilibus leonum &c.* Sunt montes anathemata, speluncæ færentes. Sed videte dum hanc coronam imponit sponsæ. *In capite ejus corona duodecem stellarum* distimulet maritus quædam, & alia corrigat in charitate, & meminere quòd *charitas operit multitudinem peccatorum*. Apud Judæos concessum fuerat dare libellam repudii, Sanctius apud nos est Matrimonium, Christus regit Ecclesiam sed in omni amore, errare non permittit sed non pedibus proterit. Exprobravitne unquam Ecclesiæ inæqualitatem generis? Imò *tradidit semetipsum pro ea*. Fuerit uxor mancipium antea, si est uxor jam est amore & honore digna. Mancipium fuit Esther sed postquam nupsit Assvero, jam summus Princeps Aman nihil est præ illa. Conjugium à jugo dicitur, quia apud Romanos in desponsatione jugum imponebatur, jam conjuges in eodem sunt jugo. Dives maritus jam & uxor dives, ita Christus sponsæ. *Multi Filie congregaverunt divitias tuas supergressa es universas*. Volat in gloria maritus ut nubat, contra-

bium

bium à nubibus dicitur, jam & uxor volat. Theſaurus uxoris vir, viri uxor, ad hoc annulos ſumitis quibus vos obſignecis, annulus datus eſt filio prodigo & ſtatim ex indigno factus eſt dignus. Hic Amor non debet habere finem ſicut neque annulus habet: Jam uxor eſt viri corpus, jam dolori ſi accidet, idem ſenſus: jam pars una iuvat alteram: accipiat vulnus pars una cùm quanta lenitate applicat emplaſtrum alia? In Chriſto unum eſt & Divinitas & Anima. *Et erunt duo in carne una*, duæ animæ, eſſi una caro, tamen ſumma in Chriſto conſenſio Divinitatis cum anima, licet utraque ſuam liberam habeat voluntatem ſumma tamen eſt concordia, neque natura dignior impropereat viliori, neque vilior in formidine cohabitac.

Supereſt ut vobis dem Benedictionem, do illam ipſam quam dat Eccleſia &c.

Tempore Nundinarum.

DUM homines ſuas nundinas exercent, etiam Dæmones, & DEUS ſuas, ſed dæmon adhibet merces quæ patent ſenſibus noſtris, id eſt voluptates viſus, auditus &c. DEUS illas quæ intellectu ſolùm conſpici poſſunt, cælum, gratiam, virtutem. Uterque non aliam requirit pro mercibus ſuis pecuniam quàm noſtram animam.

Dum voluptates ſenſuum prohibitas à dæmone emimus, animam noſtram illi in ſervitutem tradimus, nec enim illam ſi emerit, tractare aliter novit quàm mancipium, ut ſi Barbari capiant filiam Principis, illa vult ſpeculum, jubetur accipere ſcopas ut verrat ſtabulum: vult in lecto quieſcere, jubetur in nuda humo: vult cibos exquisitos, jubetur ſcapulas nudare ad plagas &c. Aug. prop. 42. in epiſt. ad Romanos

in illa verba. Ego carnalis homo venundatus sum sub peccato ita ait, *Quod intelligitur perinde quasi unusquisque peccando animam diabolo vendat, accepto tanquam pretio ipsa voluptatis dulcedine.* Sic animam suam vendidit Acham pro auro quod tulit de anathemate Jericho. &c. Jam ergo non remanet homo juris sui. Si Barbaro te vendetes, solum corporis tui esses Dominus, dæmon autem animæ, & si putes te esse liberum. Vide annon sit servus cui dæmon suos præsidēs imponit? An liber est ille cui mulier imperat, à quo si aliquid poscat, dandum est illi, si vocat veniendum, si ejicit abeundum; si minetur extimescendum? Ita jubet libido, fac, tacit &c. Illi sunt vicarii quos dæmon emptæ à se imponit animæ. Sed nulla servitus turpior quàm illa in quam se quis sponte vendit cum esset liber, quid si insuper pessimo te vendat Dominò qualis est dæmon? qui domum vendit cogitur ex illa exire, quid qui seipsum? Exulet inde recta ratio &c. Poterant per leges, ut scribit Hali lib. 2. antiquit. Roman. filios vendere: poterant Atheniensis ut Plutarch. in Solone, his sustulit hanc legem Solon. Constantinus Romanus prohibuit vendere in perpetuam servitutem. Quod tandem in totum abrogatum est. Et nos vendemus nos ipsos? Christus eos qui vendebant columbas in templo ejicit, quid faciet de iis qui vendunt animas? Maximè cum hæc venditio animæ toties confirmetur quoties peccatur. Avidè huic emptioni dæmon inhiat, quia tanti unam æstimat animam ut pro illa daret omnia regna mundi, ut patet in Christo, cui offerebat si ille peccaret, & nos eam pro una voluptate, & quidem cujus nos pudet, vendimus? Planè agimus ut Judas. *Quid vultis mihi dare ut eum vobis tradam?* Arbitrio emptoris pretium comittimus, DEUS ita animam æstimat, ut dixerit. *Quid prodest homini si universum mundum lucratur &*

ANIMAM

animam suam perdidit? Lyra in Matth. 16. *Anima rationalis imagine Trinitatis insignita pretiosior est omnibus terrenis. Vita nostra est nobis tanti ut Chrylost. in 16. Matth. apud Lyran. dicat. Etsi decem millia diademata corpori insanabiliter aegroto circumposueris, non curat: sed & si decem millia diademata corpori offeras & circumponas hanc conditione ut lethaliter vulneretur, nullus homo ea curat.* Hæc omnino sunt vera, ita amamus vitam. Anima verò est hujus vitæ principium, cur illam vilissimo pretio in mortem æternam vendimus? Christus pro hac margarita omnia sua dedit. Si tibi dæmon daret pro anima omnia regna mundi, adhuc parvo illam venderes. Job. 2. ait dæmon. *cuncta dabit homo pro anima sua ita ille judicat & facimus hæc pro vita temporalis, cur non pro æterna?* Proverb. 26. *Pretium scorti vix est unius panis.* Idem de aliis peccatis, quia delectatio tam brevis atque dum panis per guttur transit & finis utriusque idem. Avaritiæ voluptas tota est in solis oculis, aut in memoria quia cogitat se habere. Honores toti in eo quia te alii vident, uno verbo Isai 52. *Gratus venundati estis & Ps. 45. Vendidisti populum absque pretio.*

Vendamus potius Christo. *Apud Dominum copiosa redemptio:* Solus potest dare pretium quod animæ nostræ æqualeat & superet. Se ipsum dabit, cujus imago tam pretiosam facit animam, dabit ut per illum vivamus, eadem felicitate cum illo fruamur. DEUS se dat pro tua anima tibi, quem quia vident Angeli beati sunt, DEUS cujus opes nulla explicare lingua potest. Christus dat se tibi ut serviat tibi. *Transiens ministrabit ipsis.* Dominus mancipio. DEUS qui dæmonem cruciat in æternum & voluntate solâ potest in nihilum redigere, & modò agit ante se in triumpho. Abac. *Egreditur diabolus ante pedes ejus.* Ubi tunc erit precium pro quo te emebat dæmon? *Viri dvitiarum dormierunt somnum suum & nihil invenerunt in manibus suis.* Videbis eos qui se dæmoni

venderunt factos veluti locustas. Apoc. 9. *De fumo putei exierunt locustae. Facies earum quasi facies hominum, videntur homines sed sunt bestiae. Habebant capillos sicut capillos mulierum. Ecce luxuriosi, capilli sunt cogitationes juxta Aug. Greg. Haec de mulieribus. Dentes eorum dentes leonum, Ecce rapaces. Vox aliarum earum sicut vox currum, equorum multorum currentium in bellum, ecce iracundi. Habebant caudas similes scorpionum, ecce adultores. Habebant supra se regem, Angelum abyssus cui nomen exterminans. Ecce emptor illorum. Quo fructu empti? exterminati ut sint extra terminos omnis boni, o quae lamentatio illorum? O quoties, Ergo erravimus? Nazianz. *Aetate vita dies est mercatura magna. O miseri venditores? Si tibi DEUS daret pro te aliquod regnum, dares te ipsi forsitan, nunc dat se pro te: ita ut eo vivas. Aug. in Pl. 70. conc. 2. Sicut vita corporis est anima, sic vita anime DEUS. Ex eo fit quod quidem minus est, sed tamen magnum, quod Chrysol. hom. 56. in Genes. Adveniens Christus eam virtutem in hominibus plantavit ut ex hominibus Angelos faceret.**

In die Coenae Domini ad Homicidas.

QUO titulo vos compellabo? dicam Filios prodigos, sed ille propriam substantiam, vos alienum sanguinem & vitam prodigastis. Dicam oves Christi errabundas, vos lupi discerpistis oves Christi, dicam rebelles DEO qui illius imaginem concerpistis, ad imaginem quippe DEI factus est homo, quod si illi regulae insistam. *Non dimittitur peccatum nisi restituatur ablatum*, vos nunquam ad vitam revocabitis eos, quos occidistis, quibus vitam abstulistis. Caelum nobis sub imagine scale Jacob DEUS proposuit, volentis ascendere ex illa vos deturbabunt quos interemistis, & clamabunt, tu

mc.

me occidisti, tu me in sepulchrum misisti, ego te in infernum detrudam, Orabitur, sed effusus sanguis clamabit contra vos de terra, sicut Abel sanguis, & clamore suo vestras orationes obruet. Levabitis manus in cœlum, *Sed manus vestrae plene sunt sanguinum.* Oculos attolectis, attolit illos ad Crucifixum, cui dixit ille, *non pepercit non parcam.* Nolo tamen ut dicaris cum Caino. Major est iniquitas mea quam ut illam mihi dimittat DEUS. Ascendite scalam Jacob. *In quacunque hora ingemuerit peccator dimittentur ei peccata, restituite quæ debitis propter homicidium.* In vertice scalæ vidit Jacob DEUM. DEO Patri obligatus ille, qui contra omnipotentiam peccavit per fragilitatem; Filio quæ fecit per insipientiam: spiritui S. quæ per malitiam. Obligatus Christo qui ejus occidit Fratrem: B. Virgini, Sanctis, quos offendit. Manus vestras implevistis alieno sanguine per eadem, implete vestro per flagellationes, oculos vestros lacrymis implete. Leo est Christus Apoc. 5. vindicabit, sed super obstinatos qualis fuit Pharaon, cum pœnitentibus aget mitius; quercus securi scinditur, flores manu decerpuntur. Propterea Isai. 1. *Va genti peccatrici.* Idem va insonat Jer. 4. Ezech. 13. Osee 7. Micheæ 1. Abacuc 2. & in Sophonia. At verò aliis, 2. Tim. 4. *Obsecra, argue, increpa.* 1. Cor. 10. *Obsecro vos.* Ambr. in Luc. 9. *Alii sunt terrores Prophetici, alia suasiones Apostolica.* DEUS in igne apparebat. Philo lib. de Decalogo Ignis malos urit bonos illuminat. Propterea Isai. 11. *Egreditur virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendet virga non verè pœnitentibus, flos contritis corde.* Aug. serm. 69 de tempore. *Qui verberibus indiget, ad eum egreditur in virga, qui autem proficit ad justitiam ascendit ei in florem.* Dicit de peccato dolentibus, Beati dicit obstinatis, *ve vobis.* Audient pœnitentes Pl. 7. *Qui salvos facit rectos corde.* Audient obstinati *Nisi conversi fuerint.*

fueritis gladium suum vibrabit, arcum suum tetendit. Expectatis ut vos percuciat virgâ sicut Moyſes petram, ut sic tandem fluant aquæ lacrymarum Exod. 17. Percutiet & confringet ossa vestra, percutiet ut Pharaonem & in mari demerget. Non fecit Jerosolyma Prophetis monentibus quod fecit Ninivus & periit. Vertetur hæc vobis in serpentem virga, sicut verba est virga Moyſis Pharaoni. Occidistis, sanguinem effudistis, sanguis de manu vestra exquiritur. O poenitentes percucimini virgâ Episcopi Jer. 5. Percussisti eos & non doluerunt, attrivisti eos & noluerunt accipere disciplinam, induraverunt facies suas supra petram, & noluerunt reverti. Sicut Balſazar eſſi videret scribi, Mane Theſel, Phares. Peribunt sicut Balſazar, non restitucitis DEO quæ abstulistis ipse sibi de vobis, de vita vestra, de substantia vestra, restituet. Convertimini ad Dominum DEUM vestrum.

Cùm ostenta in cœlo apparent, v. g.

Cometa.

IAM de cœlo nobis DEUS concionatur, non verbis, sed signis, hic possum dicere. *Qui habet aures audiendi audiat.* Explicabo hæc voces.

Non semper damni signa sunt Cometa. Apparuit instar Cometæ, stella cum Christus nasceretur. Tempore Augusti Imp. ut scribit Sueton. fuit insignis Cometa, & accepit ex consilio sapientum illum in omen fortunæ, & secuta est pax universalis. Idem scribit Festus, nam Cometa ex se cur potius mala prænuntiet? sunt alia signa in aère quæ clariùs prænuntiant mala, circa annum 1610. ignes in aère & columnæ mala belli prædixerunt, venti insoliti, diluvia, afferunt, non
solum

solùm significant mala, cur non ita sunt terrori ut Cometa? quia causa eorum scitur. Causa Cometæ in aëre est vapor terreus accensus. Cometæ qui est in cœlo alicujus Planetæ, est fumus ejusdem planetæ in nubem coactus, per quem transiit radius solaris, & sicut in densiore apparet. (vide meam Meteorologiam) Si ergo est inferior Cometa, materia illius prius fuit in terra, & si tunc non nocet, multò minùs ita elevata nocebit. Superioris Cometæ est materia eadem quæ Planetæ, itaque nihil diversum à suo Planeta efficit. Præterea, inferior ardet, omne verò venenum ignis absorbet, si verò esset fumi magis cum ardet, itque nocivi, utique eos videremus de die. Si pars materiæ noxiæ in terra manet, certè pars major abiit in altum. Tamen Cometa ut à DEO assumitur, potest varia significare, nam DEUS nihil frustra fecit; Solem & lunam non solùm ad ornatum, sed etiam *in signa & in tempora fecit*, ut sint ejus beneficentiæ signa, unde Psal. *Cæli enarrant gloriam DEI, & opera manuum ejus annuntiat firmamentum & quidem adeò, ut dixerit. Non sunt loquela neque sermones eorum, quorum non audiuntur voces eorum.* Et quidem non per voces sed per signa loquuntur ut ab omnibus intelligantur, & si quotidiani Planetæ sic loquuntur, quid Cometæ rari? Eclipsis terre, quid novæ stellæ? certe aliquid insoliti, ante pœnam solet DEUS præmonere.

Nos advertimus quòd in nobis sint multa digna pœnâ, quomodo non timebimus? Creatura est pro Creatura. *Pugnabit pro co orbis terrarum contra insensatos*, quæ modò ad illius amorem ducit, docet ut Magistra, postea punit, & hoc cæleste flagrum est vehementius quovis terrestri. A nobis tamen fumi prodierunt ex quibus ignes in aëre, & alta ostenta constant. Quare Jeremias ubi monet bonos à signis cœli, ita loquitur. *A signis cœli nolite timere quæ metuumt Gentes mali. Timorem*

morem

morem faciant ea facientibus suis. In terra faciunt Cometas, ignes, columnas &c. Ex Sodoma ascendebat materia ignis in coelum. *Ascendit ad me clamor Sodomorum. Peccatum eorum aggravatum est nimis non advertunt sua peccata ascendere in coelum.* Fortè Cometas describit in Apoc. Cùm oculus Domini pingit emittentem flammam, cum ex ore ejus prodentem gladium, unde hæc? Oculi flagrant nostris peccatis, collegit ex nobis ignem, in nos refundet. Fortè & hic Cometa est oculus tuus ardens O Domine: fortè os emittens gladium, nos hæc fecimus, in nos ea vertis, & præmones. *Dedit ei significationem ut fugiant à faciè arcus.* Sed ut verbum DEI non in omni terra facit fructum ita hæc voces reales, alio pœnitent &c. Visi & aliàs in Polonia, sed nihil mali attulerunt quia agebatur pœnitentia. Visus anno 1301. & superata à Polonis Russia. Anno 1314. duo Cometae visi, coepit fides inter infideles ope Crucigerorum. Anno 1362. nihil mali attulit. Cometa grandis. Anno 1432. visus Cometa, & nihil aliud secutum præter mortem Ducis Litvaniæ Swidrigieli, qui sic Cometa mori poterat. Anno 1434. secuta mors Jagellonis Cometa, sed ferè centenarius erat senex. Anno 1475. Cometa nihil secutum. Fuit Cometa anno 1531. Fuit & Anno 1577. sed post priorem vicinus Moldaviæ Ducem: post posteriorem Moschos. Unde id? quia sciendo quòd Cometa non plus possit quàm DEUS velit, agebant pœnitentiam quare facillè ibi erat divinare de bono eventu.

At modo granum cadit secùs viam, in petram, in spinas Cùm exercitum vincimus animat, jurè timemur. Stellas scriptura vocat *Militiam cæli, Custodiam*, exercitum DEUS auget, jungit Cometas stellis. Nobis videtur bellum intentari, nobis Cometa similis factus ex debili vapore, fumo. Vita nostra fumus in nobis contingò consumitur humiditas deficit. &

& Cometa. Cometa est stella falsa, lucet, sed non diu. Videtur aliquid cum sit vapor, quare superbis minatur: sunt in se obscuro nitere volunt per ostentationem, hypocrisim, his Cometa dicit. Videtis me, clarior sum quam Luna, sum terrori, paulo post nec locum meum in caelo inuenietis Apoc. ostentatores specie stellarum de caelo cadentium pingit. *Et visum est aliud signum in caelo, & ecce draco &c. & in capitibus eius diademata septem, & cauda ejus trahebat tertiam partem stellarum caeli, & misit eas in terram.* Draco in coronis, stellas detrahit, an ita debilitat affiræ ut non sit opus unguibus? non erant veræ stellæ, sed veluti Cometæ, vani homines, facile dejiciuntur. Tales appellat S. Thadæus in Epist. *Fluctus feri maris despumantes suas confusiones intentio eorum spuma quæ deficit.* Sed nitent, videas alium orationes longas texere, alius dat elemosynas, alius jejunit, doctus, dives, honoratus &c. Quomodo fluitus? potius stella, est stella sed falsa. Orat, sed etiam diffamat; largitur, sed est usurarius, jejunit ut videatur, docet non facit, exemplaris est sed ut laudetur. Dives sed ex raptu, honorem digniori præripuit, & eo abutitur, lucet sed ut cometa.

Vilioribus tales comparavit Isaias, misit eum DEUS ad duos Principes, hæret, dicitur ipsi. *Ne timeas à duabus caudis titionum fumigantium.* Non diu lucebunt ut titio fumigans, Fortè Propheta attulit illis titionem, videte. Modò non titio sed Cometa ostenditur, non timent qui cavent ne sint falsæ stellæ, non prodest lucere coram mundo, boni si lucent, non quærunt hoc. *Fulgebunt justi & tanquam stelle in arundineo discurrent.* Sed ut scintilla, tales se credent. *In arundineo,* recordabuntur se esse arundines fragiles. His non nocebit Cometa, non impugnat humiles sagitta, non dirigetur ad nimis exiguam metam. Cometa quasi stella, Cometa,
 K unde

unde etiam vocatur crinita stella, ex hoc divinaretur curru Ezechiele 5. *Sume tibi gladium acutum radentem pilos, & ducet eum per caput tuum, & assumes tibi stateram ponderis, & divides eos, tertiam partem igni combures in medio civitatis &c. & assumes tertiam partem & concides in circuitu ejus, tertiam vero aliam disperges in ventum, & gladium nudabis post eos, & sumes inde parvum numerum, & ligabis eos in summitate pallii tui.* Si capilli significabant ignem, carcerem bella: ne coma Cometæ cauda idem significat, nisi respiscamus. Jam id factum in Provinciis hujus Regni. Cauda Cometæ quasi capilli muliebres, notat degeneres à virtute Majorum mascula, vitior muliebri intrat. Nolumus audire Concionatores ut convertamus, jam ahi Concionatores ducendi usque Constantinopolim captivos nobis prædicant, pellamus aves quæ devorant in corde nostro semen verbi DEI. Vultur hic est corvus Promethei, dirumpamus vincula, pelle ipse Domine has aves.

Ut horas Index in horologio, ita Cometa ostendit nobis quid DEO debeamus. Non advertimus ubi primò comparuit Cometa, fortè DEUS abscondit ut tantò magis timeamus, Dicent Astrologi comparuisse in tali & tali signo, sed sæpè hæc divinatio fefellit. Puniet DEUS eos qui malà vità exprimunt tale signum cœli, sunt hæc modò peccata non est contractus, non est confessus absque peccato. Mittit DEUS Ezechielem ad Judæos ut illis exprobrat peccata ut convertat, dat illi modos qui penetrent corda. Imprimis jussit illum devorare librum, ut quod deinceps prædicaverit, ex intimis prædicet, deinde jubet ut in laterculo depingat Jerusalem, & circa eam obsidionem ordinet, deinde per plurimos dies uni incumbat lateri jubet, & per plurimos alteri, & interim non alio vesci pane quàm sordibus humanis infecto

infecto Juberit producere bulliens ahenum. Cur ita? quia
 pramonuit DEUS. Populus hic fallax, dolosus, infidus ut
 tecum, ita cum DEO agit ostendit se ejus laudatorem, audit
 conciones in speciem, *Cum scorpionibus habitas alia versio.*
Quoniam spina & rebelles tecum sunt. Nemo spinas con-
 junget, hæc spina sufficiant verbum DEI: cum efflorescit maxi-
 mum est gelu, uvas acerbis habet etsi botris similes. Hoc
 malum invaluit, & contra illud DEUS jam non verbis uti-
 tur, & dat signum quod nos omni modo punit. Pasim Ju-
 dæi, Hæretici Apoc. describit quendam Cometam. *Vidi stel-*
lam de celo cecidisse, in terram. Videtur Cometa, qui dum
 deficit quasi cadit & moritur, *habebat clavem putei*, id est, re-
 rum absconditarium sed noxiarum, quia. *Et aperuit puteum*
abyssi &c. *Et de fumo putei exierunt locusta in terram, & data*
est illis potestas sicut habent scorpiones terre ex fumo qui abscon-
derunt fidem prodierunt. Locustæ gregatim volant & incedunt,
 postea secum pugnant, & consumptæ loco in quo e-
 rant, abeunt. Talia illarum sunt comitia. Ita homines & per
 hoc consumantur pauperes, in scorpione tota vis in cauda, deest
 caput, non incipiunt à DEO. *Et similitudines locustarum simi-*
les equis paratis ad prælium. Quomodo? similitudo est pleu-
 dopolicis, hominis boni per fortio. *Et super capita eorum*
tanquam corone similes auro. Quisque jactat libertatem,
 nullum superiorem volunt, sed hoc aurum est fictum ex stramine,
 scintilla exurit, alii afflictæ ab illis, putant eos esse liberos
 sed non Pagani qui eos ligant. *Et facies eorum tanquam facies*
hominum, species & fucus pulcher. *Et habebant capillos sicut*
capillos mulierum, cogitationes muliebres vanitas. *Dentes eorum*
sicut dentes leonum, cum se invicem lacerant, cum pau-
 perem. *Cauda scorpionum,* Cavendum nè Cometa talem
 caudam habeat, projiciat DEUS hos scorpiones in oleum,

ut fiat medicina. Sit remedium contra injustitiam. *Mendaces Filii hominum in stateris suis.* Sed in cœlo vera statera in qua apponimur. Quales simus Christiani, Judices &c. sicut Baltasar. *Numeravit DEUS regnum tuum, appensus es in statera, Et inventus es minus habens, divisum est regnum tuum &c.* Tantum effecit apud DEUM abusus vasorum sacrorum, convivium insolens, an parceret rapienti bona Ecclesiæ, vel iis abutenti? luxui? Appendit justitias. In libra cœlesti, in una lance unus scorpionis, id est in alia alius, & modò ponderant manus, qui plus dedit ille justior. Justitia est ut semen in via, calcatur, est via ad promotiones, favores, regna quæ servant justitiam crescunt, eâ deficiente deficiunt.

Cometa non calefacit, exprobrat nobis frigiditatem in rebus DEI, propterea verbum DEI cadit in petram quæ mætat frigere. *Ab interioribus egreditur tempestas & ab arcturo frigus.* Incipit in corde frigus, nam oritur hæresis, Atheismus, Machiavellismus, inde turbæ, seditiones, quomodo amabit proximum qui non amat DEUM. Possent adhuc dici aliqua ex motu veloci vel tardo. Oremus ut Decus omnia convertat in bonum.

Ad Afflictos.

INtravit Esther ad Assuerum, tetigit illam virgâ, dum virgam cogitas, quid malum putas, salus fuit Estheris, nisi eam tetigisset, periisset Esther. Attigit vos suâ virgâ DEUS, non aliud cogitate nisi salutem Isai. ii. *Egreditur virga de radice Jesse.* Jesse significat incendium, sed amoris Divini; inde ista virga egreditur. Cant. i. *Labia ejus distillantia myrrham.* Nimirum DEUS suos dilectos in hoc mundo labiis suis osculatur myrrham stillantibus. Dum affligit nos excolit.

excolit. Joan 15. *Pater meus agricola est, omnem palmitem non ferentem fructum, tollet eum: & omnem qui fert fructum, purgabit eum, ut fructum plus afferat.* De quo Greg. lib. 7. Epist. 32. *Palmas infructuosus tollitur, quia peccator funditus eradicatur, palmes vero fructuosus purgari dicitur, quia per disciplinam reciditur, ut ad uberiores gratiam perducatur, sic enim spicarum grana tribulis attrita aristis & paleis nudantur, sic olive prelo presse in olei pinguedinem desluunt, sic botri vinearum nisi calcibus in vinum liquescunt.* Aug. in Pl. 21. *Intelligat homo Medicum esse DEUM, & tribulationem medicamentum esse ad salutem, non pœnam ad damnationem, sub medicamento positus, ureris, secaris, clamas, non audit medicus ad voluntatem, sed audit ad sanitatem.* Solatia sunt istæ afflictiones si bene inspiciantur Greg. 26. Moral. 17. *Nostrium est hic flagella percipere quibus servatur de æternitate gaudere Heb. 12. Flagellat omnem filium quem recipit. Apoc. 3. Ego quos amo, arguo, & castigo.* Deinde nunquam DEUS castigat, quin simul pareat solatia, sit exemplo Job. de quo Aug. serm. 224. de tempore. *Panâ fugatâ revertitur sanitas, & cicatricibus felicior redditur medicina. Celerius curat Dominus quàm vulnerat inimicus, in gaudia gemitus vulnera migrare, & in fossis vulnerum numerabantur, monumenta victoriæ.* Hæc de solatio temporali, sed majus est, quia injustè afflictus & patienter propter DEUM tolerans, non solum jus ad cœlum accipit, sed possidere illud in terra incipit. Matth. 8. *Beati qui persecutionem patiuntur propter justitiam, ipsorum enim est regnum cœlorum.* Non dicit, erit, sed est. Non solum quia paratum est pro illis ab origine mundi, sed quia cœperunt in possessionem ejus intrare, jam portant thesaurum in vasis fictilibus. Orabant leprosi sanitatem &c. annuit, sed cùm Mater pro filiis Zebedæi Matth. 20. petit thronum, respondit, *non est meum dare vobis.* Quare hoc?

Basil. orat. 24. Dominum sic respondentem inducit. *Si le-
profus curationem querit, virtutem exero: si mortuum ex tumulo
resurgere necessum est, potestatem expromo. Quodsi thronum
quis petat & regiam potestatem querat, fufum pro pietate sudorem
pro testibus reposco. Quare hic reposcit? quia jam hic datum
coelum. Terculli ad MM. Animus vester est in caelo. Ampli-
us est, quia tribulatio custodit hoc jus coeli. S. Th. in 4. dist.
16 Tribulationes non solum peccata purgant, & à peccatis præfer-
vant, sed meritum etiam augent. Quæ duo postrema jus coeli
munuunt ac roborant. Hoc ipsum tali similitudine explicat
S. Ephrem Orat. de recta vitæ ratione. Latere crudi sunt fra-
giles & invalidi, iidem igne concocti tam validi fiunt, ut igni simul
& aquæ resistent. Propterea dicit scriptura. Bonum est magis
ire ad domum luctûs quàm ad domum convivii. Rationem hu-
jus dat Bern. in ramis palm. ferm. 2. Licet enim multos fran-
gat adversitas, tamen multò plures extollit prosperitas, sicut scri-
ptum est Ps. 90. Cadent à latere tuo mille, sinistro scilicet, per quod
signatur adversitas: & decem millia, id est, multò plures, à dex-
tris tuis, in quibus prosperitas designatur. Copiosius hoc ipsum
exponit Greg. Pastor. part. 3. Qui sanari posse creditur, à
multis quæ appetit prohibetur, & pueris nummos subtrahimus, qui-
bus tota simul patrimonia heredibus reservamus, nisi salvandos in
perpetuum cerneret, erudiendos sub discipline regimine Divina
dispensatio non frenaret. Plerumque etiam Iustus cum tempora-
li potentia sustollit, velut in laqueum culpa comprehendit. David
DEO amabilis rectior fuit in servitio, quàm cum pervenit ad re-
gnum. Quis inter hæc sine magni laboris discrimine salvabitur, si
ille David in his culpâ interveniente turbatus est, qui ad hæc fut-
rat DEO eligente preparatus? Salomon &c. nihil in hoc mundo
priùsquàm caderet adversitatis habuisse memoratur, sed concessa
sapientiâ funditus cor deseruit, quod nulla vel minima tribulationu
disi-*

disciplina custodivit. Basil. Orat. Quòd non est DEUS author malorum. Divitias eripit ab iis qui malè sis utebantur, instrumentumque illis iniustitiæ fuerunt. Morbum inducit iis quibus magis expediebat habere membra malè impedita, &c. Hoc signum est quòd piè vivamus, si patimur innocentes. 1. Tim. 3. Omnes qui piè volunt vivere in Christo, persecutionem patientur. Neque circa alios quid boni agimus. Greg. lib. 7. Epist. 27. Qua in re ego fidenter dico, quia minùs piè vivis, si minùs persecutionem pertuleris. Idem in verbo 1. Thessal. 2. Ipsi scitis Fratres introitum nostrum, quia non inanis fuit, sed ante passi, & contumelias affecti. Ecce predicator sanctus ingressum suum vacuum fuisse perhibuit, si contumelias non pertulisset: & tu dicere bona vis, & mala perpeti recusas? Studium bonæ operationis plus ipsa adversitas augeat, sic semina mesium gelu cooperta uberius germinant: sic ignis flatu premitur ut crescat, redeat quod Ps. 180. Exaudi te in abscondito tempestatis, probavi te ad aquam contradictionis. Si inter contradicentes quæ DEI sunt egeris, tunc verus operator probaris. Dum patimini, hoc solùm curate ut laudem DEO reddatis. Aug. 1. Civit. 8. In eadem afflictione mali DEUM detestantur, atque blasphemant: Boni autem precantur & laudant, tanti interest non qualia sed qualis qui que patiatur, nam pari modo exagitatum exhalat horribiliter cœnum, & suaviter fragrat unguentum. Febris est peccatum, febris tua avaritia tua est, febris libido, DEUS percutit venam ut sanet, tollit sanguinem divitiarum per hostem &c. Hoc solùm superest sanandi te remedium. Aspis mordet, adhibetur ignis. Tertull. adv. Prognos. cap. 5. Medicus urit & secat ut sanet, licet & DEO ad perennem vitam per ignes & gladios & acerba quaque curare. Tormentis tormenta discutit, quod saxitiam putas gratia est. Gremus etiam pro nostris persecutoribus, sicut est apud Tertull. in Apologetico c. 30. In cælum suspirantes Christi.

Christiani manibus expansis, quia innocentes: capite nudo, quia non erubescimus: sine monitore, quia de pectore oramus: precamur semper pro imperatoribus, vitam illis prolixam, imperium securum, donum tutam, exercitus fortes, Senatum fidelem, populum probum, orbem quietum. Quaecunque hominis & Caesaris vota sunt. Sic itaque nos ad DEUM expansos ungula fodiant, cruces suspendant, ignes lambant, gladii decurcent, bestiae vorant, paratus est ad omne supplicium ipse habitus orantis Christiani. Hoc agite homini Praesules, extorquete omnia DEO supplicantem pro Imperatore, Hic erit crimen, ubi veritas & DEI devotio est.

Ad Moniales.

Magnam consolationem Matribus quæ habent Filias in monasterio, S. Hieron. lib. 1. adu. Jovinian. eruit ex verbis Apostoli. *Mulier salvabitur per filiorum generationem, ex quo sic. Nam si salvatur mulier in filiorum generatione, & liberorum numerus Matrum est salus, cur addit, si permanserint Filii in fide & caritate & sanctificatione cum castitate, vulgata legit, in sobrietate, Sed Hieron. ex Græco contendit, legi debere in castitate. Tunc ergo salvabitur mulier, si eos filios genuerit qui virgines permansuri sunt si quod ipsa perdidit, aquirat in liberis, & damnum radicis & cariem flore compensat pomi. Hoc maximè locum habet in Monialibus. His est fides maxima, dum relinquunt omnes opes, quia Christus dixit. Beati pauperes spiritu &c. Quia ut Bern. serm. 3. de Nativ. Christi. *Ne vobis divites qui habetis consolationem vestram, ut non mereamini habere cælestem. Volucres cœli habent hîc nidos, vulpes foveas, sed nihil in cœlo: Filius hominis è contrâ non habet, ubi caput reclinet, nec domum propriam habet, totum verò habet in cœlis.* Hieron. in Luc. 16. ex occasione Divitis Epulonis.*

lonis. Difficile imò impossibile est, ut & presentibus & futuris quis fruatur bonis, ut & venirem hic & ibi mentem impleat, ut & de deliciis ad delicias transeat, & in utroque seculo gloriosus appareat, Unde S. Episcopus Præbiter ut est in eius vita. *Aurum hoc, sibi quod videtur, non est verum, sed est quadam vanitas phantasia, per quam in hoc mundo illuduntur anime iustorum.* Hanc illusionem evadunt pauperes Christi qui nihil habent, & ea quibus utuntur, non illorum sunt, atque adeò illa astimant, conservant, tractant ut res Christi ab illo sibi ad usum mutuo datas unde Basil. in instit. Monach. cap. 55. *Qui contemnit res monasterii velut sacrilegus judicandus est: & qui perdit per negligentiam ipse simile crimen incurrit, propterea quòd omnia quæ ad usus servorum DEI deputata sunt, sine dubio consecrata sunt.* B. Jordanus de Saxonia Ord. Eremit. S. August. fusè ostendit, quòd proprietates DEUS malà & insperatà morte puniat. Et hujus rei plura adducit exempla, incipiendo à Juda, qui proprium habuit, quia fur erat. deinde Aet. 5. de Anania & Sapphira. In vitis PP. p. 2. § 20. Apud quendam mortuum reperti sunt centum solidi, S. Macarius &c. Isidorus & cæteri seniores statuerunt, ut cum illo in sepulchrum injicerentur, acclamando. *Pecunia tua tecum sit in perditionem.* Ibid. § 64. S. Antonius cum sciret de quodam Monacho quòd sibi aliquid reliquisset, iussit eum circumligari carnibus, & in eum canes immitti, & dixit. *Quicumque renuntiant seculo & volunt habere pecunias sic à demonibus lacerantur.* Hac cæremonià jactandi in sepulchrum pecuniam cum mortuo, & acclamandi. *Pecunia tua tecum sit* &c. Utus S. Augustinus cum Januario Monacho serm. 53. ad Fratres, & Greg. 4. Dialog. c. 55. sepeliebantur autem in sterquilinio & hoc ipsum fieri debere statuit Jus Canonicum in Decretali de statu monachorum cap. *Cum ad monasterium.* Ubi etiam prohibetur ne pro-

L

talibus

talibus offeratur Missæ sacrificium. Plura de hac materia, in promptuario Exemplorum Discipuli, & apud Gviliel. Peraldum Episc. Lugdun. in summa Virtutum & vitiorum tom. 2. cap. 19. Et Gerson. speciali tractatu.

De Caritate quod maximam habeant ad DEUM. Moniales constat ex eo, quia quod carissimum, & auro pretiosius habuerunt, scilicet suam libertatem, illi donarunt per Obedientiam. Est charitas mutua, quia per paupertatem ablatum est *Meum ac Tuum* ex quo omnes lites oriuntur, est charitas superiorum erga inferiores, quia Maternâ pietate prospiciunt Inferioribus, memores illius *Esurivi & non dedisti mihi &c.* Si enim damnatur qui non dat pauperi qui aliquando est hostis Christi, quomodo non cum amore dabit spontæ Christi, pauperi voluntario propter Christum? quomodo non iuvabit Inferiorem ut centuplum à Christo se credat recipere si non quoad rem interim, saltem quoad modum? Quomodo non concurret, ut experiatur melius esse habere Matrem spirituales quàm carnalem? quomodo non callaborabit ut dulce jugum sit Christi? Quomodo non in hoc erit tota ut exprimat quàm maximè Patrem coelestem, cum eundem in illa, studeat agnoscere Inferior? Gravis est ex se Obedientia sed suavitate imperantis mitigabitur. Charitas in providendo efficiet ne in proprietatem labatur. Bern. serm. 23. in Cant. *Audiant Prælati qui sibi commissis semper volunt esse formidini, utilitati raro. Erudimini qui iudicatis terram. Discite subditorum Matres vos esse non Dominos studeate magis amari quàm metui Filii Matrisant, si Mater dura, etiam illi durefcunt. Rex erat Jerosolymis Herodes, turbatus est, & cum eo turbata est Civitas. Bern. in Epiph. serm. 3. Misera sanè Civitas in qua regnat Herodes, quoniam Herodiana sine dubio particeps erit malitia. Idem serm. 76. in Cantic. Boni sollicitique Pastores non cessant*

cessant bonis latisque exemplis impingvare pecus, & suis magis quam alienis. Nam si alienis & non suis ignominia est ille, & pecus non ita proficit. Si enim ego qui inter vos videor Pastoris gerere curam, apposuero vobis Moysi mansuetudinem &c. Ex altera parte considerent Inferiores quod idem Bern. Epist. 42. Certus sum ego Monachus & Monachorumque qualiscunque Abbas, si mei quandoque Pontificis à propriis cervicibus excutere jugum tentarem, quod Sathane tyrannidi meipsum mox subijcio. Veri Obedientis exemplum statuebat S. Franciscus Seraph. cadaver quod se permittit modo quo voles tractari. Ægydius ejus locius in Schola Patrum dixit. Cum boves sunt sub jugo, in horrea important frumentum, cum eo soluti, soluti sunt nihil faciunt utilitatis, ita Monachi. Ibid. Testis mendax peribit. Prov. 21. Testis mendax est qui promisit obedientiam & non servat. Greg. Moral. 35. cap. 10. Obedientia sola est qua fidei meritum possidet, sine qua quisque infidelis convincitur esse, etsi fidelis esse videatur. Joan. 6. Eum qui venit ad me non ejiciam foras, quia de celo descendi, non ut faciam voluntatem meam, sed voluntatem ejus qui misit me. Quid enim? si suam faceret, eos qui ad se veniunt, repulisset?

De sanctificatione Monialium pauca loqui necesse, cum ipsæ confecerentur qualiter nulli Religiosi. Magna est omnium Religiosorum præstantia quam explicat Bern. serm. 2. de altitudine & lassitudine cordis dum suos Monachos alloquitur. Magnum prophetandi genus cui vos deditos esse conspicio, magnum prophetie studium cui vos video mancipatos, quod illud? nempe juxta Apostolum non considerare qua videntur, sed que non videntur; sine dubio prophetare est: &c. Sed & professionem Apostolicam audiamus. Ecce nos reliquimus omnia, si gloriari licet, habemus gloriam, sed si sapimus, habere curabimus apud DEUM &c. Veritatem dicam, esse hic aliquos qui plusquam retia & naves reliquere, &c. quia vidisti Thoma credidisti, beati qui non vide-

runt & crediderunt &c. Ubi ergo Angelica in hoc corpore con-
 versatio, in corde prophetica expectatio, quantum cumulus gratia-
 rum! &c. Nunquid non tres cæli sunt quos ascendimus. Sed
 pra hæc plurimum habent Moniales, ut patet ex ritu earum
 consecrationis. Est sponsa quævis Christi: si sponsa, commu-
 ne habet cum Christo regnum, ideò ut adverteit Philip. Abbas
 in Cantico tam à sponsa quàm à sponso dici, *vineæ nostræ, do-
 mus nostræ* &c. Si sponsa, sicut vir & uxor duo sunt in carne
 una, ita qui adhæret DEO unus est spiritus cum eo. Apud
 Bollandum in vita S. Veronicæ Mediolanen. Christus Domi-
 nus Moniales appellavit *Christas*. Propterea in illis nullam
 patitur maculam, rugam. Religio est alter Baptismus, Job.
 25. juxta Græcam. *Neque enim quis existimet quòd sit dilatio
 pyratæ*. Isti in mari prædantur, Religiosi scandalosi in Reli-
 gione. *Non est illis dilatio pœnæ*, subjectum cum Anania &
 Sapphira, imò cum DEUS vult alios punire, à domo sua in-
 cipit. Ezech. 9. Mittit Angelos ad puniendum. *Non parcat
 oculus vester, nec misereamini &c.* Incipite à Sanctuario meo
 Match. 3. *Baptisabit vos Spiritu S. & igne*. S. Paschal. lib. 2.
 in Match. *Quasi non in presenti Spiritu S. abluit*. Cum Reli-
 gionem ingredimur deinceps si qua peccati macula *subrepse-
 rit, per ignem conflagrationis ad purum exuret*. Observat enim
 in Ascet. Nierembergus, Religiosos tepidè viventes, affli-
 ctionibus & morbis à DEO exuri, ut dum nihil dignum agunt
 pro suo statu, saltem patiantur. Imò gravius est quod dicit
 Oddo Cluniacem collat. 1. *illos gehenna devorat qui sub ha-
 bitu Religiosa negligenter vivunt*.

In loco Apostoli adducto initio legit Hieron. *Castitate,
 alii sobrietate*. Bene ista cohærent, Castitas sine sobrietate
 inquam, sine mortificatione carnis. In vita S. Eugenæ scri-
 ptum. *Si quando contigerat aliquam sororem tentari à diabolo*
 per

per somnum, mox Abbatissa pandebat, illa verò cum lachrymis postulabat ut diabolus ab ea recederet. Jubebatque ut lapides portaret, & statim sub sago cinerem super cilicium spargeret, & ita dormiret usque ad decimum diem. S. Ammonius quando desiderium carnis surgebat, & incitabat ad libidinem membra ejus, nunquam pepercit carni sua, sed ferrum ignitum apponbat membris suis, ut semper vulneratus esset, & ita desiderium passionis compecebat magnitudo doloris. Ut est in lib. 2. Vit. PP. Imò S. Ephrem adhortat i. ad eos qui in Religionis rudimentis se exercent. *Vis virginittatis in ciborum consistit abstinentia. Monachus autem crapula deditus contaminabit carnem suam. Cassian. coll. 1. cap. 15. Quisquis extractus à cunctis confabulationibus otiosus, & mortificatus ab omni ira & sollicitudine, curaque mundana; duobus tantum panibus fuerit quotidianam refectiōne contentus, & aqua satietate subtrahat quietem somni trium, sive ut alii statuerunt quatuor horarum spatio terminant, nec tamen laborum aut continentia hujus merito, sed miseratione Domine Castitatem se crediderit adepturum non amplius quam sex mensibus perfectionem illius non impossibilem sibi cognoscat. Neque censeri debet nimium gravis hic esse labor cum magna sit virtus castitas, & in ea inpremiū locum teneat Virginitas, Hieron. epist. ad Virginem Fustochium. Quos si velueris respondere, tenenti stirpe generatam semper in deliciis, semper in plumis, non posse à vino & esulentioribus cibis abstinere, nec his legibus vivere, distictius respondebo. Viri ergo lege tuā quæ DEI non potes. Grandis est virtus Virginitas, sed ut idem ibid. Loco Angelorum quos habuit in cœlis, constituit sibi Christus in terris virgines. Statim ut Filius DEI ingressus est terram novam sibi familiam Virginum constituit, ut qui ab angelis adorabatur, in cœlis, haberet Angelos & in terris. S. Cypr. de habitu Virg. Christum continentia sequitur, & regno DEI Virginitas destinatur,*

Ambr. lib. 1. de Virginib. *Virgo DEI donum est, munus parentum, Sacerdotium castitatis. Virgo Matris hostia est, cuius quotidiano sacrificio vis Divina placatur. Ibid. lib. 2. Unaquaque in celo exultabit virgo dicens Ps. 49. Introibo ad altare DEI, immolo DEO sacrificium laudis, & reddo Altissimo vota mea, neque enim vobis dubitaverim patere altaria, quarum mentes altaria DEI. Confidenter dixerim, in quibus pro redemptione corporis Christus immolatur. Nam si corpus Virginis templum est, animus quid est? qui tanquam membrorum cineribus excitatis Sacerdotis eterni recopertus manu vaporem Divini ignis exhalat. Beata Virgines que tam immortalis spiratis gratia, ut horti floribus, ut templa religione, ut altaria Sacerdote. In hoc altari sacrificia suscipit vestra DEUS à vobis pro vestris Parentibus &c.*

Ad Milites.

UT victoriam miles obrineat, advertat causas propter quas vinci solet. Ambr. serm. 85. *Civitati non nisi propter civium peccata infertur excidium, desine peccare, & civitas non peribit. Quid fugis Patriam? si vis salvus esse tua potius peccata subterfuge: si tu peccare deseris, victus est inimicus, &c. Injustus planè & impius est Filius, qui periclitantem deserit Matrem. Mater enim quodammodo dulcis est Patria qua te genuit, qua ut fugere possis divitem te fecit. Huic incipiendum qui ad bellum procedit peccata extirpanda, hæc militem vinci faciunt, deinde amor erga Patriam assumendus, hæc duo faciunt de victoria certum. Unde audacter Ambr. serm. 86. Non potest timere Barbarum qui timuerit Salvatorem, nec potest metuere hostis impetum qui precepta servaverit, &c. Arma sunt nostra in quibus nos Salvator instruxit, oratio, misericordia, atque ieiunium. Ieiunium enim melius quàm murus tuetur. Misericordia facilius liberat*

liberat quam rapina, oratio longius vulnerat quàm sagitta, &c. Scire debet quòd Adversarii magis meritis, quàm virtute bellicà vincuntur. Peccata sunt duplicia quæ victoriam evertunt, alia militum, clamant ad cælum peccata, ut regna evertat, ut Milites disperdat. Gen. 18. *Clamor Sodomorum multiplicatus est nimis.* De quo Salvian. lib. de Gubernat. *Pulchre clamorem in se dixit habere peccata, Grandis absque dubio peccantium clamor est. quia terra ascendit ad cælum, quare autem peccata hominum quasi damnare testatur? Scilicet quia aures suas cæci dicit clamoribus peccatorum ne differatur pœna peccantium.* Et verè clamor & quasi grandis clamor quando pietas DEI peccatorum clamoribus vincitur, ut peccantes punire cogatur. *Clamabitis ad DEUM, Adjuva nos,* clamabunt è contra peccata, *Disperde illos,* &c. Sed hoc ipsum ex ore DEI præstat audire, quomodo scilicet propter peccata pereant regna. Michæ 3. *Principes ejus Jerusalem in muneribus judicabant, & Sacerdotes ejus in mercede docebant, & Propheta ejus in pecunia divinabant, & super Dominum quiescebant dicentes, nunquid non Dominus in medio nostrum? non veniens super nos mala. Propter hoc, causâ vereri, Sion quasi ager arabitur, in eam desolationem veniet mox fortissima Sion Jerosolymis. Et Jerusalem quasi acervus lapidum erit, & mons templi in excelsa sylvarum.* Jam quod attinet peccata militum.

Avaricia & luxuria præcipuè militem invadunt. S. Ambr. serm. 7. *Propter prædam militare peccatum est.* Quid propter oppressiones civium? Quomodo alacriter contra hostem procedet quem ingens sarcina restitutionis gravat? Ad avaritiam ducit luxus. Peccabat avaritiâ Judas, & navicula in qua erant discipuli Christi mergebatur. De quo Ambr. serm. 11. *Videamus qua causa quòd una eademque navicula, hic in tranquillitate doctrinam populis tribuit, ibi in tempestate discipulis*
notum

merum mortis inducit. Hec autem causa periculi, erat ibi proditor Judas, quamvis Petri fides fundaret naviculam, hujus tamen perfidia concurbabat, unius igitur delicto cunctorum merita quantiuntur. Fur erat & sacrilegus Judas, si in exercitu Judas, etiam optime instar navis compactus fuerit exercitus, et si fidem Petri secum habuerit, fluctuabit tanquam navicula in tempestate. Expertus est hoc aliam victoriosus miles Ducis Josve, qui propter sacrilegium Achan non potuit contra hostem subsistere. Utatur miles ut decet suo stipendio, & non habebit opus aliena invadere. Sed dum unam nocte anni precium profunditur, opus est de rapinis supplere. Bern. ad milites templi cap. 2. *Quis ergo o Milites hic tam non ferendus? &c. Operietis equos sericis, &c. Depingitis hastas, clypeos, & sellas, frana, calcaria, auro & argento, gemmisque circumornatis, &c. Militaria hae sunt insignia, an muliebria potius ornamenta? Non quid forte hostilis mucro reverebitur aurum, gemmis parcat, serica penetrare non poterit? Quid convivia, canes venatici? In hac sanguis Pauperum exprimitur. Amos 4. Audite hic qui conteritis pauperem & deficere facitis egenos terra dicentes. Quando transibit mensis & vendabimus merces? &c. Juravit Dominus in superbiam Jacob. Si oblitus fuero usque in finem omnia opera eorum, & cap. 9. Avaritia in capite omnium, & novissimum eorum in gladio interficiam non erit fuga eis, Fugient, & non salvabitur ex eis qui fugerit. Bellatus ut liberum servetis populum, & durius tractatis quam si in servitutem redigeretis, ut subinde esse propter sub hoste quam sub defensore. Amos 2. Hae dicit Dominus. Super tribus sceleribus israel, & super quatuor non convertam eum, pro eo quod vendiderint pro calceamentis, qui conterunt super pulverem terra capita Pauperum, & viam humilium declinant, & Filius ac Pater ejus jerunt ad puellam ut violarent nomen sanctum meum, & super vestimentis pignoratibus*
accubu-

accubuerunt. Quod Castitatem attinet. Tertull. dixit lib. de Monogamia. *Quamdiu causabimur carnem? quia dixit Dominus, caro infirma, sed præmisit, & spiritus promptus ut vincat spiritus carnem, ut cedat quod infirmum est fortiori. Nam & qui potest capere capiat, dixit: id est qui non potest, discedat. Discessit & ille Divus qui non ceperat substantia dividenda egenis præceptum, & dimissus est sententia Domini.* Quare concludo verbis Bern. l. c. *Tria sunt necessaria prælanti, ut scilicet strenuus industriusque miles, & circumspectus sit ad se servandum, & exredicus ad discurrendum, & promptus ad feriendum.* Boni milites ut idem ibid. *Imminente bello, intus fræ non auro se muniunt, quatenus armati & non ornati hostibus metum incutiant, & non provocent avaritiam &c.* Equos habere cupiunt fortes & veloces, non tamen coloratos aut phaleratos, pugnam quippe non pompam, victoriam non gloriam cogitant, & student esse magis formidini quàm admirationi.

In Funere alicujus Nobilis.

Calamitates humanæ eodem nobiscum procedunt modo atque Samson cum Philistæis, exurunt agros, amicos tollunt ut ille maxillâ asini, diruunt ædificia ut ille portas civitatis Gathæ, tandem ipsas columnas Re pub. invadunt. *Apprehendit ambas columnas quibus nitetur tota domus unam dexterâ & alteram levâ tenens. concussis fortiter columnis cecidit domus super omnes Principes, & cateram multitudinem que ibi erat.* Hoc planè hodie nobis accidit, cum N. cecidit columna cui Principes & populus innitebatur. Non tamen hæc omnino columna cecidit, sed magis stabilita est.

Habet DEUS in hoc mundo columnas majores & minores ut solet fieri in magno palatio. Columna est civis in sua domo;

M

domo;

domo; major, nobilis &c. Alia sunt intra domum, alia aëri
 exposita. Columna fuit N. in domo magna, &c. Fuit statim
 firmatus in fide vera. Fuit columna propter virtutes in ju-
 ventute, Eccl. 33. quærit. *Quare dies diem superat, & iterum
 lux lucem, & annus annum?* Non quærit de die solari, nam
 ad hoc facile respondebit Mathematicus, quare sit dies una
 longior, sed quare unus homo sit clarior altero, una columna
 superet aliam? ut dies alii profesti, alii solennes, ita homines;
 inter ipsa festa est distinctio. Respondet sibi scriptura cap.
 citato. *A Domini scientia sunt facta sole.* Ut dies omnes à so-
 le, ita homines à DEO, tamen quodam ipse sibi separat. *In
 multitudine disciplina separavit, & immutavit vias eorum, ex
 ipsis sanctificavit & ad se applicavit.* Fuit N. columna, in vir-
 tute, doctrina. *immutat vias eorum, dat his quos eligit DEUS
 dona.* Benedictio DEI immutat, *dixit & facta sunt.* Provi-
 det talibus prudentes & probos Instruētores, ita factum cum
 N. Sed hætenus hæc columna veluti sub velo fuit cum ab Ar-
 tifice DEO perficeretur, perfecit & ostendit in dignitatibus,
 Ibi in singulis exercuit pietatem, justiciam, liberalitatem,
 in adversis fortitudinem. Postea hæc columna firmata est
 per connubium ex quo multæ securæ sunt affinitates & pro-
 les. Jam vobis valedicit, & inprimis tibi N. *Memineritis filii
 operum Patris vestri,* quod dixit Matathias ad suos. His ver-
 bis vobis Filii Pater, quibus Rex Hispaniæ Philippo tertio suo
 filio. *Magnam tibi Fili gratiam fecerit DEUS, si te ad illud gloria
 fastigium evexerit, quo me præsumptem habuisti, sed ex animo te ob-
 testor, cum id affectus fueris, hujus etiam lecti in quo me vides
 memineris, hic ut cernis, subsistit omnis gloria.*

In Funere alicujus Adolescentis Nobilis.

CUM inspicio vineam N. video latitudinem à Majoribus,
 dico

dico Cant. 8. *Mille pacifici, & ducenti hi qui custodiunt fructus vineæ.* Sed unus botrus deest, N, Mortuus pulchrè inceperat. Si flevit Jerem. Thren. 2. cum per Nabulardan in Babilonem translatus Israël botrus, *Vide Domine & considera quem vindemiaveris.* Et ego id ipsum dicere possum, capit hic botrus bene. Lex fuit Athenis ne vindemiarent ante æquinoctium autumnale, hic in vere ætatis decerptus. Servabat tibi hunc botrum Parens. 4. Esdre. 9. *Servetur mihi acinus meus & plantatio mea, quia cum multo labore perfeci, debes Pater dolere & cum David dicere 2. Reg. 1. Dolco super te Frater mi Jonatha decore nimis & amabilis.* Et vos affines dicitis 2. Reg. 1. *Sicut Mater amat unicum Filium suum, ita ego te diligebam.* Juvant hunc dolorem vicini, juvant omnes. Ecli. 33. *Et ego novissimus evigilavi, & quasi qui colligit acinos post vindemiatores in benedictione DEI & ipse speravi.* Quis hunc botrum colligit? Angeli. Apoc. 14. *Exiit Angelus de altari &c. Et clamavit voce magna ad eum qui habebat falcem acutam. Mitte falcem tuam acutam, & vindemia botros vineæ terræ, quia mature sunt uvæ ejus, & misit.* Unus Angelus ostendit botros, alter secat, horum laborem producam.

Venit ad tuam Pater defuncti domum Angelus, clamat ad alterum, *Mitte falcem tuam, &c. quia mature sunt uvæ ejus.* Sed quomodo maturæ? est Adolefcens, negant omnes maturum. Sed non eodem tempore ubique botri maturefcunt. Overan. lib. 4. cap. 2. scribit in America in Civitate S. Dominici maturefcere in Decembri. Xacumjæ in Æthiopia scribit Franc. Alvarez cap. 2. maturari alios in Jan. alios in Febr. Idem est de hominibus, communiter dicimus maturum senem juxta Pl. 89. *Dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta anni, si autem in potentatibus octoginta anni, amplius eorum labor & dolor.* Sed extraordinariè, Sap. 4. *Senectus venerabilis est, non*

diuturna, neque annorum numero computata, cani autem sunt sen-
 su hominis, & atas senectutis vita immaculata. Et ut Ambro-
 lib. 3 Epist. 21. *Atas que albescit non canis sed meritis, veneran-*
da anime canities, in canis cogitationibus & operibus effulgens.
 Nihil est quod in compendium redigi non possit, homo est
 parvus mundus. Ezech. 4. Jerololyma delineatur in later-
 culo & integras naves Myrmecides ita contraxit ut ala musce
 tegerentur. Sic vitus plures annos in paucis claudit. Sap. 4.
Consummatus in brevi explevit tempora multa. De Macario Alex-
 alexandre. scribit Palladius in eius vita cap. 17. quod vocaretur
παιδαγωγέων id quod in puerili atate senex haberetur, citiusque
 multo quam atas ferret in virtutibus profecisset. De S. Benedicto
 Dial. 1. scribit S. Greg. *Ab ipso pueritia tempore senile cor gerit-*
bat, ac atatem moribus transibat. Hoc idem factum in Defun-
 cto N. Tarde maturefcit homo, quia sol interim debet sapientius
 signa Zodiaci transire, & in iis morari. Sed potest quis cur-
 rere citius. Eliazus dum mittit Giezi ad Sunamiticam 4 Reg.
 4. *Accinge lumbos tuos & tolle baculum tuum, si occurrerit tibi*
quispiam non salutes eum, & si te salutarerit non respondeas ei.
 Non morare in signis Zodiaci, amphora, libra &c. ut Soli
 quem nemo incitat. Stetit aliquando Josue, c. 10. Retroegit
 Itajas 2. Paralip. 9. *Reversus est sol decem lineis per gradus quas*
descenderat. Omnes volunt solem, ætatem ulterius progredi,
 Ut quis in summam annos reducat, faciat minorem Zodiacum,
 talem in clypeo curavit describi Alphonfus Dux Calabriae fi-
 lio Eyardo. Erat Cervus, cum inscript. *DEUM time,* timet to-
 nicrua. Ciconia Inscrip. *Parentes reverere.* Hæc suos senes
 portat. Testudo, *Domum pro cura,* non egreditur domo. Del-
 phinus, *Officium vaca,* præmonet saltu de tempestate. Supra
 hæc omnia Inscrip. *Celer virtutis cursus.* Sunt etiam coeli in
 terra, Job. 39. *Nunquid nosti ordinem cæli, & pones rationem*

ejus in terra. Stemmata sunt stellæ hujus cœli; est ortus in eo & occasus, sunt eclipses. Sed hoc cœlo crescunt flores virtutum. Scribit Ambr. Perez. In Africa in civitate Tagodastem si plures surculi vitis simul in terra infigantur, in unum concrefcere, & quodcunque signum fuerit singulis inditum, prodire in uvis. Jungunt se per Matrimonia ut surculus, prodeant in filiis stemmata, sub hoc cœlo. Quinque stemmata quæ Poloni adhibent, sint signa totidem Zodiaci, per hæc brevior erit annus in terris, per hunc ivit Defunctus, & ideo citò maturuit.

Zodiacus Nobilium duo habet extrema, à Patre, à Matre. Aliqui incipiunt à Matre, Prov. 3. *Digiti ejus apprehenderunt fufum,* ita fecit Sardamapalus, item ille, de quo Hieron. Epist. ad Heliodorum. *Quid facis in paterna domo delicate miles, ubi vallum? ubi fossa? ubi acta sub pellibus hyemis? ecce tuba sonat, hostis expectat, & tu de cubili ad arcem, de umbra prodis ad solem, corpus assuetum tunica non fert onus lorice, caput assuetum linteo galeam recusat, mollem otio manum capulus exasperat.* Puer Achilles etsi à Matre inter sorores muliebri veste occultatus, ad proposita ab Ulisse arma prosiliit. Hostis proponit arma, prosiliunt ingenui. Incipiant hinc nobiles, ita 2. Reg. 1. David. *Præcepit ut docerent filios Juda arcum,* Quia tempore Saul militia non æstimabatur, occiderat David Goliathum, Saul interrogat. *De qua stirpe descendit hic adolescens?* Quid hic de stirpe? da præmia Saul quæ promisisti. Defunctus N. juxta Patrem incepit, habuit in n. en. oria Majorum gesta N. N. N. utebatur illis ut Themistocles triumphis Milediadis, &c. fuit in castris &c. *Matura sunt uva ejus.* Tracit. Defunctus ad aliud signum Zodiaci, ad aliud stemma, ad signum sapientiæ. studuit in Scholis variis & hic hortus iste maturus. Prov. 8. dicit Sapientia. *Melior est fructus meus auro & topi de*

pretioso, & gemina mea argento electo. Nam doctrina munit Patriam. 2. Paralip. 17. Rex Josaphat misit de Principibus suis ut docerent in civitatibus Juda, & cum eis Levitas & Sacerdotes, docebantque populum in Juda, & cum eis Levitas & Sacerdotes, & circuitabant omnes urbes ut erudirent populum. Quid inde secutum? Crevit Josaphat & magnificatus est usque in sublime, & aedificavit domos turrium. Turres erant viri à Josaphat edocti & Defunctus N. fuisset turris, expressisset suos Majores, qui defendebant Patriam per Sapientiam, id est, NNN. Eccl. 28. Sapientia se vocat vitem. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris, flores mei fructus honoris & honestatis. Sed quis fructus? odor, sic defunctus eorum Principibus olebat, applaudebant illi peroranti. Cant. 2. Vineae florentes dederunt odorem suum. Cùm à scholis rediit domum Defunctus, recepit fructus honoris & honestatis, dignitates. Bern. ad Theobal. Multos videas Juvenum super Senes intendere moribus, Antiquorum tempora meritis praevenire, & quod aetati deest virtutibus compensare. Flores in Defuncto erant qui fructus magnos promittebant. Quid de eo dicam quando Judex in Tribunali constitutus? Vinum apud cœlum fuit signum judicii, Prov. 9. Miscuit vinum & posuit mensam suam. Et apud sæculum, iudicaturis dabatur poculum vini apud Allobroges ut scribit Sabellius, vocabatur crater judicii, an quia in fundo veritas? an propter eloquentiam? an propter audaciam? sed nihil horum servit iudicio. Idea est judicii vinum, est acre & dulces, talis sic Judex. Prov. 3. Misericordia & veritas te non deserant, circumda eas gutturi tuo, & describe eas in tabulis cordis tui. Nam vinum 3. Fldr. 3. Convertit hominis mentem in securitatem & jucunditatem. Prov. 2. Securitas & gaudium est iusto facere iudicium. Non meminit Regem nec Magistratum. Deuc. 1. DEUS ad Judices loquitur. Quod iustum est iudicate sive civis ille sit, sive pere-

ve peregrinus, nulla erit distantia personarum, ita parvum audietis ut magnum, nec accipietis cujusquam personam, quia DEI iudicium est. Sed modò factum ut Itai 1. Vinum tuum mixtum est aqua, Principes tui infideles & diligunt munera, sequuntur retributiones, non judicant pupillo, & causa viduarum non ingreditur ad illos. Non ita olim jam factum est quod Joan. 2. Omnis homo primùm ponit vinum bonum, & cum inebriati fuerint tunc id quod deterius est. Sed etiam nunc non desunt Judices recti, talis fuit N. Dan. 13. Dederat ei DEUS honorem senectutis, quare *Matura sunt uva ejus.* Scribit Surius, quod S. Martinus plantaverit vitem, de qua Asfidius Presbyter decerpfit uvam & in aquam misit, tota aqua facta est vinum. Ita N. inter Judices. Addit Greg. Turon. de gloria Confess. quòd cum ex dicto Asfidii quidam incurvati oris bibisset, statim fuerit rectum factum, utinam modò essent tales uvæ. Tribunal dicitur brachium Regis, vocetur & Rex, sed non Crivoustus, hoc est, oris intorti. Dicunt. *Juro DEUM quòd non curaverim ut in Judicem eligerer,* tamen maximè curavit. *Juro quòd nullam meam vel Amicorum causam in Tribunali habeam,* & est contrarium. *Juro D. DEUM quòd judicia nisi morbo gravi oppressus non deferam.* Et tamea propter fugiendam invidiam abest. Quis daret uvam S. Martini? Fuit N. defunctus in Legatione, & de illo dici potest. Prov. 27. *Sicut frigus nivis in die messis, ita legatus fidelis ei, qui miserit eum, animam ejus requiescere facit.* Tempore messis solùm nix cecidit Romæ, cujus memoria est die B. V. ad Nives, de potu loquitur per nives servatas refrigerato. Non sit Legatus ad Comititia ignis, non pertinaciter tucatur injusta, sit frigidior. Talis fuit N, ideò *Matura sunt uva ejus.* Est avicula Imeronios, hoc est, unius diei, quia manè nascitur vespere moritur, sed interim variorum avium nidos circumvolat, omnium voces exprimit adscribunt ipsi. *Non*
dii

diu sed satis. Talis fuit N. peragravit nationes, lingvis locutus, potest dicere cum Alexandro. *Vixi satis, quia non numero annos sed triumphos, metior me non atate sed perennitate.* Uno verbo. *Non diu sed satis.*

Aliud signum hujus Zodiaci, id est stemma, notat celestia, sub quo etiam N. maturavit, sub hoc signo. *Isai 18. ante messem totus effloruit, & immatura perfectio germinavit.* De Adolescente probo Bern. in Festo SS. Petri & Pauli. *Cum Adulescens esset, senem induit, relinquens quod erat, assumens quod non erat, non enim respexit ad se, sed ad eum qui est supra se.* Talis fuit N. quare *maturæ sunt uvæ ejus.* Quatuor partes Sanctitatis assignat S. Paulus Ephel 5. *Ut possitis comprehendere que sit latitudo, longitudo, &c.* In quo respicit partes crucis. Alitudinem Sanctitatis in aula ostendit Andr. Grimanius Dux Venetorum tali symbolo, ut refert Salomon à Carlano Affixit vitem columnæ, Inscript. *Festina lentè.* Clamat genus Catholicum, *festina, educatio, Dominus, Sed aula ait lentè, satis unum sacrum audire, &c.* *Latitudo est Isaac, hic Geo. 28. Fodit Isaac puteum, & vocavit nomen ejus latitudo dicens, nunc dilatavit me Dominus, & fecit crescere super terram.* Quomodo latus puteus? talis sanctitas aulica, similis vulpium foveis nidis vloucerum Matth. 8. Et hanc latitudinem difficultates obtinuit Isaac, Obruerant Patris ejus puteos Palæstini, ipse in Gerara effudit puteum, & statim incolæ de illo contenderunt sibi usurpantes vocavit illum *Calumnia*, alterum effudit, pro eo quoque puteo *rixati sunt, & appellavit eum inimicitias.* Tertium appellavit latitudo. Ita in aulis, maximè cum alicui confertur Dignitas, sed si superat. *Dilatavit me Dominus & fecit crescere super terram.* Jam illum adorant. *Ibid. Vidimus secum esse Dominum.* Sed Isaac potius debuisset appellare profunditatem, quia profunde fodit, non obtinebitis Aulici dignitates, nisi

nisi profundè vos demiseritis vestra. *Vestra Profunditas est ut Jonæ, orat in ventre ceti. Ego autem in voce laudis immolabo tibi, quæcumque voti reddam pro salute mea Domino.* Dum beneficium quærunt, profundè sunt devoti, vota. Quare Jonas orabat? *Quando veniet immutatio mea? post ten bras spero lucem spes lucis facit orare.* Ita & qui uniones quærunt se demergunt. Ita quidam caput inclinabat donec claves Petri inveniret. Longitudo devotionis passim ab Aulis abest. *Aula breves tunicas, & breve carmen amat, Brevem Missam &c.* Oratio esset brevis nisi colloquiis intertexerent. Si tamen habent longitudinem, erit illa t. Paralip. 20. *Aliud bellum accidit in Gerb. in quo fuit homo longissimus.* Qualiter? *Senos habens digitos, id est, simul viginti quatuor.* Quid hoc? in aulis augentur digiti ut rapiant.

Aliæ mensuræ Sanctorum, quas secutus N. *Altitudo est fides, per quam usque supra cœlos pertingunt. Abacuc 3. Altitudo manus suas levavit, adjunxit opera fidei, devotionem. Latitudo SS. est Charitas Pl. 118. Viam mandatorum tuorum curriculam dilatasti cor meum. Legem DEI N. servabat, in nullo partem fecit dæmoni ut alii. Ephes. 6. Nolite locum dare diabolo. Ille est indivisibilis, anima nostra indivisibilis, si vel punctum habet in ea, totum habet. Confitebatur crebrò N. habuit erga proximum charitatem, quæ ut Aug. Catech. Rud. Alios curat adficere, alios contremiscis offendere: ad alios se inclinat, ad alios elevat: alius blanda, alius severa: nulli inimica, omnibus Mater. Ita N. erga domesticos, pauperes. Greg. in Pastor. Cùm charitas misericorditer descendit ad infima, valenter insurgit ad summa. Jam verò Profunditas SS. est humilitas. Itai. 35. Mittit radicem deorsum, & mittit fructum sursum. Fuit humilis N. maximè internè, de quo Hieron. Epist. 90. Plus est animum deposuisse quàm corporis cultum, difficilius arrogantia quàm*
hoop N auro

*auro caremus. Externè etiam humilis fuit N. Chrysoft. in Pa-
lycr. 3. Quisquis gradus propria celsitudinis amat, humilitatis
cultum in obsequio teneat, nam qui ab humilitatis operibus recedit,
à dignitatis fastigio tumore pondere cedit. Sanctorum Longitudo
est perseverantia. Hos solos annos computemus quos DEO
dedimus. Barlaam habuit annos 70. interrogatus à Josaphat
de annis, dixit 45. quia tot annis DEO servivit. Similius reli-
ctâ aulâ Adriani, quia solum annis septem DEO servivit, ad-
scribi tumulo suo curavit. Hic jacet Similius septennis oculus.
De Saule 1. Reg. 10. Puer fuit unius anni Saul cum regnare cap-
set, & regnavit duobus annis in israel. Utrique annis 20. sed so-
lùm duobus juxta DEUM. N. omnes annos DEO impendit,
quare *matura sunt uvæ ejus.* Sed virtutes dictæ servari non
possunt sine mortificatione, Gal. 5. *Carnem suam crucifixerunt
cum vitio & concupiscentiis.* Mundum, carnem, Joan. 17. *Pater
non rogo pro mundo.* Hos latrones N. Crucifixit, Mortificavit
se. Alex ab Alex lib. 6. c. 18. scribit ad Danubium nasci vitem
quæ aspersa cinere fit aurea: Mortificatio fecit nos aureos, ut
patet ex 2. Cor. 4. *Immensum gloria pondus operatur in nobis.*
Mundum ut patibulatùm spernebat, pompas, &c. Lud. Bar-
thema. hist. Novi orbis ait in litore maris Indici prope Ta-
probenam, fuisse idolum marmoreum, Maris Prætes, dictum
Cechorab, quem qui transibat. plagis afficiebat & in faciem
spuebat, adjecto. *Perdidisti, percas,* quia eo loci multa fiebant
naufragia. Ita in mundo, perit castitas, sobrietas, devotio.
Agamus ut cum Cechorab. Sed N. non periit.*

Aliud signum Zodiaci est aliud stenima. Timorenti
DEI notat, superflua debent recidi à vite. Stobæus, Est in ju-
venibus, *mentis precocitas, renum ardor, voluntatis impetus,
intentus ad voluptatem animus.* Excidebat N. fuit ut Tobias
*nihil puerile gessit, Examinabat N. conscientiam, meminerat
quod*

quod est Eccl. II. *Letare Juvenis in adolescentia tua, & in bono sit cor tuum, in diebus juventutis tuae, & ambula in vis cordis tui, & in intuitu oculorum tuorum, & scito quod pro omnibus his adducet te DEUS in judicium, pro adducet te, &c.* Chaldaeus legit, *appendit super te aciem.* Cùm lætamini Juvenes pendet supra vos acies, scilicet gladii, estis ut Damocles in convivio apud Dyonisium Tyrannum supra quem fuit appensus er sis in filo subtili. Considerate DEUM Judicem spectantem. Ita fecit N. I. Cor. II. *Si nos judicaremus utique non judicaremur.* Sequeretur ex hoc timore illud. 1. Cor. 7. *Et qui gaudent tanquam non gaudentes &c. & qui utuntur hoc mundo tanquam non utantur, præterit enim signa mundi hujus.* Oleaster pro verbis *Adducet te, &c.* Legit. *Pro hu scribit contra te DEUS judicium.* Sicut apud Baltsarem Babilone Dan. 5. *In eadem hora apparuerunt digiti quasi manus scribentis contra candelabrum in superficie parietis aula Regia.* Subito hæc hora venit, Balthasar tunc potabat Job. 21. *Tenent tympanum & cytharam &c. & in momento ad inferna descendunt.* Pejus aliquando apud vos fit quàm apud Baltsarem. ibi. Dan. 5. *Unusquisque eorum secundum suam ætatem bibebat.* Hic ultra ætatem. Bibebant de vasis sacris sed in quibus erant imagines sacræ, apud vos fædæ. ibi. *Laudabant DEOS aureos, argenteos, juxta fidem suam.* Apud vos maledictiones, imprecationes, spurca ut sulfur inferni. *Contra candelabrum, hæc scriptura non obscurabitur.* Manus hæc scribit non Babilonicè etsi Babilone, sed lingvâ ignotâ. *Mana Te-cel Fares.* Numeravit, appendit, divisit, hoc est numeravit dies, appendit merita, divisit à regno. Quis scit quid contra vos scribatur? ignotâ lingvâ. Simus ipsi nobis Danieles, legamus in nostra conscientia. Ita tuit N. eradicemus mala. Ambr. lib. de offi. *Adolescentum est timorem DEI habere, Parentibus deferre, honorem habere senioribus, castitatem tueri, humilitatem*

tatem non aspernari, diligere clementiam, que ornamenta sunt juvenilis ætatis. Ita fecit N. Quare matura sunt uva ejus.

Aliud signum in Zodiaco, id est, stemma per quod notatur Castitas. Vidit Apoc. 14. Hi sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati, virgines enim sunt, hi sequuntur Agnum quocumque inierit. Ibi crescit vinum quod Zach. 9. germinat virgines. Talis fuit N. Hugo de claustro animæ. In illa ætate quando crines flavescunt, caro nitescit eburnea, oculorum gemmis facies rosea decoratur, valetudo corpori vires subministrat: quando viget ratio, vigent corporis sensus, visus acutior, auditus promptior, intellectus rectior, & vultus jucundior, offerunt hostiam viventem, DEO placentem & immaculatam, agnum non aure, non oculos, non pedes, non linguam carentem. Audiat hoc senum sera conversio, quibus ex defectu senectutis aures obturantur, oculi turbantur, ipsi in se per se deficiunt: hi non offerunt agnum immaculatam, sed porcum cruentatum sicut enim porcus in siliquis, sic senex jacuit in vitium. Non induisit N. convivium, aures continuit, &c. Matura sunt uva ejus. Quæsitivus ex oraculo Philippus Macedo, quid illic cavendum esset ut diu viveret, dictum illi. Cave quadrigas, prohibuit illas in regno, montem hoc nomine dictum disjecit, perijt à Pauliano qui gladio insculperat quadrigas. Habet suas quadrigas Venus, quatuor cygnos. Bern. in Cant. Luxuria currus quadrigæ vitiorum voluitur, ingluvia ventris, inhonestate sodalium molitie vestium, otii soporisque resolutione. Cygni hi habent plumas albas, politicæ vestiuntur, quomodo cum sociis non bibam, ludam &c. Curis nigra, hæ quadrigæ sunt in poculis, vestibus &c. Eccl. 7. Nè impiè agas multum, ne mori aris in tempore non tuo. Utamini sexigis, Cassiod. super Matth. Sex sunt que incorruptam servant castitatem, evitatio opportunitatis. Adhibite his sexigis aurigam verecundiam. Bern. super Cant. serm. 86. Verecundia est integritatis custos, virga disciplina, expugnatrix malorum, præsugna-

pugnatrix puritati, fama cunctrix, vite decus, & insigne totius honesti. Quare N. citò senex sap. 4. *Ætas senectutis vita immaculata.* Propter hanc de S. Agnete dicit S. Ambr. lib. de Virg. *Computabatur in annis infantia, sed erat senectus mentis immensa.* Vestis te N. illo habitu quem Garzias Navarræ Rex, uti Causin. in symb. dederat suis militibus. In pallio erat cor, è quo lilia prodibant, sopra quæ B. Virgo, in collo erat monile, factum è liliis.

Jam unus Angelus absolvit laborem monstrando hunc botrum N. maturum, succedit alter cum falce. Videmiatuus Filius ô Pater, deest Domui Botrus, sed ut Chrysol. *Non est hæc fors calamitatis sed felicitatis non probrum supplicii sed honor triumphi.* Colligit botrum, ut in cœlum deferat sap. 4. *O quam pulchra est casta generatio cum claritate, &c. Cum se eduxerit, in perpetuum coronata triumphat, incoquinatorum cor hostinum præmium vincens.* Sunt certamina Aug. term. 57. in Evang. *Inter omnia Christianorum certamina, duriora sunt castitatis prælia, ubi continua, rarior victoria, nempe raro est concordia formæ atque pudicitia.* N. toties vicit, meritò ut in cœlum triumphans. Habitus Angeli videmiantis triumphalis. Nam ut Ansbert. & Haymo docent, hic est iste Angelus de quo superius. Apoc. 14. *Vidi sedentem super nubem candidam, habentem in capite suo coronam auream, & in manu sua falcem acutam.* Quare cum corona non sceptrum, sed falx, & econtra, cœlesti modo vestitus, ad hæc negotium utiliter, ita Cherub, alas habuit & cruci erat affixus cum S. Francisco sacra stigmata communicaret, quia ad hoc serviebat talis habitus. Hic Angelus in corona, quia botrum erat coronaturus, & fortè ad deferendum illum in cœlum sociavit sibi Angelum qui monstravit illius maturitatem. Ita Num. 13. botrum Caleb. & Josye ferebant è terra promissionis, ita in terram familiæ

N. missi duo isti Angeli ut eam explorarent, in signum fertilitatis hunc botrum extulerunt. Locus è quo in Palæstina decerptus est botrus, dicebatur Nechel Eschol, hoc est, rivus botri, sic dici debet & hic locus è quo decerptus hic botrus, rivus, fluxerunt Patri lachrymæ, & meritò. Cyrus ut scribit Greg. Richter, habuit vitem auream, botri smaragdini. Talis hæc familia, deest botrus. Fuerunt botri quales vidit in somnis Pincerna Pharaonis, & de illis dabat Regi vinum. Ne solliciteris Pater, verbis te compello quibus Marciam Romanam Philosophus lugentem de obitu Filii, *Filium tibi Diis immortales non diu daturi, statim talem dederunt, qualis diu effici potest: quidquid ad summum pervenit ad exitum properat. Eripit se ex oculis aufertque perfectã virtus, nec ultimum tempus expectant, quæ in primo maturuerunt.* S. Macario obtulit quidam botrum, hic discipulo, ille alteri, & sic deinceps, tandem ad Macarium redit, qui illum DEO obtulit. Dedit tibi ô Pater, DEUS botrum, tu illum Academiis &c. rediit ad te, offers illum DEO. Mortuus N. intrepidè. Henrico Duci Bavarix apparens S. Wolfgangus scripsit in pariete *Post sex, ille putabat se moriturum post horas sex, deinde dies, &c. interea post sex annos factus Cæsar. Et illi datum Elogium. Seipsum singulis senariis superabat, & post mortem eandem vivebat.* Et N. expectando mortem, acquisivit cælum. Dispositio Defuncti qualis? Jam valedicit tibi ô Rex, ô Patria &c. Clausit vitam, claudio sermonem.

In Funere alicujus in dignitate Sæculari.

MOS antiquus est Polonorum, ut in funere Regum frangantur Regis sigilla, in funere alicujus ex sua familia ultimi stemmata rumpantur. Quid hoc? an quia ut ad sepul-

pulchrum perveniamus non est opus armis, an quia in morte jam nova staminata incipiunt, scilicet calvaria picta &c. Certius est, ut fragilitas nostra indicetur, mortuus cadit ut arbor Dan. 4. Succidite arborem, & praecidite frondes ejus. Solus Christus in virga ferrea regit, ceteri sunt ut vasa figuli, Aug. lib. 12. de Civit. *Regis caelestis virga ferrea est, Regum terrestrium virga fragiles sunt, propter quod addit, confringes eos.* 4. Reg. 18. Rex quidam appellatur baculus arundineus & confractus. Quare Hebraei cum memoriam celebrarent viri fortissimi Banajæ, appellabant diem illum ut scribit Rabbi Membre. *Planctum super fracturam virge seu fulcri.* Facimus hodie planctum super fracturam N. fulcri Patriæ. Planctus ab ipso DEO in tali casu imperatus est Ezech. 30. *Hac dicit D. DEUS, ululate, cum ceciderint vulnerati in Aegypto, & destructa fundamenta ejus, & corruent fulcra Aegyptum.* Plangamus, Plangit familia, uxor, Filii &c. Ezech. 19. *Maruerunt & arefacta sunt virga roboris ejus: non fuit in ea virga fortis.* Arbor fuit N. &c. *Planctus est, & erit in planctum.* Sed an in solo stent luctu posterius Defuncti N? Jer. 48. *Consolamini cum omnes qui estis in circuitu ejus, & universi qui scitis nomen ejus, dicite, quomodo confracta est virga fortis? Fracta sub onere Patriæ.* Bene mundum descripsit Pelusiota lib. 2. Epist. *Mundus est perpetua ruinarum ruina, quod explicabitur ex verbis Chrysost. hom. 30. ad 1. Cor. Caduca est hominum natura, pulchritudo properat ad deformitatem, robur ad imbecillitatem, honor ad contemptum, sanitas ruit ad morbum, gloria ad vilitatem, divitiæ ad paupertatem.* Sed & Euseb. lib. 11. de præpar. Evang. c. 7. *Natura nostra inter ortum & mortem consistens instabilis est, corrumpitur enim infans in puerum, puer in juvenem, juvenis in virum, vir in senem. Et qui heri fuit, in eum qui est hodie, qui que est, in crastinum; manet autem nullus idem.* Hoc idem est in toto

toto

toto mundo. Assyriorum Monarchiæ, successerunt Medis, isti Persæ, Græci Persis, Græcis Romani. Idem fit in Regnis, Carthaginem occuparunt Asiatici, Babilonem Europei Macedones, Saraceni Italiam, Affri Hispaniam, in Græciam intrarunt Gallogræcia, in Galliam Franconia. Rursum in Galliam, Italiam, Hispaniam, Vandali, Gothi, Sarmatæ, in Sarmatiam Slavones. Idem in civitatibus, Bizantium convertitur in Constantinopolim, Memphis in Cairum, Carthago in Tunetum, Carrodunum in Cracoviam, aliæ in desertos campos, quid bella, naufragia? Fulciunt ruinas mundi magno viri, dignitatibus utuntur ut fulcris, Fulcivit N. Alii solum fulciunt genere, alii ore, alii re. Parum est solo genere. Nazianz. *Clarissum stirpe, ait, quid ergo? verminoso nimirum & putrido Patri & Avi scepro niteris, & ruinâ potius quam fulcro fulcris, solis alius sepulchris vincis, & rescriptis novis, quæ scriptis non educatus es.* Sed hoc fulcrum debile. Job 9. *Inruetur super domum suam & non stabit, fulciet eam & non consurget.* Jactat genus, de illo dici potest. Prov. 14. *In ore stulti virga superbia.* In manu nihil; sunt ut Rebecca, ut mulier. Gen. 24. *Cujus filia est, ber esse ut David.* 1. Reg. 17. *De qua progenie es ô Adolescentem? dixitque David, filius Isai Bethleemita ego sum.* Et tamen ex nobiliore fuit domo quam Rebecca, sed notus erat ex de Goliathi. De Rebecca dici potest, quod Hieron. in epitaphio Fabiolæ, genus memoravit, *ut quod in flore non poterat, in virgibus & radicibus demonstraree.* Ac Pelusiota lib. 1. Epist. de Davide. *Vide mihi pastorem puerum, bacillo unico & familiam suam, & Judæam sustentantem.* Ita N. defunctus, non deerat illi genus, erat velut arbor plena hostium spoliis. Possum illi quod Ezech. 19. dicere. *Mater tua quasi vinea in sanguine tuo plantata, frondes ejus creverunt, & factæ sunt ei virgæ solide in sceptris dominorum.*

minantium, & exaltata est statura ejus inter frondes & vidit altitudinem suam in medio palmarum suorum. Sunt ibi Majores &c. Sed facta sua N. adjecit. *Mater tua quasi vitis, & quasi flos factus es virga solida. Num flos fulcis?* de columnis templi Salomonici, 3. Reg. 7. *Capitella columnarum quasi opere lili fabricata erant.* Et Ecclesia Cant. 5. *petit. Fulcite me floribus,* Greg. *per flores, tyrones & incipientes designantur, flos est Juvenis cum bene instituitur. Ego flos campi,* jam campo & publico affluunt, gronadillus excrevit in columellam, sed inter spinas non delicias. Ita N. crevit primò in Scholis, in devotione, studio, deinde in aulis, crevit ut Aaron cujus virga floruit Num. 17. in tabernaculo.

Fulcivit ora, Itai 18. eloquentiam vocat *Virgam oris*, de Apostolis Pl. 18. *In omnem terram exivit sonus,* &c. Symmachus legit, *& fines orbis terra stant supra verba eorum.* Fulcivit verba. In comitiolis N. &c, in judiciis, Itai. 11. *Judicabit in justitia pauperes, & arguet in equitate pro mansuetis terra, & percutiet terram virga oris sui.* Pauperes. Quia Divites potius per amicas comparationes quàm per strepitum juris conveniunt inter se, præterea magis à Judice fulciendi pauperes, quia facilius cadunt causâ quàm Divites. *Percutiet terram virgâ oris sui.* Quid hoc? Apoc. 1. *De ore ejus procedebat gladius,* quia verbum DEI tam est efficax atque gladius. Pl. 148. *Dixit & facta sunt.* Talis debet esse qui Patriæ servit, sed quare terram percutit? omnes respectus terrestres contemnit. Exod. 17. dictum Moyfi. *Percuties petram, & ex ea exibit aqua, ut bibat populus,* scilicet ille qui tamdiu sitiit justiciam, Pl. 84. *Veritas de terra orta est.* In quæ verba Theodoret. *Ut sæpè fons in terra, ita veritas in causis latet, percutit semel & stillabit, percutit iterum & fluat, percutit tertio & exundabit,* gratis omnes bibent, Talis eloquentiæ fuit N. componebat discordes, pauperi suc-

O

curre-

currebat, cum vicinis concors, offensas remittebat, redimebat captivos, causas difficiles ut laxa, Pl. 104. *Dirupit petram & fluxerunt aqua, abierunt in sicco flumina, nempe veritatis, in sicco, apud pauperes Pl. 81. Convocatis terræ Dominis dixit, Ego dixi Dis estis, Ibid. DEUS, stetit in Synagoga Deorum & Judices Deos vocat, locum judiciorum Synagogam, sive Ecclesiam. Dii, ut ita agant, ac ipse DEUS ageret, & aspicit an ita agant, in medio autem DEOS dijudicat. Sed ad hæc quid aliqui Judices? Pl. 81. Nescierunt neque intellexerunt, sed quid inde sequitur. Movebantur omnia fundamenta terræ. Omnia territoria, Sigebert, in Chronico. Cum inique fuisset judicatus Gregorius Antiochensis, terra contremuit; Cum Chrysof. à Theophilo damnatus, Thracia, Propontis, Constantinopolis, contremuit. Quia cecidit fulcrum, Prov. 10. *Justitia firmatur solum, Confracta est sella sub Valente Imp. cum vellet scribere decretum contra S. Basilium. Rustici terras fundant & earum opes, cum illi ruunt, etiam istæ. 1. Reg. 2. Domini sunt cardines terræ, & posuit super eos orbem, in hæc Rupertus. Afflictos terra Hebræi intelligunt, super quos Dominum, orbem posuisse dicunt, quia eorum meritis terram stare autumant. Isti pauperes sunt nihilum, sed Job, 26. *Appendit terram supra nihilum. Consilia etiam sunt fulera Prov. 11. Ubi non est gubernator populus corruet. Vatablus & Pagninus legunt, Ubi non sunt consilia, populus corruet.***

Proderat & reipsa N. Fulcrum est panis seu bona terrena. Ezech. 14. *Fili hominis, terra cum peccaverit mihi, extendam manum meam super eam, & conteram virgam panis ejus, & imitem in eam famem. & cap. 4. Fili hominis ecce ego conteram baculum panis in Jerusalem, ut comedant panem in pondere & sollicitudine. Isai 3. Robur panis. Psal. 104. Firmamentum panis, non parcebat pani N, in bello, Fulcivit Ecclesiam. 3. Reg. 10. *Ecce**

REV

Rex de lignis thynis fulcra domus Domini, & domus Regiæ, & cytharas lyrasque cantoribus? Quare de iisdem? respondet Pelusæta lib. 1. epist. quia non est melior consonantia, quam quando simul fulciuntur aula Regiæ & templum. Panethion Græcus in Bibliis Phocii, dum illa explicat Pl. 67. Regna terræ cantate DEO, dicit. Regna terræ sapienter DEO cantant, in quibus privata communibus, terrena caelestibus consonant, dum Ecclesia fovetur. Synesius de Regno. Pietas primum subternitur, fulcrum, & crepido, cui firmiter insistat simulachrum Regni. Ethnicus dixit Plut. contra Collat. Mihi videtur citius sine solo Resp. quam sine Religione, aut constitui, aut constituta servari. Ethnicus Val. Max. l. 1. c. 58. Non dubitaverunt sacris imperia fervire, ita se rerum humanarum futura regimen existimantia, si Divina potentia, bene atque constanter essent famulata. Defuncto N. sonuit hic conventus, servivit Regi, servivit Ecclesiæ, meruit de se dici, quod de Oniæ filio Eccl. 50. dictum. Simon Oniæ filius in diebus suis suffulsi domum, & in vita sua corroboravit templum. Erexit N. pro antiquis templis nova, construxit Nolocomia, fuit filius Oniæ zelosi, pauperes studiosos juvit. Providentiam vidit Jerem. 1. Video virgam vigilantem fulcrum vigilans, non lupulus huic virgæ adhærebat, gaudebat si dignæ personæ ejus pane velcerentur.

Sed omnia in mundo fragilia, decebat super omnes virgam Moyhis durare, sed consumpta, vix particulæ supersunt Romæ in Laterano, & Sueffione in Gallia, sed manent coram DEO. DEUS vocat ea que non sunt tanquam ea que sunt, nec mirum, Isai. 55. Sicut exaltantur cæli à terra, sic cogitationes meæ à cogitationibus vestris, & via meæ à viis vestris, dixit Dominus, cum homo destruit, rem quasi vult in nihilum reducere, DEUS destruit ut aliquid novi faciat, Isai 19. Percutiet Dominus Ægyptum & sanabit eam, Thren. 2. Cogitavit Domi-

mus dissipare murum filia Jerusalem, et tendit funiculum ut novam
scilicet ædificet. Pl. 146. Qui sanat contritos corde, & alligat
contritiones eorum. Mittit Zachariam c. 11. cum minis, & ille.
Assumpsi mihi duas virgas, unam vocavi decorem, & alteram vo-
cavi funiculum, decoris virga dissipabitur, sed manebit funi-
culus. Deflemus fractam virgam, fracta omnia, fortitudo &c.
intentiones bonæ, N. sed hæc omnia apud DEUM integra.
Osee 14. Sanabo contritiones eorum, diligam eos spontanei, ero
quasi ros, Israël germinabit sicut lilium, & erumpet radix ejus ut
Libani, & erit quasi oliva gloria ejus. Hoc unguentum sanabit
has fracturas. Est in cælo Apoc. 28. In medio platee ejus lignum
vite, & folia ligni ad sanitatem Gentium. Metiebarur civitatem
illam Angelus arundine aurea, ut scilicet cuique daret locum
juxta ejus merita, est arundo quoad nostra merita, quoad me-
rita Christi aurea. Debemus fulcire non solum Patriam, Ec-
clesiam, sed & nos ipsos. Cant. 8. Quæ est ista qua ascendit
innixa super dilectum suum? Super ejus merita cooperando
per poenitentiam &c. In Christo spes nostra. Cant. 5. Crura
ejus columna marmorea. Non fregerunt hæc crura milites,
cum Joan 19. latronum frangerent. Ratio est 1. Petr. 5. Quia,
DEUS gratia in Christo JESU nos perficit, confirmat, solidatque.
Sed debet esse Christus à nobis dilectus ut ei innitatur, opus
amore & operibus. Rom. 13. Plenitudo enim legis dilectio est.
Joan. 14. Qui habet mandata mea & servat ea, ille est, qui dili-
git me. Nostræ actiones sunt arundo, sed meritis Christi im-
meritæ fiunt arundo aurea. In hoc fulcro fundavit se spes de-
functi N. Innixus non super opes, dignitates, sed super dile-
ctum suum. Confessus, &c.

In Funere cujusdam Nobilis.

CUM Absalon non fideret tantum suis filiis, ut ei post mortem erigerent monumentum, ipse illud erexit, dicendo. *Non habeo filium, sed hoc erit monumentum nominis mei, & vocavit illud nomine suo. Manus Absalon.* Melior multo Absalone N. defunctus meliores nactus filios, ab illis accepit monumentum in hoc templo, qui illud varie exornarunt, ut neque ego desim, aliquid apponam.

Addo huic monumento inprimis statuam virtutis Religionis, hæc virtus est Christiani, huic defunctus à pueritia studuit &c. Ecclesie benefecit &c. Addo secundo statuam fortitudinis, fortis fuit pro Ecclesia. Hugo Caperus Rex Gallorum, dum interrogaret Veremundum Leodientem Episcopum, in quo possit DEI Ecclesie servire, respondit, *sic præsitis ut præsitis*, quærit Rex ulterius Episcopum quomodo id faciendum? respondit Episcopus. *Et palmo & pugno.* Hoc est, liberalitate & defensione Ecclesie. DEUS benedixit Capeto, quia per annos sexcentos ejus nepotes in Gallia regnarunt. Hermus Bilius Princeps Corsicæ dicebat, *Ecclesia sum Hermus largiendo*, ut fluvius Hermus aurifer. *Et Bilius à bile, propugnando.* Pro antiqua Ecclesia ordinavit DEUS, primitias à quolibet homine, aurum, & argentum, & cuprum, hiacynthum & scarlacam, &c. Marmor, onychen ad exornandum Rationale, & ita profecit largitas populi, ut artifices tabernaculi. Oliab & Bezeel dixerint, non debere plura afferri & hoc ipsum proclamatum est per Præconem. Tempore Salomonis voluit DEUS templum sibi erigi in monte Sion, David illi paravit dotem in auro & argento, & Principes contribuerunt, &c. Quia non domus parabatur homini, sed DEO.

O 3

Quæ

Quæ dos Ecclesiam novam decet quam sibi Christus despon-
 savit? In omnibus bonis mundi contra dotem illi intercipit.
 Fam reddebant Constantinus, Alexius, Commenus, & alii
 Imperatores, similia fecit N. defunctus, videbis ejus beneficia
 ad ortum & occasum, &c. Si quis contradiceret, è parietibus
 responderent lapides de hac re mihi dicenti. *Bene dixisti ve-
 nerabilis Beda.* Sed hoc tempore opus est ut inveniat Booz
 qui jubeat Ruth colligere spicas post merentium terga, cum
 non habeant unde servi DEI vivant. *Jungere meis, ubi messu-
 erint sequere.* Talis Booz fuit defunctus N. *Ut Ruth absque ru-
 bore colligat, & colligentem nemo impediatur.* Erigo defuncto sta-
 tuam Defensoris Ecclesie, invadunt bona illius Catholici &
 Hæretici. Discurrunt ut Sicilia Tyrannus Æsculapius, Da-
 pallium aureum Apollo, hyeme non calefacit, æstate onerat.
 Da arcum aureum Diana nunquam ex illo es jaculata, &c.
 Da pomum aureum Mercuri, si illud momorderis dentes la-
 des, date sacerdotes bona nec uxorem nec prolem habetis.
 Nabuchodonosorem converterunt in bestiam bona Ecclesie.
 Antiochum in pastum vermibus eadem dedere. Eadem car-
 bunculis impleverunt in capite Leonem quartum Constanti-
 rinop Imp. dum raperet quæ Heraclius Ecclesie S. Sophie de-
 dit. *Memoria Josie in compositione odoris facta opus pigmentarii,
 in omni ore quasi mel indulcorabitur memoria ejus, & ut musica in
 convivio vini.* Redolet memoria Defuncti, dulcis memoria,
 sonant illius opera ut musica. *Ut quid te misimus peregrinari
 lumen oculorum nostrorum, solatium vite nostra, omnia simul in te
 uno habentes, non debuimus dimittere à nobis.* Discessisti à nobis,
 sed ita DEO placitum, hoc nobis sit solatio, quia in celo adifi-
 cavit ascensionem suam. Valedixit & valedicic omnibus in
 terra. Amiserunt devoti exemplar, fortes Heroem. Ubi est
 illa facies, illud robur? &c. Dalila, mors, omnibus Samlo-
 nem

nem spoliavit. Sol eclipsavit, Ambr. in funere Gratiani. *Quomodo ceciderunt Potentes, quomodo rapidiora fuerunt vita curricula quam ipsius Rhodani fluentia? O quam angusto sine vitam clausisti &c.*

In Funere alicujus Notarii.

CUM alii in Dignitate moriuntur, supra feretrum ponuntur eorum insignia, ut Marsalci, Ducis, Concellarii. *Aeneas Miseno tubicini tubam imposuit Aeneid. 6. Jonathæ 1. Mach. 3. Super columnas arma in memoriam eternitatis.* In Notario neque penna neque liber ponitur. Sed est exemplum Tim. 4. *Paulus proximus mortis. Ego enim jam delibor & tempus resolutionis meae instat, &c. Affer tecum libros maxime autem membranas.* Cum libris ad coelum vadit, ita pennam & librum secum defert Notarius, & ita Ambr. Serm. 114. in Pl. 110, *Si dormias, exurgent tamen penna tua, sequentur te.* Descripsit se jam in coelo. *Isai 44. Et hic scribet manu sua Domino Septuaginta pro Domino legunt, DEI sum hoc Defunctus scripsit, sed quæramus prius quid hæc penna in terris fecit?*

Homo est avi similis, quæ jam in hoc, jam in illo loco confidet, tandem ad nidum redit, ita homo ad terram. Ita. *Eccles. 1. Ego Salomon fui Rex in Jerusalem, cur, fui? utique adhuc vivebat? Hugo Victor. Fui jam non sum, qui a eisi sum, id ipsum jam nihil esse agnosco quod sum.* Greg. in 3. Reg. c. 2. *Multum quidem sæculi bona durant, si cum amatore usque ad extremum vite pervenient, qua finem transire non possunt.* Quia tandem. *Exibit spiritus ejus & revertetur in terram suam.* Hoc accidit Adamo Gen. 3. *Emisit eum Dominus de paradiso voluptatis, ut operaretur terram de qua sumptus est.* Hoc ipsum est. *Arvolabunt quasi aves ex Aegypto, & quasi columba de terra Assyriorum.*

rum, & colloabo eos in domibus suis. Volavit ad locum Ur, inde ad Haran ex Haran in Mambre, ex Mambre in Geraram, ex Gerara ad Bersabeam, ex Bersabea in Palæstinam, ex Palæstina in Hebron Chanaan, ex Hebron in Palæstinam, ex Palæstina in Bersabee, ex Bersabee in Mesopotoniam, ex Mesopotonia in Sichem, ex Sichem in Bethel, ex Bethel ad Chanaan, ex Chanaa in Ægyptum, ex Ægypto in desertum, tandem ad terram promissionis. Sed nec ibi perpetuò fuit. Peruenit in Babilonem, in Persiam, in Græciam, Romam. Hoc symbolum vitæ nostræ, cui adscribamus. Eccles. 1. *Generatio præterit, generatio advenit, de quo Hieron. Aliis morientibus nascuntur alii & quos videras non vides, & quos non videras incipis videre.* Pennæ in hac ave sunt variæ ut status hominum. Sed quid? Job. 37. *Ventus transiens fugabit ea, Dissipabit, ut tempus abit, ita & homo.* Greg. 33. Moral. 3. *Nulla intus firmitate solidantur, meri quippe calami intus sunt per futuitatem vacui, sed foris per speciem & ostentationem pulchri, homo ut penna, abripit pennam tempus ut aqua.* Homo tamen conatur volare ut Icarus. Ezech. 18. *Et facta est aquila altera grandis, magnis alis multisque plumis, succedunt proles.* Describitur hic Pharaon qui in succursum venit Sedecia. Ita Hieron. Cecidit ut avis Judea; hoc idem accidit aliis. Nam & regna sunt ut aves, Describitur regnum. Dan. 7. *Prima bestia quasi leona, & habebat alas aquila.* De hac Jer. 50. *Gloriosa in regnis & inclita, quid deinde?* Dan. 7. *Aspiciebam donec evulsa sunt ala ejus.* Reges Aves, Pyrrhus cum illum sui dicerent Aquilam, ut est apud Plut. *Aquila sum, vos mea ala estis.* Hæ pennæ attollunt. Penna est & Defunctus N & gloriosa citius regna sine gladio quam sine penna stare possunt, 1. Reg. 12. *Non est inventus ensis & lancea in manibus totius populi, qui erant cum Saule & Jonatha, tamen in hostibus. Versus erat gladius unicusque*

ad proximum suum, & cædes magna nimis. Gladio valebant Philistæi, gladio perierunt Sauli. Gladius damno fuit. *Arripuit itaque Saul gladium, & irruit super eum, sed cum utebatur penna vincebat. Recensuit Saul populum qui inventi erant cum eo quasi sexcentos viros. Gladio periit Julius. Gladii usus sæpe, interdicebatur. Scribit Rodolphus Farerius lib. 3. rerum quotidian. c. 29. de Pompejo. Quos præmississet ipse gladiis eorum annuli signum imprescit ne quem in via læderent. Quia ut Cyrillus de Adorat. Insum est militari hominum generi, ut libentissimè sibi plus quàm aqutitas patitur, vendicet. Suada de sago & toga lib. 4. Simul Alexander magnus gladium & pennam portabat Sidon. Ducum antiquorum dextera solebat non minùs stylum tractare, quàm gladium. Quare ex Justinian. Novella 85. Per præsentem sancimus legem in nulla provincia aut civitate nostræ Reip. habere licentiam privatos, aut alium quempiam, arma facere aut vendere, aut quolibet mercari modo: sed solos eos qui inter fabricenses referuntur hæc instruere, & deferre ad sacrum nostrum armamentarium. At verò Patriæ Malach. 4. Sanitas in pennis ejus. Possunt Defuncti N. Posterii dicere de penna ejus, quod suo alato Leoni tenenti librum adscribunt Veneti. *Evangelista meus. DEI Majestas in pennis demonstratur. Ezech. Similitudo super capita animalium firmamenti quasi aspectus crystalli horribilis, & extenti super capita eorum desuper, sub firmamento autem penna eorum erecta, alterius ad alterum. Firmamentum est cælum, & sustentatur à pennis quæ sunt sub illo. De Arca ita præcipitur. Cherubim unus sit in latere uno, & alter in altero, utrumque lacus propitiatorii tegant, expandentes alas. Synagogam penna regit, Ecclesiam penna, Apoc. 6. Et quatuor animalia singula eorum habebant pennas senas. Aug. per hæc animalia intelligit Evangelistas. Defunctus calamo suo sustentabat jura, &c. Quare Græci libros vocarunt, vitam mortuorum.**

P

tuorum.

tuorum. Qua propter Synagoga soli Notario templi thesauros concredebatur & summo Pontifici 4. Reg. 18. *Ascendit Scriba Regis & Pontifex, effundebantque & numerabant pecuniam que inveniebatur in domo Domini.* Fuit præclarus Scriba Defunctus. Xenocrates discipulus Platonis ita salutavit Arcopagitas, *Avete homines, jam non homines, sed lapides.* Et projecit inter illos Lapidem sardachaten dicendo, *Arcopagite hic juri præferti estis, hominem exuistis, lapidem induistis.* Hic lapis dare dicitur audaciam, nebulas & ventos disjicere, somnum & pigritiam pellere; talis fuit Defunctus. In sepulchro Firmilini Judicis, ut scribit Marulus, crevit ejus statua saxea, inscript. *Stetit ut rupes.* Hoc Defuncto competit. 1. Paralip. 3. Cum Levitæ ferrent arcam, non sentiebant pondus, quia DEUS attemperabat. *Cumque adjuvisset DEUS Levitas qui portabant arcam Domini, juvabat N. ad pacem.* Gen. 49. *Vidit requiem quod esset bona, & supponit humerum ad portandum, dictum de Itachar.* Sed difficultates oriebantur. 4. Esdræ 11. *Vidi & de pennis ejus nascebantur contraria penna.* componebat N. omnia. 1. Cor. 15. *Abundantiùs omnibus laboravi, non ego, sed gratia DEI mecum.* Hoc fuit de penna Defuncti quod de Aquila. Esdræ. 1. c. *Surrexit aquila super ungues suos & misit vocem, pennis suis dicens, nolite simul omnes vigilare, dormite unusquisque in loco suo.* Clamabat, abbreviate processum juris at. N. sibi putabat dictum 2. Tim. 4. *Tu vero vigila, in omnibus labora.* Alii dormiant, sed non N. Plutarchus scribit de Deo Timotheo, quod pingeretur cum retibus, in quæ provinciæ & civitates incidebant. Sic ad Defunctum omnes currebant. Caroli Magni filius dicitur Arnulphus, id est, auxilium aquilæ. Ita N. Joan. 8. digito in terra scribebat. Sic & legem scripsit Exod. 4. Quia non reperiebat hominem per quem scriberet, Repertus N. scribebat pro Ecclesia, quia *adificavit domum*

num suam super petram, Matth. 7. Dormivit ut Jacob supra lapidem, Hieron. in Pl. 35. Sub capite ipsius lapis erat Christus. Fecit ut Daniel pro Susanna, pro fide, scripsit contra Hæreticos sicut contra Baltasarem. Quare DEUS Eccl. 10. Super faciem Scriba impones honorem suum.

Sed venit tempus ut etiam pennæ Defuncti indiceretur somnus. *Quiesce à laboribus tuis.* Paruit, sed alii feria in crastinum. 4. Reg. 4. *Habebat pacem ex omni parte in circuitu.* De quo Hugo Victor, lib. 3. de Claustro c. 9. *In circuitu pacem habet qui non turbatur memoria præteritorum debitorum, nec inquietatur desiderio futurorum, non frangitur adversis, non elevator prosperis.* Talis N. confessus, testamentum fecit, filiis benedixit. Ezech. 1. apud Cherubim. *Manus hominis sub pennis eorum.* Volant, sed manus sub pennis, evellit. Ita N. gaudebat de illo Patria &c. volabat. Outinam ad cælum aspiciemus? Bern. ferm. 1. de Sept. *Commoveatur intra me spiritus meus, suspirans nimirum ad patriam illam, in quo nec numerus est, nec mensura, nec pondus.* Præcepit DEUS ut Levita avium oblatarum, pennas servaret. *Et plumas projiciat prope altare ad orientalem plagam.* Ibi posita penna Defuncti, ad orientem gratiæ. Cùm altare consecratur quatuor in eo cruces ponuntur, quæ notant quatruplicem amorem, DEI, sui, proximi, inimicorum. Fuit in Defuncto hic amor, quare possumus de illo. Sap. 3. *Iustorum anime in manu DEI sunt, non tanget illos tormentum mortis.* Ambr. lib. 10. in Lucem de arundine quam posuerant mi iites in manu Christi, *Arundo quoque secundum Mattheum comprehenditur in manu ejus, ut humana fragilitas jam non sicut arundo moveatur à vento, sed eperibus Christi corroborata fundetur.* Arundine olim utebantur, & modo aliquæ Gentes utuntur loco pennæ. Debilis est, sed in manu DEI fortis. Habuit N. fidem, & DEUS dixit Osæ, 2. *Sponsabo te mihi in fide.* Fuit castus,

Judic. 9. *Dixeruntque omnia ligna ad rhamnum veni & impera super nos.* S. Method lib 1. de Castit. per rhamnum intelligit castitatem, illi dicunt Angeli, impera super nos. Habuit amorem pauperum. Chrysol. *In regno celorum coram omnibus Angelis, in conventu resurgentium quod Abel passus sit, quod servatum mandatum Noë, quod Abraham fidem suscepit, quod Moyses legem tulit, quod Petrus super omnes Ecclesia ascendit, DEUS iacebit; & clamabit quod comedit pauper.* Honoravit N. Parentes, domum bene rexit. Si DEUS illi palmae de qua in die palmarum ramos pro Christo cadebant, hoc dedit, ut cum omnes aliae arbores fuissent à Romanis vastatae, illa manserit integra, ut scribit Cyrill. Catech. 10. *Quid non dedit huic Defuncto? Aperit illi coeli portas, pacatè venit cum calamo. Recipe hanc aviculariam sub alas tuas Christe, qui ut gallina congregas pullos tuos.*

In Funere Mulieris Nobilis.

Minatus cuidam DEUS Isai. 22. *Mittet te Dominus quasi pilam in terram latam & spatiosam, ibi morieris.* Perit in gramine. Matth. 7. *Lata porta & spatiosa via est qua ducit ad perditionem.* Perit. 1. Cor. 15. *Omnes resurgemus sed non omnes immutabimur.* Imò Prov. 10. *Nomen impiorum putrescit.* Sed bonorum mors. *Jaçant pilam in camera.* Eccl. 12. *Revertatur pulvis in terram suam unde erat, & Spiritus redeat ad DEUM qui dedit illum.* Alliditur pila terræ. *In pulverem reverteris.* Sed Ps. 76. *Nunquid in aeternum projiciet DEUS?* Non peribit. 1. Cor. 15. *Seminatur in corruptione, surget in incorruptione: seminatur in ignobilitate, surget in gloria, seminatur in infirmitate, surget in virtute: seminatur corpus animale, surget spirituale.* Corpus cadet, sed Prov. 10. *Memoria justi in laudibus.* Anima ibit ad caelum. Apoc. 14. *Ut requiescat à laboribus suis.* Talis ludus fuit cum

cum Defuncto, iuit pila ad maturam ætatem, &c. *Redite Spiritus ad DEUM.* Deest vobis Pater Filii, amisistis pauperes &c. Sed aliquando mortui è tumulo loquentur. Achatius sepulcus, petitus an viveret? respondit. *Verus obediens non moritur.* Irene Filia S. Spiridionis mortua rogata, ubi depositum reliquisset, ostendit locum Patri: & hic Defunctus reipsa loquitur. Job. 29. *Gloria mea semper innovabitur.* Pila hæc volitabit, ego gloriam ejus in hac ponam. *Vocabitur Virago.*

In multa mala impulit invidia dæmonis hominem, ac præcipuè in mortem, & cum abit ex oculis, abit ex memoria. id ut præcaveant, quærunt famam, hinc arces &c. ad fient, & merito, quia Eccl. 24. *Curam habe de bono nomine, hoc enim tibi magis permanebit quàm mille thesauri pretiosi & magni quia gloria à vitiis frænata, divitiæ impellunt, recedunt divitiæ, fama manet, sed ut thesauros compares, labore opus, idem est de fama, augeri non potest nisi per virtutem, hæc verò in arduo est. Sed debet sciri via ad famam.* Aberravit Nero, de quo Sueton c. 55. *Erat illi æternitatis, perpetuæque fama cupido, sed inconsulta.* Erravit & Hieron. Olgiatus, qui occiso Duce Mediolanensi Galeacio cum ad mortem duceretur, ita se solabatur. *Mors acerba, fama perpetua, stabit vetus memoria facti.* Erravit Erostratus qui propter famam exussit templum Dianæ Ephesi. Sed fama per virtutem quæri debet. Præterea errant qui famam non in factis sed lingvis ponunt, nemo potest augere sibi staturam, hoc neque faciet lingua. Eccl. 12. *Homo Sanctus in sapientia permanet ut sol, nam stultus ut Luna mutatur.* Supra quæ Bern. in Nativ. B. Joan. Bapt. *Mutuatum Lumen nunquam in eodem statu permanet, sed crescit, deficit, extenuatur, annihilatur, & penitus non comparat.* Sic qui conscientias suas in alienis lingvis posuerunt, modo parvi, modo magni sunt, secundum quod adulantium lingvis vel vituperare placuerit vel laudare.

dare. Sed agunt lingua ut aquila cum testudine, elevat illum, ut deiciat in saxum. Quare innotet Eccl. 11. In fine hominis denudatio operum eius, quia ut S. Maximus hom. 59. Illi potissimum tempore merita sanctitatis extollas, quando nec laudantem adulatio, nec laudatum tenet elatio. Quare securè possum loqui de Defuncta N.

Sed quomodo laudabo cum dicat Eccl. 7. *Virum de mille unum reperi, mulierem ex omnibus non inveni.* Sed et si rari viri boni, tamen sunt, unde Eccl. 44. *Laudemus viros gloriosos, unde? Dominantes in potestatibus, imperantes in populo, in peritia requirentes modos musicos, narrantes carmina scripturarum. Mulieres unde laudandæ? Virgo domi lateat. Conjugata de viro sumit laudem. Nobilis in portu vir ejus, ubi judicia celebrabantur, quando sederit cum senatoribus terræ. A viro dicitur Palatina &c. à se quid? Stragulatam vestem fecit sibi, byssus & purpura indumentum ejus. Tota in ornatu, si pauperior, vacat rei familiari. De nocte surrexit deditque cibaria ancillis suis. Plebeja, quesivit lanam & linum. & digiti ejus apprehenderunt fufum* Sed hoc est de Judaicis mulieribus. Ambr. in Pl. 118. *Judaica mulieres si gloria, & nostra gloriose.* Laudat illos Ecclesia. Venerat Venecias Legatus Solimani, habitus honorificè, tamen urgebat ut rediret, quare? quia Venetiis dormire se dicebat non posse, quia sunt in debili fundamento. Mulier quid debile. Mulier ut Isid. quasi, mollis aer, vocatur sexus fragilis. 1. Petr. 3. *Quasi infirmiori vasculo muliebris impertientes honorem* Tamen in hoc debili, sunt pretiosa ædificia. Talis fuit Defuncta N. quare *Virago.* Cum iussus fuisset quidam in parva gemma sculperet XI. millia Virginum, sculpsit Arcem, & ex illa unam exeuntem virginem, & per aliam portam intrantem aliam, reliquas dixit esse in Arcè. Arx est mulier. Gen. 2. *Edificavit D. DEUS costam in mulierem.* Ornatum hoc castrum, à genere

in Defuncta, ab Affinitatibus. In prima porta, primus ex familia, in altera ultimus, vel filii, intra arcem alii, Applaudit natali magnorum cælum. Bzovius ad annum 1164. cum nasceretur S. Thomas Aquinas, Ambros. Senen. Jacobus Meiranus, omnes Ord. Prædic. tres Lunæ aparuerunt in cœlo. Cum S. Aldegundis, Sol alter lucidissimus supra domum paternam stetit. Cum Romæ Lucius Servilius in lucem prodit instar apum volitabant stellæ supra domum quæ in varia palatia cum magna luce descenderunt, augures explicuerunt, quod Servilius cum multis initurus esset affinitates. Quare proles notantur per Solem, Lunam, stellas. Sed & Gen. 22. *Multiplicabo semen tuum sicut stellas cæli.* Hoc impletum in Defuncta &c. Sed quare, addidit Abraham. Ibid. *Et sicut arenam quæ est in litore maris?* Respondet Philo lib. 1. de Abraham, *Propter sustinentiam*, quia arena illa sustinet mare. Sustinuit proles Abrahamæ Pharaonem, Sennacheribum, Moabitas, Antiochum, Passa similes impetus hostium Patria, & ecce Judic. 5. *Stellæ manentes in ordine, & cursu suo adversus Sisaram pugnaverunt*, descendunt interram, fiunt arena, sistunt impetum maris. Tales Majores & Filii Defunctæ. Maxime in bello N. ibi de Patre ejus potest dici quod de Lud. Montonorentio Duce Gallorum qui ab Hispanis defendit partem Galliæ dictam Provincia. *In omnibus expeditionibus fuisi victoriosus, & in Viennensi gloriosus: in aliis vocatus es imperator, in hac Pater & Servator.* Ita & aliis maribus imperabant. Job 38. *Usque huc venies, & non procedes amplius, & hic confringes tumentes fluctus tuos.* Quare meritò potest dici de Defuncta, quod de Debora S. Ambr. lib. de vidu. *Domo propria filium produxit Ducem exercitûs, ut possitis agnoscere quod vidua valeat instruere Bellatorem.* Itaque *Virago.*

Nescio cur S. Greg. Mulierem comparat scalæ, fortè tamen ideo, quia cum Jobo dæmon omnia abstulisset, uxorem reliquit,

reliquit, ut per istam tentaret, quo considerato Greg. 3. Moral. 5. In alto Job, mentem fixerat, & idcirco hanc hostiles insidias irrumperere non valebant. Quaritur ab adversario in hanc munissimam artem quibus gradibus ascendatur, quare ait sibi, *Vicina est viro mulier atque subjecta.* Effeci per Evam, per Madianitides, & modò contra Jobum succedet. Cor igitur mulieris tenuit, & quasi scalam quã ad cor viri ascendere potuisset invenit. Ita Greg. mulierem appellavit scalam dæmonis. Sed Rupere in Genes. vocat scalam cœli. Jacob peragrinus Gen. 28. dormiens vidit scalam. *Vidit in somnis scalam stantem super terram, & cacumen illius tangens cœlos, Angelosque DEI ascendentes & descendentes per eam.* Quare Repert. sic ad Jacobum, *Quid somnus Jacob? video scalam, & scala quid significat? Jam tibi Rachel preparatur.* Ergo scala cœli mulier sed quare? quia per eam Angeli descendebant & ascendebant. Et Defunctam voco scalam. Guicciardinus in hist. Jud. Blancam uxorem Eustachii comitis Bononiensis, ita laudat. *Homines genuit, Angelos fecit.* Defuncta hoc egit educando sic bonus David 1. Reg. 19. dicitur Angelus. *Bonus es tu in oculis meis sicut Angelus DEI.* Parentes qui in hoc errant vocat S. Bern. *Non Parentes sed peremptores* Pinxerat quidam Picam in nido plumas componentem, inscrip. *Uo mollius cubent.* Pinxit & Aquilam virgultis componentem. Inscrip. *Altiùs ita labunt.* Alii parentes sunt ut Picæ, ornant filios &c. Quid erit filius? pica. Aquila durè educat, sed pullus erit aquila. Ita Defuncta educavit ut Patria &c. evolarent. Deut 32. *Sicut Aquila provocans ad volandum pullos suos.* Scribit Ferre, de gest. Gall. Quardam Mater pre amore nolebat Filium domo dimittere, urgebat ille jam maturior, emitte, dicendo. *De Filio Mater non facias idolum.* Faciunt idola Matres blandientes, unde Filiis accidit quod idolis Pl. 113. *Simulachra Gentium, argentum & aurum &c.* Vestit illum

illum, Sic idolum vadit ad Comitiola. *Os habent & non loquentur.* Vadit ad iudicia, *Aures habent & non audient.* Vadit ad castra, *Pedes habent & non ambulabunt.* Defuncta ad labores applicabat Filios, S. Felicitatem ita laudat S. Greg. hom. 3. in Evang. *Nunquid ergo hanc feminam Martyrem dixerim? quae septem pignoribus ad regnum praemisit, toties ante se mortua, ad poenam prima venit, sed pervenit octava.* At Defuncta N. nostra Felicitas dolorem in corde habuit, cum sciendo incerta belli 2. Reg. 11. *Varius est eventus belli.* Ad castra mitteret Filios, Cum abiret ad bellum Filius, Mater ad poenam prima, abiret alter &c. Quare, *vocabitur Virago.*

Greg. Nyssen. in Cant. *A prosperitate non stecti grande miraculum.* Extollit, ideo cum alis pingit Fortunam Alciatus, opus insistere solido. *Ponant in DEO spem suam, non in affinitate, &c.* Depinxit in imagine navis Ezechiel 27. *Tyrum, postea familias magnas. Finitimi tui qui te edificaverunt, impleverunt decorem tuum. Abiectionibus de sanis extruxerunt te cum omnibus tabulis maris, cedrum de libano tulerunt, ut facerent tibi malum, quercus de Basan dolaverunt in ramos tuos: & transtra tua fecerunt tibi ex ebore indico, & praeioriola de insulis Italiae. Byssus varia de Aegypto texta est tibi in velum, ut poneretur in malis.* Qui vero spectabant ad Nauticam, vel regimen, mercaturam, numerat ex plurimis nationibus, vide ibi. Ita & familiam extruunt affinitates, Promotiones, Dignitates, vestes, successiones &c. Vadit navis, omnes laudant. An diu? Tyria navis cito periit. Quare? num peritas nautas non habuit? victum? &c. Invenietis omnia. Sola doceat anchora, in se speravit, non in DEO. Quare ibid. *O Tyre tu dixisti, perfecti decoris ego sum, nunc contrita es a mari, in profundis aquarum opus tuum, & omnis multitudo tua, quae erat in medio tui.* Ita his accidit qui non sequuntur Davidem Pl. 61. *Sperate in eo omnis congregatio*

Q

populi

populi, Audivit Defuncta, & secuta est, sæpè repetebat Pl. 57. Ab altitudine dies timebo, ego verò in te sperabo. Progressa tum in altum ut Sol meridianus, sed scio dicebat etiam alias domos, Job. 4. *Flante DEO periisse.* Quare DEUS meus anchora, Ego verò in te sperabo. Habuit si quæ Mater successus, non se extollit, totum DEO tribuit, imò confundeatur his qui se extollunt. Alienati sunt Pl. 57. *Peccati oves à vulva, erraverunt ab utero, locuti sunt falsa.* De genere se jactant, forritudine. *Locuti sunt falsa.* Quare falsa? Quia erraverunt ab utero, non meminerunt quales nati. Isai. 15. *Attendite ad petram unde excisi estis, & ad cavernam laci de qua præcisi estis.* De petra, noluit esse adamantes, 1. Cor. 14. *Omnia honestè & secundùm ordinem stant in vobis.* Egit semper modestè defuncta, ideò Virago. Pl. 121. cui DEUS multa dederat. *Propter Domum D. DEI nostri quæ sibi bona tunc.* Taliter dantur Ecclesiasticis, fit hoc in Ecclesia quod in mari. Eccl. 1. *Omnia flumina intrant in mare, & revertuntur ut iterum fluant.* Ita & reditus Ecclesiastici redeant in Ecclesiam. Sec, & sæculares non ideò habent bona ut emane sibi infernum. Ezech. 1. *Sume gladium radentem pilos.* Rasit caput & barbam, & pilos in tres partes divisit, unam combussit in medio civitatis, alteram concidit, tertiam in ventos disjecit. Aug. tr. 50. in Joan. *Capillus terge, si habes superflua, da pauperibus, & Domini pedes terxisti, capilli enim superflua corporis videntur; habes quid aqas de superfluis tuis, tibi superflua sunt, sed peccatis Domini necessaria.* Sed homines ita de divitiis disponunt, Hug. Card. *Divitiarum prima pars in ignem, secunda in ventum, tertia mittitur ad gladium.* Quomodo? *Divitias suas alii expendunt in igne libidinis, alii in vento superbie & laudis humana favore, alii gladio cedunt pilos, qui divitiis suis lites nutriunt.* Hi omnes infernum sibi emunt. At Christus iussit Luc. 12. *Facite vobis sacculos qui non veterascunt.* Chrysol. serm. 22. *Hoc monito Christus voluit se di-*

re di-

te ditare non perire, perpetuari non vacuari saculos imperavit
 iussit te transferre non perdere. Dux sunt in homine partes: &
 sibi similes, & contrariæ. Lien ad te trahit nutrimentum cum
 suo damno, nam oppletur, obstruitur, ventriculus attrahit,
 sed aliis membris distribuit Prov. 11. *Alii dividunt propria &
 ditiores fiunt, alii rapiunt non sua, & semper in egestate sunt.* Ad
 priores spectat defuncta, dabit templis &c. Verè *Virago*.

Ostendit defuncta animum virilem in virtutibus. 3. Reg. 4.
 dicitur de Salomone. *Dedit illi DEUS sapientiam, prudentiam
 multam nimiam, & latitudinem cordis.* Latum cor, in quo multa
 possunt reponi, nulli est angustum. Hanc latitudinem ostendit
 DEUS in corde S. Claræ, cum enim mortuæ abluerent,
 corpus, adverterunt supra cor ultra modum pectus elevatum;
 cor aperitur, utpote magnæ magnitudinis, inveniuntur in
 eo instrumenta passionis Dominicæ formata ex carne, & in
 fundo cordis tres globuli quorum unus tantum ponderabat
 quantum duo, & utcumque mutarentur. Figura hæc SS. Trini-
 tatis, O cor amplum! Et defuncta cor amplum habuit, intra-
 vit in illud v. g. S. Dominicus, S. Franciscus &c. omnes in eo,
 S. Ambros. 4. Hexam. 6. quærit cur Sol & Luna vocata
 sunt luminaria magna? respondet. *Exemplum magnitudinis
 eorum evidens, quod omnibus hominibus orbis Lune idem videtur;*
*nam etsi interdum augetur lumen ejus atque minuat, tamen
 eadem nocte qualis mihi apparet, talis & omnibus. Sol similis, &
 indid & Britannis, eodem momento videtur cum oritur, nec cum
 vergit in occasum minor apparet Orientalibus quàm Occidentalibus:*
Sol à nullis distat, nulli presentior, nulli absentior est. Signum ma-
 gnitudinis, quia æqualis omnibus. Magnum cor in defuncta,
 quia æquale omnibus &c. Itaque *Virago* in omnes liberalis.

Mulieres aspera fugiunt, mortificationem. Facit scul-
 ptor statuam, non eget illa reparatione: facit Hortulanus ex

herbis, eget quia herbæ excreſcunt. Sancti in cœlo ſunt ut ſtatua de marmore, non mutantur, nos ut ex herbis Eccl. 7. *Hoc inveni quod fecerit Dominus hominem rectum, & ipſe ſcruſi- nitis miſcuerit queſtionibus.* Multæ herbæ excreverunt, opus forſice. *Mortificate membra veſtra, Mortificationem JEſu in corpore veſtro circumferentes.* Faciebat hoc defuncta *Virago.*

Philippus III. Rex Hiſpan. Margaritæ Auſtriacæ Spoſitæ ſuæ, miſerat ex adamante Sol cum inſcript. *Hec quoque orna- bit.* Eccl. 26. *Sicut Sol oriens mundo in altisſimis DEI, ſic ſpectus mulieris bonæ in ornamento domus ejus.* Mulier ſimilis Soli; calis defuncta. Illuſtravit Eccleſiam &c. Luxit ut Sol. Eccl. 1. *Oritur Sol & occidit, & ad locum ſuum revertitur, ibique reuoluit, gyrat per meridiem, ſteſcitur ad Aquilonem.* Cucurrit defuncta ad occalum. Joſue 10. *Sol contra Gabaon ne movearis.* Vixit defuncta quamdiu opus erat. Surius 19. Maij. S. Dunſtanus habuit cum Angelis familiaritatem, venerunt ad illum die Aſcenſionis Domini. *Dunſtane veni in cœlum.* Sanctus reſpondit. *Cras ibo, hodie volo concionari, fecit propter charitatem.* Ita defuncta diu vivere deſiderabat propter prolem; hæc edu- catâ dixit. *Curſum conſummavi.* Deuc. 33. Precatus Moyſes tribui Aſer. *Sicut dies juventutis tua: ita & ſenectus tua.* Vixit in Juventute defuncta ſanctè, mortua ſanctè. Virago in vita, virago in morte. *Viam univerſe carnis ingreſſa.* Ut pila in al- tum evolavit. Eccl. 49. *In omni ore ejus memoria quiſi melin- dulcorabitur.* Et merito, quia quod Caſſiod. lib. 2. varia. 5. ſcripſit de Amalaſunta, hoc defunctæ competit. *Si prudentem quæris? hæc fuit, ſi fortem? nulli ceſſit, conſilio optima, Religione nitens, prole beata, ubique clara.* Liviæ Lucretiæ Romæ ſcripſit hoc quidam Epitaphium. *Caſta vixit, lanam fecit, Domum ſer- vavit.* Hoc ſervit defunctæ, lanam fecit per bona opera. Ap- pone illi: *Requieſcat in pace.*

In Funere ejusdem.

Videris hoc corpus defunctæ, non eripuit à morte nobilitas, non steromata hæc &c. Solum dicere possumus *Mortua est Rachel*. Dilecta marito suo, Gen. 29. &c. Quid Jacob mortuæ Racheli Gen. 35. *Erexit Jacob titulum super sepulchrum Rachel, titulum monumenti usque in presentem diem*. Machinæ sepulchrales sunt tituli, sed non durant, talem erigamus qui perenner.

Tres titulos præcipuè defuncta N. habuit, sed duo transierunt, tertius manet & manebit. Jacobi titulus quam erexit fuit lapis grandis, & illi inscripsit verbum Hebraicum, ut testatur Reuchl. in lib. 3. de symbolis Judæorum, *Bethmalon*, hoc est, *Domus hospitii*. Hanc domum in tres partes divisit, prima erat *Chatler*, hoc est, *atrium*. Altera, *Lischchau*, hoc est, *triclinium*. Tertia, *Beth schenah*, id est, *dormitorium*. Prima pars Atrium, est in vitam ingressus, hoc apud plebejos vacuum imaginibus, sed utcumque aliquis nascatur, tamen in atrio, & quisque si desint stemmata, potest illud exornare virtutibus, tamen si desit nobilitas, erit qui dicat. 1. Reg. 25. *Quis est David & quis est filius Isai & hodie increverunt servi qui fugerunt dominos suos*. Jacob ergo inscripsit atrium, ut judicaret genus Rachelis, & hoc erat. Rachelem genuit Laban, Labanum Bathuel, Bathuelem Ochofad, Ochofadum Aledat, &c. Mater Rachelis erat Zelepha, Zelephæ Helda nurus Rebeccæ, Heldam Aludita &c. Simili modo pono genus defunctæ, his atrium orno. Sed his non contenta N. addidit Majorum virtutibus suas, de illa potest dici, quod scripsit Ambr. de S Agnete. *Vidi corpore juvenulam sed senectute mentis immensam*. Egit juxta præscriptum S. Aug. *Sic sermo virginis prudens,*

prudens, modestus, & rarus: non tam eloquentiâ pretiosus, quam pudore speciosus; mirentur omnes eâ tacente verccundiam, eâ loquente prudentiam. Nec mirum quòd talis fuerit, quia bonam Matrem habuit, edocta ab illa se domi continere, Ambr. de Virgin. *Virgo non debet esse vulgaris, non in foro, non in plateis, non esse voce querula, gressu lubrica, auditu facilis, aspectu vilis.* Didicit prudentiam. Ambr. in Luc. *Trepidare Virginum est, ad omnes viri ingressus pavere, omnes viri affatus vereri.* Didicit devotionem. 1 Cor. 7. *Mulier innupta & virgo cogitat qua Domini sunt, ut sit sancta mente & corpore.* Didicit concentiones fugere. Ambr. de Virgin. *Claude virginitatem modestiâ loquendi, & abstinentiâ litigandi.*

Altera pars, triclinium. Hoc ingreditur Virgo cum nubit, sed turpe si mulier ipsa irumpat in hoc triclinium, Isai. 74. *Apprehendent septem mulieres virum unum in illa die dicentes: panem nostrum comedemus, vestimentis nostris operiemur, tantummodo invocatur nomen tuum super nos.* Expectet in atrio sicut Esther apud Assuerum. *Stetit in atrio domus Regie, cumque vidisset Rex eam stantem, placuit oculis ejus, & extendit ad eam virgam auream quam tenebat manu, tunc accedens osculata est summitatem virge.* Dedit illi ut uxori virgam auream non quernam, ut attineret summitatem: non inum, ne despectui haberetur. Prius sponsus loquatur cum Parentibus sponsæ. Cant. 8. *Quid faciemus sorori nostræ in die quando alloquenda est si murus est, ædificemus super eum propugnacula; si ostium, compingamus illud tabulis cedrinis.* Adhibet ad acquirendam velut arcem artes militares, non ipsa se offert. Judic. 5. *Nova bella elegi: Dominus. In quod Theophilaet. Antiqua bella sunt furoris; nova bella sunt amoris: ubi amor depugnat, unum cor de altero triumphat. In hoc bello capitur uxor, tum primò Rachel ad triclinium ducitur. Introduta fuit N. defuncta in domum, & secum suum genus*

ac virtutes intulit, Gen. 24. *introduxit in tabernaculum Sarae Matris suae.* In illo trichinio tituli, Jacob sua gesta delineavit, Quomodo cum Angelo luctatus? quomodo illi dicitur, Gen. 32. *Non vocaberis ultra Jacob sed Israël.* Sed quare Jacobe non depingis tuæ uxoris gesta? Quia uxor non sua, sed mariti considerat gesta. Videte Mariti quæ uxori- bus proponatis; tamen Mariti in uxorem defluit. Si ille Nobilis, & illa, &c. In trichinio res agitur, ad suum locum vir invitat, *Accede & tange sceptrum.* Ruth. 2. *Extende pallium tuum super me, quia propinquus es mihi.* Extende titulos &c. Non depingam tua Marite N. gesta, nota sunt, tam in pace quam in bello, ecce omnia collecta sunt in tumultum. De illa ipsa, quare quod S. Franciscus Borgias Dux Gandiæ de Imperatrice Isabella. *Hæcne illa Isabella?* Viderat illam post magnam formam, maximè in tumba deformem. Dicam: Tunè es talis? Illa in Dignitatibus &c. O mors hæc mutasti! Eccl. 10. *Cum morietur homo, hæreditabit tantum vermes, bestias, & serpentes.* Titulus hic fuit mundanus, non duravit. Sed cur Jacobe uxorem tuam appellas toties ovem, id est Rachelem? Fuit ovis aurea N. Ovis uxoris symbolum, ita Nathan describit uxorem Uriæ Bethsabeam 2. Reg. 12. *Parvula erat, licet genere magna & virtutibus, memor moniti S. Chrysostr. in Polycrat. lib. 3. Quisquis gradus propriæ celsitudinis amat, humilitatis cultum in moribus diligentissimè teneat; nam qui ab humilitatis operibus recedit, à dignitatis fastigio tumore cadit.* Hæc Ovicula erat à DEO Prov. 14. *Domus & divitiae à Parentibus dantur, à Domino autem uxor prudens.* Illi serviunt verba ulteriora Nathan. *Creverat in domo ejus.* Non in domo quidem Mariti, sed ut Hieron. ad Paulin. *Creverat non annis sed palmis, non numerositate dierum sed operum, non ætate sed integritate, statura ejus est assimilata palmæ.* Non succubuit oneribus familiae, floruit in matrimonio, & fru-
ctus

ctus

Deus dedit ut quondam Sara filia Raguelis Tob. 10. *Osculati sunt eam, & dimiserunt eam; monentes eam honorare soceros, diligere maritum, regere familiam, gubernare domum, & seipsum irreprehensibilem exhibere. Hæc omnia illa implevit. Testatur Maritus, Affines. Ovicula de quo Nathan. De pane ejus comedit &c. Hæc est concordia Conjugum. In tribus placitum est spiritui meo, quæ sunt probata coram DEO & hominibus: Concordia Fratrum, amor proximatorum, vir & mulier bene consentientes. Dicit Nathan, quod illius ovis de eodem pane comederit, quia uxor debet iisdem esse contenta quibus vir, ita debent vivere, ut Cassiod. in epist. Jacob & Rachel quasi jugales. Rachel quod è domo habebat, augebat. Jacob in baculo uno exierat, in duobus turmis redibat. Quare? quia iisdem contenti erant, erat amor, Rachel erat sicut filia. Rapta est à te ista ovis ô Marite,*

Tertia pars, Monumentum, est dormitorium. Transiit, rictus atrii Pl. 48. *Homo cum interierit non sumet omnia, neque descendet cum eo gloria ejus. Jam stemmata vestra lucere desinunt, quia sub terram abeunt, & simul vos sub eandem deducunt. Alium titulum Defuncta N. assumet, qui manebit. Ex sepulchro S. Bolgarie Ducissæ Cremonensis, ut scribit Historia tripartita, prodiit arbor cedrina cum furculis triplicibus. Alius erat balsami, & hic notabat ejus pietatem: alius olivarum, & hic misericordiam in pauperes: alius cupressi, & hic felicem mortem. Hæ tres virtutes in Defuncta reperiuntur. Fuit devota, confitebatur &c. Legebat, aderat concionibus &c. Confraternitates, jejunia. Hæc fuit virga balsami, inciditur balsamus ut gratior fluat liquor, illa se flagellis incidebat, hic furculus erat cedro insitus, quia 1. Cor. 15. *Charitas nunquam excidit. Eleemosynæ notæ, hæc sunt ramus olivarum, & cedro insitus, quia Eccl. 17. Eleemosyna gratiam hominis quasi pupilla conservabit, & postea resurget, & retribuet retributionem**

unicuique

unicuique in caput ipsius. Quare Defunctæ scribitur in cœlo titulus. Jer. 11. *Olivam uberem, pulchram, fructiferam, speciosam, vocavit Dominus nomen ejus.* Erat ramus cupressi, sanctæ N. Mortua, usq. SS. Sacramentis. Maritum deprecata, valedixit. Hæc planta est cupressi, sed cedro insita. Illi cœlum adscribit. Eccl. 24. *Sicut cupressus in monte Sion, & hic repeto illud Jacobi. Hic est titulus monumenti Rachel usque in presentem diem.* Talem titulum quaratis, qui non in verbis sed rebus consistit, & vobiscum manebit. Aliis titulis nites o Defuncta, sed hic illustrior quem dedit vita bona, ex hoc noscêris in regione æterna. Grave nobis est resum dividi, lugent Fratres &c. Solatur bona vita, quia tamen 1. Cor. 3. *Quis novit sensum Domini, aut quis consiliarius ejus fuit?* Fiunt pro Defuncta preces &c. Gratias vobis hæc facientibus, & per nos illa Christum precatur, Da requiem &c.

In Funere Mulieris Nobilis.

CUM educurus esset populum Moyse ex Ægypto, præscripsit illi DEUS Exod. 3. *Cum egrediemini non exhibitis vacui, sed postulatibit mulier à vicina sua, & ab hospita sua vasa argentea & aurea, ac vestes, ponetisque eas super filios ac filias vestras, & spoliabitis Ægyptum.* Moyse insuper, Exod. 13. *Tulit Moyse ossa Joseph secum reliquias.* Et in via, ut scribit Josephus, Antiq. lib. 5. Jam arca præcedebat populum, jam ossa Joseph, aliquando aut illa, aut hæc sequabantur, habemus ossa Defunctæ, &c. Ego solabor his verbis Gen. 35. *Mortua est Rachel &c.*

Mortua est Rachel, Mortis memoria & ingrata, & frequens, & ubique scripta in homine: Memento homo quia pulvis, &c. In aqua, 2. Reg. 14. Omnes morimur, & sicut aqua dilabimur. In vento, Job. 7. Ventus est vita mea. In avibus, Ecclef. 1.

R

Omnes

Omnes pretereunt tanquam aves; In sole, oritur sol & occidit. In mensa, mortes avium, ferarum quibus vescimur, & ea velut in sepulchro deponimus. In camera, sonat horologium omnia mortem commemorant. E contra dæmon securitatem ingerit Job. 40. Sub umbra dormit in secreto calami, in locis humentibus, protegunt umbra umbram ejus. Sed quomodo umbrae umbram? Rom. 5. Per unum hominem peccatum introiit in mundum, & per peccatum mors. Umbra peccatum, anima sine peccato. Thren. 4. Candidiores Nazarei ejus nive, rubicundiores ebore antiquo, Saphiro pulchriores. Sed in peccatum lapsa. Ibid. Denigrata est super carbonem facies eorum. Amisit illud lumen. Pl. 4. Signatum est super nos lumen vultus tui. Mors etiam umbra, in morte tenebrescit ratio, oculi, memoria, nigra vestis. Seneca. Mors cuncta denigrat, has umbras fecit dæmon. Umbram ejus protegunt umbrae, spes vitæ. Moritur Juvenis, dicunt Senes, mortuus propter ebrietatem, &c. Moritur senex, dicunt Juvenes, jam pridem erat cadaver. Moritur æger, &c. Sanus, dicunt, diutius debiles vivunt, Pauper &c. dives. Hoc risit Seneca. Epist. 102. Navigationes longas, & pererrata littoribus alienis seros in patriam reditus proponimus, cum interim ad latus mors est, qua quoniam non cogitatur nisi aliena, nobis subinde ingeruntur mortalitatis exempla non diutius, quam dum miramur, hæsuræ. Tamen DEUS. Luc. 12. Quæ hora non putatis Filium hominis venire. Terret, ut corrigat. Cum puniret Ægyptum misit & locustas. Cum orat Moyses pro illis. Exod. 10. Fecit flare ventum ab occidente vehementissimum, & arreptam locustam projecit in mare rubrum ut ne una remaneret. Peccatum simile locustæ, omnia absument locusta, nascitur ex calore, Jacob. 1. Concupiscentia parit peccatum; veniat ventus ab occidente, à morte. Mors valet etiam in regna. Philo lib. Quod DEUS sic immutabilis. Ante Macedonum imperium incluta fuit

Perja-

Persarum felicitas. Sed una dies tam ingenti regno finem attulit. Fuit Aegyptiorum per ampla & magnifica potentia, sed nubes in modum felicitas eius praeceperit. Quid Aethyopes? Quid Cartago? quid Africa? quid Pontici Reges? quid Europa, Asiaque? & ut compendio dicam totus orbis habitabilis, nonne more navis suis deque jaectata fluctibus marinis, nunc adversis ventis, nunc secundis utitur. Nihil igitur est rebus in humanis praeter umbram, auramque plenissimam sine mora praetervolantem. Mors etiam imperium & Regnis formidabilis est. Hanc mortis potentiam descripsit Joël 1. Residuum Erucae comedit bruchus, residuum bruchi comedit rubigo. Quatuor Monarchias per has quatuor vermes intelligit S. Hieron. Cum DEUS punit miscet misericordiam. Abel mortuus Gen. 3. Posuit mihi Dominus semen aliud pro Abel quem occidit Cain. Submersus mundus, manserunt octo vivi. Sodoma periiit, mansit Loth. Cum subditi contribuunt, liberi sunt Domini, cum illi esuriunt, isti non suerunt, cum fulminat non timet justus. Sed mors, plaga Joëlis, nulli parcat, Joël hominem velut arborem cogitavit, Eruca vorat folia, locusta corticem, bruchus fructus, rubigo reliquum; ita mors, hoc modo Mortua Rachel, Defuncta N.

Mundus est instar malae Apothecae, omnes pixides inscriptae; multae vacuae, multae quid pro quo habent. Habemus titulos sine rebus. Cain significat possessionem; Abel vanitatem, contrarium in re, oportet nomini respondere. Alexandro Imp. dabant titulum Antonini pii. At ille, ut Lamprid. refert. *Ne Patres conscripti ad hanc necessitatem nominis me vocetis, ut ego cogar nomini huic satisfacere. Hac nomina insignia onerosa sunt.* Rachel significat ovem, Rachelem voco Defunctam N. Plin. lib. 12, c. 14. scribit quod oves hyeme & in autumno incubent sinistro lateri, alias dextro. Hoc ipsum praecipit DEUS Ezechieli 4. *Tu dormies super latus tuum sinistrum,*

Et cum hac compleveris, dormios super latus tuum dexteram. Sed homines modo volunt jacere in dextro, sed talibus. *Ne male dicti.* Epulo in dextro jacuit Luc. 16. Lazarus in sinistro, venit mors mutavit. *Recepisti bona in vita tua, volumus in exilio patriam, in luto gemmam.* Hinc Job. 17. *Noctem vertimus in diem.* Non sic anima bona. Cant. 3. *Tenui eum nec dimittam.* Commemorat super hoc Bern. serm. 26. in Cant. duellum Jacobi cum Angelo. *Ista non vult eum dimittere, & forte magis quam Patriarcha non vult, quia nec pro benedictione quidem, siquidem illo benedictionis accepta dimisit eum, hac autem non sic.* Nolo inquit benedictionem tuam sed te: Bene Theodoret. in Genes. *In Israële terrena in pretio, cælum in mysterio.* Terrena in pretio apud Jacobum, Coelestia apud animam sanctam. Contenti multi benedictione terrenâ. Pl. 143. *Promptuaria eorum plena, oves eorum fetose, non est ruina maceria.* Filia eorum composita, De his dicunt. *Beatum populum dixerunt cujus hac sunt, sed errant. Beatus populus cujus D. DEUS ejus.* Anima sancta, non benedictionem, sed Christum vult. Sap. 14. *Creatura Dei in tentationem animæ facta sunt, & in muscipulam pedibus insipientium, ut pro mure.* Desiderant Filium, nascitur pessimus, uxorem, divitias. Agrippina de Herode *Occidat dum imperat.* Quid illa Gen. 30. *Da mihi liberos alioquin moriar.* Habuit, & tum, *Si sic mihi futurum erat quid necesse erat concipere?* Adonias petit in uxorem Sunamiticam 3. Reg. 2. *ecce de illo Frater. Hodie occidetur Adonias.* Compatitur his in dextro cubantibus. Luc. 16. *Va vobis qui nunc habetis consolationem vestram.* Quare non potius ægris &c. Compatitur ut Job. 30. *Flebam super eo qui afflictus fuerat.* Quia ut Damiani lib. 3. Epist. 4. *Consolatio nutrix peccati.* Quia ut Chrysof. hom. 14. ad pop. *Consolationes mundanae quamvis sint varia, gravatos usu suo trahunt in tartarum.* Nec recipiunt coelestia Lau, Justinianus de agone Christi.

Christi. Nihil tam contrarium celo quam consolari in hoc mundo. Ideo Christus felicibus compassus. Sur. 20. Martii S. Wolfranus Episc. Frisæ, adduxerat ad fidem filium, Pater Radborus jam eandem erat suscepturus, nocte præcedente Baptismum, comparet dæmon, ostendit palatium aureum, monet ne mutet fidem, promittit hæc ipsa se illi in sylva ostenturum. Nuntiat hæc Sancto Radborus, admonet fraudis Sanctus nihilominus ad videndum palatium in sylvis mittit Sanctus, Diaconum, & Dux suum, vident omnia, aurea, & thronum de quo vox. *Hæc domus est & ista sedes, quam Radbero DEUS suus, post hanc mortalitatem daturum se spondit.* At Diaconus si hoc est opus Dei stet in æternum, si dæmonis, pereat statim, & periit, cum redeunt ut id Radboro dicant, inveniunt mortuum. Multi sunt Radbori, palatia dæmon aurea promittit, non curant cælum, *Noctem verterunt in diem, in labore hominum non sunt.* Dextro incubant, vellent simul cælum, sed Hieron. *Delicatus es o Frater, si & hic vis gaudere cum seculo, & postea regnare cum Christo.* At nostra Defuncta quamvis in domo magne, & Matrimonio, servavit quod virginibus dictum I. Cor. 7. *Mulier innupta & virgo cogitat qua Domini sunt, ut sit sancta corpore & Spiritu.* Ita laudavit Agnetem Imp. Damiani. *Non impedivit vinculum Matrimonii animi ejus volatum, non emollivit lectus mollis cor cruci affixum, in matrimonio tanquam virgo, in palatio tanquam in calvario, vixit in seculo absque seculo, Patriam æternam mente voluens, cogitatione tangens.* Sinistro incubuit memor illius. *Qui utuntur hoc mundo tanquam non utantur.* Dedit DEUS genus, maritum &c. Sed illa. *Nolo benedictionem tuam, sed te.* Non cecidit in muscipulam ut Radborus. Quidam petiit à S. Augustino, ut est in Alphab. Christi. ut ostenderet illi statum in quo salvandus esset, apparuit Sanctus & dixit. *Transite vana, transite vana.* Quod deberet mundum

contempnere. Ita illi. Defuncta, in conviviiis, *transite vana vestitu, honoribus, &c.* Servavit bene ovium conditionem, *helans ad coelum. Satiabor cum apparuerit gloria tua.*

Eccl. 18. *Intuere omnia opera Altissimi, duo & duo, unum contra unum.* Leo cum leone, duo & duo ovis cum lupo, unum contra unum. Aug. lupo assimilat peccatum. *Dicitur vulgi per diuocem à visu lupi, idem facit peccatum, aspexit te lupo, non non dices confidenter, Pater noster, &c.* Et lupo infascinat. Ovis timore, timidà conscientia ut ovis. Homo debitor est DEI divitis, *qui dives est in misericordia accepit ab hoc homo multa.* Jacob. 1. *Omne datum optimum, & omne donum perfectum desursum est descendens à Patre luminum.* Expectat debitum usque, *cum accepero tempus justitias judicabo, suo tempore.* Creditor pauper, conscientia urget statim, hinc pavor. Deut. 28. *Dabit tibi Dominus cor pavidum, & deficientes oculos, & animam consumptam mœrore, & erit vita tua quasi pendens ante te. Timebis die ac nocte, & non eredes vita tua. Manè dices, quis mihi det vesperum? & vespere, quis mihi det manè? propter cordis tuam timidinem quatueris, & propter ea quæ tuis videbis oculis.* Hæc tortura malæ conscientia maximè, *vita tua pendens ante te.* Ut si non ligatis oculis stes coram carnifice. Omnia tormenta Tyrannorum superat conscientia. Seneca. *Prima & maxima pœna peccantium est peccasse.* Ante judicia torquentur, omnia superat; simul est instigator, Judex, executor. Aug. *Iussisti Domine, & ita est, ut omnis inordinatus animus sit sibi pœna.* Sequitur. Aug. in Pl. 45. *Inter omnes tribulationes anima humana nulla major est quàm conscientia delictorum si enim ibi vulnus non fuerit, ubicunque alibi passus fuerit tribulationes, illuc confugiet, & ibi DEUM inveniet. Quasi non fuerit ibi requies propter abundantiam iniquitatis, quoniam & ibi DEUS non est, quid facturum est homo? quo confugiet? Fugiet ab agro in civitatem, à publico in domum,*

domum, à domo in cubiculum, à cubiculo jam quò fugiet? non habet nisi interius cor suum. Quod si ibi tumultus est, si fumus iniquitatis, si sceleris fama, illos confugere non potest, à seipso pellitur. Si autem rem à seipso? quò fugiturus est? quocunque enim fugerit, se trahit post se & quocunque traxerit se, cruciat se, huiusmodi autem cruciatus tanto sunt acerbiores, quanto interiores. Sed neque Lipsius malè. Conscientia ante peccatum frænum, post peccatum flagrum. Condiciones bonæ conscientia sunt 1. Quia non timet, nec lingvas, nec calus, nec persecutiones, fulmina, maleficia. Sueton. de Caligula Imp. Ad minima tonitrua & fulmina connivere caput obvolvère; ad majora verò proripere se exstrato, sub lectumque condere solebat, pessimus erat. Ita Pharaon rogat Moysem. Ille Exod. 9. Cum egressus fuero de urbe, extendam palmas meas ad Dominum, & cessabunt tonitrua. Pharaon se abscondit, Moyses pergit. Ferdinandus 1. Dux Florentiæ, pingebat canes allatantes Lunam. Inscrip. *Virius ubique tuta*. Aug. illa reparebat. *Senti tu quidquid velis de Augustino, sola me in oculis DEI conscientia non accuset.* De hoc 2. Cor. 1. *Gloria nostra hæc est, testimonium conscientia nostra.* S. Tiburtio allata martyrii instrumenta, at ille. *Omnes pæna vobis sunt viles ubi sicura comes est conscientia.* 2. Condicio bonæ conscientia non pulsat. Bern. lib. de interiori domo cap. 23. *Ager benedictionis, hortus deliciarum, templum Salomonis,* loquitur de bona conscientia. An, quia templum ornatum? etiam conscientia. An, quia ibi sacrificia, etiam hic. *Grande sacrificium bona conscientia.* An, ob præsentiam DEI? etiam hic. *Conscientia castæ inhabitator DEUS.* Sed præcipuè, quia de templo illo 3. Reg. 6. *Cum adificaretur de lapidibus dolatis atque perfectis, malleus, & securis, & omne ferramentum, non sunt audita in Domo Domini. Non est malleus, ibi habitat DEUS. In pace factus est locus ejus, & habitatio ejus in Sion.* 3. Habet bona conscientia semper ad cœlum

lum

lum accessum. Chrysoft. hom. 12. ad Rom. *Nihil sic animas sustentare, erigere, ac veluti volatiles reddere consuevit, ut conscientia bona.* S. Macarius hominem comparat avi, sed malum habet alas accisas, bonus integras. Habet suum festum bona conscientia, veniunt ad festa & divites ornati, & pauperes. Chrysoft. l. c. *Etiamsi universum orbem choreas agitare videat, hac ipsa de causa magis angitur ac dolet, pauper. Dives vero delicatus mutatoris vestibus abundans, in summa prosperitate vivens, etiam extra festiva tempora festum agere sibi videtur. Ita & spiritalibus usibus venit. Qui enim vivit in iustitia & operibus bonis, vel absque festo, festum agit. Qui vero in peccato & malitia vitam degit, multorum malorum sibi met conscius, etiam cum maxime festum est, festo caret quam maxime.* Defuncta habuit puram, sed timidam conscientiam, aliqui timent sed mali. Eccl. 21. *Quis à facie colubri fuge peccatum quare, non ut colubrum? Id peccato, est culpa & poena, culpa caput, poenae cauda, magis caput timendum. Illi solam timent caudam. Sed, inquit. Ambr. Trepidare infirmitatis est & timoris, atque formidinis. Ideò de conscientia timida non potest laudari Defuncta. Sed cum eodem in Pl. 118. serm. 21. Resp. Est etiam timor Sanctorum. Timete Dominum omnes Sancti eius, & Beatus vir qui timet Dominum; qua ratione beatus? quia in mandatis eius cupit nimis. Talis timor fuit Defunctæ. Abraham cum sæpe mutaret locum, tamen hospitalitatis non oblitus, semel sub arbore, Gen. 18. In ostio tabernaculi sui in ipso fervore diei. Cur sedie in sole? Chrysoft. *Tantopere curabat hospitalitatem, ut nollet horum venerationem cuiquam familiarium committere, sed 318. vernaculus habens, homo senex & decrepita ætatis apud januam sedebat, quomodo? In ipso fervore diei. 2. Reg. 4. simili tempore Ithobal filius Regis dormit. Dormiebat super stratum suum in meridie. Ad portam Ostiaria domus purgans triticum dormivit. Cur non**

excubiæ? cur non domus clausa? occisus à latronibus. Abraham ipse excubavit. Ex hoc Nilus in Asceticis. *Quomodo enim Rex feminam haberet ostiariam, qui satellitum multitudinem cum omni apparatu munitus esse deberet? Idcirco magnus ille Abraham non permittit uxori ut ostium seruet, neque enim ignorat quàm facile sensus decipiatur. Non reliquit Defuncta in porta conscientiae ancillam, id est, sensus, Abraham, ratio custodivit; inde Nihil toruum in oculis, nihil in verbis procax, nihil in actu invere cundum, non gestus fractior, non incessus solutior, non vox petulantior. Ipsa species corporis simulachrum fuit mentis, figura probitatis.*

Ovis foecunda. Natura facit quod potest, & cum aliquo casu non potest aliud, facit monstrum. Helian. lib. 1. Hist. In insula Cai, ovis peperit leonem apud divitem Nicoppum, augures explicuerunt, de magna felicitate, hæc eadem natura dedit homini appetitum vitæ, quare saltem curat ut in prole vivat. Chrysost. hom. 18. in Genes. *Postquam subintravit mortalitas, summa consolatio erat filiorum successio. Idcirco misericors DEUS puniendi severitatem diminuens, & morte personam auferens, successionem filiorum largitus est, & quasi imaginem resurrectionis, per hoc subindicans & dispensans, ut pro cadentibus alii resurgant.* Quamquam alii dubitant, an sic bonum habere prolem? Boëtius. *Est infortunio felix qui caret liberis.* Maximè si nasci debeat, Cain, Cham, Ruben, Absalon, Nero, Caligula, Salomon collectis opibus & consideratis successoribus Eccl. 2. *nauseam de illis concepit, nescio an hæredem sum habiturus sapientem? sed etiam educatio laboriosa.* Tertull. *Amarum est liberorum voluptas.* Ideò Cosmus Medices Dux Hetruriz cum illi natus esset Filius, curavit parvam oleam dapingi Inscript. *Curabo.* Olea filium notat. Pl. 143. *Filius sicut novella plantationes in juventute sua.* Inscriptio Patrem monet. Volo

S

ut.

ut sit pacificus ut olea, *Curabo*. Incorruptus, sine scandalo,
 sic virtuosus, *curabo*. Sed pauci boni Parentes. Chrylost. lib.
 3. contra vitup. vitæ Monasticæ. *Perquam iniquum & indi-
 gnum est, si filium tuum ad Regiam & Regem introducas ut ipsum
 familiarissimum Regi carissimumque constituat, omnia & facu ex
 pateris, cuncta moliris nihil penitus dum id quæris omittens, aut
 subterfugas; non sumptus, non pericula non incommoda. Cælestia
 verò militiæ, cælestiumque munerum optione postposita, non dolens
 si extremum sortiatur locum, sicque omnium novissimus. Sagitta-
 rius dum collimat, assumit altius; Parentes juvant ad cælum
 præ aliis, quare malus Pater felicitior sine liberis, quia non
 est particeps eorum damnationis. Sed in scriptura fecunda
 erat felicitas. Maledixit Jer. 22. *Scribe virum istum sterilem,
 virum qui in diebus suis non prosperabitur, nec enim erit de semine
 ejus vir qui sedeat super solium David, & potestatem habeat ultra
 in Juda.* Romæ in Amphiatro petiit senex à Juvene ut ipsi
 loco cederet, respondit, non cedam, quia non genuisti junio-
 rem qui mihi etiam possit cedere. Aug. filios vocat memoria-
 lia & imagines Patrum. Quia Eccl. 30. *Mortuus est Pater ejus,
 & quasi non est mortuus, similem enim sibi reliquit post se.* Sint
 proles lapides ex quibus confurgit Familia. Exod. 3. *DEUS
 adificavit Domos* Id est, familias. Ruth. 4. *Quæ adificaverunt
 Domos Israël.* Deut. 25. *Qui non adificat Domos Fratris sui.*
 Quare gaudendum de Filiis. Sed si Mater stultè urgeat Gen.
 30. *Da mihi liberos alioquin moriar?* Respondeat. *Nupquid
 pro DEO ego sum qui privavit te fructu ventris tui.* Rabini nar-
 rant, quod cum alios claves DEUS Adamo dederit, sibi quin-
 que rationis. Fabulentur illi, ego claves quinque reperio. 1.
 Pluvie Deut 28. *Aperuit Dominus thesaurum suum optimum ut
 tribuat pluviam in tempore suo.* 2. Pl. 34. *Producit ventos de the-
 sauris suis.* 3. Pl. 44. *Aperis tu manum tuam & implet omne ani-
 mal**

mal benedictione. 4 Ezech. 32. *Ecce ego aperiam tumulos vestros, & educam vos de sepulchris.* 5. *Prolium i. Reg. i. Pro puero isto rogavi, & dedit mihi Dominus petitionem meam.* Fecunda fuit Defuncta. Chrysol. ferm. 22. *Grave est & satis triste, & virginitalis carere premio, & filiorum solatia non habere: sustinere onera matrimonii, & ad fructum Matrimonii non venire.* Domus hæc est Domus Nicippi. Multis servire potest quod unus Lacoa cum ipsi in imaginibus ostenderet bella suorum Atheniensis, ecce quomodo fortes sumus; ac ille. *Fortes sed in tabula.* Ostendunt imagines Majorum, ac ipsi fortes in tabula, ostendunt armamentaria, Chronica, in tabula, sed hujus filii non sic. Arist. hist. c. 12. *Aquas narrant esse multis in locis, quas cum oves biberint nigros generant agnos, ut in terra Assyriside, Chalcidici, Thracia facit amnis, quem præ nimia frigiditate Psychion vocant, Et in Alexandria duo sunt fluvii, quorum alter candorem, alter nigritiem pecoribus facit. Scamander etiam amnis flavos reddere oves creditur.* Defuncta, erat avis, transit ad Mariti domum N. velut fluvium, nascuntur agni candidi Innocentiâ modestiâ, devotione, flavæ affectus ad bellica.

Mortua est Rachel & sepulta in via que ducit Ephratam. Ephrata idem est, quod ubertas, sepulta in Ephrata, in via salutis, quia de cælo Pl. 35. *Inebriabuntur ab ubertate domus tue.* Ephrata idem quod frugifera. Surgent fruges. Judas cum vendidit Christum, retulit argenteos, venterunt illos in sepulturam peregrinorum. Quare? S. Maximus *ut quibus nulla est in mundo possessio, in Christo sit sepultura.* Spero quod Defuncta sepulta in via salutis quæ ducit ad ubertatem, sepulta in Christo, quia sperabat mundum, egit ut 1. Cor. 2. *Qui utuntur hoc mundo tanquam non utantur.* Fuit peregrina, Mortua Sara Abrahamæ, quærit locum pro sepulchro, invenit duplicem speluncam. *Duplex sepulchrum debetur, nature, & meritis.* Ubi
 201531 S 2 ista

ista reponas. *Non habemus hic civitatem manentem. Oportet in Christo sepeliri. Philofophus quidam hoc tumulo inculpsit. Nudus in hunc mundum venit, miserè vixi, dubius moriar, quò venturus sum nescio. Ista Echnicus, sed nostra Rachel que sepulta est in via qua ducit Ephratam.*

Erexit Racheli *Jacob titulum.* Ab antiquo ponebantur Epitaphia; Machabæis erexerunt filii pyramides & in illis appenderunt arma, & inculpservunt naves. In Alexandri Magni tumulo erat ex cupro statua Asiæ ligata itemque Africæ, inscript. *Victoria Alexandri.* In sepulchro Josephi in Ægypto, lapidei frumenti manipuli. Hieron. ad Pammachium ep. 26. *Ceteri mariti super tumulos uxorum spargunt rosas, violas, flores, que purpureos, & dolorem pectoris his officiis consolantur. Pammachius noster ossa veneranda elemosynæ balsamo rigat. Erexit Maritus Epitaphium. Marite iterum tibi uxor valedicit, gratias agit &c. Et nos unanimiter. Requiescat in pace.*

In Funere Mulieris Nobilis.

O Diem luctuosam quâ mortua est N. Mater pauperum &c. Job. 3. *Dies ille vertatur in tenebras, & non requirat eum DEUS desuper, & non illustretur lumine.* Per dies septem Amici cum visitarent Jobum præ dolore non loquebantur. Alias dolor loqui solet, sed quid loquar? dolores de hac morte numerabo.

Lugēt imprimis familia. Sunt aviculæ dictæ soroaetes in terra Saracenorum, quæ Dominica Passionis lugubres sine cantu pendent ab arboribus, alis in crucem expansis, & dum Eclipsim Luna patitur, corda in illis obrigescent, oculi caligant. Imago hæ aves sunt familiæ. Jer. 1. *Nunquid avis discolor hereditas mea mihi, nunquid avis tineta per totum? Discolor*

scolor hæc familia ob varietatem dignitatum, statuum, &c. Est Eclipsis, quia inter familiam ut solem, & defunctam ut lunam, terra sepulchralis interponitur. Quod in corde est hoc produunt oculi. Eccl. 13. *Cor hominis immutat faciem illius.* Agar in deserto ne spectaret mortem filii Gen. 22. Sedit contra eum, debuisset retrò, sed quia illum habebat in corde, oculis ad illum ferebatur; ita video mæstam familiam quæ intuetur fere trum Thren. 4. *Mæstum est in dolore cor nostrum, & oculi nostri contenebrati sunt.* Hæc N. omnes exhilarabat, humanitate, morum suavitate, at modo canere potest Familia. Thren. 5. *Defecit gaudium cordis nostri versus est in luctum chorus noster.* Ecce cor tabescens Aviculæ, Videamus ecliptum. Magna fuit ex conjunctione illius familiæ cum familia mariti, magnus splendor utrinque dignitatum, Eccl. 26. *Mulier prudens lucerna splendens in candelabro sancto.* Et ecce modo, *Oculi nostri obtenebrati sunt.* Quare meritò plorat familia, quia Eccl. 22. *Super mortuum plora quia defecit lux ejus.*

Luget Maritus, cor amisit. Eccl. 26. *Gratia super gratiam mulier casta & pudorata,* hoc ipsum Oleaster ita legit. *Respiratio viri mulier casta & pudorata.* A corde principium respiritii hominis, à viro mulieris, custodit illam ut cor, quod nullum vulnus sustinet. Cor amoris sedes, uxor Marito amoris est, animum sociat & unit. Et ecce modò cum Agag dicit, *Siccine separas amara mors?* Convenit te marite alloqui verbis Sopatris. *Perdidisti animæ solatium, vitæ subsidium, annorum lactamentum, laboris adjumentum, utriusque participium.* Vellem tuum luctum moderari, sed illa lex moderatur. *Statutum est hominibus semel mori.* Quisque aliquem defunctum luget, 1. Reg. 14. *Omnes morimur, & sicut aqua in terram dilabimur.* Sed animus etiam tuus magnus te soletur, soletur DEUS qui corda hominum in sua manu habet.

Lugent proles Thren. 3. *Contenebrati sunt oculi nostri.* Oculi sunt filii, ita Mater Tobiae misso peregrè filio. *Ut quid te misimus peregrinari fili mi lumen oculorum nostrorum.* Nihil oculo carius, nihil filio. Si familia est cœlum, filii sunt stellæ, seu oculi cœlestes, qui aspectu omnes lætificant, motu morum exhilarant. *Contenebrati sunt oculi nostri. Mater nostra abiit, & quando revertetur? Pupilli facti sumus absque Matre.* Gen. 35. Cùm Rachel peperisset filium, appellavit illum Benoni, id est, *filium dexterae.* Vos Filii pupilli quomodo vocabo? cùm intueor sublimes natales, ætatem floridam, voco Beniaminos, Sed cùm pupillos, voco Benoni. Cum Patrem vestram spectro, dico Beniaminos, cùm Matrem mortuam, Benoni. Video affinitates, &c. Sed utut vocari vultis, doloris est ingentis res ipsa. Si liceret scrutari DEI iudicia, dicerem, Deut. 22. *Si ambulans per viam, in arbore vel in terra nidum avis inveneris, & Matrem pullis vel ovis desuper incubantem, non tenebis eam, sed abire patieris, ut bene sit tibi, & longo tempore vivas.* Ita præcepisti circa pullos DEUS, & modò Matrem à filiis pepulisti. *Contenebrati sunt oculi nostri.* Tibi præcipue condoleo Filia, *Unica matris suæ, & electa Genitricis suæ.* Thren. 2, *Cui comparabo te, vel cui assimilabo te filia Jerusalem? cui exaquabo te, & consolabor te virgo filia Sion? Magna est enim velut mare contritio tua, quis medebitur tibi? Non possum te comparare filiaë Raguelis, quam Mater Domo legitime expedit.* Tob. 10. *Apprehenderunt Parentes filiam suam, & osculati sunt eam, & dimiserunt eam, &c. Monentes eam honorare soceros, diligere maritum, regere familiam, gubernare domum, & seipsam irreprehensibilem exhibere.* Tibi Marice illa filiam commendat DEUS. 4. Radræ 8. *Amplectore natos istos usque dum venio, & præstem illis misericordiam quoniam exuberant fontes mei, & gratia mea non deficiet.* Hoc sit tibi Filia solatio, habes Patrem qui Matris vices gerere potest.

Lugent

Lugent Amici, & istos appello oculos. Zach. 3. *Qui sunt oculi isti?* respondetur. *H. sunt oculi qui discurrunt per universam terram.* Nobiles discurrunt per officia, castra, Dignitates Ecclesiae, &c. Omnium capaces, & hic dico. *Contenebrati sunt oculi nostri.* Dafuncta fuit vobis instar lucis, jam sunt tenebrae. Vidit Ezechiel cap. 1. currum. *Totum corpus rotarum erat oculus plenum in circuitu ipsorum,* &c. Per currum Euthymius intelligit regna mundi, illa ut currum DEUS regit. Dan. 4. *Dominatur Excelsus in regno hominum.* Nobiles partim sunt homines trahentes illum currum. *Et Joseph natus est homo Princeps fratrum, firmamentum gentis, stabilimentum populi.* Sunt alii Aquilæ. Job. 19. *Oculi Aquilæ de longè prospiciunt.* Sunt & Leones. Prov. 31. *Leo fortissimus bestiarum, ad nullius pavebit occursum.* Sunt & boves, propter laborem pro Patria. Nobilitas est tota, unde dicitur, Rota equestris hi sunt oculi, notat rota concordiam. *Aspectus rotarum & opus earum, quasi sit rota in medio rotæ.* Optima est concordia quando rota est in medio rotæ, in corde alterius, idem sentiunt. Philip. 2. *Idem sapiatus eandem charitatem habentes, unanimes, id ipsum sentientes, nihil per contentionem,* &c. *Non quæ sua sunt singuli considerantes sed quæ aliorum.* Rotæ illæ non solum cum animalibus sed etiam secum concordabant. *Cum ambularent animalia, pariter & rotæ juxta illa ambulabant, & cum elevarentur animalia de terra, elevabantur simul & rotæ.* Consonant cum Senatu Nobiles. Cyrillus apud Lyranum. *Non lyra suaviter sonat, nisi chorda inferior superiori concinat.* In rotis erat vita. *Quocumque ibat spiritus, illuc eunte spiritu & rotæ pariter elevabantur sequentes eum.* Obediant Nobiles Regi. Bern. serm. de Natura amoris. *Rotæ in quibus est Spiritus vite, semper inclinant in voluntatem DEI perficiendam, nec revertuntur ad faciendam suam si jubentur præesse, præ sunt in sollicitudine: si subesse, subsunt in humilitate*

militate: si coësse, in charitate: si Prælati sunt, sicut Patres ad Filios: si subiecti, sicut Filii ad Patres: si convenientes, seruos se faciunt omnium. Hi oculi sunt obtenebrati, sciunt qualem amiserunt. Castores si in genere suo principalem amiserunt, præcipui aliquot horis vigilias agunt, alii in luto se volutant. Apes post mortem suæ Matris, mel non conficiunt, fayos corrumpunt, de qua re Chrysost. hom. 11. in Matth. Imitentur bestias Amici, imitentur subditi, & fecerunt.

Causa hujus communis doloris quæ est satis causæ, quia mortua N. dum rem lugubrem Moyles narrat Gen. 36. Et Jacob. 48. solum dicunt. *Mortua est Rachel. In quæ verba Ticus Bostrensis, Hoc ad dolorem satis, quippe omnem tam populi quam Filii iacturam unicâ mortis voce, omnem dolendi materiam unicâ Rachelis mentione consignârunt. Satis & nobis, quia mortua N. Hic commemora marito qualem amiserit, &c. Qualis fuit, genere, pietate. Hæc conservat familias. Quamdiu Saul DEO carus tamdiu Rex, at verò 1. Reg. 15. Projecisti sermonem DEI, & projecit te Dominus, ne sis Rex super Israël. Educabat sanctè puellas Nobiles, egit in hoc ut scripsit Theodoricus de utilitate Monach. *Ulmus, etsi vinum non profert, vitem producentem vinum sustentat: ita par est, ut quæ virginitatem non proficitur, in aliu provehat, veneretur, inviolatam tueatur. Istæ modò lugent Pauperes. De eleemosyna scripsit Chrylost. serm. 9. in Evang. *Ue quid respicis cælum si nihil ibi habes repositum? quod pro anima dedisti hoc tuum est: quod reliquisti, perdidisti. Cùm esset in civitate Jope mortua Tabitha liberalis in pauperes, Act. 9. rogârunt S. Petrum ut illam suscitaret, si modò esset Petrus, oraremus. Hæc omnia ô mors rapuisti. Audi DEUS germitus, & solare.***

In Fu.

In Funere Viduæ.

DAvid Pl. 81. tria hominibus attribuit, dignitatem, *Ego dixi; Dii estis.* desideria, *Filii excelsi omnes.* Hieron. legit. *Filii affectantes omnes,* tandem. *Sicut homines moriemini,* &c. hæc tria in funere præfenti explicabo.

Dii estis. Homo nobile est opus etfi ex terra. Nazianz. vocat illum, *Inter nuntium caelestem.* Aug. *Civem cali.* Basil. *compendium Divinitatis.* Chrysol. *Fibulam cali & terra.* Fabrica mirabilis, omnia in proportione, (vide meam Arithmeticam, & septimam partem Physicæ) In homine continetur Animus seu Spiritus ut cœlum, qui idem est cum anima, sed Spiritus dicitur quantum se ad cœlestia levat. Anima, ut aër, media inter cœlum & terram, & hæc vivificat, corpus ut terra. 1. Thefal. 5. *Ipsè autem DEUS pacis sanctificet vos per omnia, ut integer Spiritus vester & Anima, sine querela in adventum D. N. J. C. servetur.* Quare homo vocatur parvus mundus. Est sicut horologium ex diversis rotis. Greg. hom. 29. in Evang. *Omnis creatura aliquid habet homo; habet namque commune esse cum lapidibus: vivere cum arboribus: sentire cum animalibus: intelligere cum Angelis.* Agnoscunt præterea Creaturæ dignitatem in homine, & illum veluti subditi de medio sui præcipuum mittunt ad Principem salutandum. Pl. 148. *Laudate Dominum,* &c. *Sol & Luna,* &c. *dracones &c.* in fine. *Juvenes & virgines, senes cum junioribus laudent nomen Domini.* Quasi reliqua non satis esset ad hoc idonea, faciat homo. Sed si ita nobilis, cur ultimò factus homo? Respondet Chrysof. hom. de opificio Hominis. Cùm Princeps est venturus, Præcedit culina, &c. Ut omnia parata inveniat, ita de homine, est Princeps. Gen. *Dominamini piscibus maris.*

T

Ulte-

Ulteriùs Trismegist. *Magnum miraculum est homo, animal be-
norandum & adorandum. Hoc enim in naturam transitus DEI,
quasi ipse sit DEUS. Liplius epist. 16. ad Pelgan, Tanta est
animantis, pulchritudo, dignitas, vis, vigor, ut si DEUS non esset,
ipse DEUS esset. Quare, Dii estis. Joan. 1. quomodo id fiat, De-
dit eù potestatem filios DEI fieri. De quo Aug. tr. 2. in Joan. Ma-
gna benevolentia, magna misericordia, unicus natus est & noluit
manere unus. Multi homines cum filios non habuerint, per aliã
etate adoptant sibi, & volunt esse faciunt, quod natura non potue-
runt. Si autem aliquis habeat filium unicum gaudet de illo, quia
solutus omnia possessor est, & non habebit qui cum eo dividat her-
editatem, ne pauperior remaneat, non sic DEUS. Quia DEUS dedit
illis potestatem filios DEI fieri. Ne verò ex sua sublimi dignitate
inflectur, clamat Bern. serm. 3. in vigil. Nat. D. Adverte homo
quia limus es, & non sis superbus quia DEO conjunctus es, & non
sis ingratus.*

Videamus quomodo homines sint affectantes. Homo
sic in alto constitutus voluit altius ascendere. Filii excessivi omnes
Affectantes omnes, hæc affectatio in caelis inter Angelos in-
cepit, Adamum decepit, infecit omnes. Nabuchodonosor
erexit statuam altam cubitos 60. Quæritur 1. Cur Rex cum
esset vivus statuam sui exexit? 2. Cur fusam & solidam? 3.
Cur non minorem? Ambitio. Osee 5. *Falsi sunt Principes
Juda velut assumentes terminum.* Id est transferentes, sicut vi-
cinus avarus transfert, Plebejus vult esse Nobilis, &c. Et sa-
crificiis veteribus expulsa aquila. Quare? S. Th. 1. 2. q. 102. *Fi-
gur alis ratio horum est, quia per omnia ejusmodi animalia prohi-
bita, designantur aliqua peccata, in quorum figura illa animalia
prohibebantur & ulterius art. 6. In aquila que alte volat super-
bia prohibetur. Hinc Osee 9. Ephraim quasi avis evolavit. Quæ
pennæ? Gloria eorum ab utero, à partu, à conceptu. Ita si in ho-
minum sunt affectantes.* Sicut

Sicut homines moriemini. Carolus v. postquam arcem ædificavit supra Neapolim, vocavit Proceres quod esset illorum stemma, quærendo. Dixerunt equum; ille ostendit arcem, ecce hic est frænum. Pl. 31. *Nolite fieri sicut equus & mulus quibus non est intellectus.* Sed non obedierunt, Job. 31. *Vir vanus in superbiam erigitur, & tanquam pullum onagri se liberum putat,* ecce frænum. *Moriamini.* Iumentum moritur, nihil superest. Homo moritur, Job. 19. *In carne mea videbo DEUM meum.* Moriuntur animalia. Homini dicitur. *In qua hora non putatis filius hominis venire.* Et hoc fiet citò. Job. 9. *Velocius dies mei transferunt, quàm à texente tela succiditur.* Similis vita telæ velocius quàm textor. Mors in se terribilis. Scribit Dion. Carthuf. de Lazaro quòd resuscitatus nunquam riserit, quia ut scribit Joan. de Voragine intellexit se iterum moriturum, hoc frænum est. 2. Cor. 4. ubi egit de moribus Gentilium. *Ergo mors operatur in vobis, vita in nobis.* Nos timore mortis nos mortificamus, vos spe vitæ omnia mala agitis. Qui opes appetit, &c. Vita operatur. Tertull. de Anima; ita de morte. *Speculum ejus somnus Somnus cibos sequitur, crassus crassos, &c.* Ita qualis vita, talis mors. Sicut speculum corrigit vultum ita mors mores. Quare Ecol. 10. *Si spiritus potestatem habentis super te ascenderit, locum tuum ne dimiseris, quia curatio maxima cessare faciet peccata.* Frænum est memoria mortis.

Sicut unus de Principibus cadetis. Princeps fuit de quo. *Princeps hujus mundi ejicietur foras.* Abrahamo Ethei Gen. 22. *Princeps DEI apud nos es.* Alius Princeps mundi, alius DEI. De Defuncto factum. *Sicut unus de Principibus cadetis.* Cui servit Isid. de summo bono. *Vita piorum norma aliorum, qui dum laudantur alii informantur.* Natus N. in familia, &c. Sed hoc minus Bern. epist. 72. *Mirum opus natura, unde grossescit materia indo sarcina levigatur & quantum crescit in massa tantum decre-*

scit in pondere. Ab aye susceptum quæ quò majores habet alas
eò levius volat, ita & homo virtutibus ornatus. Maxima ta-
men gloria si quis statui suo satisfaciat. Defunctus fuit in statu
triplici. Adolescentiæ cælibis, conjugii, &c. Pluc. Procem.
in Agi. scribit fabulam, voluit ducere cauda serpentem, pes-
simè, ergo caput ducat Ephes. 5. *Caput mulieris vir.* Ira & in
homine anima est vir, corpus uxor. Aug. tr. 2. in Joan. *Ubi ca-
ro imperat & Spiritus servit, perversa domus est. Quid pejus do-
mo ubi fæmina habet imperium supra virum? recta autem domus
ubi vir imperat, fæmina obtemperat.* Quare etiam Gen. 3. di-
ctum Evæ. *Sub potestate viri eris & ipse dominabitur tui.* Jam
ad statum vidualem.

Postunt vidui & viduæ dicere. Pl. 115. *Dirupisti vincula
mea tibi sacrificabo hostiam laudis* jam liberius DEO servire po-
sunt. Damiani 1. epist. 12. *Plurima mulierum affectant dissolu-
tionem vinculi Matrimonii, pleræque suscipiunt ejusdem dissolu-
tionem cum submissione mentis, non sine marore cordis, & à fructibus
earum cognoscetis eas, quædam enim illarum sacrificant mundo,
quædam cælo. aliæ immolant DEO, aliæ diabolo.* Videndum ut
quid faciunt impensas. Divites sunt ut apes, ex subditis mel
ex sugunt, sed venit mors cum fumo, apes fugient, mel tol-
letur. Pl. 101. *Defecerunt sicut fumus dies mei.* El. 48. *relinquent
alienus divitias suas.* DEO dabat mel Defunctus per eleemo-
synas, &c. Baron. an 567. Hermoaldus homo dives cum esset
graviter infirmus misit eleemosynam ad cœnobium S. Lau-
domari Abbatis, erant 40. coronati Gallici: quemlibet ol-
facie Abbas, & 39. remittit. quia alii cum injuriâ subditorum
acquisiti, si modò ita examinarentur nummi. Facilius mergi-
tur quis in aqua fluvii dulci quàm in mari amaro, pereunt in
dulci Judæ. *Abeuntes post carnem alteram.* Et viduæ 1. Tim. 5.
Cùm luxuriata fuerint in Christo, volunt nubere. Quæ in dele-

cies est vivens, mortua est. Non sic defunctus, voluit esse in aqua dulci, sed apud Abdiam non poteris esse sine cruce. *Si inter sidera posueris nidum tuum, inde detraham te.* Basil. hom. in Mar. Jul. *Quò fugies o homo à tribulatione? cælum te dejiciet, terra rejiciet, mare evomet, infernus non proteget, fugitivus DE I cum sis quis te abscondet? quis recipiet? Crux sequetur, etiam bonos, sed aliter quàm malos.* Aug. 21. Civic. 4. *De ipso igne mira quis explicet? quo quaque adusta nigrescunt cum ipse sit lucidus, & panè omnia quæ ambit & lambit, colore pulcherrimo decolorat, neque id quasi regulariter definitum est, nam è contrario lapides igne candente percolti, & ipsi sunt candidi.* Uritur lignum sic carbo niger maledictionum, &c. Thren. 4. *Denigrata est facies eorum supra carbones:* At boni fiunt candidi, ita Defunctus fuit patiens. Matres solent imprimere in utero fœtui signa, vel ob motum, vel ob gaudium, vel ob grande desiderium. Imprestit Eva maximè mulieribus. Rupert in Genes. lib. 3. c. 2. *Mulier corpore & oculis vaga, dum incontinenter deambulat, fortè prospectans qualis extra paradysum mundus haberetur, occasio porrecta diabola unde tentaret.* Quia fuit vaga, hoc in filias transmisit, ita in ludo Scachiorum ubique discurrit Regina, non talis fuit N.

Misit ad N. DEUS Legatum morbum, venerant Legati Sicilia ad Carolum Magnum, invenerunt in horto laborantem, mirati, respondit illis. *Saris est, non invenistis otiosum.* Ita defunctum reperit morbus. Furatus quidam horologium Ferdinando 1. Imp. detinuit illum donec sonaret, sic prodidit & ita. Pl. 9. *In operibus manuum suarum comprehensus est peccator.* Ita Adam sub arbore, Caim repertus in homicidio, Sodomitæ in scelere, Absalom in rebellionè, Aman in fraude, omnes puniti. Hieron. ad Demetr. *Malorum operum pessima merces.* Mortem Th. Morus excubiis nocturnis in civitate,

comparavit, qualem inveniunt talem Judici sistunt, sed mori placari non potest. In bonis operibus invenit De-functum, vobis relinquit. *Vive memor lecti.* Epictetus in Eucbiridio, *Mors & exilium, & omnia que in malis habentur, ob oculos tibi versentur quotidie, omnium verò maxime mors, sic nihil unquam humile cogitabis, nec impensè cupies quidquam.* Hoc memora, illa omnes coæquabit, & ex levi sæpè causa. Plin. lib. 7. c. 7. *Tu qui viribus corporis sis, tu qui fortuna munera amplexaris, tu quis semper in victoria mens est, tu qui te DEUM credis aliquo successu tumens, tanto perire potuisti, atque etiam hodie perire potes, quantum serpenti ictus dente, aut etiam ut Anacreon Poëta, acino ura passe: ut Fabius senator potò in lactis hausta uno pilo strangulatus.* Greg. Nazianz. orat. 16. *Ad imaginem DEI facti sumus, sed, Hec nostra temperatio est, ut cum imaginis dignitas nobis animos exulerit, pulvis eosdem deprimat contrahatque.* Juvenis es, potes cito mori, cor citius formatur quàm oculi, tamen oculi citius moriuntur. Hanc hereditatem relinquit nobis defunctus, claudio verbis Pl. 24. *Anima ejus in bonis demorabitur, & semen ejus hereditabit terram.*

In Funere cujuslibet.

ET sicut Abraham egreditur N. de domo sua, de cognatione vadit trans mare, valedicit vobis. Non redibis defuncte ad domum tuam, jam Filii in veste lugubri, non tali olim apparatu solebas progredi, pro curru feretrum. Eccl. 50. de Simone Sacerdote dicitur. *Circa illum corona Fratrum quasi plantatio cedri in monte Libano, sic circa illum steterunt quasi arborum palmarum, oblatio autem Domini in manibus eorum.* Ita circa vivum ibatur, at modò cupressi, faces, sola oblatio superest, omnes vovent Eccl. 17. *Vade in partes sæculi sancti cum viventi-*

tibus & dantibus confessionem DEO, ne demoreris in errore impiorum. Precabor & ego bene abeunti & equos quibus abit considerabo.

Jovinianus Cæsar iussit currum pingi cum tribus equis. Uni adscripsit. *Est non est.* Alteri *Domi non est.* Tertio *nihil est.* Primus notat vitam nostram, est sanitas quasi non esset, opes, &c. Mors ubique insidiatur. Venit ad Baltasarem Dan. 5. conjugantem. Est, ad imaginem DEI. cras esca vermium. Bern. *Post hominem vermis, post vermem fator & horor, sic in non hominem vertitur omnis homo.* Putabat Darius se reperturum thesauros in sepulchro, quia illi semiramis inscripserat. *Quicumque Rex pecuniâ indiguerit, aperto sepulchro quantum opus est capiat.* Aperuit, ossa reperit, & scripturam. *Nisi vir malus esses & pecuniarum inexplebilis appetitor non sanè loculos mortuorum commovisses.* Poterat dicere, est thesaurus, sed vidit, quia non est. *Quid de homine post mortem, non est. Homo putredo, & filius hominis vermis.* Tamen vivimus ac si semper futuri essemus, nutrimus nos, ac si non esca vermium, &c. Similes sumus aviculæ dictæ Ephemeron, unâ die vivit, & volitat huc illuc procurando victum ac si diu victura esset: Job. 10. *Homo natus de muliere brevi vivens tempore.* Hodie Rex. Veteres pingebant hominem nudum, velatis oculis, ligatâ dextra, tempus paulatim discerpit velum, ita Richard. Brixian. in symb. *Nudus, quia nudus sum egressus de utero Matris meæ.* Job. 1. *Nudus intellectûs usu; clausi oculi, non videmus finem vitæ, est tamen est.* Quia est tempus nunc miserendi, pœnitentiæ sed brevi videbis. *Non est.* Tempus erit vindictæ, tempus ultionis, manus ligata ad bona opera, sed tempus destruet velum, videbis, *non est.* Est modò Illustrissimus, &c. Scribit mors *non est,* quia es *imbecillitatis exemplum, temporis spulium, fortune lusus, inconstantia imago, invidia & calamitatis trun-*

tina,

nam ut. Quidam hominem definiuit. Considerate eos qui paulò ante erant potentes, &c. Quid sunt? pulvis &c. Videte ossa, an dignoscetis quis Rex, seruus &c. Salomon &c. Ubi modernus N? ibi ubi Majores ejus, isti & illi, in cinere, hæc respiciens Bern. *Quid profunt diuitia, quid delicia, quid honores? Diuitia non liberant hominem à morte, delicia non liberant à verme, honores non liberant à fetore, nam qui modò sedit dives & gloriosus modò jacet pauper in tumulo.* Videmus id in hoc Defuncto, fuit, &c. Ac modò, 1. Esd. 14. *Profectus quasi stirps inutilis, pollutus & obvolutus.* à Matre diuisus, à Patre, &c. *Est non est.*

Alteri equo inscripserat, *Domi non est.* Prima domus est mundus, ejus parietes elementa, tectum est cœlum. Magna domus, tamen ex nihilo facta. Alia est domus quam incolimus, talibus olim non utebantur. In Fasciculo temporum scribitur, quòd Matusalem cùm jam exegisset annos 500. & egit sub arbore, audivit vocem. *Adhuc tibi alii ferè 500. anna supersunt anni, bene poteris construere domum ubi degas.* Respondit. *Si non amplius sim victurus Domine, non mihi opus est domo, sub arborum ramis vel in speluncis terra degam.* Tertia domus est corpus nostrum. 2. Cor. 5. *Scimus quoniam si terrestris domus nostra hujus habitationes dissolvatur, domum non manu factam habemus in cœlis.* Domus hæc variis constat, de anima, quidam dubitabant in qua parte habitaret, alii in capite, alii in corde, alii in sanguine. Sed veritas est, totam esse in toto, & totam in qualibet parte corporis. Si quæremus animam defuncti in domo mundi, erit, est immortalis, sed in domibus, in corpore, *Domi non est.* In partes sæculi sancti abiit, corpus in terra. Ægyptii sepulchris adscribebant. *Si fueritis sicut hi, eritis sicut illi.* Aug. de cura pro mortuis cap. 4. Considerando quòd sepulchra dicantur monumenta, quasi monumenta mentem.

mentem, ita ait. *Ibi monet mentem nostram, ut pro defunctis oremus, sicut enim ipse pauper visio eius pauper taceat, elemosinam à vobis & suffragia poscit. Videmus Domi non est, effertur cum fletu, deinde bona diripiuntur, nemo defunctis succurrit, Bene quidam pinxit manum extentam, Inscr: da & accipo. Accipis successionem da pauperibus, Pocillatori Pharaonis post explicationem somni dixit Joseph. Memento mei cum tibi bene erit, fac mecum misericordiam ut suggeras Pharaoni, ut educat me de isto carcere. Hoc ad vos dicit defunctus, & clamat ut Job. 16. Misere mei saltem vos amici mei, quia manus Domini tetigit me. Jam defunctus Domi non est. Valedixit, bona vobis reliquit, ut Patriæ seruiatis, &c. Sed etiam animæ proficit, sicut Aaron Num. 16. & ex ejus domo sacerdotem. Stans inter mortuos & viventes, pro populo deprecatus est, & plaga cessavit.*

Tertius equus, cui inscriptum nihil est, potest significare peccatum. Aug. *Peccatum nihil est, & nihil fiunt homines cum peccant. Quia in omni peccato includitur privatio, quia homo privatus cælo, gratiâ, & sicut dives divitiis exurit, de tali diuinus in nihilum abiit, amittit peccator. Ad nihilum redactus sum & nescivi. Hoc ipsum servit defunctis. Alphonfus Aragonum Rex ut hoc nihilum exprimeret, tres cifras pingebat, Inscrpt. Nihil fumus, nihil sumus, nihil erimus, concordat cum Sap. 4. Nos ex nihilo nati sumus, & post hoc erimus quasi non fuerimus. Carolus Magnus in suo Epitaphio scripsit. Fui, non sum, terra sum. Quartus ex defuncto quid sit? nihil, fui antea, &c.*

Sic quartus Equus ex Apoc. Rufus, hic designat bellatores in Domo mortui 1. Mach. 3. *De quorum præiis narrabant omnes gentes. Afflictati juncti cum NN. valebat & ipse tam armis quam consilio & vos posteris. Ambulabitis per omnes vias Patris vestri.*

Sit quintus Zach. equus varius maculosus, notat inconstantiam fortunæ. Hodie quis honoratur, cras rideatur. Belisarius Perlas vicit, Reges duos cepit, Romam muris cinxit, deinde à Justiniano Cæsare bonis & oculis exutus mendicabat. Fortuna dicitur à ferendo, quod offerat malum post bonum, vel est Fortuna quasi vertuna quia omnia vertit; quare defunctus omnia contemnebat mundi, & muniebat se per hanc militatorem. Ambr. de Pænit. c. 14. *Transi secularia, & cecidisse aspicias altitudines impiorum. Jactant se, & cadunt.*

Sextus equus ex Apoc. pallidus, Mors Sancta. Frat. devotus N. totâ vitâ sed & in morte, jejunabat, quia ut Ambr. lib. de Elia. *Jejunium est mors culpa, excidium pæna, remedium salutis, radix gratie, fundamentum castitatis. Hoc gradu civitas ad DEUM pervenit.* At alii luxui, potationi vacant. Ambr. de Elia c. 1. *Bibamus pro salute exercituum, pro Comitum virtute, & hæc vota ad DEUM pervenire judicant à stultitia hominum, qui ebrietatem sacrificium putant.* Et tandiu clamant *Vivat* donec ut mortui procumbant, & supra aliquos loco *vivat* dum feruntur ad sepulchrum, canitur *Salve Regina*. Devotionem defuncti N. sequebatur misericordia in pauperes, ideo cor nobis est in parte sinistra ut ad affectus sinistra fortunâ inclinemus. Ita N. potest dicere cum Aug. *Da quia dedi, fac quia feci dimitte quia dimisi.* Fac misericordiam DEUS, dimitte peccata. Sequebatur concordia quæ res unit. Turris Babel propter discordiam non est absoluta. Hortabatur Cornelia filios Græchos. *Estiam vos atque etiam obtestor ut fraterno inter vos animo vivatis, memores, semper filios meos esse, & quo die vestram audierem discordiam, illum diem extremum vitæ meæ futurum.* Hoc ad filios defunctus loquitur. Silurus Scythæ habuit 80. filios, totidem ligavit sagittas in fascem, nemo potuit frangere omnes, sed singulas facillè, ita si uniti sint fratres, Secuta in defuncto contritio. Hos

Hos equos considero in curru funebri defuncti. *Ferculum sibi fecit Salomon de lignis Libani. Columnas argenteas, culcitram auream, gradus purpureos, simili defunctus devehitur. Jam illi precemur. Uade in partes seculi sancti. Ultimum reddunt obsequium Filii, famuli, subditi, abi eò, ubi neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra.*

In Funere cujuslibet Fragmentum.

Nemo in tam brevi tempore gesta defuncti potest explicare. Deduceret quis à Patre, insignis, à Matre, sed ut Puteanus. *Quorsum orationis splendor in lugubri horrore? quorsum verborum officiosa circa sepeliendos mortuos sollicitudo? Otiosa cura ea mortuis ingerere, quæ nec illi sentiunt & nec eorum exemplo docemur illa contemnere.* Sed tamen Eccl. 22. *Plora super mortuum quia defecit lux ejus, Plora non perora, hoc faciam, quia Seneca de Consol. impietas in funeribus verba fundere, ubi etiam renitentibus lachrymæ excidunt, taceat ergo lingua ubi loquitur pupilla, & animum perfusa levat.*

De morte justii Pl. 115. *Pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.* Si mors, quæ est privatio, potius pretiosum corpus. De anima. 2. Cor. 4. *Habemus thesaurum in vasis fictilibus itaque pretiosior, sed tamen, Pl. 33. Custodit Dominus ossa sanctorum suorum.* Quare Joseph adjuravit Fratres. *Asportate ossa mea vobiscum de loco isto, hunc thesaurum hodie spectamus.* Alterum quod hic deponitur est Spes 2. Theff. 2. *Gloriamur in spe gloriæ filiorum DEI.* Spes terrena Sap. 3. *Vacua est spes illorum, Cælestis Rom. 5. Non confundit, ut humana.* Theodosius Imp. sepulchro suo curavit inscribi. *sanitas. Spem suam ostendens, Job. 19. Illis se solatus. scio quòd Redemptor meus vivit, & in novissimo die de terra surrecturus sum, reposita hæc*

est spes in sinu meo. Ita decessit N. in spe, erat in spe, in vita, in
 suis laboribus. Eccl. 31. *Beatus vir qui post aurum non abiit.*
 Mortuus sub onere publico vitam finivit, Cassiod. *Hoc ipsam*
grande doloris solatium, venantium sub onere Resp. fractum ceci-
disse. Non magnus sonitus cum rami cadunt, sed magnus cum
 integræ arbores. Quomocumque cecidit N. tamen cecidit ut
 arbor. Thren. 1. *Abstulit magnificos meos de medio mei.* Quæ-
 situs Agesilaus cur muris urbes non cingeret? dixit. *Non sa-*
xis & lignis, non manibus & vallis muniri civitatem, sed circum
fortitudine. Cecidit talis murus. Quærit Ps. 14. *Quis habita-*
bit in tabernaculo tuo? respondet. *Qui operatur iustitiam &*
non egit dolum in lingua sua, & opprobrium non accepit adversus
proximum suum. Hoc in defuncto fuit. Justus fuit cum subdi-
 tor S. Hieron. epist. 5. *Audistis laudes eius, cujus semper vir-*
tute letati estis, non doleatis quod ealem amiseritis, sed gaudete
quod ealem habueritis. Deponite corpus ejus, Job. 29. *In ni-*
dulo meo moriar. Ps. 131. *Hæc requies mea, hic habitabo quoniam*
elegi eam; faciamus, Revertatur pulvis in terram suam. Ferd.
 de S. Jacobo in Funere Philippi 2. Hic p. scribit statuam
 æneam repertam cum Inscr. *Quando ad Calendas Aprilis sol-*
feriet meum caput, aureum caput habebō. Variæ interpretatio-
 nes, illa optima, ubi umbrâ die illo ex capite in terra desiet,
 ibi thesaurus. Doctrina nobis, hoc caput monstrat thesauros,
 umbra est vita nostra. Sap. 5. *Quid profuit nobis superbia, &*
divitiarum jactantia? transferunt ista omnia velut umbra. Vo-
 bis ostendit divitias in sepulchro si vos ad illas apteris. Luc. 12.
Facite vobis thesaurum non deficientem in cælis, fecit hoc defun-
ctis, in morbo. *Quàm dilecta tabernacula tua Domine virtu-*
tum, concupiscit & deficit anima mea in atria Domini, Beati qui ha-
bitans in domo tua. Clavim ad cælum ostendit Rupert. *Præ-*
cipit

cipes mundi plerumque ad regnum deducit elemosyna, eosque manu suâ Regi cœlesti repræsentat. Hâc viâ ad cœlum, aliâs facilius camelum intrare per foramen acûs quam divitem in regnum cœlorum, alia media ægrè divitibus succedunt. Oratio qualis? &c. Chrylost. *Sola elemosyna est cui porta cœlorum aperiuntur, & illâ intrante nullus janitorum audeat dicere, quæ es tu? aut unde venis?* Hâc usus defunctus facile per portas cœli transit, jam illum Christus salutat. *Euge serve bone, &c.* Interea quia est severa DEI justitia, oremus pro defuncto.

In Funere cujuslibet Fragmentum.

Mulca de familia, multa de ipsius defuncti gestis possem dicere. Solùm dicam, de pueritia, Adoleſcentia, & virili ætate defuncti, quòd in omni fuerit perfectus.

Natus, &c. Educatus ut Filius Constantini de quibus Baronius. *Constantinus magnus in tribus Filiis Constantino, Constantio, Constante, semina pietatis sparsit, tùm suis divinis præceptionibus, tùm Magistrorum diligentia, quos omnibus virtutibus eis insignes præfecerat, quemadmodum & in aliis disciplinis eos adſerverat qui essent in suo genere consummati.* Quare dici de illo potest, quod de S. Eleazaro. *Apuero optima conversationis erat, & secundum sancta condita à DEO leges constituta educatus, tùm in scholis, tùm extra Patriam.* Jam quid egit Adoleſcens. Quid vir, ornavit domum dignitate Matrimonii, Amore in proximos, observantiâ in Principem, pietate in Patriam, Religione in DEUM, & S. Ecclesiam, in his agebat, ut de illo posſit illud Nazianz Orat. 10. dici. *Majores suos generoso impetu assequabatur, nec à summis illorum virtutis agitationibus longo intervallo distabat.*

De Eodem Funere Fragmentum.

CUM esset mortuus Lazarus Martha accepit solatium; *Qui credit in me non morietur in aeternum.* Hæc verba vobis in æteli superstites explicabo.

Omnes affirmant necessè esse mori. Theologus Hebr. 9. *Statutum est hominibus semel mori.* Pf. 88. *Quis est homo qui vivet, & non videbit mortem?* & Pf. 38. *Veruntamen in imagine portransit homo.* Job. 14. *Homo fugit velut umbra, sicut mercenarii dies ejus.* Expectat solutionem. Ex Philosophis Trismegistus. *Homo est DEUS sed mortalis.* Plato, *Homo est lusus locustæ decorum.* Logici, *Homo est Enthymema brevis.* Physici, *Homo est ens variabile, mobile.* Mathematici, *Homo est sphaera mobilis.* Poëtæ fingunt tres Parcas. *Habet in se homo mortis secretariam, Materiam primam, Natura nos clamat mortales.* Matth. 6. *Considerate lilia agri.* Isai 6. *Omnis caro fenum.* Ambr. *Rotam spectat sapiens ut humana fragilitatis speculum.* Rosis ut Basil. hexam 5. *Spinæ post peccatum Adæ accesserunt.*

Sed mors est triplex. 1. Secundùm carnem. Pf. 101. *Homo sicut fenum dies ejus tanquam flos agri.* 2. Peccati, Geneleos 2. *In quacunque hora comedetis, morte moriemini.* 3. Aeterna, Luc. 16. *Mortuus est dives & sepultus est in inferno.* In Morte triplex terror 1. Ipsius mortis 1. Reg. 15. *Siccine separas amarâ mortis?* 2. Judicii Job. 9. *Verebar omnia opera mea Domine, sciens quia non parceres delinquenti.* 3. Damnationis Pf. 6. *In inferno qui consistebitur tibi?* Noverat se mortalem N. in eo fuerunt sicut in flore. Color generis, Odor meritorum, Proportio vitæ bonæ. Merita sunt odor. 1. Cor. *Christi bonus odor sumus in omni loco,* demeritus Regem defunctus, Patriam. Proportio Juvenis cum studet. In Conjugio Proportio, Amoris, Honoris, Veritatis.

tatis. Considerabat proportionem, cum DEO, multa bona fecit, proportionem cum sacerdotibus, eos honorando, Reddamus jam illum Christo.

In Funere cujuslibet Fragmentum.

SANCTUS Th. Villan. Conc. de S. Ildes. *Insidiosus latro mors est qui nec prouideri potest nec fugari: qui si dormientem inuenit jugulat, si vigilantem dissimulat, salve inquit o amice, salve, sum legatus summi Regis, te ad nuptias vocat.* Quare Christus vult nos similes esse hominibus expectantibus Dominum suum. Quid non auferet homini iste latro nisi vigilaverit? Ipse etiam Dominus, ut Bern. Dom. 1. post Epiph. serm. 1. *Veniet expectantibus tanquam revertens à nuptiis inebriatus vino charitatis & immemor iniquitatum nostrarum. Veniet non expectantibus revertens à nuptiis tanquam potens crapulatus à vino verè ebrius & immemor miserationum suarum, tunc enim quantum ad illos, obliuiscetur misereri DEUS, veniet in ira & indignatione tanquam furibundus.* Infelix verò est qui dum sanus est, dormit in peccatis: & primò in morte constituit evigilare. De talibus S. Th. de Villan. conc. de S. Ildes. Pl. 15. illa verba intelligit. *Multiplicate sunt infirmitates eorum & postea acceleraverunt, non congregabo conuenticula eorum de sanguinibus, nec memor ero nominum eorum per labia mea.* Ita hæc verba S. Th. explicat l. 2. *Hoc est, neque eos à suis sanguinibus peccatorum mundabo, nec ero amplius memor eorum.* Quod licet omnes metuere debent, præcipuè tamen illi qui sunt in dignitatibus, quorum cura aliis incumbit qui alios vel bono exemplo in bonum trahunt, vel malo præcipitant in infernum. De Sacerdotibus dixit S. Vincent. Conc. de S. Jo. Bapt. *Unus Presbiter damnat unum populum propter scandalum & detractiones.* S. Franc.

Franc. Xv. epist. 14. ad Joannem XIII. Regem Lusit. *Pre-
menter etiam atque etiam obsecro te Domine, ne pigeris jam nunc
preparare, in illud ultimum periculum decretorii momenti, quod
quid expediri modo ac praveri potest. Morbus enim supremus ac
mortis ingruentis vicinus, ita mentem languentis, in angorum do-
lorumque qui plurimi acerbi, sinique tunc seruiunt, presentis singu-
liferam desigat, ut illi nequaquam voces alii curis aut cogitatio-
nibus attendere. & epist. 12. ad eundem. Vidabis te per mortem
spoliatum regnis & possessiombus ejectum cunctis, in alia longe di-
versa concludi terribilia & tenebrosa regna, in qua durissimum &
acerbissimum erit relegari ex illis aliis avulsus, praesertim si, quod
DEUS avertat, extra paradysum & spem ejus esses remandandus.
Quid verò scriptura de perlonis illustribus dicit. *Judicium
durissimum his qui praesunt, & Potentes potenter tormenta patien-
tur.* Huc reduci potest quòd dicit S. Basil. in Pl. 7. *Domine
aliter Judaeum aliter Scytham judicat.* Sed hoc ipsum clarissimè
Luc. 12. *Cui multum datum est multum requireretur ab eo.* Sed
terribilius est quòd Bern. de Conversione ad Clericos cap. 3.
*Qui bona receperit in hac vita, cruciabitur in futura.**

In Funere cujuslibet Fragmentum.

SAncus Cypr. de Mortalitate. *Non est exitus iste sed ad acer-
bissimam transgressus, hospites & peregrini hic vivimus, complecti-
mur diem que assignabit singulis domicilia sua.* Chrylost. Orat.
de fide Resurrectionis. *Pulchrum filium tuum cadavere defor-
mem lachrymaris, nec cogitas nihil sole jucundius esse, qui quotidie
occidit. Redibit sol iste pulchrior, vincet tenebras quibus te-
pelitur.* Tertull. de resurrect. c. 11. *Surget resurgens sepultu-
ram suam, tenebras, haeres sibi ipsi existens.* Lyranus in illa Eccl.
7. *Memorare novissima tua, sic ait. Mors sicut nauta sedet in ul-
tima*

eima parte navis ut diriget eam. Sicut qui ad clavum sedet, emi non vult mori homines, vult ut nunquam ex arbore poma colligantur, messes ex agro, & lumina non defluant in mare, hyems in anno locum non habeat, vestis non veterascat, &c. Hâc lege nascimur ut moriamur, maturus fructus legi debet, & alii macurescunt citius aliis. Bern. in Pl. Qui habitat. *Quid verò agimus ex quo primo incipimus vivere, nisi mori appropinquare, & incipere mori?* Sed ut Ambr. de instit. Virg. 3. *Laudatio hominis, non in exordio sed in fine est. Nemo enim nisi legitime certaverit coronabitur. Ideoque sapiens dicit Eccl. II. Ante mortem non laudaveris hominem quemquam, quia in fine hominis nudantur opera ejus.* Tum potius ex bonitate laudatur, &c. Qui sibi bene est conscius, mortem non timet. Cypr. de mortalit. *Ejus est mortem timere qui ad Christum nolit ire; ejus est ad Christum nolle ire qui se non credit cum Christo incipere regnare, &c.* *Quid ergo petimus & rogamus, Advēiat regnum tuum si captivitas terrena deletat?* In scena sumus, demus locum aliis, in ponte sumus, cedamus ut alii transire possint. Clemens Alexandr. lib. 3. Stromatum, ait Christum interrogatum à Maria Salome, quamdiu vigeat mors? respondisse. *Quousque vos mulieres parietis.* Mutuò datam accepimus vitam, nemo dolere debet, si debitor mutuam reddat. Quid dixit Ethnicus Anaxagoras auditâ morte filii? *Noveram me genuisse mortalem.* Quid Pericles auditâ duorum filiorum morte? ad suggestum Oratorium processit, & suam Orationem incitando ad bellum Athenienses dixit. Quid Rex Antigonus in casu simili? *Serius ô fili tam gloriosam mortem obiisti.* Et nos Christiani qui spem vitæ alterius habemus!

In Funere cujuslibet.

Hieron. epist. *Quidquid dixero quia ille non audit, qui mor-*

X

mor-

mortuus est, mutum viderur. Quotiescunque nitor in verba prorumpere, & super tumulum ejus, epitaphii hujus flores spargere, toties implentur oculi lachrymis & renovato dolore totus sum in funere. Gratas ago tibi Christe Salvator, quod tam precantem adversarium mortem dum occideris occidisti. Ubi nunc decora illa facies, ubi totius corporis dignitas, quâ veluti pulchro indumento pulchritudo anima vestiebatur? Sed rectum nostrum solari possumus ex eo, quia de mortuo bene speramus, quem si etiam sciremus cœlo frui, lachrymis omninò abstinendum esset. Ambrosius, Oratione de obitu Valentiniani Imperatoris, ex 2. Reg. 12. David moriturum filium flebat, mortuum non dolebat; flebat ne sibi eriperetur, sed flere desivit creptum, quem sciri esse cum Christo; sed ut scias verum esse quod assero, incassum Amen filium flevis occisum, parricidam Absalon doluis interemptum. Sed etiam bonis moderato dolore parentandum est. Idem Orat. de obitu Fratris. Homini non referre gratiam simile homicidis judicatum est: quantum crimen est non referre DEO. Placuit ipsi defunctum ad securiosa transferre, &c. Et ipsa consideratâ morte non habemus cur lugeamus. Idem orat. de fide resurrecti. Lugendum nobis non esse Fratrum nostrorum obitum doceamus. Quid enim absurdius, quàm ut id quod scias omnibus esse prescriptum quasi speciale deploras? hoc est animum supra conditionem extollere, communis nature consortium recusare, mente carnis inflari & carnis ipsius mensuram nescire. Quid absurdius quàm nescire quid sis, affectare quod non sis? &c. An Dominus jus est transferre mancipia quò decreverint, DEO non est? Cur eripis sententiam judicaturò? nec sanctis istud permissum est, nec à Sancto impunè unquam usurpatum. Videri potest Bern. in obitu Humberti. Ambr. tomo 2. Hieron. in Epitaph. Basilie Nazianz. de Basilio, &c.

In Funere cujuslibet Fragmentum.

SI meritos nostros nunquam nos speraremus viuros, Smerito affligeremur in eorum morte. Sed dicendum cum Tertull. cap. 9. de Patientia. *Cur doleas si perisse non credis?* Præmittimus illos in quandam civitatem, in quam paulò post sumus secuturi; hic est hospitium, ibi viæ terminus, ad viam hanc semel faciendam ita obligamur ut ad cibum sumendum. Adam refugit sub ficum, hæc arbor symbolum veteribus mortis fuit. Quod verò citius hoc iter aliquis ingrediatur, sic sæpe ut calamitatibus hujus vitæ eripiatur 4. Reg. 22. Josiam DEUS mori fecit ne servitutem Israël's videret. Augustinum ne Hipponam captam à Vandalis, &c. Etiam gratulari possemus quòd ante mala sit ablati maximè si dum viveret, id perfecit ad quod est natus, cum enim ad præmia recipienda sui laboris abiit, idè quibusdam morientibus cælum ipsum gratulatum est. Scribit Baron, an 752. Quòd dum Alphonsus Galaciæ Rex cognomento Catholicus, mortuus esset, aër sonuit his vocibus. *Ecce quomodo tollitur justus à facie iniquitatis, & erit in pace memoria ejus.* De aliis dici potest Cant. 2. *Flores apparuerunt in terra nostra, tempus probationis advenit.* Jam fecit in terra pro venerat, flores apparuerunt, odore bonæ famæ omnia complevit, amputetur ut succulus ut in cælo plantetur. Agnovit hoc ille Hispanus Alphonsus Carthæjæ Dux obsessus à Mauris, qui capto ejus filiolo minabantur se illum occisuros nisi Carthæjam dederat; at ille de muris gladium projecit, ut haberent quo illum occiderent, & occiderunt, tum ille mensam instrui mandavit, & assedit. *Patria genuerit am Filium, Patrie reddidi, ad hoc genui ut pro Patria moreretur fecit; non doleo de illius morte.* Hinc fortè originem sumpserunt ornamenta sepul-

chorum, in quibus describitur quid quisque fecerit, ut non frustra vixiss. videatur, quanquam vanitas, & excessus in hac re, merito à S. Chrylost. in Pl. 48. reprehenditur. Quo fuerit splendidus indutus, tanto lautiozem mensam vermi praparabis, & sepulchrorum effossoribus ampliozem cupiditatem, & in miserum corpus majores insidias. Gloria tua usque ad mortem, imò ne ad mortem quidem; qui enim heri in curru, hodie in catina: qui heri observabatur ab adulatoribus, nunc stipatur à licetoribus: qui unguenta olebat, nunc est respersus sanguine: qui in molli lecto accubebat, in duro sole jacer. Hoc David inquit, non timeas cum homo divus factus fuerit, velut, cum multiplicata fuerit gloria domus ejus. Rectè gloria Domus, ambulacra, fontes, aurum, argentum, equi vestes, non hominis. Hominis enim est gloria virtus. Quare non reprehendit, cum virtutis insignia apponuntur sepulchris, hæc enim superstites ad similia invitant; isti appositus est liber, isti arma, mihi quid? Vide Basil. Orat. de gratis Deo Orandis. Digoum est ut etiam in mundo detur virtuti testimonium post vitam. Ambr. epist. 38. Quid est mundus nisi quidam agone plenus certaminum? Hujus agonis instaurator utique Omnipotens est DEUS; qui igitur agonem suscipit in hoc seculo, nonne omnia praparatur quæ agoni sunt necessaria, & tunc athletas vocat, paratis præmiorum insulis certaturos ad coronam, ne moram patiantur qui vicerit, sed præmio donatus recedat. Hinc Psalm. 114. Bene libi ominatur. Placebo Domino in regione vivorum. Regio mortuorum est mundus. Pl. 38. Ecce mensurabiles posuisti dies meos. Amb. cum LXX. legit, in hunc Pl. Veteres dies sicut vestis verus continuo consumuntur, sicut dies aliquorum pingves, sicut macæ, ut boves quos vidit per fomium Pharao, & per quos Josephus intellexit annos, utriusque tamen egrediuntur de flumine, utriusque pascuntur in ipsa ripa; de his Ambr. 2. Off. 16. Aquarum nempe impetu anni fluunt, &c.

F I N I S.

FRAGMENTA DE SANCTIS.

In Conceptione B. M. Virg.

Vidas genuit Pharez. Mirum est quòd Pf. dicat
44. *Audi Filia & vide, &c. Obliviscere populum tuum, & domum Patris tui.* Imò recordare nostri S. Virgo. Leo Imper. vult hoc intelligi de Adam ut ejus obliviscatur S. Virgo, quia in eo non contraxit maculam. Domum ad hoc Pharez ingredi non est parvum. Cùm Ruth matrimonium cum Booz. contraheret ita illi Bethleemitæ sunt apprecati Ruth. 4. *Faciatur DEUS hanc mulierem, quæ ingreditur domum tuam, sicut Rachel & Liam quæ edificaverunt Israel, fiat quoque domus tua sicut domus Pharez, quem Thamar peperit Juda.* Judas tres filios habuit Selam, Zaram, & Pharez, quare non apprecati, fiat domus tua ut Sela & Zaram, cùm isti fuerint majores natu? Quia non de illis sed de Pharez processit David ideo in hoc Evangelio nonus à Pharez ponitur David de quo processit Christus. Sed hoc ipsum quare? i. Paralip. 4. ubi familiæ duodecem filiorum Jacob describuntur, familia Judæ sic. *Fili Judæ, Pharez, Esron, &c. Et Sobal.* Tacentur verò Zaram & Sobal. vel quia, ut dicit Hieron. in peccato mortui, vel quia non processit ex iis David, ac proinde, neque Christus. Mater Pharez fuit Thamar, dum concepit gemellos Gen. 34. unus in hora nascendi protulit manum,

A

&

& eam obstetrix ligavit coccino, sperans quod iste esset prior nasciturus, sed alter natus prior, & illa dixit. *Quare drusa est propter te maceria?* Quare vocavit eum Pharez, *divisionem*; postea natus est Zara. Ex Pharez processit Virgo S. non ligata coccino peccati. Zara bis natus quia primo protulit manum, postea post fratrem prodiit natus, ita nos, in Adam nobis manus ligata est, & postea cum eadem ligata prodimus. In Adam ostendimus manum quam ille ad pomum extendit, & acci- mant omnes. Hæc est manus quæ contra DEUM se extendit. hæc est ligata, quia qui facit peccatum servus est diaboli, ligata filo coccineo, belli signo, ligata manus, *quia non quod volo facis bonum*. Ex hoc filo nectantur funes peccatorum & ita miser Samson ligatur. At S. Virgo nascitur ut Pharez sine hoc vinculo. Nascitur S. Virgo sicut lilium inter spinas, segregata ab omnibus. Apoc. stellas 12. habet in capite, cum tamen ibidem Filius ejus eas habeat in manu, caput hujus mulieris conceptio, pedes Lunam calcantes mors ejusdem, corpus amictum sole, ne dubites de ejus pura conceptione, duodecim stellæ illam coronant, totus Zodiacus, totus annus, nunquam fuit sine stella. Hinc Dyonyf. Alexandrinus Epist. contra Paulum Samosatenum. *DEUS Matrem incorruptam, à pedibus usque ad caput benedictam servavit.* Epiph. de B. V. *dicam illam Crucem & cælum*, quomodo hæc duo cohærent? quia partus & integritas in S. Virgine sunt simul. Cælum totum est lucidum crux tota Sancta, ita B. Virgo tota lucida & sancta. In illa novus legislator Christus ut Moyses advectus nobis velut in fscella nullam admittente guttam aquæ. Noluit DEUS legem suam dare in tabulis fractis Exod. 34. dicit Moysi. *Præcide tibi duas tabulas lapideas instar priorum, & scribam super eas verba, quæ habuerunt tabule priores quas fregisti.* Quomodo legislatorem Christum scripsisset in tabula contrafacta? In præsentem Evan-

Evangelio repetitur quadragesies, genuit hoc non est casu factum. Bern. Si enim nec unus de passeribus sine Patre caelesti cadit, putem ego de ore S. Evangelistae superfluum diffuere verbum, praesertim in sacra historia verbi? non puto, plena quippe sunt omnia supernis mysteriis. Quod hic mysterium? Commemoremus illud Ps. Quadragesima annis proximus fui generationi huic. Quadragesies ponitur genuit ab Abraham ad Christum. Occurrat & illud Ps. 109. In splendoribus Sanctorum ex utero ante Luciferum genui te. Christus ergo genitus in splendoribus Sanctorum quando genitus ex utero Matris, itaque mater habuit hos splendores. Angeli, Adam, Eva habuerunt hunc splendorem quod sine macula à DEO facti, itaque & B. Virgo habuit, dedit hunc splendorem Matri, quem nulli dedit alteri ut pareret Virgo, itaque multò magis dedit illum, quem etiam concessit. In splendoribus Sanctorum. Lorinus docet hunc locum à Patribus intelligi etiam de humana Christi generatione, quia ubi nos legimus. In die virtutis tuae. Chald. legit. In die quo praelium commiseris. Quod soli humanae generationi servit. Hinc cum in Liraniis in Bavaria caneretur, Mater admirabilis P. Rhem. advertebat ex imagine B. Virginis semper admirabilem prodire splendorem, ut scripsit P. Gans. Quia Virgo & genita & genuit in splendoribus.

In Nativitate D. N. JESU Christi.

Quatuor res difficiles hominibus fuerunt circa DEUM 1. DEUM invenire Ps. 41. Fuerunt mihi lacrymae panes die ac nocte dum dicitur mihi ubi est DEUS tuus? Et quasi jam desperavisset de illo reperiendo in terra, dixit Ps. 35. Domine in caelo misericordia tua. Ecce modò Vagit Infans inter arcta conditus praesepia, &c. 2. Metuebat homo DEI manum, Job. lamentatur

A 2

tatur

tatur in suis malis. *Manus Domini tetigit me.* Et tandem orat. cap. 13. *Manum tuam longè fac à me.* Ecce modò. *Invenietis Infantem pannis involutum.* Jam se ab homine permittit ligari ut Samson à Dalila Jud. 16. sed quare permittit? *Placuit oculis meis.* 3. Vocem DEI metuebat homo. Gen. 3. vocat DEUS Adamum, *Adam ubi es?* At ille *Audivi vocem tuam & abscondi me.* Et vocem hanc pro morte reputavit populus. Exod. 20. *Nem loquatur nobis Dominus ne forte moriamur.* Jam non metue homo non loquitur verbum asperum, dicit potius sicut Joseph. Gen. 46. *Nolite timere, ego sum Joseph Frater vester.* Dabit veniam. 4. Terribilis erat homini Majestas DEI. *Ignis in circuitu ejus, Gladius de ore ejus procedebat.* At verò modò Isai. 11. *Delectatur Isaians ab ubere Isai.* 7. *Butyrum & mel comedet.* Quæ Majestas posita in præsepio inter animalia. Quid jam nobis dicit? *Pax in terra hominibus.* Quid à nobis, quod tributum accipit? *Verè linguores nostros ipse rulit.* Obfignat hanc benevolentiam erga nos tot miraculis. Hodie in specu Bethlèem fons novus erumpit. Sol apparet spicis coronatus, hinc paratus hominibus cibus & potus. In regione Transtyberina Romæ fons olei tota die fluit. Deceptoris hominum Apollinis Pythii oraculum obmutuit his ultimò dicitis. *Me Puer Hebræus Divos DEUS ipse gubernans Cedere sede jubet, tristemque redire sub orcum.* Iris signum pacis cœlo sereno comparet, & intra eam Puella cum Infante; hanc Iridem Sybilla Tyberina ostendit Augusto Imp. & ne illi deinceps Divini honores darentur prohibuit, ut scripsit Orosius lib. 6. c. 18. Vineæ Engaddi balsamum stillarunt.

De Eadem Nativitate.

DUM mecum meditor quid sim hodie dicturus, obtulit se oculis mentis meæ quidam puerulus formosissimus, sed pasto-

pastorali habitu, cum bacillo, stans in medio campi sollicitus: quæro quid sit rei? ait se missum à Patre ad quærendam oviculam quæ domo illius profugit, neque se rediturum nisi eam repertam, sed, repono, mi Puella non est tanti ovis ut tuum periculum, in vadent te feræ, &c. Præsertim si Pater tuus habet alias oves. Ait ille, & Pater adhuc habet 99. Oves, & hanc unam perditam nisi reperero, non redibo, invadant me sanè omnes feræ, non curo, ita illam ovem amat meus Pater, ut propter illam me quodvisjufferit periculum subire. Sed si, inquam ovis tibi rursus fugerit; rursus ait ille quæram, &c. Castigabis ne illam quæro, ubi repereris? imò ait, illam osculabor & in humeros meos imponam. Quid verò de illa statuet Pater, ubi eam retuleris? Pater meus, ait tantum illam conspexerit, occurret, curabit convivium instrui, &c. Ecce habetis Puerum in cunis qui de coelo venit ad quærendam ovem, &c.

De Eadem Nativitate.

Regnabit in domo Jacob. Bern. serm. 3. super Missus. *Quis rex nobis est qui juxta interpretationem nominis Jacob, supplantet diabolum de corde suo, lucretur cum vitiis, &c. Sed regnet in eo JESUS.* Hoc prævidebat regnum ipse Jacob cum diceret Gen. 49. *Salutare tuum expectabo Domine* Greg. in Ezech. hom. 4. *Quod salutare dicimus Latine, hoc verbo Hebraico JESUS dicitur.* Pf. 84. *Ostende nobis Domine misericordiam tuam & salutare tuum da nobis.* Sed licet etiam à domo Jacob defecerimus, adhuc nobis Salvator nascitur. Bern. in Cantic. serm. 35. *Agnosce o bos possessorem tuum, & tu o asine præsepe Domini tui, cognosce pecus quem non cognovisti homo adora in stabulo quem non cognovisti in paradiso, &c. Comede fenum quem panem, & panem Angelorum non cognovisti.* Et tibi qui per tuos mores factus es ju-
A 3
mentum

mentum nascitur Christus. Zach. 13. *In die illa erit fons patens domus David habitantibus Jerusalem, in oblacionem peccatoris & mustruata.* De quo Greg. lib. 2. in Ezech. hom. 20. *Fons quippe occultus Unigenitus Patris invisibilis DEUS fons verò patens est idem DEUS incarnatus qui fons rectè dicitur domus David, quia ex David genere noster ad nos Dominus processit, &c. Cur igitur pigri sumus? Cur torpentes & frigidi remanemus, qui in hoc fonte pietatis tantum jam se lavasse cognoscimus? Factus fœnum pro jumentis dum factus est caro. Isai. 40. Omnis caro fœnum. Ipse erit Jacob pro nobis, luctabitur cum nostris Adversariis Isai. 15. Clamabunt ad Dominum à facie tribulantis, & mittet eis salvatorem & propugnatorem qui liberet eos. Et non tantum luctatus cum nostro Adversario sed illum cepit. Greg. Moral. 33. c. 9. Behemoth in hamo Incarnationis captus, quia dum in illo appetit escam corporis transfixus est jaculo Divinitatis. Nam cum dicitur Matth. 1. Abraham genuit Isaac, &c. Quodam quasi linea, torquetur, in cuius extremo Incarnatus Dominus, id est, hamus iste ligaretur, quem in aquis humani generis dependentem aperto ore iste cæcus appeteret.*

In Festo SS. Innocentium.

OMni modo laborabat dæmon ut redemptionem mundi impediret. Et primò per Pharaonem aggressus perdere gentem de qua nasciturus erat Salvator, & effecit ut Pharo juberet submergi omnes Judæorum Masculos Exod. 1. sed non perfecit, quia Moyfes eduxit populum. Deinde incitavit Aman Esther 7. ut eandem gentem perderet, sed obstitit Esther. Deinde conatur saltem illam domum perdere in qua erat nasciturus, & usus ad hoc 4. Reg. 11. Attalia impiâ, servatus est tamen Joas qui domum illam fuscitavit. Versus iterum contra totam gentem 1. Machab. 2. sed Sap. 32. *Non est sapientis, non*

est prudentia, non est consilium contra Dominum. Demum ad Herodem se vertit, ubi advertit ex tempore jam expleto venturi Messiae & miraculis, & illo usus. Apoc. 12. *Vidi draconem stantem ante mulierem, quae erat paritura, ut cum peperisset, filium ejus devoraret.* Erripit ergo Herodes ut bestia ex cavea, quae obvios quosque dicerpit, clamor undique tollitur Jer. 31. *Vox in Rama audita est, ploratus & ululatus multus.* Alii caesos deplorant, alii cavent vivos, sed Christo omnia vertuntur in testimonium quod ipse sit Messias. Cum David arcam deduxit 2. Reg. *Immolavit hostias & pacifica coram Domino.* Arca novi testamenti in mundum venit, procumbit grex immolarum tener. Cum populus in Aegypto salvaretur ab occisore Angelo, ungebantur postes sanguine. Num. 19. hic ingressus sanguine perfunditur, quia venit salus. Qui voluit occidere, dat Christo *fructus praecedentes*, quos desideravit Michae 7. Quem voluit perire fecit decantari Ps. 8. *Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem.* Rixit olim Herodem Isai. 16. *Ini consilium, pone quasi noctem umbram tuam in meridie.* Occultando intentionem tuam coram Magis. Tu Aegypto, absconde fugientes, & vagos ne perdas, habitabunt apud te profugi mei. Moab esto latibulum eorum a facie vastatoris conculcatus est miser, defecit qui conculcabat terram. Defecit, quia ad illustrandum Christum servierunt Herodis concilia. Leo serm. 1. de Epiph. *Ut dum Herodes atroci intentus facinori ignotum sibi indiscretam infantium caede persequitur, annunciatum caelitus dominatorum orum, insignior ubique fama loqueretur.*

In Circumcisione Domini.

Nomina quae à DEO imponuntur, omnino cum rebus conveniunt, sic Abraham Pater gentium, Joannes gratia, quia lex gratiae ab illo cepit. Noë, consolatio, mundum consolatus

solatus dum ex illo renovatur, Samuel impetrans, &c. Nomen JESU Christo à DEO impositum, quomodo ejus significatum in illo reluceat videamus. Cum DEUS veller Abrahamo benedicere, ex suo nomine illi addidit literam He ut qui ante vocabatur Abrahā vocaretur Abraham, Gen. 17. de quo Hieron. *Per quod ostendit non solum se bona impetraturum ei, sed etiam se ipsum.* Multo magis cum totum det Christo nomen, *Quod est supra omne nomen, ut in nomine JESU omne genu flectatur.* Hoc est nomen Divinum, proinde dedit illi totum quod ipse habet. Hoc verò nomen ad nos refertur, JESUS enim idem est quod *Salvator*, salvare vero nos respicit, igitur omnia quæ à Patre accepit in nostram salutem impendit, sapientiam in doctrina, omnipotentiam in miraculis. Ps. 22. *Deduxit me in semitas justitiæ, propter nomen suum.* Eutym. ita legit. *Propter hoc quòd nomine DEI vocor tu in me DEUS beneficia congesit.* Quòd Christiani vocemur quod ad JESUM spectemur. Sed ut nos salvet, opus agere quæ nomen hoc innuit. Hoc nomen à nobis exigit obedientiam erga DEI mandata, propter obedientiam enim Christo datum. Philip. 2. *Factus obediens, &c. Propter quod dedit illi nomen.* Isaas hoc nomen explicat, *accelera festina.* In primò instanti lux conceptionis statim se Patri obrulit ad faciendam obedientiam. Heb. 10. *Corpus obtulisti mihi, &c.* Cyril. Alex. legit, *perforasti.* Bern. cap. 3. de vite. *Foderunt Judei quod jam diu fuit perforatum.* Voluntate, scilicet, patiendi. Jam audi eundem serm. de discipulis Euntibus in Emaus. *Fortè aliquibus in morte apparuit Christus cum vexillo obedientiæ, & ineffabiliter exhilarat animam obediens in illa tribulatione. Ne timeas fili obedientiam, ne timeas intueri manus propter obedientiam cruci affixas, confidera pedes expositos fixuris clavorum, & latus lancea perforatum, attende quod propter obedientiam mortuus sum. Etsi propter fragilitatem conditionis humanæ obedientia tua sit minus aliquid perfectum habens*

habens, volo ut plenitudo mea obedientie, sit tuo minus sufficientis supplementum. E contra inobedientes excipiet ut quosdam idololatrias. Hieron. in quaest. Hebr. in. 2. Reg. *Jonathas in excelsis occisus est in Hebr. non habetur, est enim sensus. O Saul Jonathas in excelsis tuis, in idololatria, id est in peccato inobedientie occisus, subauditur, est, &c. Inobedientia namque tua pro idolis, id est excelsis, reputata est.* Requirit à nobis hoc nomen castitatem; datum enim est in circumcissione. Et ideo forte nomen suum DEUS aperuit Moyse ex rubo mortificationis. Ideo nomen hoc cruci affixum, ut nostram carnem crucifigamus cum vitiis. S. Nilus in Asceticis Orat. 2. *Qui ventrem cibis explet, & se caste victurum profiteretur, similis est illi qui dicit, in stipula se flamma impetum freno cohibiturum.* Quid de turpibus cantilenis, de choreis? S. Ephrem lib. de vera poenitentia. *Ubi diaboli cantica, illic demonum requies, porro ubi choreae chorique perstrepunt, ibi virorum ac mulierum offuscario; ac diaboli celebritas est.* Requirit à nobis hoc nomen contemptum mundi, nudo enim & pauperi Christo impositum Greg. hom. 4. *Si quando reperimus ignis habitaculum absumit, quisquis ejus possessor extiterit rapit quod valuerit, & fugit, lucrum deputat si quid secum ex ignibus tollat. Ecce tribulationum flama mundum concremat, & cuncta quae in eo speciosa videntur finis jam proximus velut ignis devastat.* Requirit hoc nomen mansuetudinem Cant. 1. *Oleum effusum nomen tuum* Greg. in 1. Reg. 16. *Talis Rex ungitur, qui peccata per misericordiam dimittat non per austeritatem puniat.* Opus est corrigere errantem, sed ut Fratrem. *Si in te peccaverit Frater, &c.* Bernardin. *Frater est nomen amoris & charitatis.* Ne tu fias peior illum coërcendo, quam fuit ille peccando. Conchæ si supra illas sonet, abortiuntur nec pariunt unionem, ostende te bene sentire de Fratre ut & ille possit bene de te sentire, juva illum dum in te laborat ille cogitare Christum ut id cogitare facile possit, & ita facilius tibi ut Christo obtem-

B

obtem-

obtemperabit. Etiam pessimis mendicis in quibus ægre cogitamus Christum, difficilius largimur elemosynam. Levit. 19. *Quicumque fuerit macularus leprâ habebit os veste coniectum.* Quia loqui eum ad correctionem non decet, quia ipse illâ eget. Gen. 4. Maledixit terræ, sed non aquæ, quia si aqua habuisset maculam, non fuisset apta ad eluendas in Baptismo maculas, ut ait Alcuin. Non mittit cum hamo, qui lacerat, Apostolos ad piscandum Christus, sed cum reti vivos conservat pisces. Non vis ut bestia tractari si erraveris, nec fratrem tuum sic tracta. Fugiant Medicum qui nescit curare nisi per visiones & ferrum, execrabilis verò est, si propter læsum digitum, totum amputet brachium. Vide quomodo Christus receperit peccatores, Magdalenam, latronem, Samaritanam, Prodigum, &c. 4. Reg. 4. Cum vadit Giezi cum baculo non excitat à mortuis puerum, sed cum Elifæus se ad ejus parvitatem contrahit, tum exurgit puer. Caveamus verò omnes qui Christiani dicimur, ne illud cadat in nos. Basil. Salevci orat. 19. *Quid gestas cognomen, quod personæ probro sit? factis appellationem impugnas, & calumniâ nomen tuum afficis?* Ne id eveniat sequere doctrinam Ambrosii. serm. 47. *Recte consortium meretur nominis, qui consortium meretur operis.* Oremus cum Procopio, qui in illud Isai. 64. *Ab initio nomen tuum super nos.* Ita scribit. *Nostri igitur miserere, quos nomen tuum exornat, hæreditas enim tua nuncupamur, id ergo nomini tuo largire, ut apud Gentes non blasphemetur.*

In Eadem Circumcisione.

Congruè hoc festum die 11. Jan. celebratur. Januarius dicitur à janua, quia est janua anni, ungitur hæc Janua sanguine ne Angelus interfectos noceat, ut Exod. 12. Alii volunt dici Januarium à DEO Jano, hic erat Noë, pingebatur cum facie

facie ante & retrò, quia videt mundum ante & post diluuium, Janus inde dictus, quia plantavit vineam primus post diluuium, quòd Chaldaicè dicitur Jain, hinc quasi Jainus, & corrupta voce Janus. Et hoc Christo congruit, habet quasi duas frontes, quia est *a* & *w* duas naturas habet, vidit mundum ante & post peccatum. Ramum oliuæ attulit ad Noë columba, ipse vineam plantavit. Processerat homo ut ille qui de Ierusalem in Jericho, oportebat illi infundere vinum & oleum. Paravit ex his DEUS Pater medicinam pro nobis in Christo tanquam pixide Apothecaria, & illi datur in scriptis *JESUS* & ne putemus pixidem vacuum, hodie ex illa per circumcisionem guttæ aliquot effunduntur. Christus Eccl. 43. *Vas admirabile, opus Excelsi* Continet vinum, *Ego sum vitis*. Continet *Oleum offusum nomen tuum*. Propterea cum Christus natus vineæ Engaddi floruerunt, & fons olei Romæ erupit.

In Eadem Circumcisione.

Copiosam nobis redemptionem promittebat Pf. *Apud Dominum copiosa redemptio*. Eam fonti patenti comparabat Zachar. 13. *Erit fons patens Domui David & habitantibus Ierusalem, in ablucionem peccatoris*. Eandem instar maris extendit Micheas 7. *Revertete & miserabitur nostris, deponet iniquitates nostras, & projiciet in profundum maris omnia peccata nostra*. Sed hodie videmus impleri quod Isai 43. *Iste asperget gentes multas*. Aperitur cultro thesaurus, & modicus sanguis fluit, circumcidiur Infans. *Asperges gentes itaque dabit guttas sed quomodo guttæ, fons aut mare?* Sed hæc gutta sufficit orbi toto, sed neque hic redemptionem absolvit. Effundet totum in cruce ubi nostra redemptio consummabitur; per crucem enim nos redimere constituit. Interim modò rigat his guttis. Habuit plantas nobilis 99. multæ ex illis aruerunt, quia rigare no-

luit, hanc ultimam centissimam aspergit, nos, non Angelos lapsos. Joannes Eremita, emortuam arborem triginta annis rigavit, & tandem fructum tulit, nos fortè pluribus annis negat Christus, quis fructus?

In Eadem Circumcisione.

VOcatum est nomen ejus JESUS Bern. in Circumcis. serm. 2. Sed quid dicimus, quòd egregius ille Propheta, hunc ipsum Puerum multis nominibus appellandum fore prædicens, hoc unum nomen JESU, tacuisse videtur. Isai. 9. Puer natus est nobis, Filius datus est nobis, &c. Vocabitur nomen ejus, Admirabilis, Consiliarius, DEUS fortis, Pater futuri sæculi, Princeps pacis, &c. Ubi est nomen JESU? Fortè illud in his omnibus invenies sed expressum quodammodo & effusum. Est hoc nomen in istis, & ista in illo, sed quomodo? Est nomen JESU inprimis admirale, dum hoc nomen accipit, fundit sangvinem, & nobis fundit hæreditatem Bern. in Cant. Serm. 15. Dicite Fratribus vestris date nobis de oleo vestro, si nolunt, rogare Dominam olei ut mittat vobis &c. Oleum effusum nomen tuum. Nomen etiam hæreditatem significat, idem ibid. Particeps nominis sum, sum & hæreditatis. Christianus sum Frater Christi sum, si sum quod dico heres sum, Frater autem Christi. Christus idem est quod unctus, & nos in Baptismo unguimur oleo. Si Christianus, agendum mihi juxta legem Christi, quod si ita est, audi Tertull. de idololatria. Quid dicis, egebo? sed felices egenos. Victum non habeo? sed nolite inquit cogitare de victu, & vestitu, exemplum habemus lilia. Substantia mihi opus erat? atqui omnia vendenda sunt & egentibus dividenda, &c. Audi ulterius eundem lib. ad scapulam. Amicos diligere omnium est, inimicos solorum Christianorum, &c. Nos, quos vos Ethnici, sacrilegos existimatis nec in furto unquam deprehendistis, nedum in sacrilegio, &c. Nu

Nos non aliunde noscibiles nisi de emendatione viriorum pristinorum, &c. Deposicium non negamus, Matrimonium nullius adulteramus, pupillos pie tractamus, indigentibus refrigeramus, nulli malum pro malo reddimus. Taliter vivere homo non potest sine fortitudine, hanc *DEUS* fortis in illo operatur. Opus hic fieri petram, ideo manet *Isai.* 15. *Attendite ad petram unde excisi estis, & cavernam laci unde praeis estis.* LXX. legunt. *Inspicite in solidam petram quam excidistis & in foveam laci quam fodistis.* Hoc est Christum, de cuius nomine gloriamur, ne de nobis lamentetur *Thren.* 4. *Quomodo obscuratum est aurum, mutatus est color optimus.* Jam quomodo *JESUS* Pater futuri saeculi? Nunquid; & in hoc saeculo non est Pater? est, sed ita ut nos pro futuro saeculo generet. Ibi erimus omnes sacerdotes, ut est in *Apoc.* hic ad istud Sacerdotium gignimur à Christo. *Tertull.* lib de Monogamia. *Nos is sumus sacerdos & magnus Patris de suo vestiens, quia qui in Christo unguentur Christum induunt, sacerdotes DEO Patri facit secundum Joannem.* Proinde agendum nobis sanctè ac si continuo sacrificium offerremus, nam sacrificium est quoddam oratio nostra, jejunia, mortificatio est, alioqui dicit nobis *Salvian.* lib. 4. de *Gubernat.* *Prov.* 11. *Circulus aureus in naribus suis mulier pulchra & fatua.* Cor nobis Christianum vocabulum quasi aureum decus est, quo si indignè utimur, fit, ut suos cum ornamento esse videamur. Denique qui vult scire plenius, vocabula nihil esse sine rebus, respiciat quomodo innumerabiles populi cessantibus meritis nomina perdidit, &c. *Judaei, Israël, & populus DEI Isai.* 1. & *Osee.* 1. *Vos non estis populus meus.* Christianus verus est similis illis animalibus quæ describit *Ezech.* 1. Habebant illa animalia alas ad volatum, id est fidem, & alæ fuerunt ignitæ charitate, sub alis erant manus promptæ ad opera. Sed unde charitas noscitur? *Greg.* in *Pf.* 6, *Pœnitent.* *Qui veraciter diligit, laesus non lædit, contumeliosus vicem non reddat, detrahentibus sibi non detrahit, qui eum ode-*

runt non odio. Ecce ignis in quo sacrificium nostrum in terra debemus offerre. Nomen JESU idem quod *Consiliarius*, quia consulit & ostendit viam cœli Greg. 25. Moral. n. *Via Incarnate Sapientie est omnis actio quam temporaliter gessit. Via ejus sunt vivendi ordines quos ad se venientibus monstravit.* Sed an omnes hæc consilia sequuntur? proinde mendaces Christiani isti sunt in suo nomine. Ambr. 22. q. 5. cap. Cavete. *Mendacius est Christianum se dicere & opera Christi non facere.* Aug. lib. 4. de doctr. Christian. *Ex Sacramento unctionis vocabulum omnium Christianorum descendit & nomen ille frustra sortitur, qui Christum minimè imitatur.* Sed fortasse accidit quod tempore suo deplorat Greg. l. 1. c. 10. *Quidam idcirco Christianitatis vocatione signantur, quia Christi nomine sublimiter exaltato, penè omnes jam fieri Fideles erubescunt, sed esse negligunt quod dici gloriantur. Rem virtutis intimæ sumunt ad decorem visionis externæ, & qui ante supernum iudicem nudi conscientie infidelitate consistunt apud humanos oculos professione sancta verbo tenus patiantur. Quia digna fidei opera servare contemnunt, etiam fidem perdunt quam tenere videbantur, &*

In Festo S. Thomæ Apostoli.

Quantum salutem nostram amaverit S. Thomas, patet ex eo, quia volebat pro mundi salute mori cum Christo, & alios ad hoc ipsum hortatus Apostolos, *eamus & nos moriamur cum illo.* Plane geminus Christi, ut enim interpretatur Cornel. à lapide, Thomas significat geminum. Sed cum Christus socium in hac re non admitteret, Vicario Petro Christi se junxit post Christi resurrectionem Joan. 21. & cum eo piscabatur præcludendo piscationi hominum accepto verò Spiritu S. totum orbem pervolavit, nam ut Th. Stapleton. in tribus Thomis, in Europa Sueciam, Daniam Germaniam:

am: in America Indias: in Asia Parthos, Medos, Bactrianos: in Africa loquitur S. Chrysoft. *Aethyopes Baptismo dealbarunt.* Cum verò ex hoc mundo cessit S. Franciscum Xaver. sibi substituit. Nam ut Rhò in varia Historia. Franciscus hic apud sepulchrum Thomæ cum illud accessisset, *hausit Spiritum Apostoli & ejus factus gemellus.* Et ipse S. Thomas ante suam mortem id prædixit ut scribit Maffejus dum à mari in loco decem milliaribus germanicis dissito crucem lapideam erigeret, addito, cum mare ad eum locum pervenisset, similem sibi in eas terras venturum, quod factum est tempore Xaveri. Sed etiam articulum de resurrectione, in quo tota nostra nititur fides præ omnibus Apostolis roboravit. Greg. hom. 26. *Plus nobis Thomæ infidelitas ad fidem quàm fides credentium discipulorum profuit, &c. Factus est testis veræ resurrectionis.* Cum redivivi Christi palpavit latus. Ambr. serm. 32. *Sunt accedentes ad cor altum de majori spiritus libertate & puritate conscientia, &c. Talis erat Thomas qui nisi suâ manu tangeret manus & latus, credere non volebat, pusillæ fides sed de magnitudine animi miro modo descendens. Talis Moyses, aut me dele de libro vita, aut his parce. Talis David, Tibi dixit cor meum, te exquisivit facies mea.* Dilexit omnes Thomas & cura omnibus cœlum ingredi voluit. Bern. serm. 12. in Cant. *Si Divites quispiam mulieri paupercule dicat, ingredi tu ad prandium meum sed quem gestas infanulum relinque foris, quoniam ploras & molestus est nobis, nunquid faciet? Nonne magis eliget jejunare quam exposito pignore charo sola prandere cum Divite? Ita nec Moysi sedet solum se introduci in gaudium Domini sui, foris scilicet remanente populo, cui licet ingraro & inquieto vice Matris dolenter inhaeret.* Tantùm amamus animas, quantum pro illis facimus, & cum Thomas plurimum fecerit, summè illas dilexit. Qui verò animas amat, Christum amat. Hic probet suum amorem erga Christum Pater familias domi, &c. Greg. Pastoral. p. 3. *Si indigentibus proximis*

simis

ximis ipsi quas habent pecunias absconderent adutores procul dubio
 calamitatis exitissent, quo ergo reatu constringuntur aspiciant qui dum
 peccantibus Fratribus verbum prædicationis subtrahunt, morientibus
 vite remedia abscondunt. S. Bern. tales reos facit furti serm. 8.
 in Cant. Sanè cavendum in his, aut dare quod nobis accepimus, aut
 quod erogandum accepimus retinere rem profecto proximi retinet tibi,
 si verbi causâ, plenus virtutibus cum sis, nihilominus donis scientiæ &
 eloquentiæ adornatus, metu fortè, aut minus discretâ humilitate, verbum
 bonum quod posset prodesse multis, inutili imò & damnabili ligas silentio,
 certè maledictus qui frumenta abscondit in populo. Quodsi insuper
 domi tuæ peccata permittis, particeps es illorum. Quidsi adhuc
 pravo ipsi præeant exemplo? Jer. 10. Quia stultæ egerunt Pa-
 stores, & Dominum non quaesierunt, propterea non intellexerunt, &
 omnis grex eorum dispersus est. Reddent tandem pro grege suo
 rationem. Audiant S. Greg. in lib. Reg. lib. 5. c. 4. Velut præ-
 rores quidam exercitus, arma Christianæ doctrinæ induunt, profite-
 tur se Christianos, & per exempla subito parvulos Christi feriunt, qui
 velle protegere loquendo putabamus. Quia loquuntur Aliqui bene
 sed præbent mala exempla, cum fortiùs moveat exemplum
 quam sermo. Quodsi neque sermo sit bonus, & prævum
 exemplum? Greg. hom. 15. Plerumque, quod est gravius, qui pro-
 pria dare debuerant, aliena diripiunt, plerumque si quos humiliter, si
 quos continenter vivere conspiciunt irrident. Considerate ergo quid de
 gregibus agatur quando Pastores lupi fiunt. Hi enim custodiam gregis
 suscipiunt qui insidiari gregi dominico non metuant, &c. Et Moral.
 lib. 26. c. 10. Calumniatores rectè possumus dicere omnes iniquos, quon-
 iò morum vita distat à rerum substantia tantò gravior calumniator
 est, qui malè vivendo vim infert nostris moribus quàm qui volenter
 opprimendo, damna ingerit rebus. DEUS loco sui tradidit nobis
 proximum ut in eum charitatem exerceamus, quomodo isti
 præceptum de charitate implent qui sunt animarum homici-
 dae? S.

dæ? S. Bern. insuper dicit esse perjuros in Ps. 28. Quis ascendet in montem Domini? Non simus nobis inutiles ne in vano accipiamus animas nostras. Non simus inutiles proximo nostro, ne in vano ei jurasse probemur, &c. De juramento convenit spiritui ut agnoscamus debitum, & promissam fidem irritam facere vereamur. Omnes enim proximis jurati sumus, cum quibus in Ecclesie venimus unitatem. Et hæc professio fidei Christianæ, ut qui vivit jam non sibi vivat, sed ei qui pro omnibus mortuus est, &c. Debitor es Sacramenti, cautione & propria professione teneris. Hic ergo accipiet benedictionem, à Domino DEO suo, hic qui unus accipit brævium.

In Epiphania Domini.

Magna fit hodie rerum mutatio jam relinquere incipit Synagogam Christus & Gentes amplecti. Jacob junior, hoc est Gentes præripiunt benedictionem majori Esau, id est Judæis. Jam ipse Jacob benedictionem daturus per manuum impositionem nepotibus Gen. 48. transponit manus, & supra juniorem ponit dexteram. Ecce Moyses Æthyopiissam ducit uxorem, & Samson alienigenam. Ecce Isai. 9. *Populus qui ambulabat in tenebris videt lucem magnam.* Apparuit Magis in stella puerulus gestans crucem. Crux etiam apud Ethnicos magnum quid significabat, juxta Horum Apollinem notabat Ægyptiis spem futuræ vitæ. Antigono comparuit Crux in cælo ex his literis formata TPELA sive Ygeia quod significat salutem. Plato litteram χ quæ crucem exprimit, inter admirandas habuit. Secuti stellam magi, id est, viri doctissimi, ingrediuntur Jerosolymam, & impletur quod prædixerat Tobias c. 13. *Jerusalem civitas Domini luce splendida fulgebis, & omnes fines terræ adorabunt te. Nationes ex longinquo ad te venient, & munera deferentes adorabunt.*

bunt.

bunt in te Dominum. Et cap. 14. Relinquent Gentes idola sua, & venient in Ierusalem, & gaudebunt in ea omnes Reges terre adorantes Regem Israel. Vultis etiam videre in persona hos Reges ostendet illos Beda in Collectaneis. Primus Melchior senex & canus, barbâ proluxâ, aurum obtulit quasi Regi magno. Secundus Gaspar juvenis imberbis, rubicundus, eius quasi DEO obtulit. Tertius, adolescens, fuscus, integre barbatus Balthasar Myrrhâ oblati DEI Filium mortalem professus est. Quæ etiam verba locuti dum offerrent munera, audire possumus Doctore Cypri. Ambr. Tertull. Hilâr. apud Isai. 45. Viri sublimes tui erunt, & post te ambulabunt, vinceti manibus pergens, & te adorabunt, teque deprecabuntur. Tantum in te est DEUS, & non est absque te DEUS. Verè tu es DEUS absconditus.

In Festo S. Dorotheæ V. & Mart.

DUM S. Greg. hom. 12. Evang. de decem virginibus explicando, ad illud pervenit. *Dare nolitis de oleo vestro, ait. Quid est quod tunc à prudentibus oleum petunt? nisi quod in Adventu Judicis cum se intus vacuas invenerint, testimonium foris querunt, ac si à sua fiducia deceptæ. Quia nos quasi sine opere repelli conspiciunt dicite de nostris operibus quod vidistis. Sed hoc est miserum. Ite potius ad vendentes, olei venditores adulatores sunt. Habuit Sancta testimonium intus.*

Habuit imprimis testimonium veræ virginitatis, quantum sit crimen virginem se extra ostentare, in corde non esse, ostendit Tertull. lib. de Pudicitia. Siquidem post interdictam alienorum Deorum superstitionem ipsorumque idolorum fabricationem, post commendatam Sabbati venerationem, post imperatam Parentibus secundam à DEO religionem, nullum aliud in talibus civibus firmandis monendisque substruxit præceptum, quam, non machaberis. Virgo
fuit

fuit sancta etiam inter Ethnicos, inter sollicitationes, &c. Etenim si absque Baptismi gratia, &c. Aliqui virginitatem servarunt, quomodo non turpe erit Christiano maculari? Salvian. de guber. lib. 7. *Quæ nobis rogo ante DEUM, aut vitæ esse aut veniæ spes potest, quando castitatem in Barbaris cernimus, & nec sic casti sumus? Quare inprimis te domi continebat ut suavit Hieron. Eustochio Virgini. Foris vagentur virgines stultæ, tu intrinsecus esto cum sponso quasi ostium clausuris, & juxta Evangelii præceptum in occulto oraveris Patrem tuum. Veniet, pulsabit, & dicet. Ego sto ad ostium & pulso, si quis mihi aperuerit introibo, & cenabo eum eo & ipse mecum. Et tu stacim sollicita respondebis vox Fratris mei pulsantis & dicentis. Aperi mihi soror mea, proxima mea, columba mea. Attendebat sibi à minimis quæ possent esse noxiæ Virginitati, ut sunt somnus aut cibus multus, sociæ vanæ, vestitus mundanus, libri parum casti, oculorum liber iactatus, &c. Quæ enim à parvis superatur quomodo resistet majoribus? Bern. de S. Clemente Papa M. *Ut quid ergo non possumus & nos cum B. Clemente Christi calicem bibere? Sed fortè respondent aliqui possemus si opportunitas non deesset, sed persecutionis tempus cessavit. At ego fateor, non facis crediderim ita dicentibus, quid enim? quotidie ceditis punctione actûs unius, & mucroni vos arbitramini posse resistere? in minimis probate. Studuit summæ humilitati, nam luxuria procedit ex superbia. Greg. 26. Moral. 13. in illud Osee 5. Spiritus fornicationis in medio eorum & Dominum non cognoverunt. Qui ut ostenderet quod causa libidinis ex causa proruperit elationis mox subdidit dicens. Ibid. *Et respondebit arrogantia Israël in faciem ejus ac si diceret culpa quæ per elationem mentis in occulto latuit per carnis luxuriam in aperto ostenditur. Si Spiritus sub DEO premitur, caro illicitè super Spiritum non levetur, habet quippe spiritus commissum sibi dominium carnis si tamen recognoscat sub DEO jura legitimæ servitutis. Nardus dedit odorem ait Cant. Bern. serm. 42. in Cant. Nardus est***

du est humilis herba, ideo per hanc mihi videor non incongruè virtutem humilitatis accipere. Ex humilitate processit quod vanitatem in vestitu fugerit, quod ad virginitatem requirit Cypr. de habitu Virginum dum Virginem sic affatur. *Ceterum si tu te sumptuosius comes, & per publicum notabiliter incedas, oculos in te juvenutis illicias, suspiria Adolescentum post te trahas, concupiscendi libidinem nuerias, peccandi fomenta succendas, ut & ipsa non pereas, alios tamen perdas, & velut gladium te & venenum videntibus praebeas, excusari non potes quasi mente sis casta & pudica, redorguit te culum improbus & impudicus ornatus, nec computari jam potes inter puellas & virgines Christi quæ sic vivis ut possit adamari. Et Tertull. lib. de Virginib. velandis. Ejusdem libidinis est videre & videri, &c. Et Virgines videntur quæ à viris aliquid petere possunt? Occurrit idem hic illi responso. Scandalisamur inquit, quia aliæ alicui incedunt, & malunt scandalisari quam provocari. Scandalum nisi fallor non bona rei. Bonæ res neminem scandalisant nisi malam mentem. Si bonam est modestia, verecundia, fastidium gloriæ, soli DEO cupiens placere, agnoscant malum suum quæ de tali bono scandalisantur.*

Tale testimonium habuit Sancta de Martyrio, &c. Ut est in vita ejus. Nec defunt occasiones nobis Martyrii, nolite virgo consentire, persecutionem ideo patiatur, &c. Jam est quoddam Martyrium. Greg. Dial. lib. 3. cap. 27. Duo sunt Martyrii genera, unum in occulto, alterum in publico, nam etsi persecutio desit exterius martyrii meritum in occulto est cum virtus ad passionem prompta intus flagrat in animo. Quia enim possit esse & sine aperta passione Martyrium, &c. Ex Joanne constat, &c. Per hoc quod se omnipotenti DEO in corde mactaverunt etiam pacis tempore Martyres fuerunt.

In Fefto S. Iofepi B. M. Virg. Sponfi
CONCIO.

Desponsata Mater JESU Maria Ioseph.

Matth. 1.

PAuca Evangelistæ de S. Iosepho nec mirum, quia toti fuerunt in describendo Christo Matthæus probat esse verum hominem juxta promissiones factas variis. Joannes toto Evangelio verum DEUM: Lucas verum Sacerdotem, ideoque illi bos appingitur ut victima. Marcus Judicem severum. Satis tamen dixerunt cum virum Mariæ appellarunt. Cant. 4. vocat Spiritus S. B. Virginem *fontem signatum*. Quia ut in fonte quieto, ait Ambr. Sponsus ex sponsa videri potest. *Desponsata Ioseph*. Ita & Moyles describit mundi creationem ubi oportebat agere de mundi conservatione, de concursu DEI, solum dixit. *Quiavit DEUS ab omni opere* relinquendo reliqua nobis consideranda. Ita Evangelista, *Vir Mariæ*. Quid in hoc considerandum, aperiã.

Certum est quod Matrimonium B. Virginis ex speciali Divina dispositione constiterit, nam cum B. Virgo voverit virginitatem DEO, non alteri nupsit quam illi de quo revelatum fuit quod Virgo mansurus esset, unde etiam *custodibus* ejus Sacerdotibus dictum à DEO, ut non alteri daretur, quam cuius in manu in templo consistentis virga effloruisset. Præterea cum illud Matrimonium assumptura erat protectionem, tum Filii ne videtur ex adultera natus si fuisset ex illa quæ non habebat virum, tum ne veluti adultera lapidaretur: tum ut haberet autorem maxime in Ægypto, &c. Certum item quod

C 3

B. V.

B. Virginem DEUS in filiam speciali modo assumpserat juxta illud. *Audi filia & vide.* inclina aurem tuam, cum tibi Gabriel annunciabit, *obliviscere domum tuam,* ad hoc non respice, quod sis vi conditionis humanæ ancilla & mancipium meum, et Mater Filii mei. Itaque DEUS debebat B. Virgini talem dare sponsum qualem decebat dare filiæ suæ, Matri Filii sui, & quod Matrimonium decebat miraculis firmari, uti & firmatum est, talem decebat esse Tutorem & Patrem licet putativum Filii sui: jam verò si B. Virginem fecit plenam gratiæ & sanctissimam, etiam Josephum plenum: si illa super omnes Angelos, saltem hic non infra omnes: si illa supra omnes sanctos, saltem iste inter maximos. S. Joanne Baptistâ *major non surrexit,* quia erat præcursor Domini, & ob hoc vocatur Angelus, an non sit pater, si non majus officium, esse Patrem licet putativum; verum tutorem Christi, verum maritum Matris DEI? Si Moyses ad colloquium DEI admittus, quia duxit populum Domini ex Ægypto, non dubito & Josephum qui duxit & reduxit populum Dominum: si Isaïæ labia purgata de coelo quia clarus ceteris de Christo erat prophetaturus, quidni totus Joseph qui cum Domino circiter annis triginta habitaturus? Si Abraham benedictionibus impletus, quia figuram Christi in monte Isaac exhibuit, quid iste qui ipsum Christum, &c. Unde aude dicere hunc Josephum decus Patriarcharum; decus Prophetarum; decus Sanctorum omnium. Cant. 4. B. Virgo vocatur *fons signatus* quo sigillo? Ambr. imagine Sponsi qui in ea velut in speculo videbatur, scilicet per similitudinem maximam quam cum illa habebat, ob hanc enim vocamus filium Patris, filiam Matris imaginem. Adde quod est majus. *Vir est caput mulieris.* Et quidem Joseph factus DEI speciali ordinatione & miraculo caput B. Virginis, miracula verò non possunt ullo modo fieri in attestationem falsi, igitur verè caput erat: & quia DEUS illud

illud ordinaverat, tale erat caput quale verè decebat habere B. Virginem, id est, directorem, gubernatorem, Præfidem, quantum est Josephus? Sed multo majus est, quia per hoc erat director Christi, iterum cogitare quantum est Josephus? *Joseph vir Mariae*, igitur res ejus Maria, inde *fons signatus* illius imagine tanquam res ejus propria, o quam dives hoc thesauro Josephus? ornamentum conjugum amor mutuus, quantum hunc virum dilexit Maria, quæ cum in omni virtute fuerit excellentissima, certè etiam in amore sui conjugis. DEUS *Adamo inspiravit Spiritum vitæ*. Sed cur non etiam Evæ, utique & illa indigni anima? Respondet Basil. Selevcus. *Quia in utroque conjugè est eadem anima*. Sic Josephus vixit ac si anima Virginis viveret: sic Virgo, ac si anima Josephi, Hinc paritas magna. Eccl. 24. *Quasi palma exaltata sum in Cades alii legunt. Maritata in Cades. Cui nubit palma? certè non quercui, sed palmæ sibi simili, sic B. Virgo simili Josepho. Cades significat Sanctitatem, simili in sanctitate. Illa palma victoriæ signum: de hoc Missa incipit. Fustus ut palma florebit. Dixi ideò B. Virginem nupsisse B. Josepho ut ab illo in necessariis vitæ juvaretur, sed jam hoc dictum corrigo & aliquid amplius dico. S. Germanus orat. de oblatione B. V. ait. *Nutriminum per Angelos accepit*. Nutrita est dum esset in templo, per eosdem etiam extra templum nutriripotuit. Inprimis datus illi Joseph ut conjugio protegeret à suspitione adulterii, ut verus maritus. Quod si maritus jam representator Spiritus S. sicut ille conceptum Christi & nativitatem obumbravit, ita Joseph reliquam vitam. Dixit Gabriel *Spiritus S. obumbrabit tibi*. Illa de se dicit Cant. 2. *Sub umbra illius quem desideraveram sedi*. Sub cujus? Palma sub umbra palmæ, in hoc enim est conjugium palmarum. l. c. *Sicut malus dilectus meus. Cur non alteri comparat arbori? Palmam explicat. Hieron. Reges olim inaugurabantur sub umbra arboris fructuosæ. Ex quo hunc elicio**

elicio sensum B. Virginis : Non putate me infructuosam licet palmæ nupserim, est mihi hæc palma sub cuius sum umbra, malus. Philo Carpathius, per malum vult intelligi arborem fructuosam. Multos mihi fructus attulit Josephus, non solum vultum, odore me virtutum recreat multiplici, foliis exornat verborum, colore pulcherrimo bonorum operum tingit. Judic. 4. Debora dum exercitus pugnat contra Sisaram sedit sub palma, ut sciret exercitus quò recurrere pro auxilio & consilio deberet. Sedet sub umbra mali B. Virgo, sciamus illò recurrendum : sed spectando palmam. S. Teresa affirmat, à B. Virgine obtineri quidquid per S. Josephum petitur, & quid mirum ponum est symbolum amoris, unum cor, una anima per amorem in B. Virgine & Josepho, Petamus subsidia contra hostem Christianorum cum pugnamus contra Sisaram Duce Debori nimirum B. Virgine, petamus per Josephum, de hoc prophetatum est, sub nomine alterius Josephi. *In verbis suis monstra placavit.* Per monstra Dan 7. describuntur Monarchæ qui orbem totum devorarunt, & noster hostis est ejusmodi monstrum *Vir caput est mulieris*, itaque Josepho annuente & B. Virgo nobis annuet. S. Josephus est vir Mariæ, itaque bona Mariæ sunt bona Josephi, itaque de illis potest disponere, sic argumentatur S. Bonav. in speculo. *Quæ sunt uxoris sunt viri, itaque Beatissima virgo totum thesaurum sui cordis, quod Joseph capere poterat, libentissime ei effundebat.* Et pro se quidem ex hoc thesauro multa Joseph accepit, accipiet & pro nobis. Hieron. contra Helvidium. *Dico ipsum Josephum virginem fuisse per Mariam.* Cum S. Antonius de Padua in concione dixisset. *S. Joseph est magnus Sanctus.* Crux aurea visa est super caput ejus; largitur cultoribus suis crucem sed auream Josephus. Dabit nobis contra hostem, crucem qualis olim data Constantino. Dum confiderat Chrysol. ferm. 46. verba. *Desponsata est Mater JESU Mariæ Josephi*

Joseph: ait. Quid sibi vult, Sponsa Mater? si Mater non Sponsa: si Sponsa non adhuc Mater, suffecerat dixisse, cum esset desponsata Maria. Non mirare Diue Doctōr. Quia est Josephi Sponsa tantō est magis Mater, & ex quo Sponsa tantō magis statim Mater nostra.

Desponsata Joseph, igitur ut dixi, æqualis, igitur quæ sunt Virginis sunt Josephi. Illa precibus suis concurret ad tollenda peccata nostra, & Joseph concurret: quod de vetere Joseph dictum. Deut. 37. *Cornu monocerotis cornua ejus tollit venena.* Illa plena gratiæ, & iste. S. Ambr. exhort. ad Virg. ubi considerat de Joanne, *Acceptit eam in sua.* Id est B. Virginem, quæ, inquit, sua, utique omnia Joannes dimisit. Sed, respondet, variis repleti sunt donis à Christo Apostoli, in hæc recepit. *Neque enim Mater Domini intraret nisi ad possessionem gratiæ.* Sed multo magis illam recepit Josephus in sua. B. Virgo, *Mulier amicta sole, luna sub pedibus ejus, Corona in capite duodecim stellarum.* Et huic Josepho competit quod de illo vetere scriptum. Gen. 37. *Vidi Solem & Lunam & stellas me adorare. Quærebatur de Sponso B. Virginis Cant. 5. Qualis est dilectus tuus ex dilecto? Candidus & rubicundus.* Candidus propter lucem Lunæ, rubicundus propter lucem solis. *Electus ex millibus* ut David. Mores similes, hæc Virgo, iste Virgo. Illa timet esse Mater DEI: hic non intelligens neque suspicare malevolens, vult occultè illam dimittere sicut Petrus, *Exi à me Domine.* Illa obediens, hic obedit & in Ægyptum terram Paganorum abit.

Desponsata Joseph Mater JESU. Christus filius putatitius Josephi, *Nonne hic est fabri filius?* Sed modo speciali, quia Joseph vere Matris ejus fuit maritus: unde illi natus ut viro uxoris, nec refert quòd ab eo non sit genitus, nam si alicui in agro ejus nasceretur seges miraculosè, absque dubio ejus esset: itaque & Christus est Josephi. Natus est è DEO Patre Christus per intellectum, è Joseph per intellectum & voluntatem quia

D

con-

confenfit, ut Matris ejus eſſet maritus. Jam ſi Sap. 2. *Gloria Filii Pater eſt*. Talis debuit eſſe Joſeph ut deceret eum eſſe Patrem DEI. Præterea Filius quodammodo Joſepho obligatus, per Joſephum enim hæres regni David, ut oſtendit Cornel. a lapide; & ideò fortè Matth. 1. per Joſephum ejus deducitur genus. Quia verò filius, eſt ſub jure Patris, & ideò nomen illi Pater imponit, proinde ſi Adamus debuit eſſe in ſtatu innocentiae ut beſtiis nomen imponeret, Gen. 2. Debuit multò magis eſſe Joſephus ut imponeret Domino. Si Adamus debuit plenus eſſe ſapientia, certè & Joſeph. Si Adamus debuit intelligere naturas animalium cùm imponeret nomina juxta eorum naturam, debuit & Joſeph Chriſti pleniùs quàm alii naturam, & quidſit Chriſtus, quod eſt maximum. Nec refert, quia revelavit Angelus Joſepho, quale nomen erat impoſiturus: nam revelavit etiam Pater cœleſtis Petro, quòd Chriſtus eſſet Filius DEI, tamen *Beatus es Simon Bariona*. Obediebat Filius Matri, obediebat rurſum Mater Joſepho, & Agnus virginem Matrem & Joſephum ſequebatur contra ac ſcriptum Apoc. 14. *Virgines ſequuntur Agnum*. Tobias cap. 12. Volebat dare Angelo dimidium ſubſtantiae ſuae, quia Filium ſanum duxit & reduxit, quid illi debet Pater æternus? In honore fuit verus Joſeph quia Gen. 41. aluit Ægyptios: in quo honore hic debet eſſe Joſeph quia aluit Chriſtum? Filius quamdiu eſt ſub poteſtate Patris unam in jure cum eo conſtituit perſonam: itaque & Chriſtus cum Joſepho. Reſpiciebat Joſeph Mariam ſicut in ſanctuario reſpiciebant ſe Cherubim, & in medio erat propitiatorium: ita hic in medio Chriſtus. Communia Patris & filii ſub poteſtate Patris manentis ſunt bona, itaque Chriſti & Joſephi. Si Moyſes ex conſortio DEI brevi factus admirandus, quidni & Joſeph ex tam longo DEI conſortio? De Matre gloriatur Chriſtus: *Tota Pulchra es*. Quidni & Joſeph ita pulcher ut de illo

illo possit gloriari? S. Th. t. p. q. 27. a. 5. *Quò aliquid magis appropinquat suo principio, magis de illo participat.* Ut quò magis igni propinqui fumus, magis calefcimus: quò magis glaciè propinqui magis frigemus, at verò post Mariam quis magis propinquus esse potuit Christo quam Joseph? inde Gerson. *O admiranda Joseph sublimitas tua, ô dignitas incomparabilis?* Christus erat subditus Josepho, igitur labores suos in bonum Josephi vertebat. Si felix fuit Simeon quia tantum semel in manus accepit Christum, quid Joseph? Si domui Obbedom benedixit Dominius quia arca in illa subsistit, quid Joseph? Si Joannes ad celi arcana admissus quia semel in pectore Domini recubuit, quid Joseph? Felix Joseph ab Arimathia qui corpus Christi ad sepulturam obtinuit, quid iste? O verè magnus Joseph, ô verè vir Maris, & Maris Matris JESU.

In Annunciatione B. M. Virginis.

Quando Christus sanavit cæcum Joan. 9. misit illum ad Naratoriam Siloën, quod interpretatur *Missus*. Aug. tr. 44. in Joan. *Expuit in terram, de saliva sua fecit lutum, quia verbum caro factum est, Inunctus erat, & nondum videbat, misit illum ad piscinam quæ vocatur Siloë, &c. Jam quis sit missus, agnoscite: nisi enim ille fuisset missus, nemo nostrum à crimine fuisset dimissus.* Ad hoc *Missus* remittitur peccator, videamus quomodo per hoc à peccato dimittatur. Proponit sibi S. Chrysol. ferm. 1. quare sit ad S. Virginem Angelus missus, dar fundamentum ex quo respondeatur. *Ut homo cursibus eisdem quibus delapsus fuerat ad mortem, rediret ad vitam; agit Angelus cum Maria de salute, quia Angelus cum Eva egerat de ruina, ut nostræ perditionis initio conveniens nostræ reparationis principium responderet.* Quod ipsum ulterius explicari potest ex Dami. ferm. de Annunc. *Per ipsam,*

& cum ipsa, & in ipsa, totum hoc faciendum decernitur, ut sicut sine ipsa nihil est factum, ita sine illa nihil sit refectum. Et Andr. Creten. Orat. de dormitione B. V. Sola præter naturam electa fuit ad naturam renovandam sola deseruit Opifici nature. Mirari poterat aliquis, quare Angelus dum S. Virg. solutat, nomen ejus non ponit, sed solum ponit. Ave gratia plena. Maria significat stellam maris, nondum fuit talis stella, quia nondum confecerat. Redeamus ad verba Chrysol. & ex illis ita discurremus. Primâ die lux à DEO creata, hic virtus Altissimi obumbrat, nunquam est umbra nisi ubi lux. Secundâ dividuntur aquæ ab aquis. Apoc. 17. Aquæ multæ, populi multi, hic divisio fit, novum Regnum Christo erigitur, regnabit in domo David, &c. Tertâ separatur terra ab aquâ, Alb. M. 17. Missus. In Nazareth annunciat Christus nasciturus, quia in flore speratur fructus processurus, flos hic omnibus se exhibuit medicinam, confecit sensum, refecit corpus. Nazareth enim significat floridum, Die quartâ Sol & astra sunt producta, hic verò venit lux in mundum. Rom. 13. Nox præcessit, dies autem appropinquavit. Die 5. Ex aquis aves & pisces prodierunt, hodierna dite tot sanctos producit. Sextâ, Adam creatus, hic novus Adam producit. Septimâ DEUS ab opere quiescit, hic in utero quiescit. Bonav. in Luc. 1. Sicut homo primus suis conditus ad totius mundi complementum sexto die, sic secundus homo, scilicet Christus, incarnatus sexta ætate, & sexto millenario ad totius creature perfectionem. Ibi dixit, Crescite & multiplicamini, hic dedit illis potestatem filios DEI fieri. Quies in cœlo est, Andr. Jerosol. Universi celestium potestatum Ordines magno gaudio exultant ob DEI reconciliationem nobiscum. Et hoc factum est per verba. Fiat mihi, &c. Tertull. lib. de Orat. c. 2. docuit nos DEUS orare, Pater noster, cur non Filius noster, siquidem hic homo factus? In Patre Filius invocatur, nec Mater quidem præteritur, siquidem in Filio & Patre Mater recognoscitur.

Invo-

Invocamus post DEUM S. Matrem. Quia ut Bern. super Missus
Quantum sine personali unione creatura patitur, luci illi inac-
cessibili videtur immersa. Aliis sanctis Apoc. 14. Nomen ejus &
nomen Patris in frontibus scriptum. Alia virgines sequuntur
Agnum, ista sole amicta. Bern. ferm. signum magnum. Illo igne
labia Prophetæ purgantur: illo igne Seraphim accenduntur. Longè
verò aliter meruit B. V. non veluti summatim tangi, sed operari ma-
gis undique & circumfundî, & tanquam in ipso igne concludi. Bernar-
din. tom. 3. ferm. de Joseph. Fuit B. Virgo creatura, nobilior
omnibus creaturis, quæ in humana natura fuerunt, aut possint, aut
potuerint generari. Inde Dami. ferm. 46. Meritò B. Virgo dicitur
Oriens orientis, fons fontis vivi, origo, principium. S. Th. in Catena
ad Luc. 1. Totam sibi hauserat Spiritus S. gratiam.

Ita facta mundi recreatio, sed etiam conservatio per B.
 Virginem, doctrina Evangelica conservat Ecclesiam Bern. in
 Salut. *Scientiarum Sanctarum scientia Maria.* Sed clariùs Rupert
 lib. 5. in Cant. ubi eam vocat. *Prophetissam Prophetarum & Ma-*
gistram Magistrorum, id est Apostolorum illa enim ut Hieron.
ferm. de Assumpt. Forma disciplina Christi, de illa Cant. 4. Sicut
turris David collum tuum, quæ edificata est cum propugnaculis Pagni-
nus legit. Quæ edificata ad docendum. Alii, quæ constructa ad di-
sciplinas. De illa Dam. ferm. 23. Totius est Religionis assertio. De
illa Germ. Orat. de Nativ. Non scriptum sanctitatis folium, vete-
ris novique testamenti sigillum. Ubi legimus Prov. 8. Ego sapien-
tia habito in consilio, &c. Salazar legit. Habito in concilio, & eru-
ditis præsum cogitationibus. Apostoli Jerosolymis celebrarunt
concilium, illi B. Virgo præfuit teste Rupert. lib. 1. in Cant.

In Eadem Annunciatione.

CUM verbum in carnaretur, nuptiæ fiebant, ad has B. Vir-
 go ut

D 3

go ut

go ut esset Mater est invitata, & quia Mater, debebatur illi primus locus, sed ipsa jam tum fecit, quod postea docuit Filius Luc. 14. *Cum invocatus fuisset ad nuptias recumbens in novissimo loco.* Ancillæ accepit locum, sed DEUS iussit illam ascendere superius & videamus quàm altè. Ascendit ad hoc ut gloriam quasi eandem habeat cum Filio. Arnold. Carnoten. lib. de laud. Virg. *Filii gloriam non tam comunem iudico cum Matre quam eandem.* Si eadem gloria, ergo qui se recognoscit servum Christi etiam agnoscat se B. Virginis servum, qui illum Dominum, hanc Dominam: qui illum Patrem, hanc Matrem: qui illum honorem amat, etiam istius, si illi Angeli serviunt, etiam isti, &c. Sed ista S. Virginis exaltatione non contentus Filius, adhuc illi adjicit, ut esset sui Domina, quia ille se facit ejus subditum. Paret sibi non imperant, sed subditis. Bern. ferm. 2. supra Missus. *Quod DEUS femina obtemperet, humilitas absque exemplo, quod DEO femina principetur, sublimitas sine socio.* Sed etiam amplius exaltavit, ut fieret homo Filius in ejus potestate reliquit, quod est ferè idem ac vitam Patri relinquere in arbitrio Pauli, ut si dicas Petro, dabo tibi vitam, si voluerit Paulus; si ille noluerit non vives, hoc verò majus est quam dare gloriam, dominationem, quia vita his melior, nisi illa consensisset, non factum fuisset verbum caro: nisi dixisset. *Fiat mihi, &c.* Sed amplius processit Filius in exaltanda S. Matre. Gloriam enim suam, imperium, videtur S. Matri tribuere, quasi propter illam à Patre illa acceperit ita enim hoc orat à Patre. Pl. 85. *Respice in me, & miserere mei, da imperium puero tuo, & salvum fac filium ancillæ tuæ.* Quasi diceret, hæc da mihi, quia sum Filius ancillæ tuæ. Ita Aug. explicat. *Salvum fac Filium ejus, cujus Mater respondit, Ecce ancilla, &c.* Poterat certè multa alia Christus allegare: sed quia meminerat Patrem hic verbis *Ecce ancilla*, permotum ad vitam sibi dandam: Patri eadem repræsentat, ut & alia det sibi bona,

que

quæ licet illi debebantur titulo hæreditario tanquam vero non adoptivo Filio, etiam titulo Maternæ humilitatis petit, nam ut docent Bern. serm. 2. de Annuat. B. V. Ildefon. serm. 2. de Assumpt. Damascen. de eadem serm. 1. cum B. Virgo dixit, *Ecce ancilla per hoc obtinuit ut fieret Regina omnium, allegat ergo Filius hoc ipsum. Ecce ancilla, filius ancille ac si diceret, debetur mihi imperium à te Pater quia sum tuus Filius qui es Rex omnium, sed etiam ex ista ratione da mihi illud quia sum Filius ejus, quæ per verba Ecce ancilla meruit supra omnia imperium. Hinc duo discamus. 1. Quòd inter virtutes maximè DEO placeat humilitas, unde Greg. hom. 7. *Qui sine humilitate virtutes congregat quasi in vento pulverem portat, & unde aliquid foris cernitur, deterius intus cecatur.* Et idem notat in Ezech. hom. 10. *Electi hoc semper in aliis attendunt quod à DEO melius acceperunt quàm ipsi, ita reproborum metus nunquam considerat quid alter boni amplius quàm ipsi, sed quid boni ipsi amplius quàm alter, habeant.* Ubi & medium ad humilitatem perveniendi, & signum prædestinationis innuit. De cætero Bern. de dono spiritus cap. 2. *Multo melius est peccatorem esse humilem, quàm Justum arrogantem.* Sed & S. Ephrem serm. de recta vitæ ratione. *Qui ab humilitate recedit, incipit à DEO derelinqui, quem autem relinquit DEUS, à malo spiritu vexatur quemadmodum Saul.* Sed quid est ista humilitas? B. Isaias Abbas. *Humilitas nec linguam habet quâ de aliquo negligente aut superbo loquatur, neque oculos quibus a'iorum errata perspiciat, neque aures quibus ea quæ animæ suæ non profunt audiat, nihil denique habet negotii nisi cum peccatis suis.* Alterum est ut B. Virginem valde æstimemus, honoremus, quia illi magna fecit DEUS, & super alias Creaturas post Christum exaltavit. Eccl. 24. *Primogenita creaturarum.* Primogeniti solebant in conviviis benedicere Fratibus, ut scribit Abulen. & Ligoman. Benedicat nobis.*

In Ea-

In Eadem Annunciatione

Misit DEUS Filium suum ut Legatum ad homines. Chry-
 sost. hom. ii. in 2. Cor. *Misit Filium Pater exhortari & le-
 gatione fungi apud humanum genus. Illo mortuo, substituti sunt
 Apostoli, 2. Cor. 5. Legatione fungimur pro Christo. Et tam dili-
 genter huic officio incubuerant, ut etiam S. Paulus orationes
 aliorum expetierit ad impetrandum felicem successum. Ephes.
 6. Orantes pro me ut decur mihi sermo in aperitione orti mei cum fiducia
 notum facere mysterium Evangelii pro quo legatione fungor. Nos in
 legatione succedimus Angelo Gabrieli dicenti. Ave gratia ple-
 na. Videamus quomodo illiud negotium impleamus. Legatio
 nostra est ad nobiliorem Personam quam fuerat Apostolorum,
 illi ad peccatores, nos ad Matrem DEI. Gabriel ivit ad Virginem
 Sanctam, sed nos ad Sancti Sanctorum, quia tunc non fuit Ma-
 ter DEI, modò est. Paulus in negotio salutis alienæ, nos in
 nostræ. Et tamen propter alienam quid non fecit? nos quid
 propter nostram? nec salutem nostram consequi felicius pos-
 sumus quàm per B. Virginem. Bern. serm. de Aquæ ductu.
*Plenâ est gratiâ, & gratiam adhuc invenit, digna prorsus invenire
 quod querit, cui propria non sufficit plenitudo, nec suo potest esse conten-
 ta bono, petit supereffluentem. Quæ scilicet in nos per illam efflu-
 at. Hæc solata conjuges in Cana Galilææ cum vinum defi-
 ceret, &c. Vidit Joan. in Apoc. Sole amictam mulierem Bern.
 serm. Signum magnum. Ea est quæ velut alterum solem induit sibi,
 B. Virgo quemadmodum enim ille super bonos & malos indifferenter
 oritur, sic quoque ipsa, præterita non discutit merita, sed omnibus sese
 exorabilem, omnibus sese clementissimam præbet.**

In Ea-

In Eadem Annunciatione.

Gabriel idem est quod fortitudo seu virtus DEI, hic ad S. Virginem mittitur. Bern. super, hom. 1. *Non discordat nomen à nuncio, DEI quippe virtutem, Christum, quem melius nunciare decebat quàm hunc quem simile nomen honorat?* Solam S. Virginem invenit. Ambr. lib. 2. de Virginibus. *Quemadmodum sola cui eos libri adessent, tot Archangeli, tot Prophetae? Denique & Gabriel ubi reversere eam solebat, invenit, & Angelum Maria quasi viri specie mota, trepida; quasi non incognitum audito nomine recognovit.* Factum hoc est in Nazareth per quod finis Synagogæ proximus indicabatur. Nazareth idem est quod flos. Bern. l. c. *In Nazareth Christus nunciatur nasciturus, quia in flore speratur fructus processurus.* Adveniente fructu flos decidit. Christus est fructus, flos erat Synagogâ. *Sed prodeunte fructu flos decidit, quia veritate apparente in carne figura pertransiit.* Flores erant figuræ Christi venturi quæ dabantur Judæis. *Si flos non decidit, ubi ergo regnum, ubi Sacerdotium, ubi Prophetae, ubi templum, ubi denique magnalia illa de quibus gloriari solebat Ps. 77. Quanta audivimus & cognovimus ea?* Idem ex ferm. parvis 5. *Dies diei eructat verbum. Dies diei Angelus Virgini, dies Angelus propter beatitudinem, Virgo dies propter integritatis virtutem. Et nox nocti indicat scientiam, serpens nox propter malitiam, mulier nox propter ignorantiam.* Dies est, umbræ figurarum cessant, nox reparatur, per aurem dæmon ingressum habuit ad Evam, per aurem Christus ingressus ad S. Virginem, id est, præcuntibus verbis Gabrielis. Bern. in Pentec. ferm. 2. *Missus est Gabriel à DEO, ut verbum Patris per aurem Virginis in mentem & ventrem illius eructaret.* Hic jam nostra fortuna superat Angelicam, nos possumus dicere DEUM Fratrem nostrum, quod illi non possunt; nos, quia

E

DEI

DEI Filius est Frater noster, possumus dicere DEUM Patrem nostrum, quod illi non possunt. Jobius Monachus 3. de Incarnat. c. 15. apud Photinum. *Absurdè faciunt qui malunt Angelum quàm homines esse; nam etsi sint illi dolores, morborum, & mortis expertes, cognatum DEUM Fratremque non habent. Habemus nos dolores & mortem, sed DEUS noster in his socius. Et propter hanc Incarnationem ita nobis videndum, ne id de nobis dici possit, quod ne Angelo conveniret. Tanta est sublimitas nostra. Advertit hoc Chrysof. hom. 3. in 1. Ephes. *Reverentur caput nostrum, reputemusque quàm adorandi capitis corpus sumus. Quid fieret si caput sanctum coelo dignissimum, manus inferno, &c. Hoc nos in tribulationibus animet. Chrysof. l.c. Si es Christi Corpus, Crucem tolle, nam & ipse hanc tulit: fer spina, fer colaphos, fer clavos, fecit id corpus ab omni labe doloque alienum. Christus carne sumpta in tantum nos dilexit, ut quasi nos in Spensam sibi rapuerit. Greg. 30. Moral. c. 16. *Labani filiam Jacob abstulit, quia ei per Prophetam Ps. 44. dicit. Obliviscere populum tuum & domum Patris tui. In tantum dilexit, ut propter nos quodammodo sit factus serpens, ut illum serpentem qui nos per Evam perdidit destrueret. Ambr. 3. off. 14. *Projecit Moyses virgam & serpens factus est, qui devoravit serpentes Egypti, significans quod verbum caro fieret, qua serpentis diu venena vacuaret per remissionem & indulgentiam peccatorum. Virga est enim verbum directum regale plenum potestatis, insigne imperii. Virga serpens facta est, quoniam qui erat Filius DEI ex DEO Patre natus, filius hominis factus est natus ex virgine, qui quasi serpens exaltatus in Cruce medicinam vulneribus humanis infudit. Hoc mysterium videns in spiritu Jacob, adoravit. Gen. 47. *Adoravit Israël Dominum conversus ad lectuli caput. Hebr. II. Legit S. Paulus cum LXX. Adoravit fastigium virgæ ejus. In quem locum Pauli Chrysof. Jacob adoravit Christum in suo typo, & adorandum significavit à Fra-*****

tribus & nationibus. Occasio adorationis fuit, cum moreretur Jacob visitavit eum Joseph Filius ejus & juravit se ejus corpus non relicturum in Ægypto, sed in terram Chanaan translaturum, quo jurante adoravit Jacob summitatem virgæ Josephi, quam ut Prorex in manu gerebat, id est sceptrum, in summitate virgæ flos erat, sciverat Jacob egressurum de radice Jesse virgam hunc florem adoravit. &c.

In Coena Domini.

Iudic. 14. Samson cum Leone decertavit, & raprum ex illius ore favum attulit Matri, ita Christus cum morte pugnans, tanquam favum dedit Eucharistiam Ecclesiæ sed hæc nocet malis, sicut arca in templum Dagon introducta. Et sic decipiuntur aliqui, qui malè communicant, interea blandiuntur sibi, ut ille Dives Luc. 16. *Anima mea habes multa.* Opus est fide Moyfes non permissus rubum ardentem accedere nisi solutis calceamentis, quæ erant ex pelle animalis, quod amplius non cognoscit, quam quod sensu percepit, sed neque intellectus mysteria capit. *DEUS habitat lucem inaccessibilem, seu In sole posuit tabernaculum suum.* Qui solem vult fixè intueri excæcatur. Ea quæ videmus, non percipimus; quid Divina? Dic quomodo magnes attrahit ferrum, acus magnete illita vertitur ad septemtrionem, fulmen solvit gladium illæsa vaginâ, Remora naves sistit, anima nostra spiritualis corpori unitur, & tota est in una parte, tota in toto? non intelligere sed credere DEUS nobis mandavit sua mysteria. Ps. 70. *Quia non cognovi literaturam introibo in potentias Domini Genebrard. Quia non satis intelligo mysteria DEI magnitudinem asserentia, veniam ad potentias DEI recolendas, sicque potentia DEI est superior nostro captu.* Accedendum cum charitate, nam peccata gustum tollunt, sicut abstulerunt

runt Judæis circa manna. Num. 21. *Anima nostra naufragat super cibo isto.* Et tamen fuit cibus Angelorum, cepas appetebant. Hoc ipsum etiam in tactu evenit Jer. 5. *Percussisti eos & non doluerunt.* Hic Christus ostendit quantum nos diligit, sicut in testamento ostendimus hoc ipsum, quando maximam partem alicui inscribimus. Unde aliqui Principes templis quæ amant sua corda inscribunt ut in iis sepeliantur. *Hic calice novi testamenti.* Dedit se quidem Christus etiam Angelis, sed non ita ut sit res illorum, nobis se dedit testamento, & quidem singulis, sic de illo participare potest pauper ac dives & dicere potest, *Dominus pars hereditatis meæ.* Testamento animam inscripsit, *Pater in manus tuas commendo spiritum meum.* Homines DEO inscribunt Animam, bona Amicis, corpus terræ. Nos terra, Nobis ille dedit corpus, bona non habuit. Aug. in Ps. 98. *In ipsa carne hic ambulavit, & ipsam carnem nobis manducandam ad salutem dedit.* Et sic impletum Eccles. 12. *Revertatur pulvis in terram suam, unde erat: & spiritus redeat ad Dominum qui dedit illum.* Sed nos Christi corpus non convertimus in nos: sed ille nos convertit in se. Reliquit nobis corpus quod valde dilexit, & ratione cuius appellabat se Filium hominis, & hoc toties. Cum DEUS animaret Adamum inspiravit in illum: modò cum hominem roborat dat illi corpus suum. Lac Matris maxime nutrit Infantem, nos Christi sanguis. Cum peccasset homo, fugiebat DEUM, factus est DEUS homo, ne illum fugeret amplius homo, modò cum ex mundo pellitur Christus, *pridie quem pateretur,* fit illi cibus, invenit modum quo per mortem non divideretur ab homine. Et sic *in finem dilexit nos,* quia nobiscum in Sacramento manebit ad finem mundi, de quo Nazianz. *Magnum inventum, absens presentia, & presens absentia.* Absens quia non videtur, est tamen presens. *In finem dilexit* propterea S. Cypr. hoc Sacramentum vocat, *ultimam mensuram* scilicet chari-

charitatis, Garzias. *Omnia in unam Eucharistiam Christus, & opera & gratias asservavit, in illa thesaurorum dona cumulavit, omnes amoris divitias in istam arcam effudit.* Sicut quando donatur monile, dantur & gemmæ quæ in eo continentur: ita cum dedit corpus & sanguinem, dedit investigabiles divitias Personæ suæ convenientes, benedictionem, dona supernaturalia, satisfactionem, donavit. Bern. in illa. *Consecidisti saccum meum.* Considerat corpus Christi fuisse thesaurum, in eo sunt adiumenta ad nostram vitam emendandam, ita ut plus una communio devota profit ad hoc quam reprehensiones, exemplum est in discipulis euntibus in Emmaus, qui ex nulla re ita profecerunt, atque dum Christus illis fregisset panem. In hoc thesauro corporum nostrorum sanitas. *Ecce lignum vitæ.* In hoc vita æterna. *Qui manducat me, vivit propter me. Sicut vivo propter Patrem, sic vivit propter me.* Vivit eadem vitâ quâ Pater, & nos eadem vivemus quâ Christus, ut dicere possimus. *Vivo ego jam non ego, vivit vero in me Christus.* Quò altiùs ascendere possumus, non solum nos facit cohæredes, sed in se mutat. *Quid retribuam Domino? Suggestit quid. Calicem salutaris accipiam.* Contemnit hanc gratiam qui illa non utitur, qui mavult bobus, prædiis vacare, &c. *Quam ad cænam venire.*

In Festo S. Georgii Mart.

Sanctum hunc Græci in suo Martyrologio vocant magnnum Martyrem & antesignanum, similis Equiti missocelitus 2. Machab. II. *Apparuit Eques in veste candida. armis aureis, hastam vibrans, tunc omnes benedixerunt misericordem Dominum, & convulnerunt animis, non solum homines, sed bestias ferocissimas, & muros ferreos parati penetrare.* Hujus Sancti ope Nicephorus Imp. victoriam in bello obtinuit. Cedren. in compendio. Hujus ope

jus ope Gunibertus Rex Francorum, apud Paul. Diacon. in ge-
 stis Longobardorum cap. 5. Hujus ope Edoardus tertius Rex
 Francorum, & alii complures. Niceph. lib. 7. c. 15. Baron. tomo
 7. Serarius in Litaneaticis lib. 2. quæst. 20. Quare merito illum
 Missale Æthyopicum vocat, Sydus honoris & Stellam splen-
 didam. Hujus sacras reliquias studiosè conquissit S. Germa-
 nus qui Jerosolymam profectus à Justina Imperatrice brachium
 ejus inpetravit, & Parisios detulit. Amoniscis. lib. 2. de gestis
 Francor, cap. 20. & lib. 3. c. 9. Hujus Zacharias Papa caput
 reperit cum inscriptione nominis & in templo ejusdem Mar-
 tyris reposuit, ut est in libro vitæ Pontif. Extat etiam nunc
 templum ejus in Prospoli urbe seu Lidda in qua passus, Tyrius
 lib. 7. belli sacri. Hunc Venantius Fortunatus celebravit epi-
 grammate lib. 1. epigr. 13. Non obfuit in hoc sancto militia vir-
 tuti. Bern. serm. ad Milites templi cap. 1. militem comparat
 Martyri. *Quàm gloriosi revertuntur victores de prælio, quam beati
 moriuntur Martyres in prælio.* Rupert. Præfat ad librum de vi-
 ctoria verbi DEI, de Machabæis militibus ait. *Etiam
 bellicam defensionem non minus quàm indefessam Martyrum
 patientiam in S. Ecclesia legendo & cantando celebramus. Sed
 vestis sit candida, sit vita casta.* Tertull. de Pudicitia. *Pudicitia
 flos morum, honor corporum, decor sexuum, integritas sanguinis, fides
 generis, fundamentum sanctitatis, præjudicium omnis bonæ mentis.*
 Arma Equiti fuerunt aurea, per aurum in scriptura significa-
 tur charitas, ex amore DEI, Ecclesiæ, Patriæ debent sumi ar-
 ma, non ad duellum, vindictam propriam, &c. Ambr. in He-
 xam. *Procul esto à magnanimis cupiditas ulsionis.* In vitis PP. cum
 quidam omnino vellet se vindicare, ita orabat quidam senior
 lib. 3. *DEUS jam non opus habemus tuo judicio, neque nobis necessarium
 es ut curam habeas de nobis, quia nos ipsi, sicut Frater iste dicit, & vo-
 lumus & possumus nos vindicare.* De invocantibus DEUM in vin-
 dicem

dicem, ita apud Loberium de Fortitudine & Constantia. Aug. *Judex dicit occide, & terror occidit, tu quando dicit DEO, occide inimicum meum, te facis Judicem, & DEUM quæris esse tortorem.* Vibrabat Eques hastam, armis utebatur Patriis, &c.

In Inventione S. Crucis.

Quid in Majo, mente amæno, crux facit? Imò facit, quia exhilarat, sicut si quis reperiret arma quibus è servitute dura per aliquem liberatus fuit, & quibus solis si reciderit in servitutem se potest liberare. S. Leo serm. 8. de Passione. *O admirabilis potentia crucis in qua & tribunal Domini, & judicium, & potestas Crucifixi.* Abduxerat Tyrannus mundum in captivitatem, miserus illus Christus Cant. 7. *Ascendam in palmam & apprehendam fructus ejus.* Delrio ita legit, *Ascendam in crucem & vincam Tyrannum.* Est etiam judicium in cruce. *Nunc Princeps hujus mundi judicatus.* Est potestas Crucifixi. Quia velut rem suam signant sigillo, ita ille nos in Capite Adæ sanguine suo obsignavit. Jo. Molanus de Sanct. Imag. cap. 17. quærit cur ab antiquo soleat appingi caput Calvarie humanæ Cruci ut in eam stillet sanguis, & ait, esse traditionem, quòd in monte Calvarie sit Adam sepultus, & ita ejus caput appingi. De ipsa etiam cruce Didacus della vega Francisc. asserit ex gravissimis Authoribus & Historia S. Crucis, dum Adam fuisset moriturus, mandavit Filiis ut irent ad paradysum, & ab Angelo custode paradysi impetrarent aliquem ab eo ramusculum de Arbore vitæ; tulerunt illi, sed jam mortuum invenerunt Adamum, quocirco illum ramum in tumulo ejus plantarunt, qui tandem in arborem excrevit, dum Salomon templum ædificaret, excisa in usum fabricæ est illa arbor, sed nunquam aptari potuit, itaque abjecta super aquam ut ex ea fieret ponticulus. Regina
Saba

Saba, ut hoc lignum vidit, edocta Divinitus futuram ex eo crucem, adoravit, & prædixit in ea quendam suspendendum propter cuius mortem periturum esset regnum Israël, quocirca Salomon illud lignum iussit defodi in piscina, sed lignum enatavit. Addunt alii hoc ligno fuisse agitatum in piscina Probatica aquam, post cuius motum sanabatur æger qui prior aquam ingressus. *Ecce potestas Crucifixi.* Ad hanc asperionem capitis Adæ potest illud adduci Heb. 12. *Accessistis ad asperionem sanguinis melius loquentem quàm Abel.* Vox sanguinis Abel Gen. 4. clamabat vindictam, hæc asperio clamat *Emundationem conscientiarum nostrarum ad serviendum DEO viventi.* Huius erat effectus & signum, quia pendente in Cruce Domino, vivi percutiebant pectora, mortui resurgebant, & teste Anonymo Græco apud Gretf. tom. 2. *Mors subito refugit in orbem.* Ideo *Nos gloriari oportet in Cruce Domini nostri.*

De Eadem Inventione S. Crucis.

Non est ita horribile, ut putant homines, crucem invenire, credit S. Bern. de S. Andr. serm. 1. *Si fuerit qui collegas semper lignum crucis, fructificat iucunditatem, oleum lætitiæ stillat, balsamum sudat spiritualium charismatum, non est sylvæ arbor crucis, apprehendentibus eam.* Mira hæc & in speciem creditu difficilia, propterea profundius inspiciamus. Dicta Bernardi illa vox faciliora intellectui reddit, *apprehendentibus eam.* Variè crucem varii apprehendunt. Alii pretio conducti ut Cyrenæus teste Vega, alii coacti ut latro malus, at qui fructus eius supradictos percipere volunt, ferant ut Christus. Heb. 12. *qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem.* Ad ferendam hoc modo hortatur 2. *Petr. 3. Nemo patiatur vestrum ut homicida, aut fur, aut maledicus*

maledictus, aut alienorum appetitor. Isti enim illibenter ferunt crucem. De Christo dicitur Cant. 7. *Secutura tua est assimilata palma, & ubera tua botris.* In Palæstina solent plantare vites penes palmas, & illæ se istis innectunt, & ita crescunt, palma significat crucem, an non libenter se vitis alligat palmæ, si enim humi jaceret cum fructibus suis putresceret, botri sustinent se premi, & sic vinum fundunt. Christus, proposito sibi gaudio sustinuit crucem, quia aspiciebat quantum gaudium habiturus ex sua redemptione videndo quod multi essent futuri sancti, per quos gloria Patri suo accresceret, hoc ipsum nobis faciendum. Dura crux sed qui eam fert laudem à DEO meretur, & de sua salute certior redditur, Bern. serm. de verb. Apost. Qui gloriatur in Domino gloriatur, &c. *Quid sibi vult, quod non qui seipsum commendat ille probatus est, &c. Quis est qui in hoc seculo commendat? DEUS. Quomodo commendabit veritas eum qui adhuc reprehensibilis invenitur? Denique, ego inquit, quos amo, arguo, & castigo. Hæccine commendatio tota? prorsus, quantum mihi videtur ipsa est, nec testimonium amoris ejus nullum certius, nullum credibilius in hac vita quam quod desiderat Propheta Ps. 140. Corripiet me Justus in misericordia & increpabit me.* Regnum cælorum significatur per arcem Sionis; vi debet capi 2. Reg. 3. Arcem Sionis oppugnabat David, eam infederant Jebusæi, qui confisi loco munito, ad illudendum Davidi, cæcos & claudos posuerant defensores, proclamando. *Non ingredieris huc nisi abstuleris cæcos & claudos & deviceris eos.* David proposuit præmium suis militibus si quis percussisset Jebusæum, & titigisset domorum fistulas, & abstulisset cæcos & claudos, quo audito Joab unus è militibus Davidis, ut narrat Abulen. ex traditione Hebr. admovit arborem palmarum monti Sion, per eam sursum evasit, & cum militibus qui illum secuti, evasit in montem ac perfecit negotium. Et pro hoc facto creatus est Dux militiæ, ita Christus per crucem

F

cem

cem ascendit cœlum, & qui sequuntur, idem cœlum capiunt
Ascendam palmam & apprehendam fructus ejus. Fructus in palma
 solum sunt in vertice, fructus verò hic est arx Sion, cœlum,
 hunc nobis proponamus, durum quidem est attendere cru-
 cem, sed fructus est præclarus, quo gustato abstergetur omnis
 lachryma. Bern. ferm. de discip. euntibus in Emaus. *Cruce ipsi*
statera corporis Christi, quam desiderabat, qui dicebat Job. 6. Utinam
appendereatur peccata mea quibus iram merui, & calamitas quam pa-
tior, in statera. Cruce facta est statera corporis Christi, cum enim ipsi
crucifigeretur, appensa sunt cum ipso peccata quæ comisimus, & cala-
mitas quam incurrimus, &c. Cum adhuc in Cruce erectus staret, ve-
cillare videbatur statera, nec planè cognoscebatur quæ cadere deberet,
cum inclinato capite emisit spiritum ut calamitas præponderando cade-
ret, & quasi arena maris gravior appareret, Gentes quasi momentanea
statera reputatae sunt. Nunc ad verticem palmæ elevati sumus
 in statera quæ ex palma crucis pendeat. Ambr. ferm. 43. *Cum*
Gentilis esses, solebas signa perquirere superstitione Ethnica, quæ si-
gna quibus rebus essent prospera magnâ inquisitione colligere: jam nunc
nolo erres in numero signorum, scito quia in ipso signo Christi est tota
rerum prosperitas. Sed, quomodo inquit Crucem conscende-
 mus? Crucem conscendere, est illam ferre. Greg. hom. 37.
Duobus modis Crucem bajulamur, cum aut per abstinentiam carnis
afficimus, aut per compassionem proximi, necessitatem illius nostram
putamus qui enim dolorem exhibet in aliena necessitate, Crucem portat
in mente. Sunt plerique qui compassionem proximo non spiritualiter
sed carnaliter exhibent, ut ei non ad virtutes, sed quasi miserando ad
culpam favent, hi itaque crucem cadentur ferre, sed Dominum non
sequuntur. Sed Crucem Christi qui invenit, & ut debet appre-
hendit, clamat cum Andrea Apost. O bona Cruce cum Paulo
Gal. 6. Mibi absit gloriari nisi in Cruce. Beatum se putat Matth.
5. Cum ei maledixerint homines.

In Festo S. Stanislai Episc. & Mart.
CONCIO.

Cognosco oves meas. Joann. 10.

VT fit aliquis Pastor invenio in S. Scriptura aliquot ad hoc conditiones S. Chrysol. serm. 40. *Ille vult mori antequam de ovibus suis quid mali videat.* 2. Curam illarum habet perpetuam. 3. Varias in bonum ovium adhibet industrias. *Argue, obsecra, increpa, &c.* 4. Exponit se pro illis periculo. Hieron. Epist. 12. *Legimus Aaron Pontificem vixisse obviam furentibus flammis & accenso thuribulo iram DEI cohibuisse.* 5. Ovibus Domini tanquam propriis attendit. 6. Joan. 8. *Cum oves emiserit ante eas vadit.* 7. Multum debet eminere in virtute. Chrysof. lib. 2. de Sacerd. *Quantam inter se differentiam homines rationis usum habentes, & bruta ratione carentiam dissident: tantum sane discrimen inter eum qui pascit atque eos qui pascuntur esse velim.* 8. Nosse oves. Sed non omnibus contingit esse Pastores plurium ovium: cuique autem unius, ideo omissis aliis conditionibus, ultimam solum accipio sine qua nec unius ovis quisquam potest esse Pastor.

Ovicula est Anima quam cuique DEUS pascendam dedit, hanc bene cognoscere opus. Prov. 27. *Diligenter agnosce vultum pecoris tui, tuosque greges considera.* Hanc oviculam possumus cognoscere oculo humano, Christiano, & Sanctorum. Humano oculo seu per naturalem discursum. Res vivens melior non vivente, ideo pro nulla re danda est anima. Arist. 7. Polit. *Anima nobilior est corpore & omni possessione.* Aratus Poeta à S. Paulo in Actis adductus propter animam nos vocat genus

F 2

DEI

DEI, proinde honore & cultu omni digna est. Plato in Timæo *Ad hoc anima conjuncta est corpori ut fruatur scientiis & virtutibus.* Cognoscebat ita animam suam Stanislaus, & eam primò Guel-
næ, deinde Parisiis ornavit omni scientiâ & virtute. *Inde rediit
domum tanquam ex mercatura mercator bonus: integris, pietate, mo-
destiâ, castitate: excellenti doctrinâ, rerum gerendarum dexteritate.*
Summâ. Jam de eo si quis animam suam vilipendit quia non
agnoscit, judicium Platonis lib. 9. de Repub. audiamus. *Si quis
ut acciperet aurum, Filium aut Filiam, immanissimis ac pessimis Do-
minis in miseram servitutem vendere an non crudelissimus esset, et
stultissimus? Quid? tu non stultior muledo & crudelior, qui partem tuam
Divinissimam, hoc est animam, impienissimo & impurissimo demerito
vendas, ut expleas libidines?* Unde qui animam peccatis subijcit,
finit illi dominari avaritiam, ebrietatem, stultus est & impius,
& nomine hominis indignus, sed hoc adhuc parum est.

Opus animam cognoscere Christiano oculo quem fides
illustravit, & eâ cognitâ ornare virtutibus propriis Christia-
norum ac scientiis, quæ sunt altiores quàm priores. Natura
docet, Redde cuique quod suum est: fides docet Matth. 5.
Qui vult tunicam tuam tollere, præbe ei & pallium. Natura docet,
nulli injuriam inferre: Fides, *orate pro persequentibus vos.* Natu-
ra, prospicere futuris: Fides, *thesaurisate ubi tinea non comedit,
nec arugo demolitur.* Natura fugere adversa. Fides, *Omne gaudi-
um existimate cum in varias tentationes incideritis, &c.* Sed & ipsi-
us animæ cognitio est altior. *Vocavit nos in adoptionem Filiorum.*
Sicut, si DEUS tuæ curæ permitteret futurum Filium, ita etiam
anima tua agere debet. Est & Filia, & Sponsa DEI, si hanc
Sponsam per capillos raptam humi volutares, pedibus concu-
caves. Egit ita Sanctus. Hoc in illo advertit Lampertus Ep. Cra-
coviensis, qui eum per coactionem bonam fecit Sacerdotem, Ca-
nonicum, & Concionatorem. Sed Sanctus oculo Sanctorum
insuper

insuper animam suam cognoscebat, neque contentus suam exornare etiam alienas ornare studuit, & quia ut Ambr. ferm. 76. *Prima doctrina est benefacere.* Et maxime virtutem docet, qui ipse facit. Scivit etiam quod Hieron. Epist. 2. ad Negotianum scripsit. *Non confundant opera tua sermonem tuum, ne, cum in Ecclesia loqueris, tacitus quilibet respondeat, cur ergo hæc quæ dicis ipse non facis?* delicatus Magister est qui ventre pleno de jejuniis disputat. Pugnandum erat Sancto, contra luxuriam: virginitatem suam integram exhibuit. Contra invidiam, adjecit mansuetudinem, cum illius nobilis qui ejus familiam vulneravit, ipsum noctu eiecit domo, Ecclesiam postera die injuriæ immemor consecravit. Contra gulam continua jejunia offendit, contra superbiam, humilitatem: contra invidiam, summam erga miseros charitatem, unde viduarum & pauperum suæ diæcesis, ne quem præteriret, conscriptum habuit catalogum. Contra accediam, zelum, quo incensus veluti Mercator tempore nundinarum nullis se passus aliis implicari negotiis. Currebat per Diæcesim, & dicere cum Paulo poterat. *Omnia sustineo pro electis ut & ipsi salutem consequantur.* Incidit in Animam Boleslai turpissime infectam, vidit periculosum esse, Regem ferocem & in libidinem effusum aggredi audacter accedit & ingeminat. *Non licet tibi Rex.* Calumnia Sancto ingeritur à Rege, ille verò. *Quoniam diminutæ sunt veritates à Filis hominum, veritas de terra orietur, & justitia de caelo prospiciet. In nomine JESU Christi cui servo & cujus Ecclesiam tuor, &c.* Resuscitat mortuum, perstrictus Rex miraculo conquiescit; sed captâ Chiovia, iterum turpior & crudelior evadit; occidit Stanislaum, &c. Ita Stanislaus animas oculo sanctorum regnoscebat, ut libenter pro illis vitam exposuerit, & DEUS miraculis hanc ejus cognitionem approbavit. Nam & post mortem corpus ejus quod fuerat concisum, factum est integrum, in Canonizatione suscitatus est mortuus.

Si modò quæreremus per domos, Scholas, templa. No-
stine animam tuam? fortassè alicubi contingeret, quod accidit
Nehemiæ 2. Mach. 1. quærebat ignem, invenit aquam crassam,
quæritur cognitio hujus oviculæ, scilicet animæ, & ecce aqua
crassa, & ecce lutum, taliter se cognoscit atque lutum. Vel cer-
tè cognoscunt se, & ita curant, ac si essent bruta animalia. Ezech.
8. *Fili hominis fode parietem, & ecce omnis similitudo reptilium, &
animalium abominatio.* Ille se putat propter avaritiam talpam,
ille propter astutiam vulpem, &c. Et agit ut vulpes, excecavit
illos malitia eorum, hæc tenebras induxit ne videre possint,
quid inde? Apoc. *Foris carnis.* Non est bonum dare caribus
escam filiorum, aut Margaritam mittere ante porcos. S. Ma-
carius hom. 27. *Sicut in rebus ob oculos positis, si meretrix quapiam
se turpiter prostituat, ita anima quæ cuicumque se demoni tradit, cor-
rumpitur ab ipsis Spiritibus.*

In Eodem Festo S. Stanislai Episc. & Mart. Fragmentum.

SIve Sanctum hunc comparavero cum Joan Bapt. non er-
rabo, & hic dicebat Regi, *non licet.* Et tum dici poterat
cum hic vixit quod Jerem. 5. *Scupor & mirabilia facta sunt in ter-
ra, prophetae prophetabant mendacium, &c.* Applaudebant Regi.
De Sancto ut de Banania 2. Reg. 23. dicendum. *Vir magnorum
operum, ipse percussit duos leones Moab, & ipse descendit & percussit
leonem in media cisterna in diebus nivis.* Quando nimirum in pie-
tate refrixit Polonia sicut in diebus nivis, egit ut Ambrosius
de quo Theodoret, hist. lib. 5. cap. 18. cum excommunicavisset
Theodosium Imp. ac Rufinus Magister militum promitteret
Cæsari id se effecturum ut spontè Ambrosius anathema solve-
ret,

ret, dixit Cæsar. *Novi ego constantiam Ambrosii, & quod nullo Regiæ Majestatis timore Divinam legem transgredietur.* Et certe fortior fuit Stanislaus Reginaldo Polo Cardinale licet viro sancto, de quo Surius, cum eum Rex Angliæ Henricus confuleret, an divortium facere posset cum priore conjugē, loqui illi volebat aliquid Polus non ex veritate solida sed officiosē, ideoque statim aliquamdiu obmutuit, & reddita loquendi facultate, liberè Regem monuit ne id faceret. Bern. serm. de Joan. Bapt. *Ferveat etiam in nobis zelus iste, serveat amor justitiæ, odium iniquitatis, nemo vitia palpet, peccata dissimulet, nemo dicat, nunquid custos sum Fratris mei?* Pl. 28. *Afferre Domino Filii DEI, afferre filios arietum.* Quod Chrysol. serm. 10. sic explicat. *Afferre, afferre filios arietum, quos sponte venire aut necessitas vetat, aut etas impedit, aut tenent vitia, aut delicta morantur, adducite volentes, trahite nolentes, facite vobis de aliena necessitate mercedem, servum Dominus adducat, Pater Filium, &c.* Nemo dicat, non vult, quia Abraham, ut filium offerret collocavit, & Lothum Angeli ut subtraherent flammis, subtractum manibus sustulerunt. Duos Leones Moab occidit Stanislaus. Moab, idem est quod, *Pater meus?* respectum Affinium, quid fiet de meis si Regem offendero? non promovebuntur ad dignitates; Alter Leo, Amor sui, quid de me fiet? Sed Leo fuit in cisterna Rex, qui in profundum peccatorum venerat, de quo dici poterat Isai. 48. *Scivi enim quia durus es tu, & nervus ferreus cervix tua, & frons tua ærea.* Descenderat in cisternam, vallaverat sua peccata veluti muro, ut si quis illum accessisset, aut illi aut Regi pereundum erat, exire Rex non poterat ut è profundo. Aug. in Pl. 68. *Est quædam iniquitas quam qui operatur, non potest fieri ut misereatur ei DEUS quæritis fortè quanam illa sit? ipsa est defensio peccatorum quando quis sua peccata defendit, magnam iniquitatem operatur, hoc enim defendit quod DEUS odit.* Talis ut Pistor Pharaonis supra caput suum

suum ponit corbem Gen. 40. & ad hoc devenit, ut postea
 corvis laceretur, hoc luxuriæ proprium est, quia mentem exca-
 cat, & rationem pervertit. Greg. 6. in 1. Reg. 2. *Nulla sunt vitia
 quæ spissiores menti tenebras ingerunt, quàm libido.* Et tales abici-
 untur à DEO. Greg. ibid. c. 1. *Iusticiã DEI peccator projiciat,
 quando ad perpetranda luxuriæ inquinamenta curvatur.* Et ibid. c. 2.
*De his qui puritatis merito jam Filii DEI vocabantur, in Genesi
 dicit Dominus non permanebit spiritus meus in homine in æternum
 quod caro sit. Caro quippe homo efficitur, quando sensui carnis ratio
 subjugatur.* Bestia sensibus regitur, quod videt, audit, ab eo
 pertrahitur, homo per rationem sensui dominatur, sed in luxu-
 rioso ratio subjugatur, ideo jam non est homo qui ratione uti-
 tur, sed bestia quæ sensu. In tali non permanebit Spiritus S. qui
 est lumen cordium, extincto verò lumine quid aliud de ho-
 mine fiet, quàm fit de cæco. A luxuria transitur ad caedes,
 virgo lapsa curat necem prolis, adultera mariti & tandem hominem
 evadit in Leonem. Quare statim post prohibitionem idolo-
 latriæ, festorum injuriæ, ac Parentum, DEUS posuit in Deca-
 logo legem de luxuria? respondet Tertull. adu Psychicos. *Quid
 delictum, intellige, cujus cohibitionem post idololatriam ordinavit, illud
 secundum longinque à primo, nihil tum proximum primo quam secun-
 dum, quod sit ex primo aliud quodammodo primum est, ideoque machie
 affinis est idololatria, nam & idololatria machie nomine & fornicati-
 nis populo sæpè exprobrata, etiam sorte conjungetur illi, & serie errorum
 damnationis coherebit illi, sicut & dispositione.*

In Accensione Domini,

Dicebat Martha ad Christum, dic Magdalena ut me ad-
 juvet, nos hæc verba circa B. Virginem reperimus, quæ
 sic Bern. serm. de Nativit. *Sic est ejus voluntas qui nos totum
 luit ho-*

luit habere per Mariam. Et ferm. 3. in vigil. Nativ. Christi. Quia indignus eras cui daretur, datum est Mariae ut per illam acciperes, quid quid haberes. Sed neque opus ut moneatur, cum ipsa ad succurrendum sit prompta. Richard. Victorin. in illud Cant. Duo ubera tua. *A DEO pietate replentur ubera tua, ut alicujus miseriae noticiam tacta, lac fundant misericordia, nec possit scire & non subvenire.* Scit verò multò melius nostras necessitates cum assumpta est in cœlum, quam scivit cum esset in terra, quia ut S. Th. 3. p. q. 10. q. 2. *Nulli intellectui beato deest quin cognoscat in verbo omnia que ad ipsum spectant.* Ad B. Virginem spectat cognoscere nostras necessitates. Quia est Mater nostra. Aug. lib. de S. Virg. c. 6. *Corpore Mater Capitis, spiritu membrorum.* Et quidem propter nos facta est Mater capitis, quia si Adam non peccavisset Christus non venisset, ex quo Anselm. de Excell. v. c. 6. *Si igitur illa propter peccatores, scilicet propter me, meique similes, facta est Mater DEI, cur illam erga me non Parentem sperabo? Et cap. 12. Cur itaque non jurabis nos, utique eris Mater nostra, quando proptec nos in tantam celsitudinem es elevata, ut te Dominantem habeat atque veneretur omnis creatura.* Ex Maternitate secuta est tam sublimis gloria quam hodie in cœlo obtinuit. Cum ita sit in nos prona debet orari, quia Bonav. in spec. *Non solum in te peccant o Domina qui tibi injuriam irrogant, sed qui etiam te non rogant.* Quia promptitudine illius nobis ad benefaciendum se offerente non utuntur, promptitudinem verò hunc non exercebit nisi ores, quia ut S. Th. 2. 2. q. 83. a. 2. *Et si DEUS omnia nostra sciat, & dare proposuerit, tamen orari debet. Ut impetremus quod disposuit per orationes Sanctorum esse implendum.* Aliunde etiam DEO debetur oratio, ut ibid. a. 3. *Quia, per orationem DEO homo reverentiam exhibet, scilicet ei se subjiciendo, & profitendo se eo indigere sicut auctore suorum donorum.* Assumptio ejus describitur in Cantic. *Ascendit sicut virgula fumi ex aromaticibus,*

G

certè

certe odorata. Apoc. Seniores odoramenta offerebant Agno, & ista erant orationes Sanctorum. Nostri orationibus illa quasi constaret, ascendit velut virgula fumi, illas secum defert, ut quæ petimus obtineat, ad hoc Evangelium hodie meminit castelli, quia ut Damasc. orat. de dormit. Virg. B. Virgo est, *Civitas refugii, civitas vivens Regis exercituum.*

In Festo SS. Corporis Christi.

ITA nobiscum hodie agitur, atque si alicui data esset res pulcherrima & optima, quæ satis delectari non posset, eamque per plateas circumferret, ostentaret: ita hodie habendo corpus Christi facimus, & merito. Zach. 9. *Quod enim bonum ejus aut pulchrum est nisi frumentum electorum & vinum germinans virgines?* Rursum hanc in nobis humiliatio debet oriri, si enim Miphiboseth filius Saulis cum esset jussus affidere mensæ Davidis 2. Reg. 9. *Adorans ait, quis ego sum servus tuus quia respexisti super canem mortuum similem mei?* Quanto magis nos. Quia Ruth. 2. concessit ipsi Ruth Booz colligere spicas in agro suo, non se potuit capere præ lætitia, sed hoc gaudium communicavit focui suæ. Si Rebecca Gen. 24. ostentabat dona oblata sibi à Procuratore Abrahæ, multò magis nos dicere possumus. *Venite, videte, quanta DEUS fecit animæ meæ.* Ponebantur, ut est 1. Reg. 21. semper calidi panes propositionis, nullus caler magis amore DEI quàm iste noster, in quo nobis omnem dat benedictionem, & ut Isaac Jacobum Gen. 21. *Frumento & vino stabilivit nos,* Et ultra hæc quid nobis faciet, cogita homo quid tibi velis plus fieri. Vis cum Angelis eodem cibo vesci. Pl. 77. *Panem Angelorum manducavit homo.* Vis certus esse de salute æterna. *Pignus futuræ gloriæ datur.* Vis esse affinis Christi? Cyrill. Alex lib. 10. in Joann. 13. *Sicut si quis liquefacta ceræ aliam ceram*

ceram infuderit, alteram cum altera per totum commisceat necesse est, sic qui carnem & sanguinem Domini recipit cum ipso ita coniungitur, ut Christus in ipso & ipse in Christo inveniat. Et ut Cyrill. Jerosol. catech. 4. Concorporei & consanguinei Christi efficiuntur, Christi-feri, hoc est Christum in corporibus nostris ferentes. Volumus sanitatem? Idem Cyrill. Ibid. Non morsem solum, verum etiam morbos omnes depellit hic panis. Sedat membrorum nostrorum sevientem legem, pietatem coroborat, perturbationes animi extinguit, agrotos curat, ab omni nos erigit casu, &c. Ut in aliis lectionibus Breviarii pro hoc festo. Per carnem nos debellabat dæmon, ut patet in Davide, Samson, &c. Carne nostrâ illam Christus debellavit ut Goliathum David proprio gladio, hunc gladium reposerunt in sanctuario 1. Reg. 21. & hanc victoriosam carnem in sanctuario habemus, ad hunc gladium recurrit David in periculo ut est ibid. nos ad hunc panem. Ps. 22. *Parasti in conspectu meo mensam adversus eos qui tribulant me*, hic panis est. *Gladius Gedeonis* Judic. 7.

In Festo S. Basilii Magni.

Satis in laudem hujus sancti dicam, si illum ut appellat totus orbis, Magnum vocabo hic enim titulus non datur nisi valde eminentibus in aliquo. Sic Alexander Magnus, Carolus ob ingentia facta in bellis. Albertus Magnus propter summam Philosophiæ scientiam, sed in explicanda Basilii magnitudine sequar Sanctum ejus Fratrem Greg. Nyssenum, hic neque majora vero audebit dicere, quia dixit coram iis qui Basilium noverant: neque Fratri aliquid de laudibus derogare. Dicit ergo in vita ejus quod fuerit. *Par Moysi, Elie, Joanni Bapt. & Paulo*, & in his fisco.

Par Moysi Basilius quia Moyses ex Ægypto duxit popu-

G 2

popu-

populum præcedente columnâ igneâ: Basilium vidit S. Ephrem esse columnam igneam, nec pauciores duxit quam Moyſes, quia tot millia Monachorum quot orientalis Ecclesia numerat. Ille primus regulam scripsit, statum illum ordinavit. Sæculum SS. PP. comparant Ægypto, unde S. Antonius Magnus sæculares vocabat Ægyptios. Opera eorum ostensa sunt S. Arsenio ut est in vitis PP. lib. 4. Vidit hic Sanctus tres Æthyopes, unus in fascem componebat ligna ut portaret. Et cum experiretur fascem esse gravem, plura apponebat: ita in sæculo difficile divitem intrare in regnum cœlorum, tamen plures apponunt divitias. Combussit hæc ligna columnâ igneâ Basilium per votum paupertatis. Alter infundebat aquam in dolum pertusum quod non impletur, exsiccavit istas aquas Sanctus per votum Castitatis. Tertius inferebat trabem transversam in templum, corripuit per votum obedientiæ. Et hic tria signa prædestinationis seu terræ promissæ. *Beati pauperes, &c. Beati mundo corde. Qui sequitur me non ambulat in tenebris.* Bern. declam. *Cella terra sancta & locus sanctus est, in qua Dominus & servus ejus sæpe colloquitur.* In terra promissionis primum est templum DEO erectum, hoc est in monasteriis Bern. ibid. *Sicut templum est Sanctum DEI, sic cella est servi DEI, & in templo enim & in cella Divina tractantur, sed crebrius in cella, in templo visibiliter & figurativè aliquando Christianæ pietatis Sacramentum dispensatur, in cella verò sicut in cœlis, ipsâ veritate, ipso ordine assidue celebratur.* Horum omnium caput Basilium ac proinde Magnus.

Par Eliæ Basilium, resistit Imperatori, Hæretico Eunomio ac si Elias, si DEUS est Baal, &c. Ario, &c. *Verba ejus tanquam facula ardens.* Quod de Elia dictum, Greg. lib. 7. epist. 5. *Et quid tot & labores proderunt si in unitate fidei inventa non fuerit que ante DEI Omnipotentis oculos in bonis actibus animam præcipue custodit?* Hinc enim dicitur, *una est columba mea, perfecta mea.* Cant. 6. Hinc

6. Hinc ad Moysen Dominus dicit Exod. 38. Est locus penes me, & stabis super petram, &c. Est locus apud eum Ecclesiæ S. unitas, in qua super petram statur, dum Confessionis ejus soliditas tenerur. Quid ad hoc schisma? Segregavit Basil. ut Elias Balamitas, Magnus Dux Basil. nemo ante illum.

Par Joanni Bapt. Vitæ austeritatem consideremus. Greg. Nazianz. in Monachia. Basilus unicâ tantum tunicâ se amiciebat, humi cubitabat, noctibus totis vigilabat, quotidie jejunabat pane solo contentus, & loco deliciarum sal habebat, aquam continuò potabat. Hic videmus quàm verum sit quod dixit Tertull. ad MM. Nihil erus sentit in nervo id est in equuleo, cum manus in caelo est, totum hominem animus circumfert & quo vult transferre. Ubi cor tuum ibi thesaurus tuus; vocati sumus ad militiam DEI vivi, nemo miles ad bellum cum deliciis venit, nec de cubiculo in aciem procedit. Ita egit Basilus qui à puero vixit sanctè, quid nos? Ambr. 1. de offic. 36. Moriatur caro nostra ut in ea omnis culpa moriatur, & quasi ex mortuis viventes noctis resurgamus operibus ac moribus. Bene monet Greg. lib. 6. in Reg. cap. 2. Non solum confitenda sunt peccata, sed etiam penitentiæ austeritate delenda. Qui circa salutem suam solliciti sunt, sic delere penitendo magna studeant ut minora plangere non smittant.

Æqualis Paulo in laboribus. Conciones ejus videtur Apoc. 15. expressisse. Vidi septem Angelos, &c. Cantantes canticum Moysi, vetus testamentum, & canticum Agni, novum. Acceperunt septem phialas aureas plenas iracundiâ DEI viventis, quas fuderunt super terram. Hæc materia Concionum Basilii, ira DEI, quia concio non debet esse sicut musica, sed sicut tuba, irridet Jer. 48. dum ait. Date flores Moab quia florens egredietur. Quia vastabitur ab Assyriis. Oportebat hortari ad poenitentiam non flores dare. Hostis muros quatit, & floribus carpendis occupamur. Quid alii labores Basilii? Isai 1. Principes tui infideles, Hebr.

Hebr. legit. *Principes tui pueridi & fatidi ut in pisce primò caput putrescit, post reliquum corpus, &c. Paulus. Castigo corpus meum, &c. Ita Basil. exemplo præibat, Cinis quamdiu jacuit, in Ægypto nihil nocuit, sed quando illum Moyses Exod. 9. in aërem jactando elevavit, velicas in corporibus produxit Ps. 11. In circuitu impii ambulat secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum Hebr. legit Hieron. In circuitu impii ambulat, cum exaltati fuerint vilissimi filiorum. Id est cinis siccus sine penitentiæ lachrymis, frigidus sine charitate, tunc impii ambulat in circuitu. Greg. lib. 1. epist. 24. *Omni curâ vigilandum est, ne Regor cogitatione sit mundus, operatione præcipuus, discretus in silencio, utilis in verbo, singulis compassione proximus, præ cunctis contemplatione suspensus, bene agentibus per humilitatem socius, contra delinquentium vitia per zelum justitiæ erectus, &c. Qui loci tui necessitate exigitur summa dicere, eadem necessitate compellitur summa monstrare: hinc Isai 40. super montem excelsum ascende qui evangelisâs Sion. Taliter egit Basilius.**

In Nativitate S. Joannis Baptistæ.

Quomodo S. Joannes triennis pervenerit in eremum refert S. Joan. Geometra Græcus in hunc modum, Postquam delusus fuisset Herodes à Magis, furorem vertit in uxorem, filios, & SS. Innocentes, quos mactavit: Christus verò evasit in Ægyptum, Elisabeta etiam cum Joanne abscondit se in eremo, quæ verò ibi acciderunt, magna & ineffabilia sunt atque incomprehensibilia, quapropter Herodes in Zachariam vertit iram, & quia Filium abscondit, & quia B. Virginem jam prægnantem collocaverat in templo inter virgines, asserens esse virginem, & tanquam ita manifestè violantem legem factelliter, occiderunt inter templum & altare, ministrantem DEO &

& sacrificantem, sanguinem sanguini commiscentes, hæc Germ. Eadem asserit Euthym. Theophilact. & Basil. hom. de humana Christi generatione. Sed quòd idè sit occisus quòd Adventum Salvatoris prædicaverit, pro apocrypho habet S. Hieron. Joannem vocat Angelum Malach. 3i. hunc Angelum dicerem eum qui stetit uno pede in mari, altero in terra. Apoc. 10. Chrysof. hom. de Joan. Bapt. *Gloriosius fuit Joanni quod cum homo esset, Angelus vocaretur, quàm si illud esset & nomine & naturâ.* De illo Cant. 2. *Surge amica mea & veni, vox turturis audita est in terra nostra.* Greg. Nyssen. hom. 5. in Cant. *Joannes turtur est, & veris præcursor, quo de radice Jesse flos prodibit.*

In Eadem Nativitate S. Joannis.

OMnes sancti gratiam DEI acceperunt, sed Apostoli copiosius ut est Rom. 8. De Moyse Eccl. 24. *Non est inventus similis illi qui conservaret legem Excelsi.* Sed Joannes etiam in utero sanctificatur, Pater Christi, quia illum baptisavit, est Propheta, Confessor, virgo, Martyr. Sed unde mos processit apud Polonos præcipuè ut per ignem cum superstitionibus aliquando excitatum saltent, artemisia herbâ se præcingant, &c. Dicam ex Polono Medico Martino Urzedov; ubi de herba Artemisia. Dianna habuit aliud nomen, Artemis, illi dicata fuit herba prædicta, & propter eam vocata Artemisia, die 24. Junii, hæc Dea colebatur saltibus per ignem, canticis, coronabatur levina dictâ herbâ, homines se eadem præcingebant, hic ergo cultus cum obscænis cantionibus, superstitionibus, est cultus Dianæ, non gaudium in Nativ. S. Joannis. Similia insinuant Constit. Synodales.

In Ea-

In Eadem Nativitate S. Joannis.

PLeraque contraria in Joannis Nativitate, evenerunt his quæ facta sunt in Nativitate Christi. In hac exultant Angeli, pastores pervigilant, Magi veniunt, stella præcedit, &c. In illa Zacharias obmurescit, Elisabeth absconditur, &c. Utique Joannes *erat lucerna*, quid tenebræ inducuntur? Erat lucerna, sed cum Sol oritur illa seponitur, verum Joannes nunquam magis lucet quam dum absconditur. Dum Joannes esset in propatulo, erat propheta Altissimi, dum absconditur *est plus quam propheta*. Nam in terra Messiam digito ostendit, mox sub terra Patribus eundem indicaturus jam morti proximus, mittit ad Christum. *Tu ne es qui venturus es?* &c. Sciebat bene hunc esse illum, quid ergo quærit? Greg. hom. 6. *Hoc, an etiam ad inferos descendere dignaberis? insinua.* Respondit illi Christus obscure sed ita ut ille caperet. *Beatus qui non fuerit scandalisatus in me.* 1. Cor. 1. *Nos prædicamus Christum crucifixum Judæis scandalum,* Greg. 1. c. *Quid ergo est dicere, Beatus qui non fuerit, &c. Nisi aperta voce abjectionem mortis suæ humilitatemque signare?* Ex quo etiam collegit animam Christi ad inferos descensuram, quia sciebat quod esset descensura, si Christus esset mortuus, cum isto nuntio prævenit Joannes ad inferos, & Patres velut lucerna illuminavit, quantum ibi gaudium? Adam diutissime penam peccati primi sustinuit, scilicet limbum, & quò aliquis ab illo remotus, breviori tempore illam passus; venit tandem Christus & has tenebras penitus abstulit, ut possimus nullo tempore post mortem perferre privationem visionis DEI, si ipsi voluerimus. Ne tamen Joannem quis putaret esse Messiam ipse se abscondit. *Non sum dignus solvere corrigiam calcamenti ejus.* Messias habebat sponsam Ecclesiam. Greg. hom. 7. *Mos*
apud

apud veteres fuit, ut patet ex Levit. Si quis eam quæ sibi competere uxorem noller, illo ei calcamentum solveret, qui ad hanc sponsus iure propinquitatis veniret. Joannes ergo, non est meum Sponsam habere Ecclesiam, atque ita non sum Messias. Ego Redemptoris nostri vestigia denudare non valeo, quia sponsi mihi nomen immeritò non usurpo. Greg. l. c. Ita latuit, sed interea & apud Judæos & apud Gentes reluxit, nam etiam modò à Turcis æstimatur, & hoc indicatur per illud, quia mel sylvestre & locustas comedit: ita enim hoc ipsum Christo applicando explicat Greg. in Job. Moralium 31. c. 12. Dominus quia infructuosa Gentilitatis dulcedinem sumpsit, mel sylvestre edit: quia verò Judæorum plebem in suo corpore ex parte convertit, locustas accepit, subitos saltus dantes, sed statim ad terram cadentes. Abscondit se in carcere Herodis, sed ut Chrysof. apud Barelet. Non opponas mihi Evangelistam inter ceteros magis dilectum, non Apostolorum Principem omnibus aliis antelatum, non vas electionis ad cæli tertii secreta translatum, nec Apostolicus splendor audeat occurrere Præcessori. Considera mansiones regni, & ordinem humanæ generationis obambula, solumque Joannem tum novis tum veteribus videbis præpositum. Nascitur Puer, & Ecclesia dicit. Elisabeth magnum virum genuit. Chrysol. ferm. 89. Joannes natus est ut nato in terris DEO suus Angelus non deesset.

In Ascensione Domini,

CUM Christus ascenderet, meritò admirabantur discipuli. Quia viderunt Corpus Christi naturâ grave vehi nube, quæ est solum vapor aquæ aut terræ halitus. Videbant Angelos adstantes, cælos aperiri. Prov. 30. dixit Salomon. *Tria mihi difficilia, & quartum penitus ignoro. Viam aquilæ in cælo. Hoc est, dum velut Aquila suis viribus ascendit Christus. Viam navis in medio maris, dum passionis rubrum mare enavigaret. Vi-*

H

am co-

am colubri supra petram, dum velut serpens appensus in cruce, deinde è petra sepulchri refurget. *Viam viri in adolescentia, dum incarnaretur. Vadit Christus veluti Samson contractas secum deferens portas. Vadit velut David cum ense quo occidit Goliathum. In nube solitus loqui Patribus, modò illum suscepit nubes. Pro spinea corona, glorià & honore coronatur. Aspiciabant cœlum discipuli, quia Sol recedens radios retrahit: omnia verò nobis Pater dederat cum ipso. Sed non metuant discipuli. Hic qui ascendit constituitur à Patre velut Joseph Salvator Ægypti. *Dara est illi omnis potestas in cœlo & in terra. Ille cœlos referat & in illos captivam inducit captivitatem, transit sicut Arca per siccum Jordanis fundum, revidet quanta sit in cœlo vacuitas facta per Angelorum lapsum, & illam incipit implere. Hebr. 10. *En ascendis iter pandens inter nos. Parat nobis locum Joan. 14. *Vado parare vobis locum. Aliquibus locum Angelorum, aliis Archangelorum, &c. Advocat nos Luc. 22. *Ut edatis & bibatis super mensam meam. Modò sub mensa comedimus ut Adonisebec. Postquam consistet in cœlo funes demittet quibus nos ad se trahat Joan. 19. *Ego cum exaltatus fuero, omnia traham ad me. Inflammabit desideria nostra, sicut Sol quo altior, eò calidior. Et mittet ad nos in igne Paracletum, qui nos elevabit ut Sol nubem, hic Spiritus instar navis instituet Ecclesiam, erunt gubernatores Apostoli, arma Sacramenta, tela virtutes, Crux malus, & hanc ipse vento impellet vehementi.******

Si vidissemus ascendentem, clamassemus sicut Eliseus ad Eliam, Spiritum tuum duplicem da nobis. O quam ibi triste & lætum vale. Matri dicit, Tu interim mane pro solatio meorum. Apostolis volentibus simul ascendere. *Euntes docete omnes gentes. Magdalenæ, socia Matris meæ esto. Ecclesiæ suæ, paulò post magis refulgebis. Quia Luna quò remotior à sole magis*

magis lucet. Abacuc. 3. juxta LXX. *Exaltatus est Sol & Luna
stetit in ordine suo.* Sol quo magis recedit à terra, magis calefa-
cit, vivificat, ut patet æstate, initio pauci credebant, postea
multi. Jam ascendit in cœlum, si pervenit una ad portum na-
vis, spem bonam habent & alia. Si Dux evasit in arcem à se
oppugnatam sperant & milites. Job. 36. *Ut annuntiet de ea ami-
co suo, & quod sit possessio ejus, & quod possit ad eam ascendere.* Mi-
cheæ. 2. *Pandens iter ante eos.* Cyrill. lib. 5. de orat. *Primus
ascendit ad Patrem instaurans nobis aditum ad cœlum.* Sicut arca
ad Jericho & per Jordanem. Jam ergo, *Quæ sursum sunt sapite,*
&c. Isai. 49. *Nunquid oblivisci potest mulier infantem suum, ut non
miseretur Filio uteri sui? & si illa oblita fuerit, ego non obliviscar
eui.* Sed Pf. 23. *Quis ascendet in montem Domini, &c. Innocens ma-
nibus, &c. Quid itatis aspicientes, quid otiamini?*

In Festo SS. Petri & Pauli.

Ædicaturus Moyses tabernaculum, assumpsit artifices
Beseleel & Oliab. Aug. in Pf. 41. *Tabernaculum Christi in
terra, est Ecclesia adhuc peregrinans.* Faldensis, Beseleel & Oliab,
sunt Petrus & Paulus, qui duo ædificârunt Ecclesiam Christi. Bese-
leel idem est ac umbra DEI, Oliab, protectio Patris. Umbra
DEI Petrus, umbra Petri sanabat ægros, Umbra. *Beatus es Si-
mon Bariona, hoc est Filius columbæ.* Christus DEI Patris Spiritus
S. columbæ. Hieron. l. 3. in Matth. 16. *Ex confessione sortitur
vocabulum, quod revelationem ex Spiritu S. habeat, cujus & Filius
appellandus sit.* Et sic est umbra quædam Filii Paulus, à DEO
in tot periculis protegatur, de utraque S. Maxim. hom. 5. *Cujus
sine meriti Beatissimus Petrus & Paulus, hinc possumus intelligere;
quod cum Dominus Orientis regionem propriâ illustraverit passione;
Occidentis plagam, ne quid minus esset, horum Apostolorum sanguine
illumi-*

H 2

illumi-

illuminare dignatus est. Hinc quanta spes nostra. Miserat Josue in terram promissionis exploratores, retulerunt ibi esse gygantes, respectu quorum ipsi essent veluti formicæ: si dixissent, quod isti Gygantes adjururi illos erant in occupanda terra illa, quanta fuisset spes? Petrus & Paulus in meritis gygantes, sunt pro nobis in expugnando cælo, quia ipsi ædificant Ecclesiam. Dum Petrus Romæ moraretur, ut est in actus ejus passionis, adstiterunt illi Angeli cum rosæ & liliis, & Christus cum libro aperto, quasi diceret, quod inseribam libro vitæ tam Martyres quàm Confessores, per te id factum. De Pauli abscisso collo fluxit lac in signum ejus, quod Ecclesiam lactaverit ut adolesceret. Quantus verò gygas Paulus, audit Chrysof. in præm. epist. cap. 4. *Paulus omnium virtutum fuit arca, adeo ut etiamsi quis contra eum rotam justorum eborum sigillatim appendat, inveniet trutinam virtutum ponderibus à Pauli parte depressam.* Paulus Docteur Gentium, Petrus caput Ecclesiæ, Pauli circa Ecclesiam labores describit Chrysof. hom. 4. de ejus laud. *In tantum virtute progressus est, ut vix triginta annorum spatio, Romanos & Persas, Parthos & Medos, & Indos: Scythas & Athyopes: & Sauromatas, & Saracenos, & omne profus humanum genus sub jugum mitteret veritatis.* Ambo Ecclesiæ protectores: ambo stiterunt persecutionem Ethnicorum dum M. Constantino apperuerunt: ambo S. Leoni contra Attilam strictis gladiis adstiterunt ut Baron. tom. 6. Scribit Fabianus Justinianus Episc. Adiacen. in cap. 4. Tobie. In Corsica in mea Diæcesi sunt morbi qui jumenta invadunt, & si unum iis corripiatur, omnia pereant, est verò templum S. Petri ad Melam oppidum, cujus si clavis uni jumento appendatur, omnia sanantur. Ita verificatur, *Homines & jumenta salvabis.* Uno verbo sunt isti duo, columnæ duæ quæ ducunt populum per desertum: Paulus ignea, quia Gentium noctem illuminat: Petrus columna nubis, quæ De

De S. Paulo.

Micheæ 5. *Et tu domus Esfrata non es minima inter Principes Juda.* Ambr. Epist. 18. *Esfrata domus furorem videns, hoc enim habet interpretatio istius nominis, &c. Quia in Esfrata & peperit Rachel Benjamin specie superiorem, mysterio posteriorem, Paulum scilicet qui antequam generaretur non minimos Matri prestitit dolores, &c. Et in paucioribus est, quia pauci sunt qui intrant in domum panis (Bethleem) per angustam viam. De Juda quoque tribu est Bethleem, ut docet lib. Judic. 19. Cum dolore Matris natus est Paulus quia persecutus Ecclesiam, & de se potest dicere quod ille: 1. Reg. 4. *Ego sum qui veni de pralio, qui de acie fugi hodie.* Greg. in 1. Reg. lib. 3. c. 1. *Quasi in pralio se fuisse memorabat, qui dicebat Gal. 1. Audivistis conversationem meam in Judaismo. Heli Sacerdos, vetus corruit, arca cecidit, &c. Militavit contra Ecclesiam, Ananias non credidit illi quod fugisset, in die fugit, quia lux illum de celo circumfulsit, uterque Filius mortuus. Sicut Heli Sacerdoti accidit, id est uterque ordo Sacerdotis. Plaga magna in Israël facta quia rot damnantur, arca capta, quia vetera Sacramenta exinanita, Cecidit Heli de sella quia extolli desinit de doctrina, cadit juxta ostium, quia Joan 10 Christus dicit. *Ego sum ostium, cecidit Saulus quando Christus dixit, Saule, Saule, quid me persequeris? Persequebatur Ecclesiam & inprimis Stephanum.* Greg. l. c. *Lapidantium Procomarthyrem vestimenta servabat, & velut omnium manibus lapidabat qui expeditos ad lapidandum omnes reddebat. Conversio autem B. Apost. Pauli facta est ad proverbium peccatoris. Audiat unusquisque peccator B. Pauli conversionem & non desperet de criminum multitudine. Sed jam videamus qualis surrexerit.* Greg. hom. 21. in Ezech. *Vultis fidem videre. Philipp. 1. Mihi vivere Christus est & mori lucrum. Vultis vitam cognoscere***

gnoſcere? Gal. 6. *Mihi mundus crucifixus eſt & ego mundo. Vultis patientiam audire? 1. Cor. 4. Uſque in hanc horam inſtabiles ſumus, &c. Vultis benignitatem cognoſcere? 2. Cor. 12. Ego autem libentiſſimè impendar & ſuperimpendar pro animabus vſtris. Inde proveniebat quod de illo Greg. Moral. 30. c. 8. Predicando Paulus vult omnia ſimul docere, amando vult omnes ſimul videre, quia & in carne permanendo vult omnibus ſimul vivere, & de carne tranſeundo per ſacrificium fidei vult omnibus prodeſſe.*

In Viſitatione B. M. Virg.

Abit S. Virgo cum feſtinatione, & quidem ut S. Bonav. Veſpere ab Angelo ſalutata, ſtatim mane ſequenti proceſſit, variis affectus in prægnantibus excitantur propter factum quem geſtant, idem in B. Virgine videtur accediſſe, Filius in opere feſtinus Iſai 26. *Ascendit Dominus ſuper Cherubim, & volavit ſuper pennas ventorum. Pf. Exultavit ſicut gygas ad currendam viam ſuam.* Sicut Medicus dum ad ægrum periculoſum properat, ſicut 4. Reg. 4. miſſus Giezi ab Eliſæo ad reſuscitandum mortuum. Ita modò ut quamprimum ſuccurrat Joanni & liberet ab originali peccato, excitat in Matre feſtinationem. Origen. *Feſtinabat Chriſtus qui in utero illius erat, ſanctificare Joannem.* Non ceſſavit in S. Virgine hoc deſiderium ſuccurrendi peccatoribus. Eſt *Aurora conſurgens* quæ ſolem præit, & ſimul *pulebra ut Luna.* Quæ noctu lucet etiam beſtiis. Hinc diſcamus quàm fædum ſit peccatum, cum ita properet, ut ab eo Joannem eripiat, certè cum Rex feſtinat ad aliquam domum privatam & quidem pedes, debet eſſe cauſa graviffima.

In Fe-

In Festo S. Mariæ Magdalenaë.

DUM Sancta ad pedes Christi procubuit, impletum est quod Abac. 3. *Egredietur diabolus ante pedes ejus.* Erant in Sancta septem dæmonia, ista sunt egressa cum audivit: *Dimittuntur ei peccata.* Bern. serm. 6. in Cant. *Ubi peccatum remittitur, ibi procul dubio diabolus ex cor peccatoris ejicitur, sed idem serm. 1. ibid. Si dixerit mihi JESUS dimittuntur tibi peccata tua nisi ego peccare desero, quid proderit?* Hoc utrumque sit nobis in exemplum, & DEI bonitas ostensa peccatrici, & peccatricis pœnitentia.

Dicitur Christus ex Magdalena septem dæmonia eiecisse Greg. hom. 33. *Quid per septem dæmonia nisi universa vitia designantur? quia enim septem diebus omne tempus comprehenditur, recte septenario numero universitas designatur.* Sed nunquid latrocinata, nunquid furata, &c. Solum invenimus quod luxuriæ vacaverit, quomodo hic universa vitia? explicabit hoc nobis S. Cypr. de Singularit. Clericorum. *Omnis inconueniens sodalitas mulierum gluten est delictorum, & viscus toxicatus quo diabolus aucupatur.* Cum dæmon ad libidinem perduxit in visco hominem, habet veluti avem, quâ pro suo placito utitur, & in universa vitia inpellit. Inprimis ad hoc inducitur ut vitium in sui formatione adscribat DEO, hinc fucos hinc colores adhibet, Cypr. de habitu Virg. *Dominus dicit Matth. 5. Non potes facere capillum nigrum aut album, & tu ad vincendam Domini tui vocem vis te esse potiore?* &c. *Malo presagio futurorum capillos jam tibi flammeos auspicias.* Eo tempore mulieres affectabant flavos capillos, Avis pingunt facies, &c. *Non metuis ora quæ talis es, ne cum resurrectionis dies venerit, Artifex tuus te non recognoscat? ad sua præmia & promissa venientem removeat, & excludat, increpans*
vigore

vigore Censoris & Judicis dicat. Opus hoc meum non est, non est imago nostra, &c. *DEUM* videre non poteris, cum oculi tibi non sunt quos *DEUS* fecit, sed quos diabolus infecit? illum tu sectata rutilos atque depictos oculos serpentis imitata es, do inimico tuo compta, cum illo pariter arsura. Jam ulterius inducit luxuria ad quandam idolatriam. Greg. lib. 6. in Reg. 15. cap. 2. *Reprobis* mentibus magnum non est immunda cogitare, sed coram *DEO* peccatum parvum non est in templo *DEI*, hoc est in regenerato spiritu, immunda reponere. In templo fordes aliquas, lupanar collocare quis non putat esse maximum crimen? clamat Paulus. An nescitis quia templum *DEI* estis. Luxuria facit *DEUM* non cognosci. *Osee* 5. ut legit *S. Greg.* Spiritus fornicationis in medio eorum, & Dominum non cognoverunt. Perjuria, cædes, neglectum rerum sacratarum, contemptum Parentum, ut totum Decalogum non excutiam, patet quomodo, luxuria impugnat, sed etiam ipsius corpus quem mulcet invadit & jam ad hoc Ethnici testimonio utar, Seneca epist. 95. *Miraris tot ubique debiles esse: morbi luxuria supplicia sunt.*

Jam ad Sanctæ pœnitentiæ, sed quid de ista loquar? *Greg. hom. 33.* Cogitanti mihi de Mariæ pœnitentiâ, flere magis libet quam dicere. Sed tamen dicendum est, quia idem addit. *Cujus enim vel saxeum pectus illa hujus peccatricis lachrymæ ad exemplum pœnitendi non emolliant? consideravit quid fecit, & noluit moderari quid faceret.* Hic videte quid facit in domo Simonis, quid deinde in eremo. Hic simul consideremus, quod licet *DEUS* nulli desit, ut in eadem domo non defuit Phariseo, imò fortè plus fecit Phariseo, dum illum ex ore suo convicit, ut dixerit, plus existimo diligit, cui plus dimittitur, ut *Greg. l. c.* factus est, quasi phreneticus funem portans ex quo ligetur. Non est conversus, licet ligatus neque est conversus, propterea. *Unusquisque per se quo debito constringitur, quando illum DEUS expectat, ne conterritus exasperetur.* Subjicit pedibus capillos, sicut victori subjicit victus

victus vexilla, fuerunt capilli arma contra Christum &c. Un-
git modò pedes, unget postea totum corpus. O quæ felicitas
Magdalenæ! Bern. serm. de divers. affect. Animæ. *Sunt qui-
dam nolentes peccare, cum jam respicere vellent nisi peccati consuetu-
dine miserabiliter obligati iusto DEI iudicio quo in sordibus sunt sordescant adhuc.* Recipit Christus cum omni amore pœnitentem,
nam & Lazarum resuscitatum admisit ad mensam, & ipse facit
quod Isai. 21. præcepit Judæis, ut scilicet redeuntibus è capti-
vitate Babylonica obviam irent cum pane & aqua. Petro qui
se negaverat, jubet specialiter suam resurrectionem annuntiari
de quo Græg. *Vocatur ex nomine ne desperet ex negatione.* Agit si-
cut cum avicula auceps, quæ è cavea evolavit, Osæ 9. *Ephra-
im quasi avis evolavit.* Laborat ut rursus capiat, si revertatur
non eam castigat. Ezech. 18. *Agite pœnitentiam & non erit vobis
iniquitas ad ruinam.* Non erit peccator sicut mercès perditæ in
mari, sed erit sicut domus ex lapidibus facta, quæ si corruerit,
ex iisdem lapidibus rursus reædificabitur. Job. 22. *Si reversus
fueris ad Omnipotentem ædificaberis, & longè faciet iniquitatem à ta-
bernaculo tuo, dabitque pro terra silicem, pro hoc ædificio ut sit
stabilius quam antea. Et pro silice torrentes aureos.* Sunt aliqui
qui in desperationem labuntur, dum illud Isai. 6. considerant.
*Vade & dices populo huic. Audite audientes, & nolite intelligere, &
videte visionem & nolite cognoscere, excæca cor populi hujus, & aures
ejus aggravata, & oculos ejus claude, ne forte videat oculis suis, & auri-
bus suis audiat, & corde suo intelligat, & convertatur, & sanem eum.*
*Et dixi, usquequò Domine? & dixit. Donec desolentur civitates abs-
que habitatore, & domus sine homine, & terra relinquatur deserta.* Sed
audite quid est ista obduratio, quid excæcatio? *Est prava ani-
mi nostri affectio, quâ quis in malo suo proposito obfirmatus,
DEO præcipienti ut aliquid fiat, aut eidem corripienti parere
non vult. Ex nobis excæcatio, obduratio, & causæ hujus com-
muni-*

munitur quatuor ponuntur. Homo non obstans principiis, in peccato permanens, dæmon ad malum instigans, demum ista fieri permittens DEUS, ex his illa excæcatio nascitur. Prov. 18. *Impius cum in profundum peccatorum venerit contemnet.* Ex homine ipsius obcæcatio. Aliqui apud Salazar hunc locum ita legunt *Impius cum in centrum peccatorum venerit contemnet.* Quia res in centro conservatur, quiescit, unitur, sicut lapis si ad centrum terræ deveniret, à centro in nullum latus moveri nisi violentè non posset, ita in peccatore conscientia tumultuatur, jam quiescit, contemnit pœnitentiam, pœnas inferni, inde sequitur conservatio, quædam vana fiducia, & ut Aug. 8. Confess. 5. *Ex voluntate perversa facta est libido, & dum libidini servitur facta est consuetudo, & dum consuetudini non resistitur facta est necessitas.*

In Festo SS. Petri & Pauli.

Multum nobis boni attulit Petrus, multum Paulus, Petrum dicunt ad se Pontifices spectare, Episcopi, Parochi, Religiosi: Paulus est Doctor omnium. Petrus à Domino obtinuit declarationem præmii, quod manet Religiosus. *Ece nos reliquimus omnia, centuplum accipietis.* Obtinuit claves Regni cælorum per confessionem Christi Deitatis. *Tu es Filius DEI vivi: Tibi dabo claves regni cælorum.* Dedit societati nostræ Patriarcham, primum miraculum fecit sanando claudum, ut est in Act. & hoc modo plures ad Christum traxit; sanavit S. P. N. Ignatium pedibus Pampelone læsum, & multos in toto orbe convertit. De Paulo Chrysof. hom. 1. de ejus laud. *Non tres aut quinque urbes, sed orbem universum de diaboli extorsit manu, &c. Et tot propriis mortibus maximam securitatem aliis comparabat, &c. Job domus omni advenienti aperiebatur, Pauli verò anima universo patebat orbi.* Idem hom. 2. de eod. *Paulus Tyrannus ac populos*

populos spirantes furorem velut quosdam culices existimabat: mortem vero & cruciatus, & mille supplicia quasi ludum putabat esse puerorum &c. Tanquam pennatus totum pervolarit docendo orbem, & velut corporis expers labores omnes periculaque contempsit. Petrus reliquit nobis pulcherrimum exemplar poenitentiae, negaverat Christum, in domo Caiphæ, respexit eum Christus, & nihil ipsi dixit, at ille ut Bern. in Cant. serm. 57. *Respexit Petrum & non fecit ei verbum, & fortassis ideo flevit ille, quia respiciens se, tacuerat.* Sed etiam tota vita flevit quoties galli cantum audivit Joan. 21. quando Christus in mari comparuit Bern. 2. de Consideratione. *Petrus sciens quia Dominus, in mare se misit, & sic venit ad ipsum aliis navigio pervenientibus, quid istud? nempe signum singularis Pontificii Petri, per quod non navem unam ut ceteri quique suam, sed seculum ipsum suscipit gubernandam, mare enim est seculum, naves Ecclesie, particulares.* Toti mundo suam proponit poenitentiam. Ambr. serm. 46. Dum advertit quod Petrus dum eum in domo Caiphæ Christus respexit, nullum verbum fecerit, sed tantum fleverit, ita commentatur. *Ideo Petrus non utitur sermone quo sefellera, quo peccaverat, quo fidem amiserat, ne ei non credatur ad confitendum poenitenti, ac per hoc mavult suam causam flere quam dicere & quod voce negaverat, lachrymis confiteri.* Tantus pudor dolori adjunctus. Petrus voluit sursum pedibus crucifigi in tali tamen loco ex quo ferè totam potuit spectare Romam: de Pauli collo resecto lac fluxit, de quo Ambr. serm. 68. *Que quidem res in S. Paulo stupenda non est, quid enim mirum si abundat lacte nutritor Ecclesie, sicut ipse 1. Cor. 3. lac vobis potum dedi?* Decollatus fuit in eo loco ex quo Romam videre non potuit, lac ergo reliquo: Petrus ad exitum animæ suæ gregem suum spectavit. Quot ornamenta in cœlo habet Petrus, quot Paulus? Paulus adhuc in hac vita ut de eo Chrysof. hom. 2. *Decorabatur vincula catenâ magis quam diademate coro-*

natus &c. in terra graditur. Sic se agebat in cunctis quasi Angelorum societate fruere. Et hom. 7. Paulus catenâ pro torque ornatus vinculisque suis, vulneribus, & verberibus longè splendidior est diademate purpurarum fulgentibus. Et hom. 8. Delectabat quicumque eum propter Evangelium vulnerabat, &c. Non minus plagis suis gaudens quam aliis triumphis, nec aliter delectatus naufragus, quam alter acquisitus solet gaudere thesauris. Si hoc in terris, quid in cœlis? fluunt etiam hodie fontes quos caput Pauli amputatum Romæ excussit, & lactis saporem retinent, atque magis gloria Pauli quam suâ sunt aquâ pleni. Sunt columnæ ibid. quarum uni Petrus alteri Paulus fuerunt alligati, osculis honorantur, catenæ Petri & Pauli tam ex amore mutuo quem inter suo habuerunt, & quem testati inter se osculo dum simul ad mortemeducti, sed illam diverso loco subituri, sunt divulsi. Greg. hom. 18. in Ezech. Gal. 2. Cum venisset Petrus Antiochiam in faciem ei restitit, erat reprehensibilis, & simulationi eius consenserunt ceteri Judæi. Videtur hic dissensio, sed hæc dissensio, maxime Petri erga Paulum ostendet amorem. Idem verò Apostolorum primus cum multa discipulos admoneret atque à quibusdam detrabi Pauli scriptis agnosceret, dicit 2. Pet. 2. Sicut charissimus noster Frater Paulus secundum datam sibi sapientiam scripsit vob. Laudat ea scripta, & in illis agnoscit sapientiam cœlestem. Ecce Paulus in epistolis suis scripsit Petrum reprehensibilem, & ecce Petrus in epistolis suis asserit Paulum, in his quæ scripserat admirandum, &c. Non revocat in memoriam quod prior ad Apostolatam vocatus, non quòd claves regni cœlestis acceperit, &c. Quis rogo nostrum, si vel extremum aliquod signum fecisset (id est miraculum) à minori fratre increpatum increpationis verba patienter audiret? &c. Pensemus, Paulus Apostolus qui tantum patiens fuit inter persecutores, quantum mansuetus inter discipulos? &c. Dedit Christus in hac vita nomen suum. Ambr. serm. 84. Sicut à Christo Christianus dicitur, ita & à Petra Christo Petrus Apostolus

stulus vocatur, Petra autem erat Christus. Dedit Paulo, quia ex Saulo vocavit Paulus. Quæ in cælo dedit nomina ubi dat cuique nomen novum, ut est in Apoc.

In Festo S. Jacobi Apostoli.

MOs erat apud Judæos in conviviis, ut non se cogere ad æquales, sed cuique calix apponeretur tantus, quantum illi suffecturum putabat Architrictinus, hinc proverbium enatum de calice. Calix hic à DEO diversus datus diversis. Greg. lib. 12. epist. 61. ad Mauritium Imp. qui prohibuerat ne milites fierent Monachi, sic ait. *Plerique sunt qui nisi omnia reliquerint, salvati apud DEUM nullatenus possunt.* Aliis calix alterius status, alia vocatio offertur: hic finis noster ad quem actus nostros dirigere debemus; salus nostra, quam consequemur: per calicem nostrum non alienum. Basil. Selev. hom. 24. de legendis libris Gentil. *Finem respice & ejus gratiâ cuncta facere, proprium nisi brutis æquiparari velis, oportet.* Si hunc calicem biberis, dabit DEUS necessaria, ut illi satisfacias. *Elegerunt Stephanum, &c.* Accepit hunc calicem, *faciebat prodigia, &c.* Occumenius. *Qui ante electionem non faciebat prodigia, ut qui ante nec satis cognitus erat, ubi per electionem effectus est, tum enim donum quod electionem consecutum est, demonstrabatur.* Econtra alii dum novum calicem sumunt, ad quem DEUS vocat, in multa incidunt mala. Accidit enim sæpè quod illis duobus, quorum unus erat sapiens alter stultus dum ibant peregrè, inciderunt in bivium, una via fuit aspera, altera suavissima, volebat sapiens per asperam ire, dissuasit illi stultus, securus sapiens stultum, inciderunt ambo in latrones, qui jam à Judice quærebantur: capti latrones, & illi: Judex omnes supplicio jubet affici, excusat se sapiens dicendo, iste me stultus decepit, tantò magis meritis es mortem.

tem quia cum sis sapiens stultum es secutus, ita fit, carnem stultam sequimur, & perimus, atque etiam ipsa temporalia amittimus. Laur. Justinian. de Agone cap. 7. *Facile quisque quod acquisivit amittit, si non vocatus se inconsulte exponat.* Ad quam sublimem statum Dominus vocavit Jacobum cum illi eundem calicem quem ipse bibiturus erat, dedit, & quomodo illum Jacobus ebidit, &c.

In Festo S. Annæ.

Eodem modo DEUS mundum reparavit, ac creavit. Initio mundi creavit DEUS cœlum & terram, initio reparationis Joachim & Annam. Ille cœlum, Philip. 3. *Nostra conversatio est in calis.* Anna licet non minus sancta, terra est, de qua egressa est Virga de radice Jesse. Terra erat vacua & inanis, Anna sterilis. Tenebræ fuerant super faciem abyssi, utriusque tristitia. Spiritus Domini ferebatur super aquas: ad lacrymas utriusque missus Gabriel qui illos consolatus. Dixit DEUS, fiat lux. Nascatur Filia in qua non erunt tenebræ peccati. Vidit DEUS lucem quod esset bona, B. Virgo bona est omnibus.

In Festo S. Ignatii S. JESU

Sicut Benjamin inter Fratres minimus fuit, ita Religio fundata à S. Ignatio minimam se appellat. Benjamin natus inter maximos dolores Matris, Societas inter maximam Ecclesiæ afflictionem quam passa propter hæreses. In Benjamin fisco absconditus calix ex quo solebat augurari Joseph. Figura Christi fuit Joseph, hic in Societate abscondit suum calicem, ut non pateat aliis licet sit. Sed tamen ille est calix ex quo Joseph augurari

gurari solébat. Videmus quid Ignatio, quid ejus societati sit auguratus hic Joseph, scilicet Christus.

Auguratus imprimis Sancto profundissimam humilitatem. Unde Sanctus audacter dicebat. A nullo sibi minus vitio timere quàm à vanitate, interea tamen tam attentus fuit ne quid in ejus laudem redundaret, ut dum ejus Confessarius coram aliis aliqua de illo gloriosa dixisset, non amplius illius operâ usus. Confessarius ille optabat ut saltem unâ horâ superviveret S. Ignatio; qui de illo possêt admiranda quædam dicere, favet DEUS Ignatio quia citius ille Confessarius mortuus. Plane agebat Sanctus ut S. Paulus, certus hic fuit de sua prædestinatione, tamen *Castigo corpus meum*, &c. Certus Sanctus de humilitate, tamen omnia abscondebatur. Antequam fundaret societatem ostendebat suas virtutes in mortificationibus, cum eam fundavit, abscondit, si certus de suâ humilitate, ergo felicior quàm David qui numerando populum lapsus in superbiam. Excusat Davidem Ambr. *Quid miramur semel lapsum & eo peccato quo Angeli lapsi?* Igitur Angelis firmior Ignatius, superbiunt multi ut Nabuchodonosor. Nonne hæc est Babilon. quam feci? nonne hoc meum opus, &c. Omnis lapsus origo superbia, quod aliquis deveniat ut sit veluti bestia in moribus, ex superbia est, ut patet in Nabuchod. Unde ira? ex superbia, cur me iste contempsit?

Societati id auguratus. *Nomen meum erit in te*, cum quis admittitur in familiam nobilem ut eo nomine possit gaudere, etiam gaudet viribus. Hinc revelavit S. Teresiiæ & S. Francisco Borgia non damnandos eos qui in Societate morentur. 2. Revelavit S. Magdalena de Pazzis quod eo tempore nulla religio fuerit sanctior. 3. Revelavit Cordubæ cuidam Moniali quæ vidit cujusdam & Societate Fratris animam in cœlum duci ab Angelis, & Christum illi euntem obviam, quod taliter
singuli

singuli qui in Societate moriuntur in coelum inducantur. 4. P. Henricus Garnettus in Anglia pro fide occisus, vidit quod B. Virgo totam Societatem suo pallio protegeret. 5. Landulfus Carthus. & Hugo Victoria qui vixerunt ante Societatem, asserunt omnes, ut in terra à Christi Christianos, ita in coelo à JESU dicendos Jesuitas, & quod in coelo nomen novum ceteri expectant, jam Societas habet in terra. 6. Quod quem calicem bibit Societas, eundem sibi porrigi ab hominibus Christus censébit. Dum è carcere Romano abiret Petrus, occurrit illi Christus, suam reputavit. Dum S. Ignatius iret Romam, apparuit illi Christus spinis coronatus, crucem portans, & dixit. Romæ vobis propitius ero. Ait Ambr. Orat. ad Auxentium, ubi supra citatum de S. Petro historiam adduxit. *Christus non poterat iterum crucifigi, intellexit ergo Petrus quod iterum Christus esset Crucifigendus in servulo. Nam si illius cibus erat ut faceret voluntatem Patris, idem cibus illius est ut nostris passionibus epuletur.* S. Ignatius hoc ipsum intellexit de afflictionibus quas erat passurus, sed in eo Christus patitur. 7. Quando DEUS S. Paulum vocavit in Societatem Filii sui, ut ipse loquitur, dixit de eo. *Hic portabit nomen meum coram Gentibus & Regibus, &c.* Bellum susceperat David contra Amalecitas, dum eos prosequitur invenit quendam Ægyptium infirmum, & illo ductore vicit hostes. Christus Ægyptium Ignatium, Ægyptios vocat S. Antonius & alii mundanos, reperit infirmum ex vulnere in arce Pampelonensi, eo ductore debellat mundum. Et istæ sunt stellæ. 7. in manu Christi, ut est in Apoc. & istæ dum post mortem corpus S. Ignatii transferretur visæ sunt tumbam prosequi. Occurrunt nobis monstra ut Goliath, difficultates, meminimus nomen Domini esse nobiscum. Puer David in nomine Domini dejecit Goliath. Christiani sumus, in nomine JESU superavit Ignatius difficultates. Videntur quædam nostras vires

vires superare, sed solem stetit Josue sive JESUS. Basil. hom. de transfigar. *Sol stetit ob reverentiam tanti nominis*, *Gloria Musica* Josue dejecit Muros Jerichontis, & hoc est in nomine JESU agere. Alterum est pro JESU pati. Josue non vocabatur JESUS, sed filius Osee, donec Deut. 18. Jussu Moysis fuisset cum Amalecitis pugna congressus, in quod Origen. *Hic primo audio nomen JESU ubi magna oportet facere*. Sed & agendum & pauca dum in JESU, hoc est, in ejus gratia propter JESUM, non nostram gloriam quaerendo. Cum aliquid facturi sumus, cogitemus an nos hoc JESUS facere juberet? inebriari, &c. juberetne? Sancti eligebant sibi aliquod symbolum, quod veluti nauæ in mari Cynofurram respiciebant. S. Franciscus Seraphicus, *Noverim me, noverim te*. S. Franc. Xav. *DEUS meus & omnia*, &c. Ego suaferim eligatis. *Itane JESUS egit?* hoc S. Ignatius habuit, nam in ejus vita scribitur. *Si duo æque gloriam DEI respiciunt, &c. Eligerem illud in qua plus est contemptus, ut similis JESU fierem*. Hic jam moderemini, hic me sprebit, hic contumeliâ affecit, &c. Itane JESUS egit cum illi similia contigerunt.

De Eodem.

EX tribus solent æstimare sanctitatem alicujus, ex mortificatione sui tam quoad interna quam quoad externa: ex donis DEI & miraculis: ex magnis laboribus pro DEI gloria. Hæc omnia in S. Ignatio abundè fuisse ostendo. In primis quoad mortificationem corporis, præstitit id quod præstare potest homo, jejunavit 4. 6. aut etiam octo diebus continuis nullum sumendo cibum aut potum, jejunavit toto anno in solo pane, aquâ, præter dies Dominicis, quibus aliquid herbæ cinere conditæ addebat, pro cingulo usus spinis, pro lecto

K

lapide

lapide, præter spinas cingebat se carenâ ferreâ aculeatâ, & alteram similem ad flagellandum corpus suum quotidie adhibebat, quinquies peregrinationes longas obivit ad sepulchrum Christi, Romam, Compostellam, ad montem Serratam, &c. Oratio de genu quotidie horis septem. Dimisit aliquid ex voluntate DEI de isto rigore qui magis Eremitæ convenit, quàm illi statui, ad quem DEUS Ignatium vocabat. Quia ut Greg. lib. 4. in 1. Reg. 3. *Qui magna carnaliter exhibet, affectum charitatis non curat.* Retinuit tamen ex his mortificationibus tantum quantum status hic novus admittebat. Et nunquam aliquid de internis quæ sunt multò difficilliores dimisit, imò illas vehementer auxit. Magna hæc fuerunt quæ circum corpus egit, magnum erat nato in Domo illustri, educato in aula Regia, animi magnitudine pleno, indui sacco, & ita mundo comparere: sed majus id erat fecisse tunc quando maximè cavillis patebat, id est, post amissam Pampelonam, virum militiæ clarum inter pueros in Schola & templo confidere, Magistrum arbitrio subjici, ostiatim mendicare victum, &c. Sed hæc condebant solatia interna, ergo & istis se abdicat. Pro magno Ecclesia reputat quod sine his solatiis S. Tereffia & S. Rosa Limana per annos plures DEO servierint ferventes: & Ignatius illa veluti tentationes ultrò à se removebat dum studeret, & amplius progressus, malebat incertus beatitudinis vivere serviendo gloriæ DEI & proximorum salutî, quàm certus ejusdem statim mori.

Veniamus ad bona illi à DEO collata statim in incipem Apostolorum DEUS ad Ignatium mittit ut illum sanet. Venit B. Virgo & tollit omnem libidinis sensum, quod nec Hieronymus inter eremum, nec Sanctissimi multi viri post multos labores habuerunt, unde se aliqui igne, urticis, &c. conficiebant, ut eum obtunderent. Dicitur eadem B. Virgo
homini

homini tunc illiterato libellum Exercitiorum, & docet ejus usum, dicitur deinde Regulas. DEUS Pater Filio Ignatium recommendat, Spiritus S. tanquam in Apostolum in igne descendit. In raptu ut Paulum, sed octiduo, mysteria altissima edocet adeò clarè, ut si deinceps sacræ literæ non extarent, si orbis à fide vera deficeret, adhuc ex iis quæ illi Dominus patefecerat, solidus in fide permaneret. Christus illum quadragiesimum minimum visitat. Globus igneus supra caput Missam celebrantis sæpius conspicitur, vultum ejus cœlesti luce radiantem S. Philippus Neri alique conspexere. Simul comparet Romæ & Colonia, in dæmones exercet mirum imperium, quod ipsum imagines hæcenus faciunt, quod ipsum etiam aqua quæ vocatur Ignatiana. Mortuos excitat, aridos sanat, obstinatum Judæum illo verbo convertit, *mane nobiscum Isaac*. Dum ad funem deducitur, stellæ in aëre proximò comitantur. O quanta habuissimus de Ignatio, si Confessarius ejus cui sua revelavit, aliquamdiu illi supervixisset, qui de illo se admiranda dicturum promittebat? certum est ex ipsius sancti ore quòd plura & majora DEUS illi fuerit largitus, quàm in omnium sanctorum vitis ad nos pervenerint. Infans ejus festum postridie primò futurum miraculosè Calari prædicit. Quærite quæ in Sicilia dum ex imaginis ejus chartacæ digito sanguis fluxit, quæ in Germania circa puerperas, quæ alibi circa ignes, morbos &c. operatus.

Venio ad labores ejus pro DEO & Ecclesia. Totum mundum statim aggressus, Hæresi Ethnicæque superstitioni bellum indixit, & successit continuatum, &c. Mores Catholicorum restauravit, adeò ut Baronius Societatem ab eo institutam vocaverit Anartarim, id est, resurrectionem. *Ab ipso Sacramentorum frequentia*, &c. Omnem statum ad virtutem provexit, ex ejus exercitiis S. Carolus Borromæus profecit, ejus doctrinæ S.

næ S. Philippus Neriſus ſuam adſcripſit ſublimem contemplationem. Illius filius ſe aſſeruit multum debere S. Tereſſia & S. Magdalena de Pazziſ. Illi totum tribuit S. Franciſcus Xaver. & S. Franc. Borgia. B. Stanisl. Koſtka, B. Aloyſius, &c. Illi curæ damnati ad mortem, ægroti in noſocomiis, &c. Complexus ſuo labore omnem locum, carceres, triremes templa, pagos, &c. Europam &c. Germaniam &c. Omnem modum, confeſſiones ſacras, libros, Conciones, catecheſes, Scholas, in quibus cum docentur literæ, pietas inſtillatur, Miſſiones, &c. Omne tempus, dum nos dormimus, in alio orbe fiunt Miſſæ, &c. Per omnes ſuos, nam laborant Cherci in Scholis & catechiſmis; Coadjutores temporales orant pro ſucceſſu aliorum laborantium. Statim è primis ſociis, S. Franc. Xaver. regna integra convertit. Simon Rodriquez ita ſtrenuè in Luſitania rem egit, ut ab eo tempore ibidem Apoſtoli vocemur, & illi, ſi humanæ fides hiſtoriam, gratia miraculorum adſcribitur, Jacob Laynez in Concilio Tridentino tantam oſtendit ſapientiam, ut illo ægrotante Concilium vacaverit, & aliaſ columba ſupra caput ejus intra Miſſam dicitur viſa. Petrum Fabrum poſt mortem quidam inter Seraphinos conſpexerunt. Nicol. Bobadilla tam gravis fuit hæreticis ut eum publico decreto vitandum conſtituerint, Broëtus ſuſtinuit Nuncii Apoſtolici in Hibernia perſonam. Codurii animam ipſe S. Ignatius vidit in cœlum ab Angelis deferri; pares iſtis & reliqui duo, Claudius ſpretis Infulis, &c. Succeſſerunt hiſ tot in India & Anglia & alibi qui uſq; ad profuſionem ſanguinis laborarunt, & alii etiam inter pericula apud Barbaros & Hæreticos laborant. Quare S. Ignatium vocabat Marcellus 2. Pontif. inſtrumentum DEI velociter operantis. Urb. 8. Atlantem Eccleſiæ, ſed & ipſe Chriſtus ut ſcribit Andr. Lucen. cuidam Eremitæ qui dum videret à Sancto acceptari pro Collegiis redditus, &c. Propterea que illum contemneret, dixit. *Quem tu contemnis eſt mihi vas electionis ad ſalutem*

multorum plenum Apostolico spiritu. Et hic servire potest illud scripturæ. *Non contemnendum putes, est nomen meum in illo, & illud. Ecce servus meus nomine meo vocari eum.* Quia ipsemet Christus nomen suum imposuit ejus Religionis nomen quod continet in se magna, neque ullum nomen quod à DEO imponitur, diffidet à rebus. Quærit S. Bern. serm. i. de Circumc. cur ali-quod nomen ex iis quæ prædixit Isai. non sit Christo imposi-tum. *Vocabitur nomen ejus, Admirabilis, Consiliarius, Princeps pacis, Pater futuri sæculi, &c.* Ubi est nomen JESU? responderet. *Fortè in his omnibus unum illud invenies sed expressum quodammodo.* Admirabilis Societas, &c. Sed illud quomodo intelligemus? Datum nomen JESU in circumcissione, at Paulus dicit. *Humi-liavit semetipsum factus, &c propter quod illi dedit nomen, &c.* Uti-que dedit ante crucem, sed per crucem illud meruit. Dum affli-gitur Societas tum in illa maxime ostenditur nomen istud, tum illi maxime propitius JESUS. Jam si nomen suum dedit, etiam sui nominis privilegia dedit sicut & homines qui in suum nomen adoptant. Revelatum S. Tereffiæ & S. Fr. Borgia nullum damnandum qui in Societate moritur, & hoc ipsum confirmat quod Christus dixit S. Joannæ. *Mea est Societas ipse ego illam in corde meo gero, & nullum in ea patiar cum gravibus defectibus, sed subito eum ab illa dimitti faciam.* Sub pallio B. Virginis parvus JESUS sæpe fuit, sub pallio ejusdem Virginis vidit Societatem Henricus Garnettus. Sanctitas mi-ra in nomine JESU. S. Tereffiæ & Magdalenæ de Pazz. osten-dit sanctitatem Societatis magnam DEUS. JESU ministra-runt Angeli, vidit Monialis Cordubensis animam quandam ab Angelis deferri ad coelum cum Christi occurfu, petit quale id festum ageretur in coelo? responsum cujusdam e Societate Fratris animam deferri & honorem fieri similem omnibus qui in Societate moriuntur. Nomen JESU qui maledicere est male-dicere. P. Inghar M. Archiep. Polocen. Græci ritus, dicebat, esse

esse

esse signum certum reprobationis aeternae hanc Societatem persequi, & in illam eos consurgere, qui vel sunt Hæretici saltem occulti, vel in carne merfi. Abrumpo & claudio verbis Leonis de Passione Dom. ferm. 10. *Non potest deficere quod dicam, quia non potest satis esse quod dicitur.*

De Eodem.

Quasi triumphum de toto orbe facturus Christus lumina per totum accendit, cum ait ad Apostolos, *vos estis lux mundi.* Agnovit Card. Paleottus S. Ignatium tale lumen, dum vocat *Lumen Ecclesie.* Quam tantopere illustravit, ut dixerit Laur. de Zamora S. Ord. Cisterc. esse illi plus obligatam, quam omnibus (saltem eo tempore) in toto mundo, & addit, meritò dixisse quendam in Hispania Præsidentem, debere cum simili vexillo statui hunc Sanctum, atque statuitur S. Dominicus & Franciscus. Contemplemur hoc aliud lumen post Sanctos Apostolos.

Lumen Ignatii diffusum est imprimis per totum orbem. Congreg. Cardin. in literis ejus beatificationis ita & de Religione S. Ignatii loquitur. *Quæ non sine maxima Reipub. Christianæ utilitate per universum orbem diffusa ac dilatata est.* Utilitatem videbimus, si audierimus rationem cur potius cum S. Dominico & S. Francisco ponam Ignatium, quam cum aliis SS. Patriarchis. Legitur in Chron. Francisc. quod DEUS tres lanceas paraverat in ruinam mundi, & quod per S. Dominicum & Franciscum sit placatus, & duas quasi lanceas quasi extorserunt, tertia supererat, hanc S. Ignatius sistit, ita dicitur Zamora Sanctuarii tom. 2. lib. 6. discurs. 51. Quare simile ac illis Sanctis dandum est vexillum Ignatio, & si illorum lux in totum se extendit orbem, etiam istius. Sed jam lumen ipsum vide-

videamus. Lumen est purissimum, quia est Divinum, DEUS nullam in se mixturam patitur, nihil habet caro in Ignatio, cujus stimulus omnis miraculose sublatus. *Scimus quia cum apparuerit similes ei erimus, quia videbimus eam sicuti est.* Visio clara DEI, quâ nunc fruitur Ignatius facit DEO similem, sed ad visionem quæ dispositio? *Omnis qui habet hanc spem sanctificat se.* Aug. legit, *castificat se.* Castitati succedit similitudo cum DEO, DEUS altior est rebus temporalibus; omnia sprevit Ignatius, etiam vestes mendico tradidit, gladium templo. DEUS in sui contemplatione est totus; Ignatius in DEI. In ore ejus semper major DEI gloria, optabat semper DEI gloriam crescere, suam semper decrescere, cognitionem Divinam sequitur amor, qui cognoscit Ignatium accenditur DEI amore. Anno 1553. Joannes III. Rex Portugalliae mittendo Aloysium Gonzalez inter cætera præcepit illi, ut omnes Ignatii actiones exactè observaret. Redux Aloysius dixit Regi, se id fecisse, & nullâ oratione, aut lectione spirituali se ita fuisse ad amorem DEI inflammatum, ut observatione Ignatii. *Sicut adamantem & silicem dedi faciem tuam.* Lucet adamas non percussus, silex non nisi percussus emittit scintillas. Aloysius vidit ut adamantem, sed alii ut silicem. Apud Hispanos Aliolæ projectus in compedes, Salmanticæ in compedes, ab Hispaniæ militibus pessimè habitus veluti explorator, Barcellonæ mille fustes sustinuit, sed omnes amore DEI incendit, secuta in omnibus morum emendatio apud eosdem ipse gloriosus factus. DEUS suam semper facit voluntatem, Ignatius DEI, paratus ad omnia quæ vult DEUS, sive in mortem sive in vitam, vult DEUS ut temperet poenitentiam, vestes assumat meliores, facit; vult ut contemnat dignitates, &c. Facit DEUS omnia ad suam gloriam, fecit Ignatius omnia ad DEI.

Jam videamus quantoperè Ignatius illuminaverit mundum.

dum.

dum. Aug. lib. de catech. rudium. *Opus est ut non solum sanctus personaliter existat, sed etiam alios illuminando, causa sanctitatis sit.* Et hæc præstatur magis operibus quàm verbis. *Ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum qui in cælis est.* Hoc fecisse Ignatium testatur bulla ejus beatificationis. *Ignatius multis & eximius virtutum & gratiarum, & miraculorum donis illustratus fuit.* Plenus Stephanus gratiâ, plenus Ignatius virtute. Et in omni eminens, in paupertate, obedientia, &c. Plenus gratiâ ut illi S. Franc. Xaverius non nisi flexis genibus scriberet. Miracula plurima. His illustravit inprimis suam Religionem, ad quam fundandam ut dicit Greg. XIII. fuit à Spiritu S. inspiratus: quare Surius illum vocat Sanctissimum. Genebrardus illum dicit à DEO missum contra Luciferum, Sanderus, *Virum DEI, & à DEO motum ad opus quod fecit.* Elias vocabatur vir DEI, Contra Luciferum missus Archangelus. A DEO motus ad opus, ut Moyses ad fabricationem tabernaculi. Bozius vocat, *Virum clarissimum sanctitatis vitæ.* Doctor Pavia Portugallus vocat *Illustre exemplar sanctitatis, virum admirabilem, particulari cæli beneficio datum mundo.* Ita lucebat operibus suis, &c.

In Festo Portiunculæ.

CHristus verus Pontifex noster, sæpe etiam post suam mortem circa nos munia sui Pontificatus exercuit, non semel de cælo descendit ad templorum consecrationem. Non semel Sacrum Pontificaliter celebravit, &c. Hodie distribuit indulgentias, in templo suæ Matris, quæ hic loca idè dicta Angelica, quod ibidem cantus Angelorum audirentur, dicta de Portiuncula quia ibi Dominum in portionem suam assumpsit S. Franciscus. Non dubium quin Christus in hoc loco dando

dando indulgentias convenientissimè in hoc egerit, has convenientias inspiciamus.

S. Franciscus ad reparandam missus Ecclesiam, reparabat prædicando poenitentiam. Sed licet poeniteat peccatorem & culpa illi dimittatur ob quam poenam meretur æternam, adhuc manent sustinendæ poenæ temporales. Dimissa est Moyse incredulitas, tamen in poenam non intravit terram promissionis, &c. Duo enim sunt in peccato, Aversio à summo bono, & hæc si non sit dimissa punitur in æternum: & ad conversio ad bonum creatum. De hac Aug. in epist. ad Rom. prop. 42. *Unusquisque peccando, animam suam diabolo vendit, acceptâ tanquam pretio dulcedine voluptatis temporalis.* Ita fit nobiscum ut si quis furetur magnam pecuniam Principi propter quod meretur mortem flet, orat veniam, dimittit illi Princeps mortem, sed minorem tamen statuit poenam. Franciscus in toto orbem voluit reparare, fuit verò mansuetissimus, ejus sunt verba in Manuali Francisc. *Postquam corrigere & emendare non possum prædicatione, admonitione, & exemplo: nolo carnis fieri ad puniendum & flagellandum sicut potestas hujus sæculi.* Voluit etiam hæc debita temporalia exolvi, favit illi in hoc Christus, & in domo illa instituit indulgentiam plenariam, quam Pontifices ad omnia templa sui Ordinis extenderunt. Factum id in templo B. Virginis, quia per illam nobis dona sua largitur Christus, &c.

In Festo S. Dominici.

DE hoc sancto dicit Reginaldus. *Hic est qui in Adam non peccavit.* Aug. serm. de quinque panibus. *Si quis habuerit charitatem tantam, ut paratus sit mori pro Fratribus, in eo charitas perfecta est.* S. Dominicus voluit vendi pro filio viduæ, libros Palentiæ vendidit ut fame laborantibus succurreret. Coram

L

Inno-

Innocentio Papa cum diceret in Concione admiranda, quaerit unde ea haberet? respondit, ex libello charitatis. Ad illius Religionem B. Virgo misit Reginaldum de statu vitæ deliberantem, & ipsa illi dedit vestes religiosas. Alex Papa IV. *Hi sunt viri probati in lege Domini, Fratres Ordinis Divi Dominici, efficares quidem in opere, atque potentes in sermone, quia ubique ipsorum ora intonant per totum mundum velut tubæ, & in omnem terram exiit sonus prædicationis eorum, & usque in fines orbis terræ salustifera verba sonant.* Cùm S. Dominicus ascenderet in coelum, Christus & B. Virgo tenebant scalas, quod vidit Gualla Episc. Brixien. Abbas Joachim in templo S. Marci longè antea curavit depingi S. Dominicum. Constantinopoli in S. Sophiæ templo penes S. Paulum; multò etiam antè depictus in habitu hujus Ordinis vir cum inscriptione Græca, *vocor Dominicus.* Hæc ex Bareleta Ord. Prædic.

In Assumptione B. M. Virg.

Abscondebat totâ vitâ suâ B. Virgo dona DEI in se colata, & suas virtutes. Prima votum fecit Virginitatis. Aug. lib. de S. Virginit. c. 4. *Annuntianti Angelo Maria respondit, quomodo fiet istud quoniam virum non cognosco? quod profectò non diceret, nisi se prius virginem DEO novisset.* Abdias in vita S. Bartholomæi. *Hæc Virgo cùm execraretur omnem virum, servanda virginitatis votum cùm à nullo homine nec verbo didicisset, neque exemplo ad imitationem fuisset invitata, prima DEO obtulit, nulla enim hoc votum DEO obtulerat. Sed clariùs Beda hom. de Annunt. Virgini Divino munere collatum est, ut prima inter fæminas DEO virginitatis munus offerret.* Parentes habuit divites ut S. German. in encom. S. Virginis, qui, ut Hieron. de ortu Virginis, in tres partes sua bona diviserunt, templo, pauperibus, sibi ipsis

ipsis, hæc omnia B. Virgo distribuit. Apud S. Birgit. Revel. lib. 1. cap. 10. dicit ipsa. *Omnia quæ habere potui indigentibus distribui, & à principio vovi in corde meo, nihil unquam possidere in mundo.* Et lib. 7. cap. 52. *De divitiis ego & Joseph nihil reservavimus nobis, nisi necessaria vitæ ad honorem DEI, reliqua dimisimus ad honorem DEI.* Magi obrulerant pretiosa munera, quid de illis fecit S. Virgo? Bonav. de vita Christi cap. 9. *Zelans virgo pro paupertate, & intelligens Filii voluntatem, tam intus docentis quam foris ostendentis, totum intra paucos dies pauperibus erogavit.* Habuit tamen omnia quæ ad viam honestam necessariâ. In purificatione stetit inter conjugatas, & inde existimabatur non esse Virgo, obrulit par turturum tanquam egentissima. Rupert. in Cant. 2. *Cuncta virtutes, omnes gratiæ, cuncta dona, quæ Virginem Mariam exornabant, humilitati ejus tributum pendebant.* Hoc ipsum fecit in Assumptione, cum est mortua, unde aliqui eam argumentantur in peccato conceptam, quia ex peccato originali mors profluxit, sed neque Christus originale habuit, tamen mortuus est. Duplex est causa mortis nostræ. 1. Natura nostra, quia constamus contrariis, calore & frigore, humiditate & siccitate, hæc continuò in se agunt, & tandem aliqua prævalent, & turbatur hominis temperamentum, & sic anima abit, contra hoc malum, ante originale peccatum, ut docet S. Th. 1. p. q. 97. a. 1. & 3. *Inerat animæ vis quadam supernaturaliter Divinitus data, per quam corpus ab omni qualitate poterat præservare, quamdiu ipsa DEO subiecta mansisset.* Altera causa mortis, peccatum, Mors per peccatum intravit. Peccante Adamo, & arbor vitæ ablata quæ valebat ad instauranda corpora, & vis illa animæ. B. Virgo hanc vim debuisset habere, sed noluit sicut & ejus Filius, cæteris tamen effectibus peccati originalis caruit, quales sunt, corpus reverti in terram, dolores in partu sentire, morbos pati, &c. Aug. serm. 4. de Assumpt. *Putredo & vermis*

humanae opprobrium est conditionis, à quo opprobrio cum JESUS sit alienus, natura Maria excipitur, quam JESUS de illa sumpsisse probatur, caro enim JESU caro est Matris. Petr. Blesen. serm. 2. de Assumpt. Maria à communi viri & mulieris maledictione facta est immunis, quâ dicitur, in cinerem ibis. Idem docet S. Cypr. serm. de Nativ. Christi. Non sustinebat justitia ut illud vas electionis communibus laesaretur injuriis, quod plurimum à ceteris non naturâ differens communicabat, sed culpâ. Sed & mors ipsa in B. Virgine multum differebat à nostra. Damasc. de dormit. B. V. c. 22. Postquam dolorem sensisset, peperit, absque dolore fuit ejus quoque ex hac vita excessus. Apud nos dolor est causa mortis apud illam amor Alb. in Mariali. B. Virgo sine dolore præ amore mortua est. Idem adstruit de laud. Virg. Dionys. Carhus. à. 3. idem S. Birgitta 6. Revel. 62. Vide plura in mea Prophetissa. Et quod mortua est factum est quasi per miraculum unde Richard. Victorin. lib. 2. de Emmanuele cap. 28. Quæ causa est quæve justitia, ut remaneret in Maria pœna, ubi nulla est culpa? Nam ut Damasc. l. c. orat. 2. Ex qua omnibus vera vita manavit, quomodo illa mortem gustaret? & rursus. Hanc, quæ sine dolore aliquo peperit, ac DEO se totum consecravit, quonam modo mors devoraret? His consideratis Salazar infert, mortem B. Virgini ad meritum datam, ut moriendo mereretur. Nam ut Aug. ex illo. Spectaculum facti sumus DEO & Angelis, deducit. Angeli invidens quòd pro Christo mori non possint uti Martyres. Mors enim est meritum ferax si illâ uti noverimus & dicere velimus. Accepto mortem, quia DEUS mori jubet, & est summæ obedientiæ actus ad imitationem Christi, Factus obediens usque ad mortem. Accepto mortem in pœnam peccatorum meorum, ut Reus, & est actus justitiæ. Accepto mortem ne peccem amplius, & est actus Contritionis. Accepto ut DEO meo fruam, & est actus Amoris. Accepto ut tunc articulum fidei esse verum, hanc virtutem DEO gratam, &

& est Martyrium, Hinc sancti appetebant mortem, Paulus, *Cupio dissolvi*. S. Soter quæ semper vultum habuit velatum, cum esset palinis cædenda, illum detexit, de quo S. Ambr. exhortat. ad Virgines. *Vultum aperuit soli invelata martyrio, & volens injurie occurrere, vultum offerens, ut ibi fuerat sacrificium martyris ubi esset testamentum pudoris*. Chrysof. hom. 67. ad pop. *Si Religionis tuba vocet, statim progredere, & animam parvipende, &c.* Tantâ ergo promptitudine proprium effundamus cruorem quantâ quis aquam effunderet, nam & aqua sanguis est corpus irrigans, & eandem facilitate carnem exuamus quantâ vestimentum. Cùm denuntiaretur mors Cardin. Bellarmino ter in hæc verba prorupit. *O lætum nuntium!* Cùm Joanni Fischero Episc. Rosen. qui jussu Henrici Regis Angliæ securi erat pro fide decollandus, solennes accepit vestes & dixit. *Nonne hæc est dies nuptiarum mearum, ut eam honorem majori cultu opus est?* Si tanti est mors quàm alias debet homo subire quanti B. Virginis quam subire non debuit? & quia plus meretur qui in Majore DEI est gratia, B. Virgo cùm fuerit in majore quàm ullus post Christum, quantum per illum meruit? Quid non DEUS Abrahamo dedit, quia suum obtulit Isaacum, quid non Virgini quia suam vitam?

NB. De Eadem assumptione reperitur, ubi erratum est, in Ascensione Domini. fol. 48.

In Festo S. Hyacinthi.

Quod S. Bern. serm. 1. dixit in die S. Andreæ optimè convenit S. Hyacintho. *Fluvius est Prædicatorum ordo, non in eodem permanens loco, sed extendens se & currens, ut diversas irriget terras.* In hoc brevi elogio comprehensa sunt omnia Sancti.

L 3

Fluvius

Fluvius non definit currere donec in mare influat, ita huius Sancti nota devotio in B. Virginem. Fluvius nulli terræ adhæret, ille omnia contempsit, S. Nilus in Ascet. *Si quid enim retinetur, id cogitationem ad se assidue trahit, & à præstantioribus studiis animum avertit, ad extremumque etiam penitus abruptis à fraternitate.* Fluvius semper à suo fonte abit, sumus ex muliere, ab hoc fonte qui vult caste vivere, debet se elongare, &c. Diversas terras irrigat, &c.

De Eodem.

QUOD S. Hiacynthus expectaverit juxta præscriptum huius Evangelii Dominum, nulli potest esse dubium, præcinxit lumbos quia virgo, Greg. hom. 13. in Evang. *Lumbos præcingimus cum carnis luxuriam per continentiam coarctamus.* Habuit lucernam ardentem in manu, ardebat versus DEUM amore, versus proximum exemplo. Erat expectans, continuo prospiciens per orationes, mortificationes, tandem illum Dominus super omnia bona sua constituit, pauca ex illis accipio ad considerandum.

Omnia quæ in mundo sunt, huius Domini bona sunt. *Domini est terra & plenitudo ejus.* Itaque Sancto dedit terram, hinc ab ea pellit pestes, morbos, dedit aquam, incessit pedibus per fluvium Vandalum prope Vissogradum, socios etiam in pallio vexit, &c. Sed non sola hæc visibilia habet hic Dominus, habet quasdam dignitates spirituales, & supra has sanctum etiam constituit. Prima dignitas est esse prophetam, Matth. ii. dicitur de S. Joanne Bapt. *Iner natos non surrexit major Joanne Baptista, & alibi. Hic est plusquam Propheta.* S. Th. quærit unde ista eminentia colligi possit, & respondet, ex specialibus favoribus quos DEUS S. Joanni præstitit. Quia fecit illum suum præ-

præcurforem, quia ab illo voluit monstrari digito quia à B. Virgine in utero visitatus, inde *plus quam Propheta*. Et S. Hiacynthus visitatus, quando illi dixit B. Virgo, *Exaudita est oratio tua*. Baptifavit Joannes Christum, & Sanctus nomen illius propalavit prædicando, juxta illud. *Narrabo nomen tuum Fratribus meis*. Et prædicationem suam adeò miraculis confirmavit, ut eum Bzovius vocaverit thaumaturgum, quomodo & Christus suas prædicationes confirmabat Isai 35. *DEUS noster veniet, tunc aperientur oculi cæcorum, aures surdis patebunt, tunc saliet sicut cervus claudus*. Quæ tam clarè probabant quòd verè se asseruerit DEUM, ut Nicodemus Joan. 3. dixerit. *Nemo potest hæc signa facere que tu facis*. Hoc ipsum considerando Richard. lib. 1. de Trinit. cap. 2. ita Christum alloquitur. *Domine, si error est, à te decipi sumus, quod est impossibile, nam tantis signis confirmata sunt*. Quod ipsum prævidens in spiritu David. *Testimonia tua credibilia facta sunt nimis quasi diceret, nimium ostensa clarè veritas nostræ fidei*. Pœnitentiam asperam egit S. Joannes, egit & Hiacynthus. S. Joannes ostendit Christum, & hic per fluvium in SS. Sacramento deportavit, magnus est Joannes & plusquam Propheta, sed etiam Hiacynthus inter Prophetas numerari potest. Quoad vitæ merita utor verbis S. Th. *Ego Prophetam Prophetæ non audeo comparare*. Sed etiam de hoc Sancto dici potest, *Ego vox clamantis in deserto*. Cùm fuerit ex sua vocatione Prædicator.

Aliud bonum Christi ex Apostolatus, Apostolorum fuit hoc singulare quia Spiritus S. descendit in illos die Pentecostes, specie ignis, & quia supra S. Martinum Episc. dum celebraret Missam visus est globus igneus, ideò illum Ecclesia appellat *Apostolis confertum* ut scribit Joan. Bethel. in Rationali, sed etiam lux supra Hiacynthum apparuit, ut in ejus vita, &c.

Alia bona sunt hujus Domini, quibus etiam corollas seu aureo-

aureo-

aureolas imponit, Martyrium, Virginitas, Doctoratus, & hæc dedit Hyacintho, &c. Omiffis aliis innumeris, ultimum bonum est Domini, quia ultimus noster finis, *gaudium Domini*, in hoc intravit iste Sanctus.

In Feflo S. Auguftini.

Quod Job. 28. dixit. *Profunda quoque fluviorum scrutatae est, & abscondita in lucem produxit.* Hoc S. Th. S. Auguftino attribuit, & numerat quæ abscondita, *nimirum fcripturae, creaturae, culpe & gratiæ.* Scripturam S. explicuit, naturam Angelorum & animæ, culpas fuas in libris confessionum, gratiam DEI, neque plura funt in hoc mundo, quare lux est totus mundi.

Lucem Auguftini ita describit Claudianus Mammertus lib. 5. de ftatu animæ cap. 5. *Aurelius Auguftinus & acuminis ingenii, rerum multitudine, & operis modo, velut quidam Chryfippus argumentandi virtute, aut Zenon fensus subtilitate, aut Varro nofter voluminum multitudine enituit.* Præfert illum fibi M. Greg. fcribendo ad quofdam amicos. *Si deliciofo cupieis pabulo faginari, patriæ veftri opuscula legite, & ad comparationem fliginis illius noftrum fuffurem non queratis.* De illo Hieron. *Quidquid dici potuit, & fublimi ingenio de fcripturarum SS. hauriri fontibus, à te pofticum atque difertum eft.* De illo Sigisbert. ad ann. 406. *Librorum, tractatum, & epiftolarum, plusquam ad mille. trecentum extenditur, multis numero hoc non comprehenfis.* Vertit hoc fuum ingenium ad illuftrandum orbem, & ita illuftravit, ut dixerit Hieron. *Catholici te Conditorem antiquæ rurfus fidei venerantur atque fufcipiunt, & quod fignum majoris gloriæ eft, Heretici deteftantur.* Ex quo ita diligebatur à S. Hieron, ut dixerit hic. *Ut Absque tui mentione neque unam quidem horam præterire patiamur, qui contra flantes*

ventos

venos in ardore fidei perstitisti. Perstitit contra Pelagium, Arianos, Manichæos, & illos confutavit.

Fuit & aliud lumen in Sancto non minus, quo etiam orbem irradiavit, scilicet Sanctitas, &c. Incipiamus ab humilitate. Per triennium latuit ne Sacerdos ordinaretur. Coram toto orbe sua peccata confessus, in libris suis confessus aliquos errores ita ut illos retractaverit, &c. Et quia ut ipse Aug. argumentatur, quò altius debet esse ædificium tantò profundius effoditur fundamentum, cum ita profundè effoderit, quantum assurrexit? Fuit in eo paupertas, nam statum Monasticum professus, propterea DEUS se illi in opes donavit. S. Prosper. lib. 2. de vita contempl. c. 10. *Quid potest eo esse felicius, cui efficitur sui conditor census, & hereditas ejus dignatur ipsa esse Divinitas.* Ecce impensæ hujus fabricæ Divinitas, quam celeriter verò assurrexit, patet ex hoc, quia in altum volavit Greg. hom. 18. in Ezech. *Volant qui terram quasi non tangunt, quia in ipsa nihil appetunt.*

In Nativitate B. M. Virg.

Nascitur S. Virgo velut piscina probatica ab Angelo movenda, ut omnes nostras sanet infirmitates, hæc piscina fuit vicina domui Joachim quam habebat Jerosolymis. Petr. Blesen. serm. 1. *Probatrica piscina S. Virginem significavit, descendit in eam magni consilii Angelus.* Adrichom in descript. Jerosol. n. 62. *Putarunt nonnulli in loco piscine fuisse ignem sacrum occultatum, quem cum requireret Nebemias, ejus loco reperit aquam crassam.* 2. Machab. 1. *Olim DEUS fuit ignis consumens, sed quando in S. Virgine absconditus, factus est aqua, Homo.* *Omnes sicut aqua dilabimur.* S. Th. 1. 2. q. 103. a. 3. docet festo Neomeniæ Judaicæ substitutum festum B. Virginis, de Neomenia Levit 13. *Mense septimo, primâ die mensis erit vobis Sabbatum memorabile clau-*

M

genicibus

gentibus tribis, & vocabitur sanctum. Mense septimo, id est, in Septembri nata est B. Virgo, Festum Neomeniæ fuit vel ob legem datam per Moysen, vel in memoriam Isaac immolandi, & per Arietem liberati utrumquæ B. Virgini convenit, in illa nascitur Legislator Christus, ille liberavit occidendum Isaac, genus humanum. Est piscina in qua ignis abscondus, postquam è Dalmatia translata S. Domus Lauretana in Italiam, ut scribit Turfellin. l. i. c. 7. Petrus à Sylva Eremita, per decem annos continuos sexto Idus sept. quartâ vigiliâ noctis semper videbat flammam in illa domo, quæ in cœlum postea abibat & petiit à DEO id sibi explicari, atque didicit hoc fieri in honorem festi hodierni; iidem ignes etiam ad nostra tempora quibusdam comparant, & in nostram devotionem descendunt.

De Sanctis Angelis.

Nullus ita salutem nostram desiderat ut Angeli, sicut nullus ita desiderat civitatem suam reparari ut cives illius, Bern. in vigilia Nativ. ferm. 2. *Puratis quantum desiderant cives cœli civitatis, suæ restaurari ruinas, quomodo solliciti sunt ut veniant lapides viri, ut coadificentur eis quomodo medii discurrant inter nos & DEUM?* Quia quod ex illis cum Lucifero decedit, per nos est complendum. Propterea Hebr. 1. *Omnes sunt administratorii spiritus, ut nobis serviant, & nos ad salutem deducant, nos ubique consequuntur.* Unde Bern. ferm. 12. in Pf. *Qui habitat, nos monet. In quovis diversorio, in quovis angulo, Angelo tuo reverentiam habe, tu ne audeas illo presente, quod me spectante non audeas.* Illi circa nos decreta DEI exequentur. Greg. hom. 38. *In hominibus omne iudicium per Angelos exercet.* Illi actus nostros inspicunt, & si non viderint inter nos concordiam, ut ait Bern. ferm. 1. pro S. Michaële. *Dicunt Sancti illi & beati spiritus, ubi scandala*

scandala invenerint & dissensiones, quid nobis & generationi huic spiritum non habenti? Hic jam ex eodem Bern. ibid. dicemus cur in festo SS. Angelorum legatur Evangelium de scandalo. *Videbis quam congruat huic solennitati Evangelica lectio, quæ sic deterret nos à scandalo parvulorum, quandoquidem tam vehementer displicent Angelis scandala.* Quia vero ex omni Angelorum choro corrui aliquis, & novem sunt chori juxta illud Greg. hom. 34. *Angelus non ad similitudinem DEI factus, sed signaculum similitudinis ejus dicitur Ezech. 38. ut quò in eo subtilior est natura eò in illo imago DEI similis insinuetur expressa, quo in loco mox subditur, omnis lapis preciosus operimentum tuum, sardius, topazius & jaspis, &c. Ecce novem dixit nomina lapidum, quia profecto novem sunt ordines Angelorum.* Sic etiam singulæ suam civitatis partem restaurari quærunt, & restauramus illam pro diversitate nostrorum meritum dum alii capimus locum inter Angelos, alii inter Archangelos, &c. Hinc quia pœnitentes locum Angelorum occupant, *gaudium est Angelis in celo super uno pœnitente.* Sed omnibus quidem assistunt Angeli, ab aliquibus tamen absterrentur, Basil. in Pl. 33. *Omni in Christum credenti Angelus assistit, nisi nos illum ob nostra peccata absterreamus; velut enim fumus opes fugat, & fœtor columbas absterret: sic Angelum vitæ nostræ custodem, tenebrosam faculentumque peccatum.* Ambr. lib. de Virginibus, Cant. 7. *Mille Salomoni & ducenti, qui servant fructum ejus, &c. Sexaginta potentes. Crevit numerus ubi crevit fructus, quia quo sanctior quisque eo munitior, sic Eliseus propheta exercitus Angelorum sibi præsidio adesse monstravit, sic JESUS nãve Ducem militiæ cœlestis agnovit, &c. Ubi ostendit S. Doctõr quòd sanctioribus viri plures aut nobiliores Angeli assistant, & de Virginibus ait, *Vobis Virgines Sanctæ speciale præsidium est, quæ incemerato pudore sacrum Domini servatis cubile.* Alludit ad lectulum Salomonis, &c. Neque mirum si pro vobis Angeli militant, quæ Angelorum moribus militatis.*

Sed id firmemus ampliùs, quòd bonis plures Angeli assistant. Jacob Patriarcha tot Angelos sibi obvios habuit, ut dixerit. *Castra DEI hæc sunt, quod ipsum est Pf. 33. Castra metabitur Angelus Domini in circuitu timentium eum.* Et de Angelis ferm. 29. in Cant. explicat Bern. castrorum Choros in Sunamitide. Cum Abbas Moyses graviter affligeretur tentationibus, ostendit illi ad solatium ex loco edito Abbas Isidorus exercitus Angelorum, suppetias ferentium servis DEI, quia per quos magis sperant civitatem restaurandam iis majorem curam impendunt & ad hoc Angeli superiores mittant inferiores, & ipsi orant pro nobis & preces nostras offerunt, S. Anton. Magn. epist. 2. *Verè nati mei, hæc nostra humiliatio, in peccata dejectio, Angelis tristitia est, sicut iterum salus & gloriatio nostra latificationem eis ac requiem omnibus præbet, sed etiam pro quovis orant.* Origen. l. 8. contra Celsum. *Hominibus bonæ voluntatis precantibus ultro se adjungunt Angelorum exercitûs millia, & intercedunt pro mortali nostro genere.* Et hoc specialiter faciunt cum missæ interfumus, in qua apud Græcos mos erat ut totus populus laudes DEO acclamaret, ut patet ex Chrysof. hom. 3. de incomprehensibili DEI natura. *Tempore illo sacrificii non solum homines clamorem illum horribilem reddunt, sed etiam Angeli DEO genuflectunt, sic Angelitunc pro ramis oleagnis corpus Domini, prætendentes, rogant pro genere humano.*

Oremus omnes SS. Angelos ut docet Ambr. lib. de viduis. *Obsecrandi sunt Angeli qui nobis in præsidium dati sunt.* Sed specialiter S. Michaël quia ut Viegas in Apoc. 12. cuius etiam est sententiæ Serarius in Josue 5. q. 45. pag. 551. *Creditur Michaël animas corpore discedentes particulari judicio exercere, indeque est quòd cum statera & gladio depingitur, ut summa ejus potestas, justitiæque equalitas declaretur in nostris sive meritis sive demeritis expendendis, & hoc ipsum insinuare Ecclesia. Archangele Michael consti-*

tui te super omnes animas. S. Michael representet eas in lucem sanctam. Quare precemur cum S. Ildefonso, lib. de Virginit. B. M. c. 12. Oro te S. Angele per indissolubilem hereditatem fidei nostrae, per tuam hereditatis statum, per meam redemptionis mysterium, &c. Siquidem ut Bern. ferm. 1. de S. Michael. Nos, o B. Angeli, catelli sumus Domini illius quem tanto affectu diligitis, catelli inquam cupientes saturari de micis, quae cadunt de mensa Dominorum nostrorum, qui estis vos. Et haec dixerim Fratres, ut amplius de cetero erga Beatos Angelos fiduciam habeatis, ac proinde familiarius in omni necessitate vestra eorum invocetis auxilia. Et ferm. 21. in Pf. qui habitat. Quoties ergo gravissima cernitur urgere tentatio, & tribulatio vehementer imminere, invoca custodem tuum, Doctorem tuum, adiutorem tuum, in opportunitatibus, in tribulatione, inclama eum & dic. Domine salva nos, perimus.

In Festo S. Angeli Custodis.

Quia daemones ad infernum detrusus à DEO, odit DEUM, & quia illi nocere non potest, imaginem illius invadit, scilicet hominem, homo se non posset tueri, addit DEUS homini Angelum. Greg. *Bellum inter DEUM & daemones est, sed materia belli homo.* Arma quibus nos oppugnat, sunt membra nostra, ideo Rom. 6. *Non exhibeatis membra vestra arma iniquitatis peccato,* & 1. Petr. 2. *Abstineatis à carnalibus desideriis quae militent adversus animam.* Angelus etiam nostris armis pugnat pro nobis, cui potius illa commodemus. Veniet profecto tempus quando Angeli canent tubis, & tum ad se eos colligent qui contra daemones militarunt.

In Festo S. Francisci Seraphici.

Et si in verbis simplex fuerit S. Franciscus dum concionatur

M 3

retur

retur, mirabilis fuit efficaciam, quare ipsum audiamus, & inprimis dicat nobis unde accepit suam regulam. Sed DEUS pro ipso respondet cum illi dicit. *Francisce nihil est in tua regula de tuo, sed totum est meum quidquid est ibi. Et volo quod seruetur hec regula ad literam, ad literam, ad literam, sine glossa, sine glossa, sine glossa. Ego scio quantum potest humana fragilitas, & quantum volo eos iurare. Hoc DEUS, sed quid etiam ille ipse? Solebat dicere, professionem suorum esse librum vitæ, spem salutis, arrham gloriæ, medullam Evangelii, viam Crucis, statum perfectionis, clavem paradisi, & pactum æterni foederis. Revelavit illi Angelus quod Religio sua non sit defectura ad finem mundi, & quod nullus in ea volens male vivere, diu sit in illa mansurus. Quod quicumque ex corde dilexerit hunc Ordinem, quantumcunque sit peccator, tandem misericordiam consequetur: & quod nullus illum ex industria persequens diu sit victurus. Ipsemet Sanctus Gregorio Papæ asseruit. Quod quanto plures Fratres essent in Ordine suo, tanto illis DEUS abundantius sit provisorus, & quod nullus suum deferens habitum male esset moriturus, sed quid amplius ipse Christus dixit Sancto. *Quando mundus perdet fidem Ordinis tui, non remanebit ultra lux, quia posui eum in lucem mundi.**

Jam audiamus quid de humilitate? *Monéo & exhortor in D. JESU Christo ut caveant Fratres ab omni superbia, &c. Minores idè vocati sunt Fratres mei, ut majores fieri non præsumant, ex humilitate nascitur patientia, sic de illa sanctus. Curent diligere eos qui nos persequuntur, reprehendunt & arguunt, quia dicit Dominus, Diligite inimicos vestros, &c. Amici nostri sunt omnes illi, qui injuste inferunt nobis angustias, tribulationes, injurias, dolores, & tormenta, mareyrium & mortem: quos multum diligere debemus, quia ex hoc quod nobis inferunt, habebimus vitam æternam. In obedientia quantus ipse fuerat dixit ipse de se. Firmiter obedire volo*
Ministro

Ministro Generali Fraternitatis hujus, & illi Guardiano quem sibi placuerit mihi dare: & ita volo esse captus in manibus suis, ut non possim ire vel facere ultra obedientiam, & voluntatem suam, quia Dominus meus est. De hac ipsa virtute ita concionatur. Fratres qui sunt subditi recordentur quod propter DEUM abnegaverint proprias voluntates, unde firmiter præcipio eis ut obediant in omnibus suis ministris. Sed quid esse verum obedientem? Tolle corpus exanime & ubi tibi placuerit, loca ipsum: videbis illud non repugnare motum, non murmurare sicut, non reclamare dimissum; quodsi in cathedra exaltetur, non alta sed ima respicit sic verus obediens, &c. Charissimi ad primum verbum, præceptum implete, nec expectetis iterari quod dicitur vobis, nihil etiam impossibilitatis causamini si iudicatis esse in præcepto, quia etiamsi supra vires ego vobis mandarem, obedientia viribus non careret, & scitote quod ille qui præcepto obedientia festinanter non obedit, nec DEUM timet, nec homines reveretur.

Paupertas fuit Sancto carissima hinc. Caveant Fratres & eorum Ministri ne solliciti sint de eorum rebus temporalibus, & rursus. Fratres nihil sibi approprient, nec domum, nec locum, nec aliquam rem, sed tanquam peregrini & advena in hoc sæculo in paupertate & humilitate Domino famulantes vadant pro elemosyna confidenter, nec oportet eos verecundare, quia Dominus pro nobis pauperem se fecit in hoc mundo. Hæc est illa celsitudo altissimæ paupertatis, &c. A Paupertate ad Castitatem transeamus. Omnes Fratres ubicunque sunt & vadunt, caveant se à malo visu & frequentia mulierum, &c. Adjunxit servandæ huic virtuti jejunium, hinc omne otium proscribebat. Cuidam Fratri otioso dixit, vade Frater juxta viam tuam, quoniam vis comedere laborem Fratrum tuorum, & esse otiosus in opere DEI, sicut apis otiosa & sterilis, qua non lucratur & non laborat, & comedit laborem & lucrum bonarum apum. Et seipsum in exemplum allegat. Ego manibus meis laboravi, & omnes Fratres mei volo ut laborent, &c. & qui nesciunt discant, &c. Vide in Manuali Franciscanorum.

In Fe-

In Festo SS. Omnium.

Quia in hoc mundo præmium cœleste cognoscere non possumus nisi per quosdam circuitus, & similitudines, cogitationes perfectionum demendo ab illis imperfectiones. Dyon. Arcop. *Impossibile est nobis aliter lucere Divinum lumen nisi velamine figurarum fuerit circumvelatum.* Creavit DEUS ad hoc creaturas, ut nos ex illis velut pueri literulas, id est perfectiones colligendo, verba aliqua formare possimus. S. Th. de Villan. conc. de S. Aug. *Mundus iste sensibilis non solum in ministerium, sed & in magisterium hominibus datus est, ut in visibilibus istis visibilia discant.* Hinc Aug. 10. confessio. Dum quærit quid sit DEUS, & singulos ad hoc sensus adhibet, & respondet, non esse DEUM coloratum, sonorum, &c. Et 10. Confess. 6. Interrogat singula elementa & respondent illi quod ipsa non sunt DEUS; tum ille. *Dixistis mihi de DEO meo quod vos non estis, dicite mihi de illo aliquid. Et exclamaverunt voce magnâ, ipse fecit nos, & pergit. Quid autem amo cum te DEUS amo? non speciem corporis, non decus temporis, &c. Non hæc amo, & tamen amo quandam lucem, quandam vocem, quandam odorem, &c. dum amo DEUM meum.* Et sic aliquam voculam de DEO componit. S. Th. villan. l. c. *O quam decora litera Sol! quam pulchræ literæ Luna, stella, orbes, mare, bestia, pisces, quas in hoc mundo ut in puerorum pagina, cœlestis ille scriba depinxit, nobisque proposuit legendas! &c. Quid nosster discursus est nisi laboriosa literarum compositio? Componam creaturarum perfectiones, ut aliquid dicam de Sanctorum illa felicitate.*

Beati mundo corde. S. Th. Villan. conc. de S. Ildefonso. *Effugie omnem iniquitatem Spiritus DEI, sed ab hoc fado turpique contagio luxuriæ, amplius elongatur, propterea quod præter ipsam*
crimini

crimini deformitatem annexam habeat turpitudinem quandam spiritus decori maxime contrariam. Itaque mundum cor magis accedit ad spiritum, &c. &c.

Pro Fidelibus Defunctis.

Tanta est poena purgatorii, ut S. Th. ut 4. dist. 21. a. 1. affirmet, minimam poenam purgatorii excedere maximam hujus vitae. Quia quod creatura est nobilioris naturae, tanto poena illi inflata est gravior, anima vero est nobilior omni corpore, in hac vita corpori non animae infertur sensus poena. Praeterea poena quanto universalior tanto major, at vero in anima nihil est quod in purgatorio non affligatur. Praeterea quae fiunt miraculose, fiunt meliora, potentiora, sic vinum in Cana Galilaeae fuit quovis alio vino melius, panis allatus Eliae per Angelum, ita confortavit ut illo semel comesto ambulaverit quadraginta diebus & totidem noctibus, ustio vero animae ab igne materiali est miraculosa, ignis ille ex se est vehementissimus, quia ut S. Th. l. c. est idem cum igne inferni, de illo Aug. lib. de vera & falsa poenit. *Excedit omnem poenam quam unquam aliquis passus in hac vita, etiam Martyrum tormenta* S. Th. l. c. *Duplex est locus purgatorii, unus secundum legem, alter juxta dispensationem Divinam.* Hinc aliqui in terra purgantur. Sciunt vero ibidem quis pro illis aliquid faciat boni. Aug. l. c. vel quia DEUS revelat hoc illis, vel quia nunciant Angeli, aut animae ex hac vita venientes.

Pro iisdem.

Venit ad nos mendicatum aeger, sed ita febris ardens ut manus instar ferri candentis ardeant, oculi instar carbonum,

N

num,

num, ex ore, auribus flamma ut è carbone prorumpat, caput veluti statuæ lignæ pice illitæ eructat flammam, &c. Vultisne illius misereri, & dare id illi quo dato nihil vobis decedet, imò accedet? Anima ex purgatorio ista est. Miserant olim animæ legatum ad Concionatorem ex Ord. Prædic. ut ardentem faceret concionem de juvandis animabus, quia DEUS constituerat quindecim millia ex purgatorio dimittere, si concione ejus homines moti deprecarentur. Mittunt & modò cum auditis repeti, *Miseremini mei*, &c. Cum pulsantur campanæ, &c. date illis saltem poculum aquæ frigidæ, quod si dederitis, non carebitis mercede, ut promissum. Matth. 10. Alphonsus Rex Castellæ morbum, quo mortuus, per dies traxit decem, tertia ex illis ante mortem erupit fons ex altari, ad quem venientes, duo Episcopi biberunt, & conjecerunt quòd post mortem Rex petiturus esset aquam frigidam, quæ scilicet effluxit ex latere mortui Christi, hanc in animas derivemus. Memineritis præceptis, si pauci fuerint in domo ad sumendum Agnum paschalem, *assumes vicinum*. Agnus immolatur in altari qui à toto mundo consumi non potest, assumite Vicinos, Parentes, Fratres, mortuos, sed dicetis. Eant ad ipsum fontem, qui dicit. *Qui sitit veniat ad me*. Respondebunt non ibimus, tempus apud nos patiendi, non merendi, non satisfaciendi, si ire possemus, à vobis non mendicemus. Bethardus Provincialis interrogatus à Benedicto, ambo erant. Ord. Prædic. cur sæpius pro vivis oraret, non item pro defunctis? respondit, defuncti sunt in tuto, vivi in periculo. Ad hoc Benedictus, si tibi duo Pauperes occurrant, unus juvenis & laborare potens: alter senex mutilis manibus, cui potius eleemosynam dares? certè posteriori, quia se juvare non potest, tales sunt defuncti, nihilominus Bethardus pro vivis orabat, licet ipsæ Ammæ aliquando preces ejus exposcerent, tandem semel animæ illum
in

in lecto jacentem gravibus lignis obruunt à quibus se cum liberare non posset, conatus opem aliorum inelamare; ex quo didicit, illis qui se juvare non possunt, succurrendum esse. Torquentur illæ animæ gravissime, S. Bern. de obitu Humberti, putat pœnas purgatorii graviores centuplò quàm sint ullæ in mundo, S. Greg. majores tormentis Martyrum. S. Th, Christi suppliciiis, S. Anselm. omnibus in hoc vita possibilibus, S. Cæfarius, omnibus cogitabilibus. Multi Theologi affirmant non differre illas pœnas à pœnis inferni, hoc de pœnis sensus, quid de pœna damni, quæ adhuc est gravior? Monet autem Jo. Euseb. Nieremberg. de gratia l. 3. c. 10. Satisfactionem non acceptari à DEO si quis illam faciat existens in peccato mortali, sed cum aliquis est in gratia, pondus ejus meritorum attollit, ut si obolus attolleretur ad valorem millium, & ita modico labore possumus exolvere illorum ingens debitum, quod animæ in purgatorio solvendum habent, si sumus in gratia.

In Festo S. Stanislai Kostka.

Hic Beatus videtur similis nubeculæ quæ instar vestigii hominis apparuit Elisæo, magnam tamen adduxit pluviam. Videtur similis lapillo Danielis de monte abscisso qui statuum contrivit, & ipse in montem excrevit. Similis puero illi quem Christus in medio discipulorum statuit Matth. 18. De hoc sui patriotæ possunt dicere quod Joseph de Benjamin.

De Eodem.

Constat quòd Beatum Virgo jussit Societatem JE SU ingredi, in obediendo huic præcepto non minus fecit quam Abraham circa Isaacum, quia seipsu immolavit, in
 N 2 præmi-

præmium dedit DEUS Abrahæ literam de suo nomine, ille qua S. Hieron. *Literam de suo nomine communicari voluit DEUS cum nomine Abraham, ut ostenderet se non solum bona sua impartiturum ei, sed etiam seipsum.* Beato totum nomen suum imposuit, & supra pectus Matris gravidæ illud depinxit, & in aëre supra infantem intra fascias jacentem exhibuit, & jam tunc dicere cum Paulo poterat. *Benedictus DEUS qui nos vocavit in Societatem Domini nostri JESU Christi.* Nomen JESU est tantum ut DEUS Pater illud in præmium laborum Christo dederit. *Humiliavit semetipsum, &c. Propter quod DEUS dedit illi nomen quod est supra omne nomen, ut in nomine JESU omne genu flectatur.* Sine dubio & Beato cum hoc dedit hujus nominis esse socium, multa contulit. *Pf. 22. Deduxit me super semitas justicie propter nomen suum.* Euthymius & Nicephor. legunt. *Propter hoc quod nomine DEI vocor, tot videlicet in me DEUS beneficia concessit.* Certè in præmium dabitur in cælo nomen nostrum, quod illud? Hugo Cardin. in Apoc. 2. ex sententia Ludolphi Carthus. *In gloria cælesti ab ipso JESU dicemur Jesuita.* In hoc nomine etiam oportebit non unum flecti genu eo modo quem Dion. Areopag. de S. Hierorch. c. 7. explicat juxta translationem Ambrosii Camaldulen. *Eadem quoque ratione, JESU felicissimâ Societate dignatus, intelligendum non quod ex fidelis imaginibus aut formis, illa Deificam similitudinem nitantur exprimere, sed quod illis Divina imitatio excellentiarum modo donata sit, communicantque quantum par est Deificis ipsius, benignissimisque virtutibus.* In nomine JESU omne genu flectitur, ad similitudinem istius & Stanislae flectitur. Fugantur dæmones, terra mortuos reddit, &c. Christi imperium, unde oritur dicta adoratio. Describit *Pf. Reges eos in virga ferrea & tanquam vas figuli confringes eos.* Quod Arnobius ita explicat. *Reges Gentes in virga quasi ferrea, non enim cedet fortibus mundi, nec miserorum despiciet facies: iram venturam contemp-*

poribus

provis pollicetur, scilicet vasculis comminatur interitum. An non similia Beatus? Non cedit vivus furori Patris, mortuus exaudit, & in suos contempores est severus, fragiles ad poenitentiam conterit. Fratrem monita aspernantem in sua vita sustinet. S. Pacianus Parænesi ad Poenitentiam, de spernentibus monita, dicit. *Ulcæ enim maxime solet fatere si moveas, ita illi.* Quæ non passus à Fratre? sed ut Nazianz. orat. de moderat. in disput. dixit. *Tu qui spirituali illo unguento (nomine JESU) delibutus es, fraterni factoris nonnihil perfer, sive verus sit ille factor, sive ita tibi videatur, ut illi vecissim boni tui odoris aliquid impercias.* Impertit, in virum sanctum mutavit Fratrem. Ita feceret antea Christus quem timebat Martha invitare ad Lazarum, quia jam fætebat, sed Chrysol. serm. 65. *Quod proditori fætet, non fætet Creatori.* Habuit adversarios Christus, habet ejus Societas, habet Beatus qui illum jam mortuum ab ea extrahere volunt, sed illis dicere potest quod Optatus Milevitanus lib. 7. adit. Parmenianum. *Aliqui vestrum volentes nos populis suis contemnendos ostendere, illud miscnt tractatibus suis, quod à Salomone dictum est Eccles. 10. Muscæ morituræ exterminant olei suavitatem, & quasi muscæ morituras nos appellant, sed dum vos invidiæ tempestatibus impulsæ in oleum caditis vos ipsos exterminatis, non suavitatem illius olei quod in nomine Christi confectum est, unde condirentur mores, unde incenderetur lumen mentis ad salutarem & veram intelligentiam, vos exterminatis rem ubi oleum fuit & suavitatis.* Orat Beatus in cælo pro Patria quæ sæpè vim precum ejus experta, orat etiam pro sua Societate, Isai. 64. juxta lectionem Procopii. *Nostri miserere quos nomen tuum exornat. Hereditas tua nuncupamur, id ergo nomine tuo largire* (orat pro toto Ecclesia) *ut apud Gentes non blasphemetur.* Ezech. 47. *Stabunt piscatores ab Engaddi usque ad Engallin.* Patria hic nostra descripta. Engaddi idem est, atque fons hædi, Engallin idem ac fons vitulorum. Alexander Magn. Græcos repræ-

sentat, & pro stemmate hædum habuit. Judæi ad vituli adorationem sæpè redibant, in has duas Gentes totum orbem distinxit Paulus Rom. 10 *Non est distinctio Græci & Judæi.* Inter nationes Barbaras & Christianas non Catholicas sita est Polonia. Ora Beate, ut ita vivat, ne nomen DE I occasio-
ne illius blasphemetur, ora ita bellet, ut agnoscant,
quia nomen DEI, Christi, sunt Catho-
lici, est in ea.

F I N I S.

IN.

INDEX

Fragmentorum de Sanctis Totius anni.

I n Conceptione B. M. V.	Fol. 1
<i>In Nativitate D. N. JESU Christi.</i>	3
<i>De Eadem Nativitate.</i>	4
<i>De Eadem Nativitate.</i>	5
<i>In Festo S. Thomae Apostoli.</i>	14
<i>In Festo SS. Innocentium.</i>	6
<i>In Circumcisione Domini.</i>	7
<i>In Eadem Circumcisione.</i>	10
<i>In Eadem Circumcisione.</i>	11
<i>In Epiphania Domini.</i>	17
<i>In Festo S. Dorotheae V. & Mart.</i>	18
<i>In Festo S. Josephi Sponsi B. M. V. Concio.</i>	21
<i>In Annunciatione B. M. V.</i>	27
<i>In Eadem Annunciatione.</i>	29
<i>In Eadem Annunciatione.</i>	32
<i>In Eadem Annunciatione.</i>	33
<i>In Cæna Domini.</i>	35
<i>In Festo S. Georgii Mart.</i>	37
<i>In Inventione S. Crucis.</i>	39
<i>In Eadem Inventione S. Crucis.</i>	40
<i>In Festo S. Stanislai Episc. & Mart.</i>	43
<i>In Eodem Festo.</i>	46
<i>In Ascensione Domini.</i>	57
NB. Loco In Ascensione Domini Erratum est. Debebat poni titulus, In Assumptione B. M. V.	
<i>In Festo SS. Corporis Christi.</i>	50
	In

INDEX

<i>In festo S. Basilii Magni.</i>	51
<i>In Nativitate S. Joannis Baptista.</i>	54
<i>In Eadem Nativitate S. Joannis Bapt.</i>	55
<i>In Eadem Nativitate S. Joannis Bapt.</i>	56
<i>In festo SS. Petri & Pauli.</i>	59
<i>In Eodem festo.</i>	66
<i>De S. Paulo.</i>	61
<i>In Visitatione B. M. V.</i>	62
<i>In festo S. Marie Magdalena.</i>	63
<i>In festo S. Jacobi Apostoli.</i>	69
<i>In festo S. Annae Matris B. M. V.</i>	70
<i>In festo S. Ignatii Societ. Jesu.</i>	70
<i>In Eodem festo Concio.</i>	73
<i>In Eodem festo fragm.</i>	73
<i>In festo Portiunculae.</i>	80
<i>In festo S. Dominici.</i>	81
<i>In Assumptione B. M. V.</i>	82
<i>In Eadem Assumptione B. M. V. Ubi erratum est.</i>	48
<i>In festo S. Hyacinthi.</i>	85
<i>In Eodem festo.</i>	86
<i>In festo S. Augustini.</i>	88
<i>In Nativitate B. M. V.</i>	89
<i>In festo S. Michaelis Archangeli.</i>	90
<i>De S. Angelis.</i>	93
<i>In festo S. Francisci Seraphici.</i>	93
<i>In festo SS. Omnium.</i>	96
<i>Pro Fidelibus Defunctis.</i>	97
<i>Pro iisdem.</i>	97
<i>In festo B. Stanislai Kostka.</i>	99
<i>In eodem festo.</i>	99

